KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GÖYNÜK GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİK ANALİZ YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ

ÖZCAN ELMAS

KOCAELİ 2020

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK

ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GÖYNÜK GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİK ANALİZ YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ

ÖZCAN ELMAS

Doç.Dr. Sonay AYYILDIZ		
Danışman,	**Kocaeli Üniversitesi**	**.....**
Doç.Dr. Mehtap ÖZBAYRAKTAR		
Jüri Üyesi,	**Kocaeli Üniversitesi**	**.....**
Prof.Dr. Tülay TIKANSAK KARADAYI		
Jüri Üyesi,	**Gebze Teknik Üniversitesi**	**.....**

Tezin Savunulduğu Tarih: 30.01.2020

ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR

Göynük, tarihi, topoğrafyası, sosyal yaşamı, kent dokusu, özgünlüğünü yitirmeyen ve yaşatılan gelenek görenekleri, el sanatları, yöresel yemekleri ile "Cittaslow" unvanı taşımaya hak kazanan Osmanlı kentlerinden biridir. İlçe, İpekyolu ticaret aksı üzerinde, Bolu'nun güneybatısında bulunmakta olup, Hitit, Frig, Lidya, Pers, Roma, Bizans ve Osmanlı gibi birçok uygarlığın hâkimiyeti altında bulunmuştur.

"Göynük Geleneksel Konutlarının Tipolojik Analiz Yöntemiyle İncelenmesi" isimli tez çalışmasının oluşturulması ve geliştirilmesi konusunda bana çalışma fırsatı veren ve desteğini esirgemeyen değerli hocam Doç. Dr. Sonay AYYILDIZ'a teşekkür ederim. Ayrıca hayatım boyunca beni destekleyen aileme de sonsuz minnet duygularımı sunarım.

Ocak – 2020 Özcan ELMAS

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR i
İÇİNDEKİLER ii
ŞEKİLLER DİZİNİ iv
TABLOLAR DİZİNİ v
ÖZET viii
ABSTRACT ix
GİRİŞ 1
1.GENEL BİLGİLER 5
1.1. Tip, Tipoloji, Tipolojik Analiz 5
1.2. Tarihi Dokuda Sürdürülebilirlik 7
1.3. Sakin Kent (Cittaslow) Kavramı 10
1.4. Çalışmanın Amacı 18
1.5. Çalışmanın Yöntemi 18
1.6. Çalışmanın Alanı ve Kapsamı 24
1.6.1. Bolu İli, Göynük İlçesi'nin fiziksel, sosyal yapısı ve tarihi özellikleri 25
1.6.1.1. Göynük'ün fiziksel özellikleri 26
1.6.1.2. Göynük'ün sosyo-ekonomik yapısı 33
1.6.1.3. Göynük'ün tarihçesi 36
1.6.1.4. Göynük'ün geleneksel dokusu 40
2. GÖYNÜK İLÇESİ GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİK ÖZELLİKLERİ 46
2.1. Cuma Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 48
2.1.1. Osman Geredeli Evi 49
2.1.2. Şengül Erdem Evi 52
2.1.3. Hayrettin Ünal Evi 56
2.1.4. Mehmet Bekmez Evi 60
2.1.5. Nuri Müderrisoğlu Evi 63
2.1.6. Gülşen Emir Evi 68
2.1.7. Akşemsettin Konağı 72
2.1.8. Nigar Baykal Evi 76
2.1.9. Akgünler Evi 79
2.2. Yenice Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 81
2.2.1. Mehmet Armağan Evi 83
2.2.2. Tuncer Cimilli Evi 87
2.2.3. İsmail Yağan Evi 91
2.2.4. M. Hami Uğur Evi 95
2.2.5. Mehmet İşcan Evi 99
2.2.6. Ali Haydar Evi 103
2.2.7. Muzaffer Man Evi 107
2.2.8. İsmail Pulcu Evi 112
2.2.9. Nilgün Yağcı Evi 115
2.2.10. Kemal Çağlar Evi 118

2.2.11. Saim Yerlikaya Evi 122
2.2.12. Mehmet Dönmez Evi 126
2.2.13. Yücel Altan Evi 129
2.2.14. M. İrfan Okuyan Evi 132
2.2.15. Zennur Sayın Evi 136
2.2.16. Gülen Yıldırım Evi 140
2.2.17. Haşim Bayram Evi 143
2.2.18. Mehmet Örücü Evi 146
2.3. Hacı Abdi Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 149
2.3.1. Osman Öztop Evi 150
2.3.2. Oya Suveren Evi 153
2.3.3. Muzaffer Öztop Evi 156
2.3.4. Gürcüler Evi 159
2.4. Kepkebir Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 162
2.4.1. Orhan Ünver Evi 162
2.5. Çeşme Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 166
2.5.1. Nevzat Bacak Evi 167
2.5.2. Mümtaz Birsen Evi 170
2.5.3. Metin Ölmez Evi 173
2.6. Sofuali Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri 177
2.6.1. Mehmet Özdemir Evi 179
2.6.2. Ziyafettin Alan Evi 183
2.6.3. Burhanettin Güner Evi 187
2.6.4. Nuri Güner Evi 191
2.6.5. İlhami Altın Evi 195
2.6.6. Fahri Güz Evi 198
3. BULGULAR 202
4. SONUÇLAR VE ÖNERİLER 213
KAYNAKLAR 218
KİŞİSEL YAYIN VE ESERLER 222
ÖZGEÇMİŞ 223

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1.1. Cittaslow logosu 9
Şekil 1.2. Göynük Geleneksel Dokusu görünümü 11
Şekil 1.3. Dünya üzerindeki yavaş şehirlerin dağılımı 12
Şekil 1.4. Türkiye üzerindeki yavaş şehirlerin dağılımı 12
Şekil 1.5. Göynük tabelası, Hisar Tepesi ve Zafer Kulesi 13
Şekil 1.6. Göynük el sanatları 14
Şekil 1.7. Göynük El Sanatları Eğitim Merkezi 15
Şekil 1.8. Göynük yöresel pazarı 15
Şekil 1.9. Göynük Arasta Çarşısı 16
Şekil 1.10. Göynük Kent Merkezi 16
Şekil 1.11. Bolu'nun Türkiye haritasındaki yeri 24
Şekil 1.12. Bolu İlçe Haritası 24
Şekil 1.13. Bolu İli yüzey şekilleri şematik haritası 25
Şekil 1.14. Bolu İli akarsu havzaları ve akarsuları 27
Şekil 1.15. Çubuk Gölü 29
Şekil 1.16. Deprem bölgesi haritası 30
Şekil 1.17. Göynük İli yağış grafiği 31
Şekil 1.18. Göynük İli sıcaklık grafiği 31
Şekil 1.19. Göynük nüfus grafiği 34
Şekil 1.20. Göynük, Frig Kaya Anıtı 36
Şekil 1.21. Göynük'te Roma Dönemi'ne ait mezar taşı 37
Şekil 1.22. Eski Göynük fotoğrafı 39
Şekil 1.23. Göynük topografyası 40
Şekil 1.24. Göynük Geleneksel Konutları 41
Şekil 1.25. Hz. Akşemsettin Türbesi 43
Şekil 1.26. Gazi Süleyman Paşa Hamamı 44
Şekil 1.27. Hz. Akşemsettin Camisi 44
Şekil 2.1. Göynük mahalleleri haritası 46
Şekil 2.2. Cuma Mahallesi'nde incelenen konutlar 47
Şekil 2.3. Nuri Müderrisoğlu Evi 64
Şekil 2.4. Gülşen Emir Evi 68
Şekil 2.5. Akşemsettin Evi 72
Şekil 2.6. Yenice Mahallesi'nde incelenen konutlar 81
Şekil 2.7. Ali Haydar Evi 103
Şekil 2.8. Kemal Çağlar Evi 118
Şekil 2.9. Zennur Sayın Evi cadde görünümü 136
Şekil 2.10. Zennur Sayın Evi bahçe görünümü 136
Şekil 2.11. Hacıabdi Mahallesi'nde incelenen konutlar 148
Şekil 2.12. Kepkebir Mahallesi'nde incelenen konutlar 161
Şekil 2.13. Çeşme Mahallesi'nde incelenen konutlar 165
Şekil 2.14. Metin Ölmez Evi 173
Şekil 2.15. Sofuali Mahallesi'nde incelenen konutlar 177
Şekil 2.16. Mehmet Özdemir Evi 179

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 1.1. Mimari özelliklerle ilgili örnek envanter fişi 20
Tablo 1.2. Tipolojik özelliklerle ilgili örnek envanter fişi 20
Tablo 1.3. Konutların parsele göre konumuna ait şemalar 20
Tablo 1.4. Konutların kat türüne ait şemalar 21
Tablo 1.5. Konutların plan tipine ait şemalar 21
Tablo 1.6. Konutların çatı örtüsü türüne ait şemalar 22
Tablo 1.7. Konutların pencere tiplerine ait şemalar 22
Tablo 1.8. Konutların ana giriş kapısı tiplerine ait şemalar 23
Tablo 1.9. Bolu ilinin akarsularında bulunan balık çiftlikleri 28
Tablo 1.10. Çayköy Göleti hakkında bilgiler 29
Tablo 1.11. Yıllara göre Göynük nüfusu 34
Tablo 2.1. Osman Geredeli Evi mimari özellikleri 50
Tablo 2.2. Osman Geredeli Evi'nin tipolojik özellikleri 52
Tablo 2.3. Şengül Erdem Evi mimari özellikleri 54
Tablo 2.4. Şengül Erdem Evi'nin tipolojik özellikleri 56
Tablo 2.5. Hayrettin Ünal Evi mimari özellikleri 58
Tablo 2.6. Hayrettin Ünal Evi'nin tipolojik özellikleri 60
Tablo 2.7. Mehmet Bekmez Evi mimari özellikleri 61
Tablo 2.8. Mehmet Bekmez Evi'nin tipolojik özellikleri 63
Tablo 2.9. Nuri Müderrisoğlu Evi mimari özellikleri 66
Tablo 2.10. Nuri Müderrisoğlu Evi'nin tipolojik özellikleri 68
Tablo 2.11. Gülşen Emir Evi mimari özellikleri 70
Tablo 2.12. Gülşen Emir Evi'nin tipolojik özellikleri 72
Tablo 2.13. Akşemsettin Evi mimari özellikleri 74
Tablo 2.14. Akşemsettin Evi'nin tipolojik özellikleri 75
Tablo 2.15. Nigar Baykal Evi mimari özellikleri 77
Tablo 2.16. Nigar Baykal Evi'nin tipolojik özellikleri 79
Tablo 2.17. Akgünler Evi mimari özellikleri 80
Tablo 2.18. Akgünler Evi'nin tipolojik özellikleri 81
Tablo 2.19. Mehmet Armağan evi mimari özellikleri 85
Tablo 2.20. Mehmet Armağan Evi'nin tipolojik özellikleri 87
Tablo 2.21. Tuncer Cimilli Evi mimari özellikleri 89
Tablo 2.22. Tuncer Cimilli Evi'nin tipolojik özellikleri 91
Tablo 2.23. İsmail Yağan Evi mimari özellikleri 94
Tablo 2.24. İsmail Yağan Evi'nin tipolojik özellikleri 96
Tablo 2.25. M. Hami Uğur Evi mimari özellikleri 98
Tablo 2.26. M. Hami Uğur Evi'nin tipolojik özellikleri 100
Tablo 2.27. Mehmet İşcan Evi mimari özellikleri 102
Tablo 2.28. Mehmet İşcan Evi'nin tipolojik özellikleri 104
Tablo 2.29. Ali Haydar Evi mimari özellikleri 106
Tablo 2.30. Ali Haydar Evi'nin tipolojik özellikleri 108
Tablo 2.31. Muzaffer Man Evi mimari özellikleri 111
Tablo 2.32. Muzaffer Man Evi'nin tipolojik özellikleri 113

Tablo 2.33. İsmail Pulcu Evi mimari özellikleri 115
Tablo 2.34. İsmail Pulcu Evi'nin tipolojik özellikleri 117
Tablo 2.35. Nilgün Yağcı Evi mimari özellikleri 119
Tablo 2.36. Nilgün Yağcı Evi'nin tipolojik özellikleri 121
Tablo 2.37. Kemal Çağlar Evi mimari özellikleri 123
Tablo 2.38. Kemal Çağlar Evi'nin tipolojik özellikleri 125
Tablo 2.39. Saim Yerlikaya Evi mimari özellikleri 127
Tablo 2.40. Saim Yerlikaya Evi'nin tipolojik özellikleri 129
Tablo 2.41. Mehmet Dönmez Evi mimari özellikleri 130
Tablo 2.42. Mehmet Dönmez Evi'nin tipolojik özellikleri 131
Tablo 2.43. Yücel Altan Evi mimari özellikleri 133
Tablo 2.44. Yücel Altan Evi'nin tipolojik özellikleri 135
Tablo 2.45. M. İrfan Okuyan Evi mimari özellikleri 137
Tablo 2.46. M. İrfan Okuyan Evi'nin tipolojik özellikleri 139
Tablo 2.47. Zennur Sayın Evi mimari özellikleri 141
Tablo 2.48. Zennur Sayın Evi'nin tipolojik özellikleri 142
Tablo 2.49. Gülen Yıldırım Evi mimari özellikleri 144
Tablo 2.50. Gülen Yıldırım Evi'nin tipolojik özellikleri 146
Tablo 2.51. Haşim Bayram Evi mimari özellikleri 147
Tablo 2.52. Haşim Bayram Evi'nin tipolojik özellikleri 149
Tablo 2.53. Mehmet Örücü Evi mimari özellikleri 150
Tablo 2.54. Mehmet Örücü Evi'nin tipolojik özellikleri 152
Tablo 2.55. Osman Öztop Evi mimari özellikleri 154
Tablo 2.56. Osman Öztop Evi'nin tipolojik özellikleri 155
Tablo 2.57. İnci Oya Suveren Evi mimari özellikleri 157
Tablo 2.58. İnci Oya Suveren Evi'nin tipolojik özellikleri 159
Tablo 2.59. Muzaffer Öztop Evi mimari özellikleri 160
Tablo 2.60. Muzaffer Öztop Evi'nin tipolojik özellikleri 162
Tablo 2.61. Gürcüler Evi mimari özellikleri 163
Tablo 2.62. Gürcüler Evi'nin tipolojik özellikleri 164
Tablo 2.63. Orhan Ünver Evi mimari özellikleri 167
Tablo 2.64. Orhan Ünver Evi'nin tipolojik özellikleri 169
Tablo 2.65. Nevzat Bacak Evi mimari özellikleri 172
Tablo 2.66. Nevzat Bacak Evi'nin tipolojik özellikleri 174
Tablo 2.67. Mümtaz Birsen Evi mimari özellikleri 175
Tablo 2.68. Mümtaz Birsen Evi'nin tipolojik özellikleri 177
Tablo 2.69. Metin Ölmez Evi mimari özellikleri 178
Tablo 2.70. Metin Ölmez Evi'nin tipolojik özellikleri 180
Tablo 2.71. Mehmet Özdemir Evi mimari özellikleri 184
Tablo 2.72. Mehmet Özdemir Evi'nin tipolojik özellikleri 186
Tablo 2.73. Ziyafettin Alan Evi mimari özellikleri 188
Tablo 2.74. Ziyafettin Alan Evi'nin tipolojik özellikleri 190
Tablo 2.75. Burhanettin Güner Evi mimari özellikleri 192
Tablo 2.76. Burhanettin Güner r Evi'nin tipolojik özellikleri 194
Tablo 2.77. Nuri Güner Evi mimari özellikleri 196
Tablo 2.78. Nuri Güner Evi'nin tipolojik özellikleri 197
Tablo 2.79. İlhami Altın Evi mimari özellikleri 199
Tablo 2.80. İlhami Altın Evi'nin tipolojik özellikleri 201
Tablo 2.81. Fahri Güz Evi mimari özellikleri 202

Tablo 2.82. Fahri Güz Evi'nin tipolojik özellikleri 204
Tablo 3.1. Parsele göre konutun konumu 205
Tablo 3.2 Konutların kat türüne göre gruplanması 206
Tablo 3.3. Konutların çatı örtüsü tipleri 207
Tablo 3.4. İç sofalı "İ1" plan tipleri 207
Tablo 3.5. İç sofalı "İ2, İ3, İ4" plan tipleri 209
Tablo 3.6. Dış sofalı plan tipleri 209
Tablo 3.7. İç-dış sofalı plan tipleri 210
Tablo 3.8. Giyotin pencere tipi "G-P" 211
Tablo 3.9. Kemerli giyotin pencere tipi "KG-P" 211
Tablo 3.10. Tek kanatlı pencere tipleri "TK-P" 212
Tablo 3.11. Tepe pencere tipleri "T-P" 212
Tablo 3.12. Çift kanatlı pencere tipleri "ÇK-P" 213
Tablo 3.13. Ana giriş kapısı tipleri "K" 214
Tablo 4.1. Göynük konutlarında en yoğun görülen mimari özellikler 217

GÖYNÜK GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİK ANALİZ YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ

ÖZET

Tarihi kentler, geçmişte yaşamış uygarlıkların sosyo-ekonomik yapısının, kültürel değerinin, yaşama biçiminin yansımalarıdır. Toplumların sosyal, ekonomik, doğal etkenleri ve kültürel değişimleri tarihi dokuların tahrip olmasına, özgünlüğünü yitirmesine veya yok olmasına neden olmaktadır. Kültürel mirasın korunması ve geleceğe aktarılması nesiller arasındaki bağın sürdürülebilirliği bakımından büyük önem taşımaktadır.

Batı Karadeniz'de, Bolu'nun güneybatısında bulunan Göynük, tarihsel ve kültürel miras bakımından zengin bir birikime sahiptir. Göynük, sivil mimari örnekleri ve anıtsal yapıları ile tarihi kent dokusunu koruyarak günümüze ulaşmayı başarmış ender kentlerimizdendir. Ekonomik ve sosyal değişim kentte, işsizliği ve dışa göçü arttırmıştır. Nüfusun azalması ile terk edilen geleneksel konutlar, bakımsızlık sonucunda tahribata ve yok olmaya maruz kalmıştır.

Göynük Geleneksel Konutlarının mimari analiz, tespit ve tipoloji çalışmalarının yetersiz olması, kentin çalışma alanı olarak seçilmesinde büyük bir etken olmuştur. Araştırmanın amacı, konutların mimari özelliklerini analiz etmek, mimari tipolojilerini ortaya koyarak en sık kullanılan mimari özellikleri tespit etmek ve literatüre katkı sağlamaktır. Bu çalışmada 41 geleneksel konut "Tipolojik Analiz Yöntemi" ile incelenmiştir. Bu yöntemle geleneksel konutların mimari özellikleri daha kolay ve net bir biçimde ifade edilebilmiştir.

Çalışmada ilk bölümde, tip, tipoloji, tipolojik analiz yöntemi, tarihi dokuda sürdürülebilirlik, sakin kent kavramları ile ilgili literatür taramaları yapılmış, çalışmanın amacı, yöntemi açıklanmış ve Göynük'ün fiziksel, sosyo-ekonomik yapısı ve tarihi özelliklerinden bahsedilmiştir. İkinci bölümde, konutların envanterleri oluşturularak mimari özellikleri tipolojik açıdan incelenmiştir. Üçüncü bölümde, elde edilen veriler tablolarla aktarılmış ve konutların en sık görülen mimari özellikleri tespit edilmiştir. Dördüncü bölümde, çalışmanın genel değerlendirilmesi yapılmış ve tarihi kent dokunun sürdürülebilirliğine yönelik önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Göynük, Göynük Geleneksel Konutları, Sakin Şehir, Sürdürülebilirlik, Tipolojik Analiz Yöntemi.

INVESTIGATION OF GOYNUK TRADITIONAL HOUSES BY THE TYPOLOGICAL ANALYSIS METHOD

ABSTRACT

Historical towns are reflections of the socio-economic structure, cultural value and way of life of all civilizations. Social, economic, natural factors and cultural changes of societies cause historical textures to be destroyed or disappear. Conserve the cultural heritage and transpose to the future is very important for the sustainability of the bond between generations.

Göynük, which is located in the western Black Sea Region, Southwest of Bolu, has a rich accumulation in terms of historical and cultural heritage. Göynük is one of our rare cities that have reached today by preserving the historical urban texture with its civil architectural examples and monumental structures. Economic and social change have increased unemployment and out-migration in the town. Population losses have quickened the transformation and destruction of traditional houses as a result of negligence.

The insufficient architectural analysis, detection and typology studies of the Göynük Traditional Houses have been a major factor in choosing the city as the study area. This research aims to analysis the architectural features of the residences, to identify the most frequently used architectural features by revealing their architectural typologies, to document and to contribute to the literature. In this study, 41 traditional houses were examined with the "Typological Analysis Method".

In the first part of the study, the literature research, the aim, and method of the thesis contain and the physical, socio-economic structure and historical features of Göynük are mentioned. In the second part, the architectural feature of 41 houses were explained and typological studies were carried out. In the third part, the findings obtained in the study are given. In the fourth section, a general evaluation of the study has been made and suggestions have been made.

Keywords: Göynük, Göynük Traditional Houses, Cittaslow, Sustainability, Typological Analysis Method.

GİRİŞ

Doğaya ve insana saygılı, estetik kaygılı, yerel çizgilere sahip mimari tasarımları ile her biri kendine özgü bir başyapıt niteliğinde olan tarihi kentler, yaşamış tüm uygarlıkların sahip olduğu ortak kültürel mirasın somut delilleri olarak kabul edilmektedir. Tarih boyunca teknolojik gelişmeler, sosyal, ekonomik, politik, kültürel değişimler, hızlı kentleşme, göç ve küreselleşmenin etkisi ile kentler, karakteristik özelliklerini yitirmiş, tekdüze, estetik kaygıdan uzak bir duruma dönüşmektedir. Yaşadığımız tüketim çağında, yerel kimlik özelliklerini korumak ve yaşatmak oldukça zorlaşmaktadır. Büyük bir hızla gelişen teknoloji ve çağın gerisinde kalmadan kentin yerel kimlik özelliklerini de koruyarak geleceğe aktarabilmek yalnızca sürdürülebilirlik anlayışı ile mümkündür.

Sürdürülebilirlik açısından yapının özgün işlevselliğini yitirmemiş olması önemlidir. Piero Gazzola'ya göre;

> "Bir mimari anıt artık yapıldığı amaca hizmet edemiyorsa, korunması pratik bir gereklilik olmaktan çıkar, kültürel bir görev haline gelir. Bu konuya verilen önem gelecek kuşakların kültürel olgunluğuna ve kültürel miraslarını koruma konusunda duyacakları ivediliğe dayanacaktır (Paris, 1972, s. 16)."

Tarih boyunca, tarihi bir belge olarak görülen anıtlar ve tarihi çevreler barındırdığı dönemin kentsel ve mimari düzenini, yapım teknikleri ve sosyal yaşamının göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Anıtların ve tarihi kentlerin yaşatılması rastlantılara bırakılmamakta ulusal ve evrensel kültürün bir bileşeni, uygarlık belgesi olarak korunmaları amaçlanmaktadır (Ahunbay, 1996).

Hızla değişen ve gelişen çağın ihtiyaçlarına göre ivedilikle biçim değiştiren ya da yok olup yeni kimliğe bürünen tarihi kentlerin geleceğe taşınabilmesi için koruma, analiz, belgeleme, iyileştirme ve yenileme çalışmaları, uygulamanın etkin olması için gerekli yasal düzenlemeler, merkezi ve yerel yönetimlerin desteği ve iş birliği ile toplumun tarihi koruma bilincinde olması, oldukça önem teşkil etmektedir.

Bolu İli'nin güneybatısında kurulan Göynük, tarih boyunca İpekyolu, Roma yolu gibi önemli ticari akslarının ve konumu gereği birçok uygarlığın etkisinde kalmıştır. "Kentsel Sit Alanı" olarak korunmakta olan Göynük'te, 135 tarihi konut, 20 dini ve kültürel yapı, 2 idari yapı ve 5 doğal anıt olmak üzere toplam 162 tescilli yapı bulunmaktadır (URL-1). 19. ve 20. yüzyıla ait "Türk Evi" tipolojisine sahip konutları, Osmanlı'nın kuruluş dönemi mimari özelliklerinin yansıtıldığı hamam, türbe, cami, mezar taşları ve çeşmeleri ile Göynük, korunmuş "Osmanlı Dönemi" eserlerinin çoğunlukta olduğu tarihi bir kenttir. Yaşattığı yerel özellikleri sayesinde 2017 yılının Şubat ayında "Cittaslow (Sakin Kent) " unvanına da sahip olan Göynük, hem tarihi kent dokusu hem de kültürünün sürdürülebilirliğini amaçlayan bir kent görünümündedir.

Göynük, küreselleşme, hızlı kentleşmenin etkisi ile geçirmiş olduğu dönüşüm sonucunda çok fazla dışa göç vermeye başlamıştır; buna bağlı olarak ekonomik ve sosyal değişim ile kentte, işsizliğin artmasıyla nüfus kayıpları görülmüştür. Dışa göçün artması geleneksel konutların terk edilip, bakımsızlık sonucunda tahribatına, hatta yıkılıp yok olmasına sebep olmuştur. Geleneksel konutların bakım ve onarım çalışmalarının yetersiz olması ya da yapılan onarımların özgün niteliğinden uzak bir biçimde yapılması, konutların karakteristik özelliklerini yitirmesine ve dönüşmesine neden olmaktadır. Göynük geleneksel doku tahribatına yol açan bir diğer unsur da uygulanan imar planlarıdır. Özellikle 1951 imar plan kararlarında, kentin tarihi dokusunun orta şeridinden İstanbul- Ankara karayolunun (Gazi Süleyman Paşa Bulvarı) geçmesi ile birçok geleneksel konut yıkılmış ve zarar görmüştür.

Anıtsal yapıları ve geleneksel konutları ile özgün bir yerel mimariye sahip olan kentte tarihi eser tespiti, belgeleme, koruma ve literatür çalışmaları hala yetersiz durumdadır. Yapılan literatür taramaları sonucunda tespit edilen, Göynük Geleneksel Konutları ve kent dokusu hakkında bugüne kadar yapılmış olan çalışmalar; 1967'de ODTÜ'nün bir ön çalışma olarak yayınladığı "Göynük A Town In A Timber Region", Ayten Erdem'in 1996'daki " Göynük Tarihsel Siti, Dini ve Sivil Mimarlık Ürünleri, Koruma Sorunları ve Yeni Yapılanma Koşulları" başlıklı doktora tezi, Ayten Erdem'in 1999'daki " Göynük Kenti Geleneksel Konut Mimarisi" başlıklı makalesi ile Çiğdem Belgin Dikmen ve Ferruh Toruk'un 2015 yılındaki ortak

makalesi olan “ Geleneksel Göynük Evleri’nin Mekânsal Yapısı ve Koruma Önerileri” dir.

Erdem (1996)’in, “ Göynük Tarihsel Siti, Dini ve Sivil Mimarlık Ürünleri, Koruma Sorunları ve Yeni Yapılanma Koşulları” başlıklı doktora tezi ile “ Göynük Kenti Geleneksel Konut Mimarisi” (Erdem,1999) başlıklı makalesi, Göynük Geleneksel Konutlarının mimari özelliklerinin tespiti, belgelenmesi ve kent sorunlarının ortaya konulduğu çalışmalardır. Erdem (1996) doktora tez çalışmasında, Göynük’ün kent dokusunun analizi ile dini, idari, sosyal yapılar ve geleneksel konutlarının mimari özelliklerini detaylı incelemiş ve çeşitli röleve çalışmaları yapmıştır. Bu çalışmada Göynük Geleneksel Konut mimarisinde en çok görülen mimari özellikler araştırılmış ve tespit edilmeye çalışılmıştır. Geleneksel kent dokusunun değerlendirmesi ve koruma önerilerinde bulunulmuştur.

Erdem (1999) “ Göynük Kenti Geleneksel Konut Mimarisi” isimli makalesinde, kentin konumu ve tarihsel gelişimini açıklamakta ve kent dokusunu oluşturan mimari öğelerden bahsetmektedir. Geleneksel konutların yerleşim özellikleri ile konutların plan tipleri, cephelerin biçimlenme ilkeleri ile yapım sistemi ve malzeme kullanımından bahsetmiştir.

Benzer Kılıç (2006), “Bolu-Göynük ve Yakın Çevresi Doğal Ve Kültürel Kaynaklarının Ekoturizm Değerlendirilmesi” başlıklı doktora tezinde, Göynük’ün ekoturizm alanlarını belirlemeye yönelik çalışmalarda bulunmuştur. Çevre duyarlı turizm planlaması kapsamında Göynük’ün “önemli özellikler”, “çelişki alanları” ve “uygun aktiviteleri” belirlenmiştir.

Dikmen ve Toruk (2015), “ Geleneksel Göynük Evlerinin Mekânsal Yapısı ve Koruma Önerileri” isimli makalelerinde, Göynük kent yerleşim analizini ve tescilli geleneksel konutların mekânsal yapısını incelemişler ve konutların mekânsal özelliklerinin korunmasına yönelik önerilerde bulunmuşlardır

Zamanla yok olma ve dönüşüm sürecinde olan Göynük Geleneksel Konutlarının belgeleme ve araştırma çalışmalarının yetersiz olması, Göynük’ün çalışma alanı olarak seçilmesinde büyük bir etken olmuştur. Göynük Geleneksel Konutlarının mimari özelliklerinin tespit, analiz ve belgeleme çalışmalarının yapılmasının amacı,

konutların mimari özelliklerinin, daha derin anlaşılmasını sağlamak ve gelecek kuşaklara aktarabilmektir. Göynük Geleneksel Konutları ile ilgili "Tipolojik Analiz" e dayalı herhangi bir çalışmanın bulunmamış olması sebebiyle bu çalışmada Geleneksel Göynük Konutları "Tipolojik Analiz Yöntemi" ile incelenmiştir. Bu yöntemle geleneksel konutların mimari özellikleri daha kolay ve net bir biçimde ifade edilebilmiştir.

Tarihi Göynük Kenti ile ilgili yapılan çalışmanın ilk bölümünde, tip, tipoloji, tipolojik analiz yöntemi, tarihi dokuda sürdürülebilirlik ve sakin kent kavramları ile ilgili literatür taramaları yapılmış, çalışmanın amacı, yöntemi detaylı bir şekilde açıklanmıştır. Göynük'ün fiziksel, sosyo-ekonomik yapısı ve tarihi özelliklerine değinilmiş ve çeşitli kaynaklardan yararlanılmıştır. İkinci bölümümde, tez kapsamında seçilmiş olan 41 konutun envanterlerinin oluşturulduğu ve bulundukları mahallelerin mimari özelliklerinin anlatılmış ve yapılan tipolojik çalışmalara yer verilmiştir. Üçüncü bölümde bulgular başlığı altında, tipolojik analiz yöntemi ile elde edilen tipoloji verileri sistematize bir biçimde soyutlanarak oluşturulan tablolar ile geleneksel konutlarda en sık görülen mimari özellikler tespit edilmiştir. Dördüncü bölümde yer alan sonuçlar ve öneriler kısmında, yapılan çalışmada elde edilen verilerin genel bir değerlendirilmesi yapılmış ve tarihi kent dokusunun sürdürülebilirliğine yönelik kentsel ve yapısal boyutta önerilerde bulunulmuştur

1.GENEL BİLGİLER

1.1. Tip, Tipoloji, Tipolojik Analiz

Muzaffer Sencer (1981) Yöntembilim terimler sözlüğünde, tip “ bir olaylar ya da kavramlar kümesini ortak ve ayırıcı özellikleriyle dile getiren kalıp” açıklaması ve “örnekçe” kelimesi ile tanımlanmaktadır. Araştırmacı, bilimsel çalışmanın gerektirdiği nesnellik ve açıklığı elde etmek için, incelediği öğeleri, belirlediği birtakım nitelikler çerçevesinde, tiplere indirgeyerek, sınıflandırma yöntemini kullanmaktadır (Bingöl,2007). Abraham Moles, sınıflandırma ve listeleme yöntemlerini “ düzen” kavramının bütüne yansıtılması olarak belirtmektedir. Moles’a (1990) göre, “ Sınıflandırmanın amacı, esasta, bir takım öğeleri, bunların zihnen kavranışını basitleştirmek için akıl yoluyla sıkıştırmaktır.” Leandro Madrazo’ya (1995) göre mimarlık alanında tip düşüncesi; binaların işlevsel veya strüktürel özelliklerine göre sınıflandırılması ve incelenmesiyle sınırlı olandan daha derin bir kapsama sahiptir (Bingöl, 2007).

Tip, aynı dönem ve kültür alanındaki yapı grubunun morfolojik değişmez özelliklerinin organik toplamıdır. Tipoloji ise, türleri, türlerin karşılıklı ilişkilerinin ve zaman içindeki evrimini inceleyen bilim dalıdır (Petruccioli, 2016; Ayyıldız ve Özbayraktar, 2018). Tipoloji, yöntembilim terimler sözlüğünde “örnekçeleme” sözcüğü ile tanımlanmıştır. Örnekçeleme, “ bir olgu ya da bir süreci ayırıcı özelliklerine dayanarak soyut bir kalıp içinde biçimlendirme” şeklinde tanımlanmaktadır (Sencer, 1981).

Rossi mimariyi incelerken, tarihi dönemler, dönemin ekonomik yaptırımları, ürünün ölçeği ve ya ilk kullanım fonksiyonu gibi zamanla değişim geçiren kriterlere yoğunlaşmak yerine, yapılması gereken, tipolojik morfolojik bir yaklaşımla kentsel formları kıyaslama yöntemi ile çalışarak, kentlerin genel ve kalıcı karakterlerinin meydana koymaktır. Tipoloji Rossi için ‘ mimarlığın analitik anıdır’ (Vidler, 1977). Rossi’ye göre genellik özellikten, çoğulluk tekillikten daha önemlidir ve sürekliliği, genelliği ve yaygınlığı sağlayan ortak karakter, formdan önce gelen ve onu oluşturan

tiptir. Kentsel hafıza ve mantıksal incelemenin kesiştiği noktada oluşan tip kurgusu, mimari formun belirleyicisidir (Güney, 2007).

Tipoloji kavramının öncelikli iki terimi, "bireyselleştirme" (individualization) ve "sınıflandırma" dır (Altaş,1997). Bireyselleştirme, tipe özgü niteliklerin incelenmesi, sınıflandırma ise ortak nitelikler kapsamında gruplama çalışmasıdır (Bingöl,2007). Tomas Maldonado'ya (1966) göre; çözüme ulaşmak için mimari formların tipolojisini kullanmak gerekli olabilir. Bu formların tasarımda kullanılmaları vücutta bir kanser gibi görülebilir. Fakat sınıflandırma yolu ile formların yok edilmesi ile daha sistematik bir biçimde çözüme varılabilir (Calquhoun,1981; Ayyıldız ve Özbayraktar, 2018).

Yapılan tipoloji çalışmasında öncelikle, araştırmacının sınırladığı dönemin tüm yapıları için envanter çalışması yapılır. Envanteri oluşturulan yapılar, yalın birer somut öğe olarak ele alınır ve incelenmesi yapılır. İncelemede, yapı topluluğunun kavranabilmesi açısından, yapı indirgenerek soyut yapısal bir şema oluşturulur. İndirgeme işleminde, yapıların özellikleri silinir, ortak niteliklerin genel çizgileri, akılda tutulur (Krier, 1979). Mimarlıkta indirgeme işlemi ile elde edilen tip, birbirine dış özellikleri ile benzeyen yapıların temel özelliklerinden oluşan soyut bir oluşumu tanımlar (Panerai,1979; Ayyıldız ve Özbayraktar,2018).

Kent ve binalar üzerine yapılan incelemelerde, yaşanmış olguların izleri ile inşa edildikleri dönemin sosyo-ekonomik ve sosyo-kültür özelliklerini taşıdıkları görülmektedir. Bu kapsamda tipolojik yöntem, araştırmacıya sosyo-ekonomik ve kültürel yapıyı olduğu gibi tarihi değerlendirme imkânı sağlamaktadır (Kaprol, 2000).

Arjantinli sanat tarihçisi Waisman'ın tipolojik sınıflandırması, mimarlık alanında yapılan en kapsamlı çalışmadır. Waisman'a göre taşıdıkları ortak niteliklerine göre tipolojiler; biçimsel tipolojiler, strüktürel tipolojiler, işlevsel tipolojiler, yapıt/çevre tipolojileri, çevre tekniklerinin kullanılma biçimi tipolojileri olmak üzere beş grupta sınıflandırmaktadır (Bingöl,2007).

Tipoloji araştırmaları, katalog sisteminin oluşmasını sağlamakta, envanteri tanımlamaktadır: Mimari arşivleme, kent dokusundan kullanılan bina yapım

tekniklerine kadar, yapı türlerinin karşılaştırmalı analiz edilebilmelerine imkân sağlamaktadır. Yapılan çalışmalar ile kentsel dokuyu stil, akım ve ideolojilerden bağımsız biçimde tanımlana ve nesnel bir şekilde değerlendirme olanağı sunulmaktadır (Kaprol, 2000). Tipoloji, kullanıldığı her alanda incelenen olgunun net anlaşılabilmesi ve tanımlanabilmesi amacıyla, soyutlama, indirgeme ve şemalaştırma yöntemlerini kapsayan, sistematik bir çalışmadır; özel olanın akıl yoluyla genelin altında ele alınmasıdır (Bingöl,2007).

1.2. Tarihi Dokuda Sürdürülebilirlik

Tarihi çevreler, geleneksel yapıların sahip oldukları mimari özellikleri, üslupları, yapım teknikleri, ahşap işlemeciliği ve bezemeleri ile yörenin mimari kimliğini yansıtan tarihi verilerdir. Tarihi kentin analizi, geçmişteki sanatçıların mimari çözümlerine ve yaratıcılığına karşı bilgi verirken, geçmiş yaşam biçimlerinin anlaşılması ve düş gücüyle canlandırılmasına katkıda bulunmaktadır. (Ahunbay, 1996, s. 116)

Tarihsel kentlerin, kültürel miras birikiminin yansımaları olan yerel kimlik değerlerinin geniş katılım, işbirliği ve şeffaflık ilkeleri kapsamında stratejik mekânsal planlama yaklaşımı ile birlikte sürdürülebilirliğine ve geliştirilmesine dair arayışlar ancak 20.yy'ın sonlarında tartışılmaya başlanmıştır (Drost, 1996; Larkham, 1996; Steinberg, 1996; Albrechts, 2001; Albrechts, 2004; Thorns, 2002; Özcan, 2009).

Uygarlık tarihinde koruma düşüncesi, tarihi çevreden önce sanat değeri yüksek görülen anıtsal yapılar üzerinde görülmeye başlamıştır. Avrupa'da uluslararası düzeyde tarihi çevre koruma uygulamaları ilk kez 1931'de Uluslararası Müzeler Örgütü'nün düzenlediği Atina Konferansı'nda "Tarihi anıtların estetik değerlerinin arttırılması" maddesinde "Yapılar yapılırken yerleşmelerin kişiliğine ve dış görüntülerine, özellikle çevreleri özel itina isteyen tarihi anıtların etrafına saygı gösterilmesi önerilir. Hatta bazı yapı kümeleri ve bazı özellikleri olan güzel görünüşlü manzaraların oluşumu korunmalıdır." değinilmiştir (Ahunbay, 1996).

1964 'te Mayıs ayında Venedik'te, 2. Uluslararası Tarihi Anıt Mimar ve Teknisyenleri Kongresi toplanmış ve Atina Konferansı'ndaki maddelerin yeniden ele

alınması istenmiştir. Toplantı sonucunda uluslararası düzeyde birçok ülke tarafından kabul görülen Venedik Tüzüğü imzalanmıştır (Erder, 1977).

> "Madde 1: Tarihi anıt kavramı sadece bir mimari eseri içine almaz, bunun yanında belli bir uygarlığın, önemli bir gelişmenin, tarihi bir olayın tanıklığını yapan kentsel ya da kırsal bir yerleşmeyi de kapsar. Bu kavram yalnız büyük sanat eserlerini değil, ayrıca zamanla kültürel anlam kazanmış daha basit eserleri de kapsar.
>
> Madde 6: Anıtların korunması, ölçeği dışına taşmamak koşuluyla çevresinin de bakımını içine almalıdır. Eğer geleneksel ortam varsa, olduğu gibi bırakılmalıdır. Kütle ve renk ilişkilerini değiştirecek hiçbir yeni eklentiye, yok etmeye ya da değiştirmeye izin verilmemelidir."

Venedik Tüzüğü'nün ilk maddesinde "tarihi anıt" kavramının kentsel ve kırsal yerleşmeyi de kapsaması, yine 6. maddesinde de korunacak anıtın anıt çevrelerinin de korunmasına değinilmesi tarihi çevre koruma adına atılmış büyük bir adımdır (Ahunbay, 1996, s. 119).

Türkiye'de tarihi çevrenin yasalar doğrultusunda korunması ilk defa 1970'lerde gerçekleşebilmiştir. Tarihi çevreyi koruma bilincinin ülkemizde artmasında Avrupa'daki gelişmeler, akademik yayınlar, Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun kararları, UNESCO, ICOMOS, Avrupa Konseyi gibi kuruluşların etkileri büyük olmuştur. Bu sürecin sonunda 1973'te 1710 sayılı Eski Eserler Kanunu çıkarılmıştır. Böylece Türkiye tarihinde ilk kez tarihi çevreler bir bütün olarak tescillenip yasal koruma altına alınmıştır. (Ahunbay, 1996, s. 120).

1710 sayılı "Eski Eserler Kanunu" tarihi eserleri; anıt, külliye(yapı grupları) ve sit(tarihi sit, arkeolojik sit, doğal sit) biçiminde sınıflandırmıştır. Avrupa konseyinde ise anıtlar (mimari çevre olarak); dini mimari, askeri mimari, sivil mimari, özel mimari, endüstri mimarisi ve tarım mimarisi olarak sınıflandırılırken sitler ise; tarihi sitler, bilimsel sitler, kentsel sitler, karmaşık sitler olarak ifade edilmiştir. Prof. Walter Frodl ise tarihi çevreyi "tek anıt" ve "anıt grubu" ya da "anıt bölgesi" olarak sınıflandırmış "sit" kavramını kullanmamıştır (Şener, 1977).

Geçmişte onarım yapıyı ayakta tutmak, yıkılan kısımları yeniden onararak biçimsel bütünlüğünü korumak, gereksinime göre yeni eklemeler yaparak işlevselliğini arttırmak amacındaydı. Bugün ise anıtlar ve tarihi çevre ait olduğu dönemin kentsel ve mimari düzenini, yapım tekniklerini, sosyal yaşamını yansıtan bir belge olarak

değerlendirilmekte ve ulusal, evrensel kültürün bir bileşeni, uygarlık belgesi olarak yaşatılması amaçlanmaktadır (Ahunbay, 1996, s. 8).

Tarihi çevrelerin sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla yapılan kentsel koruma ve iyileştirme çalışmalarında kentin tarihi dokusunu ve kimliğinin korunmasına önem verilmeli ve planlamalar bu doğrultuda ilerlemelidir.

Tarihi kent merkezini koruma planlamasının başarılı olması; yerine göre şehir planlama, mimarlık, restorasyon, sanat tarihi, arkeoloji, peyzaj planlaması, ulaşım mühendisliği, sosyal bilimler, etnoloji, istatistik, çevre bilimi, alt yapı mühendisliği vb. gibi uzmanlık gerektiren pek çok bilim dalının ortaklaşa çalışması ile mümkün olabilir (Tunçer, 1986).

Tarihi kent dokusunun sürdürülebilir olması için yapılan çalışmalarda tarihi merkez ile kent ilişkisinin doğru kurulması ve doğal çevre ile ekolojik dengeyi bozmadan, iklim, çevre verileri, doğal veriler üzerinde odaklanarak "ekolojik kent merkezi" çerçevesinde planlamaların yapılması gerekmektedir.

Tarihi kent dokusunun sürdürülebilirliğini sağlamaya yönelik;

- Yayalaştırma çalışmaları
- Toplu taşıma çalışmaları
- Koruma, iyileştirme ve yenileme çalışmaları
- Turizm ve yöresel ürünlerin pazarlanma çalışmaları
- Uygulamanın etkin olması için gerekli yasal düzenlemeler, merkezi ve yerel yönetimlerin desteği ve iş birliği ile gerekli maddi destek, toplumda tarihi koruma bilincini arttırma çalışmaları

gibi çalışmaların geliştirilmesi gerekmektedir (Tunçer, 1986).

Tarihsel ve kültürel değerlerin sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde korunması kentlerde mevcut yapı stoğunun gelecekteki kuşaklar için de işlevsel olmasını sağlayarak konut ihtiyacına katkıda bulunur. Kültür çeşitliliğinin korunması, yerel özelliklerin yaşatılması, aidiyet duygusunun güçlenmesi, sosyo-ekonomik kalkınma ve toplum bilincinin oluşması ancak tarihsel-kültürel değerlerin korunması ile mümkündür (Kiper, 2004).

1.3. Sakin Kent (Cittaslow) Kavramı

Küreselleşmenin, toplumlar ve kentler üzerindeki olumsuz etkileri sonucunda meydana çıkan Cittaslow, seri üretimin getirmiş olduğu kalitesizliğe, hızlı tüketim ve tek tip şehir ve toplumlara karşı bir direniş niteliğindedir.

İtalyanca Citta (Şehir) ve İngilizce Slow (Yavaş) sözcüklerinin birleşmesi ile oluşan Cittaslow sakin şehir ve ya yavaş şehir anlamlarına gelmektedir. Cittaslow Hareketi 1999'da Toskana'da Chianti'deki Greve Belediye Başkanı'nın Paolo Saturnini'nin önderliğinde doğmuştur. Saturnini'nin kent kalkınması ve yaşam kalitesini iyileştirilmesine dayanan fikirleri, Bra, Orviet ve Positano şehirlerinin belediye başkanları ve slowfood hareketinin başkanı Carlo Petrini tarafından onaylandı ve Slow Food idealleri ile birleştirildi. Günümüzde tüm dünyaya yayılan Cittaslow hareketinin amacı, Slow Food felsefesini kentsel boyuta taşımaktır.

Şekil 1.1. Cittaslow logosu (URL-2)

Cittaslow, sürdürülebilir bir yaşam için iklim ve insanların sağlına saygılı organik bir üretim ile ürün zenginliğini destekleyen, büyüleyici el sanatları, merak uyandıran sanat eserleri, meydanları, tiyatroları, mağazaları, kafeleri, restoranları, korunmuş manzaraları ve yerin ruhunu yansıtan kentleri ile yaşama sevinci olan ve geleneklere saygılı toplumları hedeflemiştir (Oliveti, 2016).

Küreselleşme ile değişen ve gelişen kentlerin yerel kültür ve değerlerinin tehdit altında olduğu düşüncesi ile ortaya çıkan Cittaslow hareketi bölgenin karakterine ve sahip olduğu potansiyele göre şekillenmektedir. Ortak hedef ana tema olan "yavaşlık" çerçevesinde kentsel çevre ve toplumlar arası ilişkinin tekrardan güçlendirilmesi, yerel değerlerin korunması, kentin çevresel, kültürel ve sosyal

özelliklerinin geliştirilerek geleceğe aktarılmasıdır (Doğrusoy ve Dalgakıran, 2011; Çakar, 2016).

Yerel kalkınma; yörenin sahip olduğu doğal kaynakların kullanımını esas alarak, bir yandan gelir düzeyini ve yaşam kalitesinin yükselmesi ile gelişmişlik farkının aza indirgemeyi diğer yandan çevresel ve kültürel değerlerinin korunması ve geliştirilmesini hedefleyen, farklılaşan ihtiyaçlar doğrultusunda şekillenen faaliyetler bütünü olarak kabul edilmektedir (Alper Yalçın, 2013, s. 33) .

Cittaslow birliği, nüfusu 50.000 altında olan kentlerin başvuru yapabileceği bir belediye topluluğudur.“Slow City” unvanını almak isteyen bir şehir Slow Food kurallarını kabul etmeli ve kentin özgün karakterini koruyarak iyileştirme çalışmalarında bulunmalıdır. Sürdürülebilir kalkınma kapsamında gelişimin en iyi olmasını sağlamak amacıyla başta Birleşmiş Milletler’e bağlı kuruluşlar olmak üzere, OECD, Dünya Bankası, Dünya Doğayı Koruma Vakfı, Sürdürülebilir Kalkınma için Dünya İş Konseyi ve Avrupa Birliği gibi uluslararası kuruluşlar beraber çalışmalarını sürdürmektedir. Kentlerin belgelendirilmesi, 7 başlık altındaki kriterlerin sağlanması gerekmektedir (Oliveti, 2016):

- Enerji ve çevre politikaları(12): Parklar ve yeşil alanlar, yenilenebilir enerji, ulaşım, geri dönüşüm, biyoçeşitliliğin sağlanması vb.
- Altyapı politikaları(9): Alternatif hareketlilik, bisiklet yolları, şehir mobilyaları vb.
- Kentsel yaşam kalitesi politikaları(17): Marjinal alanların, kablo şebekelerinin (fiber optik, kablosuz) vb.
- Tarımsal, turistik, esnaf ve sanatkârlara dair politikalar(10): GDO’ların kullanılmasının yasaklanması, geleneksel el sanatlarının ve çalışma tekniklerinin değerinin arttırılması vb.
- Misafirperverlik farkındalık ve eğitim için planlar(10**):** İyi karşılama, esnafın ve operatörlerin farkındalıklarını arttırmak, tekliflerin ve uygulanan fiyatların saydamlığı, tarifelerin net bir şekilde görülebilmesi vb.
- Sosyal uyum(10): Engellilerin, yoksulluğun, ayrımcılığa uğramış azınlıkların vb.
- Ortaklıklar(3): Doğal ve geleneksel yemekleri vb. destekleyen diğer kuruluşlarla işbirliği.

Üyelik sürecinde, çevre politikaları, altyapı politikaları, kentsel yaşam kalitesi politikaları, tarımsal, turistik, esnaf ve sanatkârlara dair politikalar, misafirperverlik, farkındalık ve eğitim için planlar, sosyal uyum ve ortaklıklardan oluşan 7 başlık 72 kriterin sağlanması çerçevesinde yapılan tüm projeler puanlanmakta, 50 ve üzeri puan alan kentlerin üyeliği kabul edilmektedir (URL-1).

Cittaslow kriterleri, her kentin kendi ihtiyacına göre şekillenmesi açısından daha genel maddeler içermektedir. Ortak hedef yerel sürdürülebilirliği çevreye, tarihe ve insana saygı çerçevesinde yürütebilen ve kendi kendine yetebilen, üreten kendine has özellikleri ile özgün olan kentleri yaşatmaktır.

Şekil 1.2. Göynük Geleneksel Dokusu görünümü (URL-2)

Yavaş Şehir hareketi günümüzde dünya üzerinde 30 ülkede, 252 kentte yayılmış ve 20 ulusal ölçekte yavaş şehir ağı kurulmuştur. Türkiye'de, 23 Mart 2019 tarihinde Muğla/Köyceğiz ve Bitlis/Ahlat ilçelerinin de dahil olmasıyla, 17 kentte görülmektedir. Bu kentler dahil olma sırasına göre; İzmir/Seferihisar (2009), Çanakkale/Gökçeada (2011), Muğla/Akyaka (2011), Sakarya/Taraklı (2011), Aydın/Yenipazar (2011), Isparta/Yalvaç (2012), Kırklareli/Vize (2012), Ordu/Perşembe (2012), Şanlıurfa/Halfeti (2013), Artvin/Şavşat (2015), Erzurum/Uzundere (2016), Isparta/Eğirdir (2017), Sinop/Gerze (2017), Bolu/Göynük (2017), Bolu/Mudurnu (2018), Muğla/Köyceğiz (2019), Bitlis/Ahlat (2019) şeklindedir (URL-1).

Şekil 1.3. Dünya üzerindeki yavaş şehirlerin dağılımı (URL-2)

Şekil 1.4. Türkiye üzerindeki yavaş şehirlerin dağılımı (URL-2)

Göynük, sahip olduğu doğal güzellikleri, korunmuş tarihi dokusu, geleneksel el sanatları ve yöresel yemekleri ile bir benzeri olmayan özgün bir kenttir. Göynük Belediyesi, kentin sahip olduğu doğal ve kültür mirasının sürdürülebilirliğinin sağlanması ve yaşayan bir kent olma hedefi ile Uluslararası Cittaslow Birliği'nin Türkiye Koordinatörü Seferihisar Belediyesi'ne 2014 yılında üyelik başvurusu yapmıştır. Üyelik kriterlerini başarıyla tamamlayan Göynük'ün, Şubat 2017'de Cittaslow Birliği üyeliği, onaylanmıştır.

Şekil 1.5. Göynük tabelası, Hisar Tepesi ve Zafer Kulesi (URL-3)

Cittaslow politikaları kapsamında, kentte, çevre düzenlemeleri, peyzaj, dere ıslah, içme suyu hattı ve kanalizasyon hattlarını yenileme, yol, Arnavut kaldırımları, çocuk parkları, spor kompleksleri gibi çalışmalar yapılmaktadır. Geleneksel dokuyu korumak ve yaşatmak için, kentin simgesi Tarihi Zafer Kulesi restorasyonu, Akşemseddin Hz. Türbesi Çevre Düzenleme Çalışmaları, Tarihi Arasta Çarşısı'nda cephe iyileştirme çalışmaları, ve geleneksel konutlarda restorasyon, rekonstrüksiyon çalışmaları devam etmektedir (URL-3).

Bolu İli 2017 Çevre Durum Raporu'nda, Göynük'te hava kirliliğinin azaltılması için, kaliteli katı/sıvı yakıt kullanımı, bilinçlendirme çalışmaları ile denetimlerin yapıldığı belirtilmiştir. Göynük atık sulardan kaynaklanan kirliliğin nedenleri olarak, kanalizasyon şebekesinin olmaması ve ya yetersiz olması, büyük sanayi kuruluşlarının atık sularını arıtmaması ve kimyasal gübre kullanımı olarak gösterilmiştir. Bolu İli 2018 Çevre Raporu'nda ise Göynük atık su arıtma tesisinin, proje aşamasında olduğu, Katı Atık Düzenli Depolama Tesisi için de yer seçim çalışması yapılmakta olduğu belirtilmiştir. Mevcut durumda Göynük katı atıklarını, üyesi olduğu "Pamukova, Geyve, Taraklı ve Ali Fuat Paşa Belediyeleri Birliği"

topluluğunun katı atık bertaraf tesisine, Göynük, Safranlar Köyü, Gözler Mahallesi, Çamlıbel Mevkii'nde bulunan Katı Atık Aktarma İstasyonu ile toplu taşınmaktadır.

Göynük'te, kentin ekonomisine katkısı büyük olan tavuk çiftlikleri ve termik santrali atıklarının geri dönüşümü için çalışmalar yapılmaktadır. Aksa Göynük Termik Enerji Santrali'nde yakılan kömür külünün "Aksa Göynük Enerji Termik Santrali Güney Kül Düzenli Depolama Tesisi" ile geri dönüşümünü sağlayarak uçucu kül ve alçıtaşının çimento fabrikalarına verilmesi ya da depolanması planlanmaktadır. Tavuk çiftliklerinin gübrelerinden enerji üretimi amacıyla, "Mav Elektrik Üretim Sanayi ve Ticaret AŞ'nin Arıkçayırı Kümes Atıklarından Yenilenebilir Enerji Üretim Tesisi Projesi" geliştirilmektedir (URL-4).

Tarımsal, turistik, esnaf ve sanatkârlara dair politikalar çevresinde, Göynük el sanatları, ahşap işçiliği ve yöresel yemekleri bakımından zengin olan kültürünü yaşatmak için Tarihi Arasta Çarşısı ve çevresindeki lokantalar canlandırılmıştır. Tarihi çarşıda, yöreye ait ürün ve yemekleri, renkli örtmeler, oyalar, peşkirlerden ahşap işlemeler, kirkitli dokumalara kadar birçok ürüne rastlanmak mümkündür. Ağaç işçiliğin oldukça yaygın olduğu kentte, kayın, şimşir, ceviz, ardıç gibi ağaçlardan süs eşyaları, bastonlar ve mutfak araç gereçleri üretilmektedir.

Şekil 1.6. Göynük el sanatları (URL-5)

Göynük'te geleneksel el sanatlarının sürdürülebilirliği ve yeniden hayat kazanması amacıyla, Göynük Belediyesi bünyesinde "Yöresel El Sanatları Eğitim Merkezi" açılmıştır. Yöre kadınları kendi ihtiyaçları doğrultusunda, peşkir, örtme, bükülü bez (göyneklik pamuklu kumaş) ve alaca denilen (şalvarlık) kumaşlar dokumaktadır. Göynük yöresine özgü, Türk Patent Enstitüsü tarafından tescillenen Coğrafi İşaretli Tokalı Örtmeleri, yöre kadınları tarafından halen kullanılmakta olup, eğitim merkezinde dokumaları yapılmaktadır (URL-1).

Şekil 1.7. Göynük El Sanatları Eğitim Merkezi (URL-3)

Yöresel Göynük yemekleri, Osmanlı mutfağının örneklerinden oluşmaktadır. Fatih Sultan Mehmet'in hocası Akşemsettin Hz. döneminde, saray aşçılarının ve malzemelerinin bu bölgeden götürülmesinden dolayı kent, sarayın arka bahçesi olarak nitelendirilmektedir. Düğün çorbası, keşli-cevizli erişte, sütlü kabaklı yufka, etli yaprak sarma, istiridye midye, tas kebabı, dik börek, uğut yöreye özgü yemeklerden bazılarıdır (URL-1).

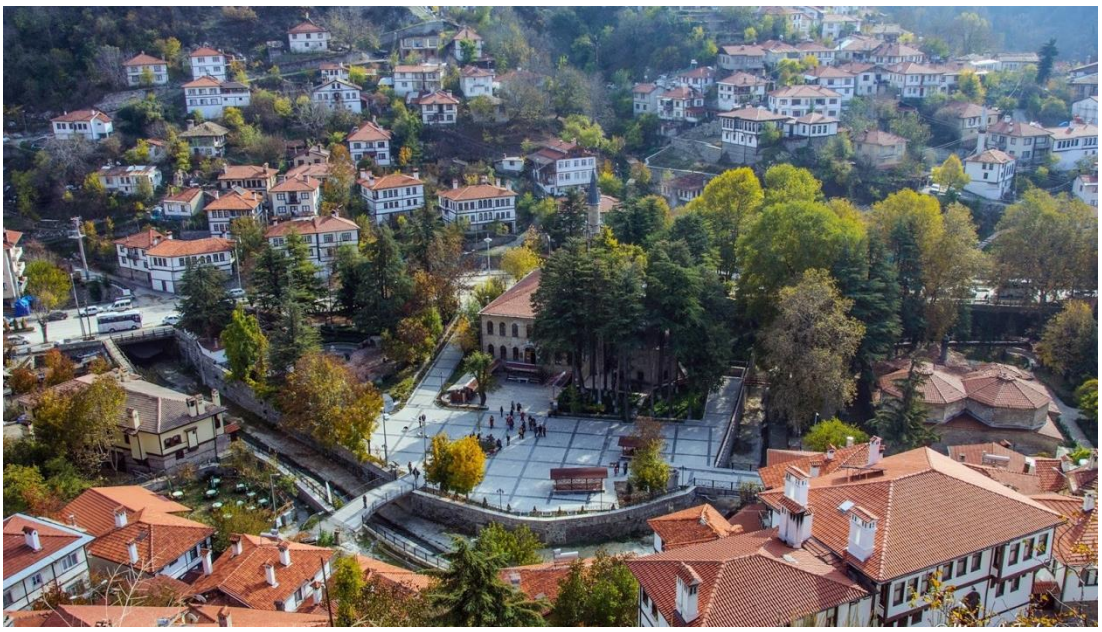
Şekil 1.8. Göynük yöresel pazarı (URL-6)

Göynük, fiziksel yapısı ve konumu dolayısıyla ulaşım zor bir bölgede bulunmaktadır. Değişen yol aksları ile kıyıda kalan kent, benliğini koruyabilmiş fakat çağın

gerisinde kalmaktan da kurtulamamıştır. Sakin Kent, unvanı ile turistlerin ilgi odağı haline gelmiştir. Turizmin canlanması kapsamında, kent için ulusal anlamda tanıtım politikaları geliştirilmektedir. Göynük tabiat parkları, yaban hayatı geliştirme sahaları, göletleri ve devlet ve ya genel avlakları ile doğa turizmi bakımından da cazip bir konumdadır.

Şekil 1.9. Göynük Arasta Çarşısı (URL-7)

Şekil 1.10. Göynük kent merkezi (URL-6)

1.4. Çalışmanın Amacı

Etkisinde kaldığı tüm uygarlıkların, bir yansıması olan tarihi kentlerin, kültürel zenginliğinin birleşimiyle var olan kimliğini kaybetmeden yaşatılması, gelecek nesiller için somut bir delil olarak kalabilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Göynük Geleneksel Konutları, kentleşme, dışa göç, bakımsızlık, imar planları, doğal afetler vb. doğal ve beşeri sebeplerden dolayı kayıplar yaşamakta, özgün mimari özellikleri yitirilmekte veya yapısal dönüşüme girmektedir. Göynük Geleneksel Konutlarının kendine has mimari özelliklerinin araştırılması, tespit edilmesi, analizinin yapılması, belgelenmesi gibi çalışmalar ile kentin sahip olduğu özgün nitelikleri korunmakta ve ileride konutlar ile ilgili yapılması mümkün olabilecek onarım, iyileştirme, restorasyon, rekonstrüksiyon, akademik araştırma ve benzeri çalışmalara bir alt yapı ve kaynak oluşturulması sağlanmaktadır.

Göynük Geleneksel Konutlarının mimari özelliklerinin tespit, analiz ve belgeleme çalışmalarının yapılmasının amacı, konutların mimari özelliklerinin, daha net ifade edilmesini sağlamak ve bu bilgi birikimini gelecek kuşaklara aktarmaktır. Ayrıca çalışmada Geleneksel Göynük Konutları "tipolojik analiz yöntemi" ile incelenmiştir. Zamanla yok olma ve dönüşüm sürecinde olan Göynük Geleneksel Konutlarının belgeleme ve araştırma çalışmalarının yetersiz olması ve "tipolojik analiz yöntemi" ile detaylı bir biçimde incelenmiş çalışmaların bulunmaması, Göynük'ün çalışma alanı olarak seçilmesinde büyük bir etken olmuştur. Bu araştırmanın amacı, Göynük Geleneksel Konutlarının mimari özelliklerini analiz etmek, geleneksel konutların tipoloji çalışmasını yaparak en sık kullanılan mimari özelliklerinin ortaya çıkarmak, belgelemek ve bu bilgi birikimini geleceğe aktarılması bağlamında literatüre katkı sağlamak ve araştırmacılara kaynak oluşturmaktır. Çalışmada, topoğrafya, iklim ve insan ile uyum sağlayan geleneksel konutlardaki bilgi birikiminin modern çağdaki konut tasarımlarına örnek teşkil etmesi açısından olumlu yönlerini vurgulamak ve göstermek amaçlanmıştır.

1.5. Çalışmanın Yöntemi

Çalışma yöntemi kapsamında veri birikimini sağlamak için literatür taramaları ile değerlendirme çalışmaları yapılmış, kent dokusu ve konut analizlerden elde edilen

verilerle Geleneksel Göynük Konutlarının tipolojik analizi yapılarak, kent sürdürülebilirliği hakkında sonuç ve önerilerde bulunulmuştur.

Literatür taramasının ilk aşamasında tip, tipoloji, tipolojik analiz, tarihi doku, geleneksel konutlar, sakin şehir ve sürdürülebilirlik üzerine araştırmalar yapılmıştır. İkinci aşamasında ise Tarihi Göynük Konutları'na yoğunlaşarak kent hakkında kütüphaneler ve internet aracılığıyla ulaşılabildiği kadar kitap, tez, makale, dergi, yazılı doküman ve diğer kaynaklardan taramalar yapılmıştır. Literatür taramalarının yanında, yerel kamu kuruluşlarıyla görüşmeler yapılmış, konutlar hakkında bilgi ve belgelere ulaşılmıştır. Çalışma alanında gözlemler yapılmış, incelenen tarihi konutlar ve tarihi kent fotoğraflanmış, yerel halk ve konut sahipleriyle kısa görüşmeler yapılmıştır. Analiz aşamasında, "tipolojik analiz yönteminden" yararlanılarak geleneksel konut mimari özellikleri tümüyle incelenmiştir. Bu aşamada röleve, restorasyon veya restitüsyon projelerinden elde edilen bilgilerin yanı sıra, konut fotoğrafları, literatür ve gözlem notlarından da yararlanılmıştır. İncelenen 41 konut için ayrı ayrı envanter çalışması yapılmıştır. Bulgular bölümünde, tipolojik analiz yöntemi ile elde edilen bilgilerin soyutlama tabloları verilmiş ve Göynük Geleneksel Konutlarında en sık rastlanan mimari özellikler tespit edilmiştir. Sonuçlar ve önerilerde, yapılan çalışmada elde edilen verilerin genel bir açıklaması yapılarak; tarihi kent dokusunun sürdürülebilirliğine yönelik kentsel ve yapısal boyutta önerilerde bulunulmuştur.

Çalışma kapsamında Göynük Geleneksel Konutlarının sürdürülebilirliği, tespiti ve geleceğe aktarılması amacıyla, farklı mahallerde konumlanan 41 geleneksel konut "tipolojik analiz" yöntemi ile incelenmiştir. Tipoloji analiz yönteminde, "soyutlama, indirgeme ve şemalaştırma" çalışmaları konut özelliklerinin daha net ve açık bir biçimde tespit ve ifade edilebilmesi için kademeli olarak her konuta uygulanmıştır.

İncelenen 41 konut projesinden, 31 konutun projesi, Göynük Belediyesi arşivlerinden, 10 konutun projesi Ayten Erdem'in "Göynük Tarihsel Siti, Dini ve Sivil Mimarlık Ürünleri, Koruma Sorunları ve Yeni Yapılanma Koşulları" isimli doktora tezindeki rölevelerden yararlanılmıştır. Yıkılmış olan konutların fotoğraflarına Göynük Belediye'si arşivinden ulaşılmaya çalışılmıştır. Çalışma sürecinde, analizi yapılan geleneksel konut sayısını arttırabilmek için, Göynük

Belediye'sinden alınan bilgilerle ulaşılan mimarlık ofisleriyle görüşmeler yapılmıştır. Mimarlık ofisleri ile, fakülte tarafından onaylı izin belgesi kapsamında yapılan görüşmelerde, Göynük Geleneksel Konutlarına ait röleve, restitüsyon ve restorasyon projelerine ulaşmak mümkün olmamıştır.

Çalışma üç aşamadan oluşmaktadır. İlk aşamada, her konutun " konut sahibinin ismi, envanter numarası, pafta/ada/parsel numaraları, bulunduğu mahalle ve sokak/cadde isimleri, konuta ait fotoğraflar, haritadaki konumu, vaziyet planı, plan, kesit ve cephe çizimleri" ile ikinci aşamada konutun " parsele göre konumu, çatı örtüsü tipi, kat türü, plan tipi, doluluk-boşluk oranı, cephedeki girinti çıkıntı soyutlaştırması, cephe kaplaması, ana giriş kapısı tipi, pencere tipi" gibi özellikleri Tablo 1.1 ve Tablo 1.2'de gösterilen iki aşamalı örnek envanter fişi yardımı ile kademeli olarak incelenmiştir. Tablo 1.1' de konutların mimari özellikleri verilmiş, Tablo 1.2'de konutların mimari özellikleri şemalaştırılmıştır. Kullanılan envanter fişi hazırlanırken, Türkiye Kültür Envanteri Kılavuzu'ndan (Başgelen, 2003) yararlanılmıştır. Bu aşamada, "hem fotoğraf hem de soyutlama, indirgeme ve şemalaştırma" yöntemi kullanılarak analizi yapılan Tarihi Göynük Geleneksel Konutların'da en yaygın görülen tipolojik özellikler ortaya çıkartılmıştır.

Üçüncü ve son aşamada seçilen 41 konuta ait tipolojilerin şematik soyutlaması yapılarak tablolar oluşturulmuştur. Böylelikle Tarihi Göynük Kent Merkezindeki Geleneksel Konutlarda en çok görülen tipolojiler ortaya konulmuştur. Konutların mimari özelliklerinin soyutlaştırılması ile elde edilen tablolarda konutların, "parsele göre konumu, kat türüne göre gruplanması, çatı örtüsü tipleri, plan tipleri, pencere tipleri, ana giriş kapısı tipleri ve yapım sistemi" gibi özellikleri sistematik bir biçimde oluşturulmuştur. Konutların tipolojilerinin şematik soyutlamasında kullanılan tablolar hazırlanırken, Tarihi İzmit Kent Merkezi Geleneksel Konutları (Erdoğan, Özbayraktar ve Ayyıldız, 2011) kitabından ve " Kültürel Süreklilik İçin Tipolojik Analizin Önemi: İzmit Merkez Geleneksel Konutları Örneği" (Ayyıldız ve Özbayraktar, 2018) adlı makaleden yararlanılmıştır.

Tablo 1.1. Mimari özelliklerle ilgili örnek envanter fişi

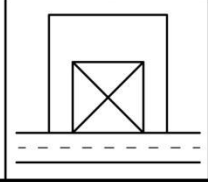
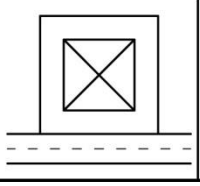
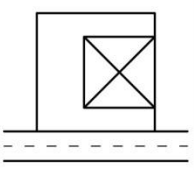
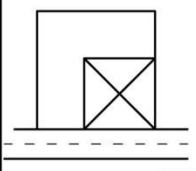
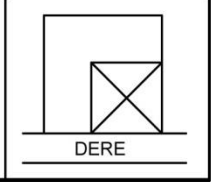
ENVANTER NO:	KONUT ADI:		
MAHALLE:			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
FOTOĞRAFLAR			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
PLANLAR			
BODRUM KAT PLANI	ZEMİN KAT PLANI		
1. KAT PLANI	2. KAT PLANI		
KESİT	GÖRÜNÜŞ		

Tablo 1.2. Tipolojik özelliklerle ilgili örnek envanter fişi

PARSELE GÖRE KONUMU		ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
DOLU:%83	BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
40.MEHMET ÖRÜCÜ EVİ/E-134		LEJANT SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA				

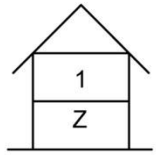
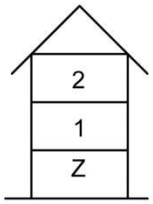
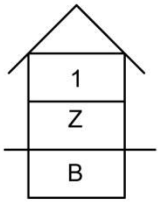
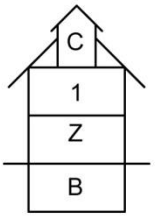
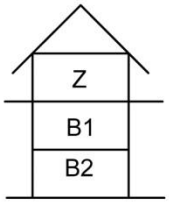
Konutların parsele göre konumu incelenirken konutun, “sadece sokağa dayalı, bahçe ortasında, sadece tek yan sınıra dayalı, hem sokak hem tek yan sınıra dayalı, hem sokak hem dereye sınırı olan” konumları incelenmiştir (Tablo 1.3).

Tablo 1.3. Konutların parsele göre konumuna ait şemalar

	Sadece Sokağa Dayalı	Bahçe Ortasında	Sadece Tek Yan Sınıra Dayalı	Hem Sokak Hem Tek Yan Sınıra Dayalı	Hem Sokak Hem Dereye Sınırı Olan
PLAN					

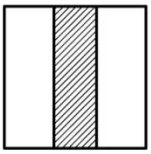
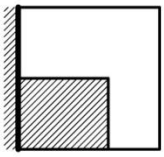
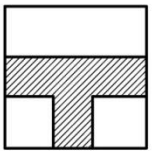
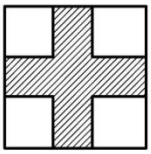
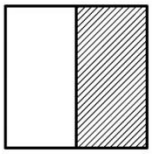
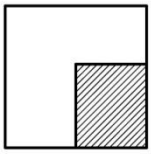
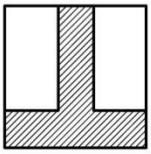
Konutların kat türlerine göre gruplanması oluşturulurken, konutların kesitlerinden elde edilen veriler doğrultusunda," 1.Grup (Zemin+1 Kat), 2. Grup (Zemin+2 Kat), 3.Grup (Bodrum+Zemin+1 Kat), 4. Grup (Bodrum+Zemin+1 Kat+Cihannüma), 5.Grup (2 Bodrum Kat+Zemin Kat) " şeklinde incelenmiştir(Tablo 1.4).

Tablo 1.4. Konutların kat türüne ait şemalar

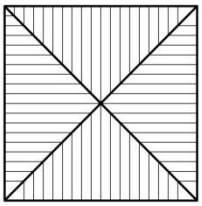
KAT TÜRÜ	1.GRUP Zemin+1 Kat	2.GRUP Zemin+2 Kat	3.GRUP Bodrum+Zemin +1Kat	4.GRUP Bodrum+Zemin +1Kat+Cihannüma	5.GRUP 2 Bodrum Kat +Zemin Kat
KESİT					

Konutların plan tipleri incelenirken sofaların ana tipleri " iç sofalı plan tipi, dış sofalı plan tipi, hem iç hem dış sofalı plan tipi" şeklinde incelenmiş ve sofaların ana tiplerinin, merdivenin sofa içerisindeki konumuna göre varyasyonları oluşturulmuştur (Tablo 1.5). Konutların çatı örtüsü tipi "beşik çatı, kırma çatı" biçiminde soyutlaştırılmıştır (Tablo 1.6).

Tablo 1.5. Konutların plan tipine ait şemalar

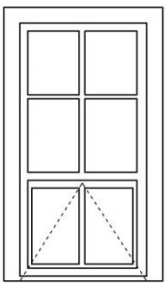
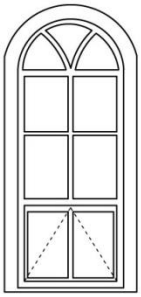
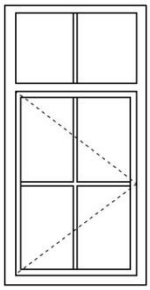
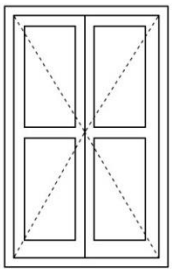
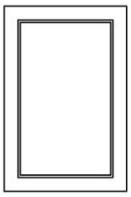
İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)
İ1	İ2	İ3	İ4
			
DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	İÇ-DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	İÇ-DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)
D1	D2	İD1	İD2
			

Tablo 1.6. Konutların çatı örtüsü türüne ait şemalar

Çatı Örtüsü Tipi	BEŞİK ÇATI	KIRMA ÇATI
Plan		

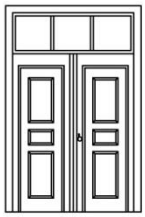
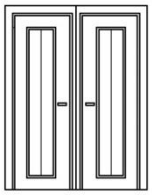
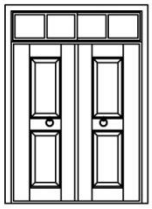
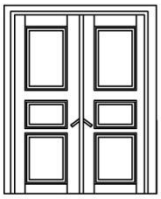
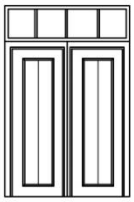
Konutların pencere tipleri sınıflandırılırken açılış yönüne, kanat sayısına ve kemerli olup olmamasına dikkat edilmiştir. Pencere tiplerine bakıldığında, "Giyotin Pencere (G-P), Kemerli Giyotin Pencere (KG-P), Tek Kanatlı Pencere (TK-P), Çift Kanatlı Pencere (ÇK-P), Tepe Pencere (T-P)" olarak ana tipler oluşturulmuştur. Oluşturulan ana pencere tipleri pencerelerde kullanılan farklı bölme sayısı ve biçimine göre, en çok görülenden (G-P1, KG-P1, TK-P1, ÇK-P1, T-P1), en az görülene (G-P10, KG-P4, TK-P9…) doğru numaralandırılmıştır (Tablo 1.7). Doğan Hasol'un Mimarlık Cep Sözlüğü'nde giyotin pencere, "yukarıya doğru sürülerek açılan pencere", tepe penceresi ise "İçeriye gökyüzü ışığı almak üzere tavandan açılan pencere" biçiminde tanımlanmaktadır.

Tablo 1.7. Konutların pencere tiplerine ait şemalar

Giyotin Pencere Tipi	Kemerli Giyotin Pencere Tipi	Tek Kanatlı Pencere Tipi	Çift Kanatlı Pencere Tipi	Tepe Pencere Tipi
G-P1	KG-P1	TK-P1	ÇK-P1	T-P1
				

Konutların ana giriş kapısı tipleri incelendiğinde, çift kanatlı ana giriş kapılarındaki bölme sayısı ve biçim farklılıklarına göre en çok görülenden en az görülene doğru "K-1, K-2, K-3……., K-15" şeklinde numaralandırmalar kullanılmıştır (Tablo 1.8). Konutların yapım sistemleri analizi yapılırken, Göynük'te en sık kullanılan yapım teknikleri üzerinde geneli kapsayan bir açıklamaya varılmıştır.

Tablo 1.8. Konutların ana giriş kapısı tiplerine ait şemalar

Ana Giriş Kapısı Tipleri	K-1	K-2	K-3	K-4	K-5
GÖRÜNÜŞ					

İncelenen konutlar, Ankara I Nolu Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü tarafından hazırlanan "Bolu İli Kültür Envanter Listesi" de verilen envanter numaraları (E1,E2,E3…vb. gibi) ile gösterilmiştir. Konutlar üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda, Geleneksel Göynük Kent Merkezi'ndeki konutların tipolojik ve karakteristik özellikleri belirlenmeye çalışılmıştır.

1.6. Çalışmanın Alanı ve Kapsamı

Bolu ili Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesi'nde 30 32'D ve 32036'D doğu boylamları ile 40006'K ve 41001'K kuzey enlemleri arasında yer almaktadır. Kuzeyde Zonguldak ve Karabük, doğuda Çankırı, güneydoğuda ve güneyde Ankara, güneybatıda Eskişehir ve Bilecik, batıda Düzce ve Sakarya illeri ile komşudur (Abdulganioğlu, 2018).

Bolu il alanının genişliği 832.339 hektar, yani 8.323,39 km²'dir. Bu alan Türkiye alanının % 1,015'i kadardır. Ortalama rakım 1.000 m, merkez ilçe rakımı ise 725 m civarındadır. Doğu-Batı uzunluğu yaklaşık 186 km'dir. İl sınır uzunluğu 621,4 km'dir (Abdulganioğlu, 2018, s. 1).

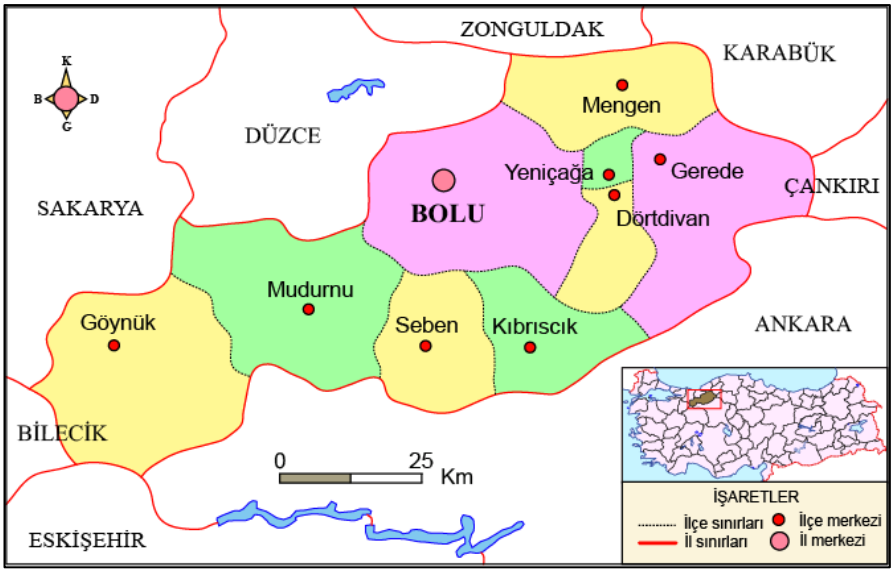
Bolu İlinin Dörtdivan, Mengen, Mudurnu, Gerede, Göynük, Kıbrıscık, Seben, Yeniçağa ve Merkez ile birlikte dokuz ilçesi, üç beldesi ve 487 köyü bulunmaktadır.

Şekil 1.11. Bolu'nun Türkiye haritasındaki yeri (URL-8)

1.6.1. Bolu İli, Göynük İlçesi'nin fiziksel, sosyal yapısı ve tarihi özellikleri

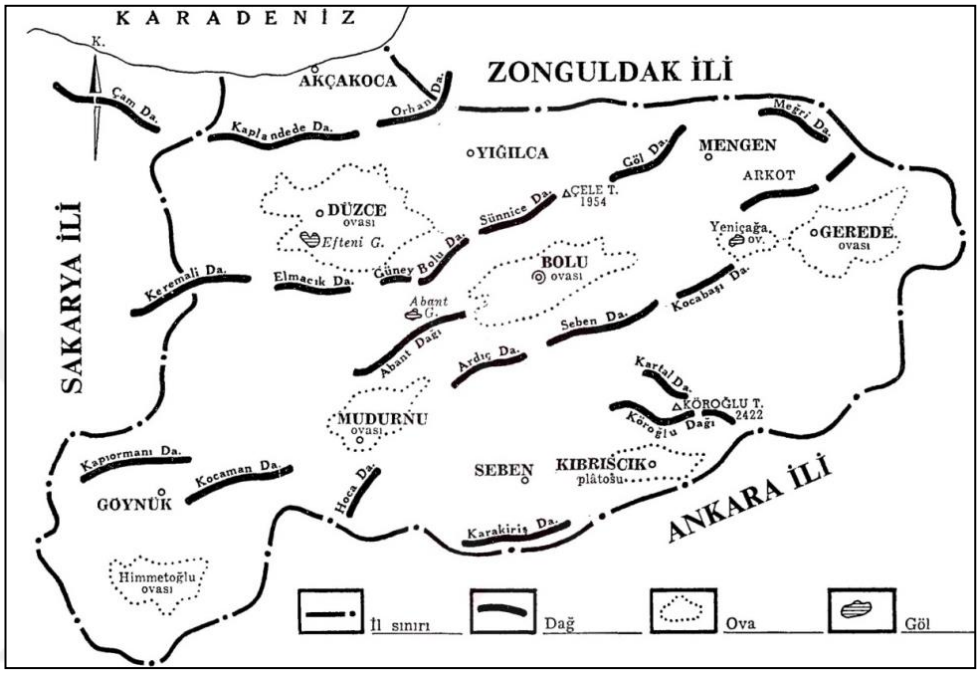
Göynük, Bolu İlinin güneybatısında bulunmaktadır. Batı Karadeniz bölgesinin 30-31 doğu boylamı ve 40-41 kuzey enlemi arasında yer almaktadır. 1437 km^2 yüzölçümü ile merkez ilçeden sonra büyük ikinci ilçesidir. Denizden yüksekliği ortalama 730 m'dir. İlçe arazi yapısı, beşeri ve ekonomik özellikleri bakımından Falanızkırı, Kaşıkçıderesi, Dağsalısı, Alaniçi, Akarsuyu boyu ve Ova bölgesi olarak beş bölüme ayrılmaktadır (Çapar, 1998, s. 29). Göynük ilçesinin doğusunda Mudurnu ilçesi, batısında Sakarya'nın Taraklı ilçesi, kuzeyinde Sakarya'nın Akyazı ilçesi, güneyinde Ankara´nın Nallıhan, Eskişehir´in Sarıcakaya ve Bilecik´in Yenipazar ilçeleri bulunmaktadır (Şekil 1.12).

Şekil 1.12. Bolu İlçe Haritası (URL-9)

1.6.1.1. Göynük'ün fiziksel özellikleri

Karadeniz ile İç Anadolu arasında bol engebeli ve dağlık bir bölge içinde bulunan Bolu İlinin yüzey şekillerini Karadeniz kenar dağlarının uzantıları ile aralarındaki çukurlar belirlemektedir (Yurt Ansiklopedisi, C-2, 1982).

Şekil 1.13. Bolu İli yüzey şekilleri şematik haritası (Bolu İl Yıllığı,1967)

İl topraklarının %61'ini kaplayan dağlar kuzeyden güneye ve batıdan doğuya doğru yükselmektedir (Yurt Ansiklopedisi, C-2, 1982). Göynük, Köroğlu Dağ sırasının yükseltisinin azaldığı güneybatı dağ yamaçlarında konumlanmaktadır. İlçe topografyasını çoğunlukla dağlar, tepeler ve akarsuların oluşturduğu derin vadiler oluşturmaktadır.

İlçe topraklarının yaklaşık 7 km doğusunda Kocaman Dağı, 7 km güneybatısında Gedoy Dağı, 8-10 km güneybatısında Kapıorman Dağı ve Göynük Yaylaları'nı oluşturan dağ silsilesi kuzeydoğusunda ise Beylik Dağı uzanmaktadır (Hasekioğlu, 1951).

Abant Dağlarının devamı niteliğindeki Kapıorman Dağı 1277 m, doğusunda bulunan Arıkçayırı Tepesi 1617 m'dir. Köroğlu Dağları'nın bir uzantısı olan Kocaman Dağı deniz seviyesinden yüksekliği 1379 m'dir. Kocaman Dağ'ın güneydoğusunda yer

alan Köroğlu Kayası 1720 m yükseltisi ile bölgenin en yüksek noktası olmaktadır (Çapar, 1998).

Bolu İlinin doğu batı yönünde sıralanan ve il topraklarının %9'nu kaplayan ovalar dağ eşikleri ile birbirinden ayrılmıştır (Yurt Ansiklopedisi Cilt 2, 1982).

Göynük ilçesinin güneyinde bulunan Himmetoğlu Ovası ilçenin en büyük ovasıdır. Çöküntü sonucunda oluşan bu ovanın kuzey-güney uzunluğu 17 km, doğu-batı genişliği 5 km'dir. Himmetoğlu Ovası Bölücek Ova'dan Çatak Boğazı'na kadar uzanmaktadır (Çapar,1998). Ovanın kuzeybatısında yer alan Narzanlar Düzlüğü Korubeli Sırtı ile ikiye bölünür. Düzlüğün kuzeyinde Narzanlar Düzlüğü güneyinde Kilciler Düzlüğü bulunur. Narzanlar Düzlüğü Bilecik il sınırları içerisinde devam eder (Türkiye'de Turizm, 1983, Erdem,1996).

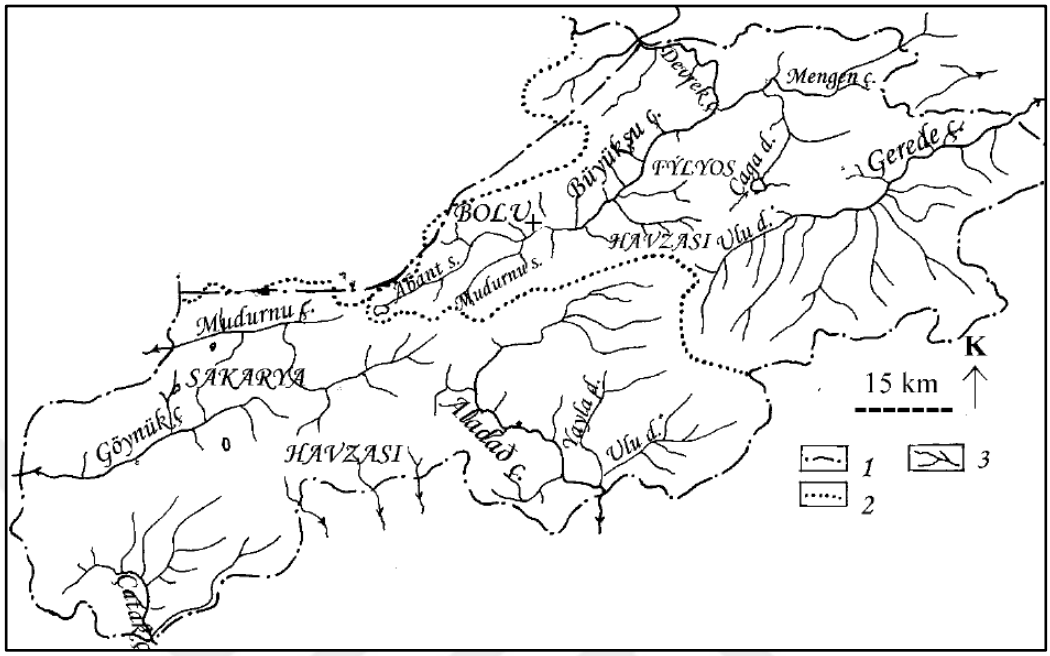
Doğu-batı yönünde bir şerit olarak uzanan Göynük yaylaları kuzeydeki dağlık alanın güney yamaçlarında bulunmaktadır. Bu yaylalar Karabey, Çubuk, Değirmenözü ve Kaşıkçı yaylalarıdır (Çapar,1998). 1000-1500 m yükseklikte yer alan Göynük Yaylaları'ndan Karabey ve Kaşıkçı yaylaları en büyükleridir (Yurt Ansiklopedisi Cilt 2, 1982).

Bolu ilindeki akarsular küçük akarsulardır. İlin akarsu ağı oldukça sık olmasına rağmen havzalardaki akarsuların beslenme alanlarından düzensiz yağış rejimi görüldüğünden, yıllık su verimleri çok azdır. İldeki akarsular Filyos ve Sakarya havzası içinde kalmaktadır. Her iki havzanın suları Batı Karadeniz'e dökülmektedir (Bolu Valiliği, 2016).

Göynük ilçesinin en önemli akarsuyu Göynük Çayı'dır. Çayın kaynağı ilçenin kuzeyinde bulunan Çubuk Gölü'dür. Göynük Çay'ı ilçe merkezini geçtikten sonra İbrahimler Deresi ve Hatip Deresi ile birleşip Taraklıyı geçerek Osmaneli civarında Sakarya Nehri'ne karışır. Uzunluğu 75 km'dir (Bolu İl Yıllığı, 1967).

Çatak Çayı, ilçenin güneyinde bulunan Taşlıdoruk Tepe'sinin yamaçlarından doğan çok sayıda derenin Himmetoğlu Köyü'nün 5 km kadar güneydoğusunda birleşmesiyle oluşan bir akarsudur. İlçe merkezinden 14-15 km kadar güneyde Çatak

Hamamönü Vadisi'ni geçtikten sonra Sakarya Nehri'ne karışmaktadır (Erdem, 1996).

Şekil 1.14. Bolu ili akarsu havzaları ve akarsuları (Bolu Valiliği, 2016)

Göynük akarsuları, yağışların mevsimsel farklılıkları ve morfolojik yapının elverişsiz olması sebebi ile düzensiz bir rejim sergilemektedir. Akarsuların debileri ilkbaharda en yüksek seviyede yazın ise en düşük seviyede olmaktadır (Çapar, 1998).

Göynük kent morfolojisinde etkisi büyük olan akarsular vadilerin oluşmasını ve kent merkezinin de iki akarsuyunun çevresinde ve arasında kalacak biçimde topografya ile uyum içinde konumlanmasını sağlamıştır.

Tablo 1.9. Bolu İli'nin akarsularında bulunan balık çiftlikleri (Bolu Ç.D.R., 2017)

İlçe/Köy/Belde	Bulunduğu Akarsu	Üretim Çeşiti	Kapasite (ton/yıl)
Kıbrıscık-Taşlık	Uluçay Deresi	Alabalık	25
Göynük-Değirmenözü	Değirmenözü	Alabalık	12
Göynük-Sünnet	Değirmendere	Alabalık	10
Göynük-Sünnet	Kaynak	Alabalık	10
Mudurnu-Tavşansuyu	Tavşansuyu Dere	Alabalık	40
Mudurnu-Taşkesti	Almalı Dere	Alabalık	29
Mudurnu-Gölcük	Bolatça Dere	Alabalık	25
Mudurnu-Tavşansuyu	Tavşansuyu Dere	Alabalık	29
Kıbrıscık-Bölücekkaya	Argözü Dere	Alabalık	25
Merkez-Dereceören	Abant Deresi	Alabalık	20
Mengen-Çukurca	Kaynak	Alabalık	10
Merkez	Bıçkı Deresi	Alabalık	5
Dörtdivan	Köroğlu Dere	Alabalık	25
Merkez-Küçükberk	Kaynak	Alabalık	3

Topoğrafyanın genç ve dinamik bir yapıya sahip olması birçok göl ve göletin oluşmasına imkân sağlamıştır. Bu nedenle bölge irili ufaklı doğal ve baraj gölleri açısından zengindir. Bölgedeki göllerin küçük alanlı olması havzalarının ve çanaklarının geniş hacimli olmamasından kaynaklıdır. İlçe sınırları içerisinde Çubuk Gölü, Sünnet Gölü ve Çayköy Göleti bulunmaktadır. Ayrıca DSI tarafından 2018 yılında Göynük Hasanlar Barajı, Göynük Dedeler Barajı ve Seben Taşlıyayla Gölet projesi inşasına başlanılmıştır (Abdulganioğlu, 2018).

Çubuk Gölü, Göynük'e 11 km uzaklığındadır. Göynük ilçe merkezinin kuzeydoğusunda Gölbaşı Yaylası'ndan güneye doğru akan Çubuk Deresi'nin vadisinde alt kretase kalkerleri içinde konumlanan göl, Kayabaşı Tepesi'nden inen bir heyelanın geniş vadiyi kapatmasıyla oluşmuştur. Gölün yüzey alanı 15 ha, derinliği 13m, kuzey-güney genişliği ise 500m kadardır. Yan dere ve küçük kaynaklarla beslenen gölün ayağını Çubuk Deresi oluşturmaktadır (Tatar,2002, K. Benzer, 2006).

Sünnet Gölü, kent merkezinin 27 km doğusunda bulunmaktadır. Kuru Dağ ile Erenler Tepesi arasında dar ve derin bir vadide heyelan sonucu oluşmuştur. Rakımı 820 metre, en derin yeri 22 metre, alanı 18 hektardır. Göl, küçük dere ve kaynak suları ile beslenmektedir. Tabanında bataklık bulunmayan gölün doğu ve batı kıyıları sarp kayalardan oluşmaktadır (Bolu İl Yıllığı, 1973).

Şekil 1.15. Çubuk Gölü (URL-1)

Çayköy Göleti, kent merkezinin 35 km güneybatısında, Çayköy Deresi üzerinde sulama amaçlı yapılan bir gölettir. Rakımı 600 m olan gölet yaklaşık 400 ha' lık yüzey alanına sahiptir (DSI, 1991, K. Benzer, 2006).

Tablo 1.10. Çayköy Göleti hakkında bilgiler (DSI, 1991, K. Benzer, 2006)

Amacı	Sulama	Yağış alanı	27,5 km2
Yüksekliği (temelden)	35,0 m.	Aktif hacim	1,7 hm3
Yüksekliği (talvegten)	27,5 m.	Ölü hacim	0,4 hm3
Tipi	Toprak dolgu	İşletmeye açıldığı yıl	2001
Dolgu hacmi	0,6 hm3	Sulama sahası	400 ha (brüt)/380 ha (net)
Depolama hacmi	2,2 hm3	Sulama kanalları	15,1 km
Yıllık ortalama su	2,4 hm3	İşletme	Arazi sahipleri kooperatifi

Göynük sınırları içerisinde bulunan yeraltı su kaynakları; Çatak termal suyu, Ilıca sıcak su kaynağı ve Sarıkız Sifonlu Kaynağı'dır. Çatak Termal Suyu, Göynük'ün 30km güneydoğusunda, Himmetoğlu Köyü sınırları içinde bulunmaktadır. Romalılar döneminden kalıntıları vardır. Su sıcaklığı 32°'C'dir. Ilıca su kaynağı, Bayındır Köyü sınırlarında bulunmaktadır. Su sıcaklığı 20-22°C'dir. Sarıkız Sifonlu Kaynağı, Çatak Boğazı'nın kalkerli arazisi içinde oluşmuştur. Çatak Suyu kıyısından, 20m yükseklikten ara ara fışkırarak akan kaynak dağ yamaçlarında traverten oluşmasına neden olmuştur (Çapar, 1998).

- Jeolojik yapısı ve depremsellik

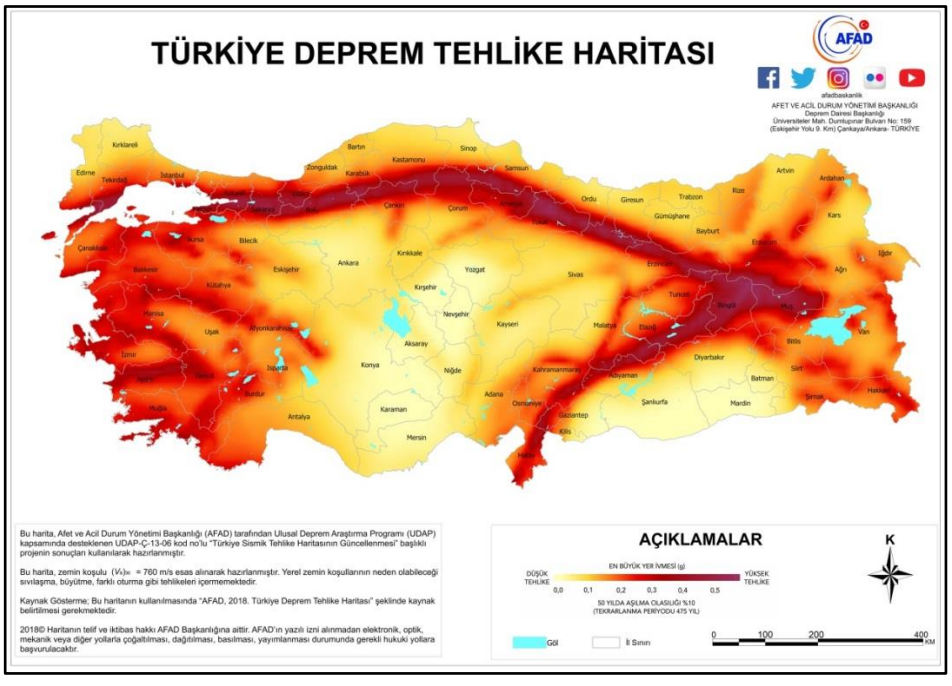
İlçe arazisi yapısal jeoloji bakımından Mezozoik ve Neozoik çökellerden oluşmuştur. Mezozoik; Pelojik organizmalı alt ve üst kratese, Neozoik bebentonik organizmalı Paleosen ve Eosen ile temsil edilmektedir (Çapar, 1998). Jeolog E. Lahn'ın 1949 yılında Göynük kent merkezinde yapmış olduğu analizlere göre; tarihsel merkezin kurulduğu yamaçlar üst kretaseye (II: zamanın son dönemi) dayandırılan kalın kumtaşı tabakalarıyla, içerisinde kireç taşı bulunan tortul kayaçlardan oluşmuştur. Fazla kireçli ve konglomeralı olarak görülen flişler de kentte kısmen görülmektedir. Yamaçlar çok kalın olmayan bir toprak örtüsü ile örtülüdür. Kentin ortasından geçen Göynük Çayı ve Bey Deresi'nin kıyıları iri taş, çakıl ve kilden oluşan birikintilerle kaplıdır. Göynük Çayı'nın iki tarafında katlanmış fliş tabakasının farklılık göstermesi tektonik bir hattın Göynük Vadisi'nden geçtiğini göstermektedir (Hasekioğlu, 1951).

Alp orojenezinin etkisi ile yükselen Kuzeybatı Anadolu Dağları ile İç Anadolu masifi arasında bulunan ilçe arazisi çeşitli kıvrılma ve kırılmalara uğramış olup, Kuzey Anadolu deprem kuşağına bağlıdır (Çapar, 1998).

2. derece deprem kuşağı ve 1. derece deprem kuşağı arasında bulunan Göynük; Bolu ve Abant deprem üst merkezlerinin etkisi altındadır (Bolu İl Yıllığıi1973). Haritada görüldüğü gibi ilçenin güney bölgesi 2. derece deprem kuşağında iken ilçe merkezini de içine alan kuzey bölgesi ise 1. derece deprem kuşağında bulunmaktadır (Şekil 1.16).

Göynük, tabakalı tortul kayaçlar üzerine dar bir vadide kurulmuştur. İkinci derece deprem kuşağında olan ilçe fay hattına uzaklığı 20 km'dir. Zemininde killi kireçtaşı, kumtaşı-çamurtaşı-kireçtaşı ardalanması bulunup alüvyon bulunmamaktadır. Zemin yapısı ve fay hattına uzaklığı deprem riskini göreceli azaltmıştır (Tatar, 2002). İlçenin topoğrafyası, jeolojik-jeomorfolojik yapısı ve iklimi nedeniyle birçok bölgesinde heyelan, sel ve erozyon potansiyeli yüksektir. Özellikle arazilerin yanlış kullanımı heyelan riskini arttırmaktadır. Dik yamaçlarda kaya düşmeleri de görülmektedir.

Sık sık sarsıntılar geçirmesine rağmen Akşemsettin Türbesi ve Gazi Süleyman Paşa Hamamı gibi tamamen alüvyonlu topraklar üzerinde konumlanan yapılarda sarsıntı izlerine rastlanmamaktadır. Bunun nedeni hem zemin yapısı hem de yapıların depreme dayanıklı ahşap karkas strüktürü ile yapılmış olmasıdır (Hasekioğlu, 1951, Erdem, 1996).

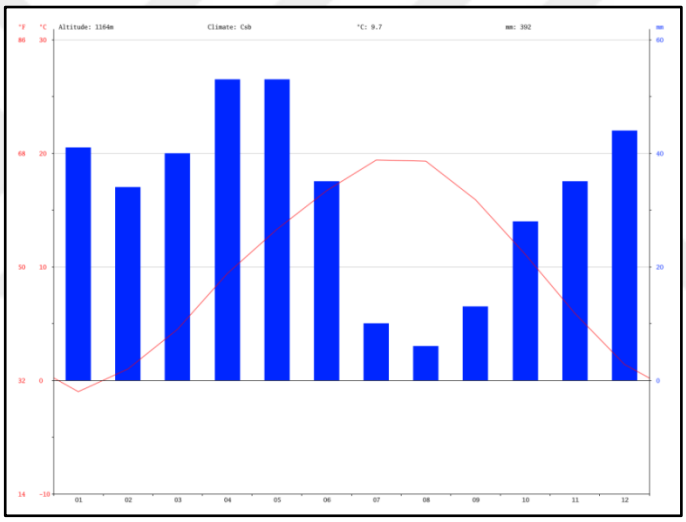

Şekil 1.16. Deprem bölgesi haritası (URL-10)

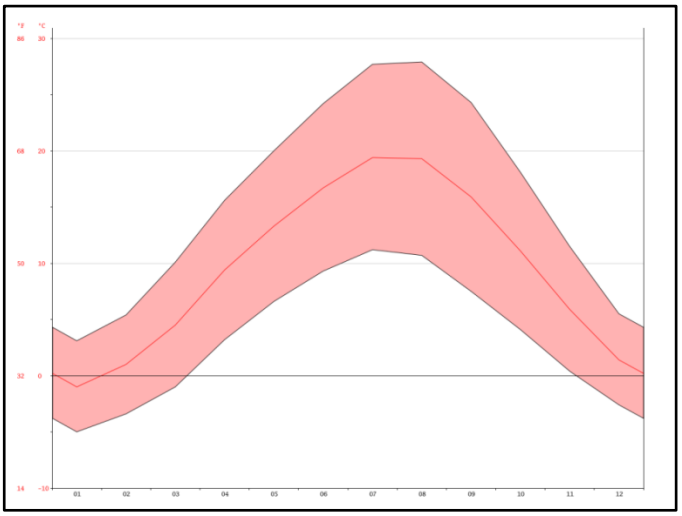
- İklim ve bitki örtüsü

Bolu ilinin kuzey kesimlerinde Karadeniz iklimi görülürken ilin güneyine doğru iklimin etkisi azalmaya başlar ve İç Anadolu iklimi görülmeye başlar. Göynük'te de İç Anadolu iklim etkisi daha yoğun olarak görülmektedir. Aradaki kısımlarda Karadeniz ardı iklim tipi de görülmektedir. Topografyadaki yükseklik farkları iklimde de farklılıklara neden olmaktadır (Tatar, 2002).

İlçede kışlar soğuk ve karlı, yazlar ise kısmen kurak ve sıcak geçmektedir. Ortalama yıllık yağış metre karede 614 kilogramdır. Yıllık ortalama sıcaklık 10,8°C'dir. Temmuz ayı, ortalama 20,5°C ile yılın en sıcak ayıdır. Ocak ayında ortalama sıcaklık -1,6°C olup yılın en düşük ortalamasıdır (URL-11).

Şekil 1.17. Göynük İli yağış grafiği (URL-11)

Şekil 1.18. Göynük İli sıcaklık grafiği (URL-11)

1.6.1.2. Göynük'ün sosyo-ekonomik yapısı

- Göynük'ün nüfusu

Göynük nüfusu hakkında ilk bilgilere İbn-i Batuta ve Evliya Çelebi Seyahatnamelerinde rastlanmaktadır. Göynük'ün Osmanlı egemenliğine geçmesi ile 1331 yılında Göynük'ü ziyaret eden İbn-i Batuta ilçenin nüfusu hakkında sayısal bir veri vermemiş fakat kentin tüm nüfusunun Rum, yöneticilerin ise Türk olduğunu söylemiştir (Erdem, 1996, s. 13).

Evliya Çelebi 17.yy'daki ziyaretinde, Göynük nüfusunun tamamının Türklerden oluştuğunu ve kentte 2000 konutun bulunduğundan bahsetmiş fakat ilçenin nüfusu ile ilgili herhangi bir sayısal bilgi vermemiştir (Erdem, 1996)

1870 Kastamonu Vilayet Salnamesi'nde Göynük nüfusunun 10335'inin Türk 1270'inin ise Ermeni olmak üzere toplam 11605 kişi olduğu kayıtlara geçmektedir. İlçedeki 4252 konutun 3284'ünün Türklere, 428'inin Ermeni halkına ait olduğu bilgisi verilmiştir (Erdem, 1996, s. 13; Yurt Ansiklopedisi,1982,s.1462).

Vital Cuinet'in 1891'deki eseri "La Turquies d'Asie" de Göynük nüfusunun 18575 kişi olduğundan bahsetmiştir. İlçe merkezi nüfusunun ise 200 kişi olduğunu söyleyen Cuinet ilçede toplamda 16 Rum bulunduğunu ve bunların da merkezde ikamet ettiklerini belirtmiştir. Ali Cevdet H.1314/1897 tarihli eserinde ilçenin nüfusu ile ilgili verdiği bilgiler Cuinet ile tamamen örtüşen bilgilerdir (Erdem, 1996, s. 13; Cuinet,1891, s.521).

1893 nüfus sayımında ilçenin nüfusu 16150 kişidir. Nüfusun 11'inin Rum halkı geri kalanı ise Türk halkıdır (Erdem, 1996, s. 13; Yurt Ansiklopedisi, 1982, s.1469). Göynük nüfusu 1899 Kastamonu Salnamesi'ne göre 21457 iken 1916 Bolu Yıllığına göre ise 18879 olarak kayıtlara geçmiştir (Çapar, 1998, s. 28).

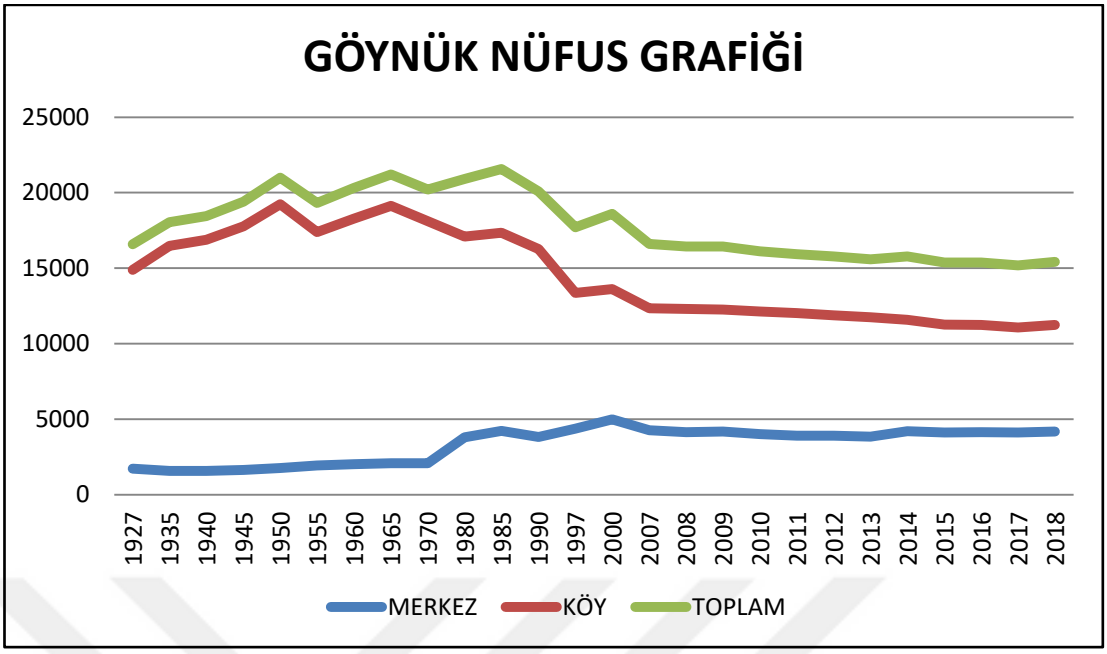
Göynük kentinin 1927 yılı itibari ile yapılan nüfus sayımları ve TUIK verilerine göre oluşturulmuş olan yıllara göre köy, kent ve toplam nüfus sayımları Tablo 1.11'te gösterilmiştir. Yıllara göre Göynük nüfus grafiğinde kent nüfusu; 1927-1970 yılları arasında ortalama 2000 civarında sabit bir grafik çizerken; 1970-2000'de artış göstermiş, yaklaşık 5000'e ulaşmış ve 2000 sonrasında küçük bir düşüşle 4000

civarında sabit bir grafik çizmiştir.2018 yılında ise nüfus 4183 olarak kayıtlara geçmiştir. Göynük köy ve ilçe grafiğine bakıldığında 1927-1950 yılları arasında 15000'den 21000'e kadar bir artış gözlemlenirken 1950-1955 yılları arasında nüfus 17000'lere gerilemiştir. Daha sonra tekrardan 1985 yılına kadar düzensiz bir artış grafiği sergilemiştir.1985 yılından itibaren düzensiz bir düşüşle 2007'e kadar 16609'a gerileyen ilçe nüfusu 2018'de 15423'e kadar gerilemiştir (Şekil 1.19).

Tablo 1.11. Yıllara göre Göynük nüfusu (TUIK, 2018)

YIL	**MERKEZ NÜFUSU**	**KÖY NÜFUSU**	**TOPLAM**
1927	1709	14878	16583
1935	1562	16477	18039
1940	1563	16879	18442
1945	1627	17776	19403
1950	1764	19241	21005
1955	1928	17400	19328
1960	2013	18284	20317
1965	2084	18639	20720
1970	2085	18117	20202
1980	3800	17101	20901
1985	4218	17343	21561
1990	3812	16264	20076
1997	4365	13352	17717
2000	4984	13605	18589
2007	4269	12340	16609
2008	4126	12299	16425
2009	4182	12261	16443
2010	3998	12125	16123
2011	3901	12034	15935
2012	3895	11877	15772
2013	3841	11749	15590
2014	4201	11571	15772
2015	4111	11261	15372
2016	4140	11231	15371
2017	4111	11073	15184
2018	4183	11240	15423

Tüm nüfus verileri doğrultusunda, Göynük nüfusunun durağan bir yapıya sahip olduğu görülmektedir (Şekil 1.19). Kentin şehir merkezlerinden uzak, engebeli yüzey şekilleri ve sert ikliminin olması nüfusun artmasına engel olmuştur. İş imkânlarının zayıf olması ile çevre illere olan göç hızlanmıştır. Kent özellikle Bolu, Sakarya ve İstanbul'a göç vermeye devam etmektedir (Abdulganioğlu, 2018).

Şekil 1.19. Göynük nüfus grafiği (TUIK, 2018)

- Göynük'ün ekonomik yapısı

Göynük, jeolojik özellikleri ve ulaşım imkânlarını yetersizliği nedeniyle ekonomik anlamda durağan bir grafik çizmektedir. İlçenin temel geçim kaynakları tarım ve hayvancılıktır. Özellikle besi hayvancılığı ve tavukçuluk ilçe ekonomisine büyük katkı sağlamaktadır. El işlemeciliği, arıcılık ve madencilik de geçim kaynakları arasında yer almaktadır.

Göynük'te toplam 150.500 hektar arazinin; 90.300 hektarını orman, 35.443 hektarını tarım alanı, 19.800 hektarını çayır ve mera, 4.957 hektarını ise tarım dışı alanlar oluşturmaktadır. Buğday ilçenin temel tahıl ürünüdür. İlçede 2018 yılında 30.729 ton buğday elde edilmiştir (URL-12).

İlçede yapılan hayvancılık çerçevesinde; büyükbaş (15.862) ve küçükbaş (17.428) olmak üzere hayvan sayısı toplam 33.290 adettir. 1618 adet arı kovanı bulunmakta olup, 2018 yılında 6.472 kg bal üretilmiştir. Göynük'te fiziki yapı ve iklim çeşitliğinden dolayı yetiştirilen ürün çeşitliliği fazladır. Tahıl ürünlerinden en önemlileri buğday, arpa, yulaf, nohut, fasulye, şekerpancarı, ayçiçeği ve patatestir. İlçeye özgü bir fasulye çeşidi olan bombay fasulyesi üretimi tarımda önemli bir yere sahiptir. Sebzecilik ve meyvecilik daha çok ihtiyacı karşılamaya yönelik yapılır. Armut, ayva, elma, erik, kiraz, ceviz, dut, fındık, üzüm gibi meyveler başlıca

yetiştirilen ürünler arasında sayılır (Çapar, 1998, s. 97-98). Narzanlar Düzlüğü ve İbrahimözü çevresinde şeker pancarı, Himmetoğlu Ovası'nda pirinç, Çatak Suyu çevresinde pamuk ve fasulye üretimi yapılmaktadır (Erdem, 1999).

1.6.1.3. Göynük'ün tarihçesi

Tarih boyunca büyük uygarlıklara şahitlik eden Anadolu'da yer alan Göynük kenti ilk çağlardan beri çok fazla uygarlığın etkisinde kalmıştır. Roma Yolu güzergâhında yer alan Göynük'ün bilinen en eski ismi "Koinon Gallicanon" dur (Ramsay, 1961, s. 264). 364 yılında Ankara-İstanbul arasında kullanılan Roma Askeri Yolu'nun üzerinde bulunan "Dadastana" kentinin bugünkü Göynük olduğu düşünülmektedir. 19. Yüzyıl Osmanlı belgelerinde Göynük, 1831 nüfus sayımında "Torbalı Göynük" diye geçmektedir (Umar, 2004). Osmanlılar döneminde Bağdat Yolu üzerinde olan kent ayrıca "Torbalı", "Torbalı Gölyük", "Türbeli Köylük" diye isimlendirilmiştir. Ayrıca yöre halkının "at çulu, çuval ve torba" yaparak geçimini sağlamasından dolayı "Torbalı", Akşemseddin'in türbesinin bulunmasından dolayı "Türbeli" isimleri verilmiştir (Evliya Çelebi, 1975, s.677-680). Eski Türkçede "köy-" fiilinden türeyen "göynük" kelimesi, 'yanmak, yanık, acı' anlamlarına gelmektedir (Güneş, 2018, s. 7).

Anadolu'ya ilk yerleşimin M.Ö. 5000 yıllarında "Turani" ahalisinden "Proto-Hitit (Önhititler)" ler olduğu kabul edilmektedir. Önhititler M.Ö. 5000'den sonra Orta Anadolu'ya gelmeye başlamışlar ve M.Ö. 5000-3000 yılları arasında Kızılırmak çevresinde yerleşerek siteler kurmuşlardır.

M.Ö. 1200'lerde Balkanlardan Anadolu'ya gelen Friglerin çeşitli kolları Kuzeybatı Anadolu'ya yerleşmişlerdir. Bu kollardan biri olan Bitinlerin egemen olduğu, Kocaeli, Bursa, Bolu-Kastamonu ve Zonguldak çevresi Bitinya Bölgesi'dir. Bitinler Bolu'nun 8 km kuzeyinde bulunan Eski Hisar'da Bitinyum Kenti'ni kurmuşlardır. Bölge Roma İmparatorluğunun hâkimiyetine geçince İmparator Klavdius (Claudius) (M.Ö. 10- M.S. 54) kente Klavdiopolis (Claudiopolis) adını vermiştir. Bölgenin Türklerin egemenliğine geçmesiyle Klavdiopolis adının polis(kent) olarak kısaltıldığı ve dönüşerek günümüzde "Bolu" biçimini aldığı düşünülmektedir (Yurt Ansiklopedisi Cilt 2, 1982, s. 1457).

Anadolu'ya Prohititler, Huriler, Luviler ve Hititler'den sonra M.Ö.1200'lerde Balkanlar'dan Trak-Frig akınları olmaya başlamıştır. Trakların bir kısmı Karadeniz, İstanbul Boğazı, İzmit Körfezi ve Sakarya Nehri arasında Trak kökenli "Bebrisler"in yaşadığı "Bebrisya Bölgesi"ne yerleşmişlerdir. Trig-Frig akınları, bölgedeki Hitit egemenliğine son verip Bebrisya Bölgesi'ni kuzeybatı Anadolu'da bulunan Frigya Devleti (M.Ö.1200)'nin topraklarına dahil etmişlerdir. M.Ö.700'ler Balkanlar'dan Trak kökenli "Bithynien" ve "Tiniyen"lerin gelmesi ile bölge "Bithynia" adını almıştır (Konrapa, 1964,s.34-38).

Frigler dönemine ait bilinen en eski yazılı belge, 1966'da Göynük'ün 60 km güneyinde bulunan Germenos (Soğukçam) Köyü'ndeki kayadır. "Türbe Önü" veya "Yazılı Kaya" mevkiinde bulunan kayanın çevresinde merkezi Asar Tepe olan bir Frigya yerleşimi bulunmaktadır (Çapar, 1998, s. 13).

Şekil 1.20. Göynük, Frig Kaya Anıtı (URL-13)

M.Ö. 700'lerde Kuzey Karadeniz'de Don ve Tuna ırmakları arasında Kırım yarımadasında kurulmuş olan Kimmerler, Trakya üzerinden Anadolu'ya gelerek Friglerin egemenliğine son vermişlerdir. Bölge M.Ö.660 yıllarında Lidya, M.Ö. 546 yılında da Perslerin egemenliğine geçmiştir. Pers İmparatorluğunun yönetim birimlerinden dördü Anadolu'da bulunmaktaydı. Frigya, Paflagonya ve Bithynia da Üçüncü Anadolu Saptanlığı'na bağlanarak Pers yönetimine girmiştir. Makedonya

Kralı Büyük İskender M.Ö. 334 yılında Asya Seferi ile Persleri yenerek "Bithynia"ya egemen olmuştur. Fakat İskender'in ölümü ile "Bithynia Krallığı" bağımsızlığını ilan etmiştir (Yurt Ansiklopedisi Cilt 2, 1982, s. 1459). Bithynia Krallığı M.Ö. 279 ile M.Ö. 74 yılları arasında egemenliğini sürdürmüştür. M.Ö. 74 yılında Roma hâkimiyetine geçen bölge M.S. 395'te Roma İmparatorluğu'nun ikiye bölünmesi ile Bithynia bölgesi Bizans (Doğu Roma) egemenliğine geçmiştir. Göynük'te Himmetoğlu Köyü'nde bulunan Çatak Hamamı kalıntıları Roma dönemine aittir (İslam Ansiklopedisi, 1944, s. 708).

Şekil 1.21. Göynük'te Roma Dönemi'ne ait mezar taşı (URL-1)

1200 yıllarının sonlarına doğru iç karışıklar nedeniyle zayıflayan Bizans'ta derebeylikler kurulmuştur. Göynük'te Susuz Kilciler, Boyacılar, Kayabaşı, Narzanlar köyleri gibi birçok yerde Bizans kalıntıları bulunmaktadır (Çapar, 1998, s. 14).Bizan dönemi'nde Göynük'te, Bursa Tekfurları tarafından "Aleksandr Anos" isminde bir kale yaptırılmıştır (Evliya Çelebi, 1975, s. 677). Hisarözü bölgesinde bulunan bu kale Osman Bey'in yaptığı seferler sırasında yıkıldığı belirtilmiştir (Hasekioğku, 1951, s. 28-29). 1071 Malazgirt zaferi ile Anadolu'ya giren Türkler, 1080 yılında Süleyman Şah önderliğinde Bolu ve çevresini Bizans'ın elinden almıştır. Bölge, Kutalmışoğlu Süleyman Bey'den sonra İznik Beyliği ve Çobanoğlu Beyliğinin hâkimiyetinden sonra Göynük Beyliği olarak da bilinen Umur Beyliği'nin egemenliğine girmiştir (Yücel, 1991, s. 184-203).

Göynük'ün Türklerin hâkimiyetine geçtiği döneme dair farklı görüşler mevcuttur. Evliya Çelebi Seyahatnamesine göre Göynük'ün H.712/1312 yıllarında Osman Gazi tarafından; İbn-i Batuta ise Seyahatnamesinde Orhan Bey döneminde geçtiğini, bazıları ise 732-1331 yıllarında Şehzade Süleyman Paşa tarafından fethedildiği söylenmiştir.

Bolu bölgesine Osmanlı akınları Osman Gazi döneminde (1299-1324) başlamış, bölgenin hâkimiyeti Orhan Gazi döneminde (1324-1362) tamamlanmıştır (Bolu İl Yıllığı, 1967). Göynük 1292 yılında Osman Bey döneminde Ertuğrul Bey'in adamlarından Samsa Çavuş'un bu bölgeye yapmış olduğu akınlar sonucunda fethedilmiştir. 1330'larda Orhan Gazi'nin oğlu Gazi Süleyman Paşa Taraklı, Göynük ve Mudurnu çevresine gelmiş ve bölgenin hâkimiyetini yeniden sağlamıştır (Hasekioğku, 1951, s. 29).

Göynük, Osmanlılar döneminde uzun yıllar Bursa ve Eskişehir'e bağlı bir voyvodalık olarak yönetilmiştir. Göynük,1865'ten sonra Bolu mutasarrıflığına, Düzce ve Akçakoca da Göynük'e bağlanmıştır. 1870 yıllarında Düzce ve Akçakoca Göynük'ten ayrılmıştır. 1908 yılında Bolu, Kastamonu Vilayetinden ayrılmış, 1923 yılında Cumhuriyetin ilanıyla vilayet olmuştur. Göynük, Düzce, Mudurnu ve Gerede Bolu'nun ilk ilçeleridir. Göynük'te 1865'ten beri belediye teşkilatı bulunmaktadır (Bolu İl Yıllığı, 1973, s.71-224; Erdem, 1996, s.22).

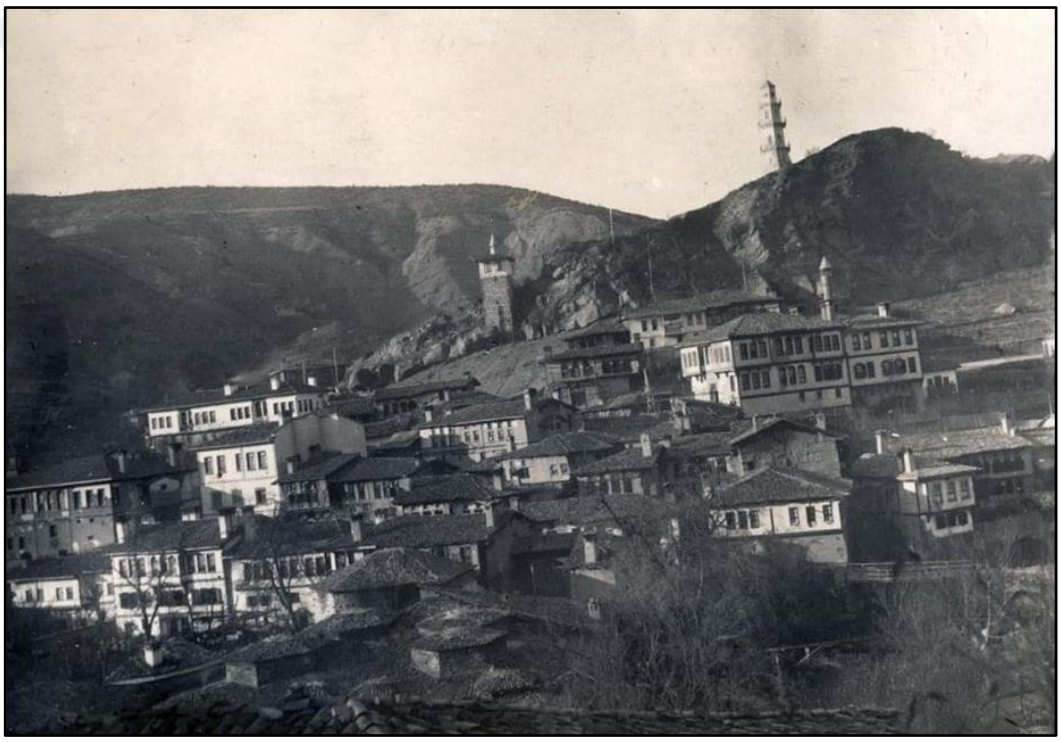
Göynük Milli Mücadele'de büyük destek vermiş ve bu desteğini anıtlaştırmıştır. 1922 yılında Kaymakam Hurşit Bey tarafından Sakarya Zaferinin anısına kente hâkim bir tepeye Zafer Kulesi yaptırmıştır.

Cumhuriyetin ilk dönemlerinde Göynük kenti için 3 ayrı imar planı ve 3 koruma kararı alınmış ve 1951 yılında imar planlarından biri hazırlanmış ve uygulanmaya çalışılmıştır. İmar planında İstanbul-Ankara yolunun kentin içinden geçmesi tarihi dokunun tahribata uğramasına neden olmuş ve halkın itirazı sonucunda imar planı uygulanmamıştır (Göynük A Town In A Timber Region, 1970, s. 8).

İkinci imar planı 1976 yılında hazırlanıp onaylanmış ama uygulanmamıştır. 1983, 1987 ve 1990 yıllarında Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu, Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulu ve Ankara Kültür Varlıklarını Koruma Kurulu

tarafından Göynük'te tespit ve tescil çalışmaları yapılmış, sit alanı sınırları belirlenmiş ve koruma amaçlı imar planının hazırlanmasına karar verilmiştir (Erdem, 1996).

Yapılan tespit çalışmaları sonucunda tarihi dokuda korunması için 7 cami, 3 türbe, 2 hazire, 1 mezarlık, 1 hamam, 1 bahçe, 1 kule, 1 han, 4 çeşme, 12 çınar ağacı, 4 işyeri, 2 konut+işyeri, 3 kamu ve 132 konut olmak üzere 172 kültür ve tabiat varlığı tescil edilmiştir. Kent için hazırlanmış olan üçüncü imar planı, "Göynük Koruma İmar Planı'nı içeren Göynük İmar Planı" 1991 yılından beri yürürlüktedir (Dikmen, 2015, s. 101).

Şekil 1.22. Eski Göynük fotoğrafı (URL-14)

1.6.1.4. Göynük'ün geleneksel dokusu

Göynük, doğaya saygılı tarihi kent dokusu ve anıtsal yapıları ile yaşayan bir Osmanlı kenti durumundadır. İki vadi arasında kurulan kentte cami, hamam, türbe, okul, belediye ve çarşı bölgesi gibi dini, idari, eğitim, sosyal ve ticari yapılar kentin merkezinde vadinin içinde, konutlar Göynük ve Sofuali Çayı'nın kenarlarında ve vadi yamaçlarında eğime uyumlu bir şekilde konumlanmaktadır.

19. Yüzyıl sonu ve 20.yüzyıldan kalma tarihi konutları ve anıtsal yapıları ile 162 tescilli yapısı bulunan kent, "kentsel sit alanı" olarak korunmaktadır (URL-3). Göynük, 135 tescilli geleneksel konutlarının yanında kentin simgeleri niteliğinde olan Zafer Kulesi, Hz. Akşemsettin Türbesi, Gazi Süleyman Paşa Cami ve Hamamı, Ömer Sıkkın Türbesi, Tarihi Arasta'sı ve Frig kalıntıları gibi birçok tarihi belge niteliğine sahip eserleri barındırmaktadır (URL-15).

Kentin odak noktası olan Zafer Kulesi'nin bulunduğu tepe olan Hisar Tepesi ve Hisar Tepesi'nin batısından kuzeye doğru uzanan Beybahçesi Vadisi ile doğusundan kuzeydoğuya doğru uzanan Göynük Vadisi, kentin topografyasını oluşturan iki önemli vadidir. Batıdaki Beybahçesi Vadisi'nden gelen Sofuali Çayı ile doğudaki Göynük Vadisi'nden gelen Göynük Çayı iki vadinin kesiştiği yerde birleşerek Göynük Suyu olarak kentten uzaklaşırlar. Bu iki akarsu etrafında başlayan yerleşim yamaçlara doğru ilerleyerek devam etmiştir. Göynük kent dokusunun biçimlenmesindeki en etkili faktörler bulunduğu topoğrafyadaki vadileri ve akarsularıdır.

Şekil 1.23. Göynük topografyası (URL-6)

Şekil 1.24. Göynük Geleneksel Konutları (URL-6)

Kentin en önemli yol aksları, Göynük Vadisi'nden geçen 1951'deki imar planları sonucunda açılmış olan, İstanbul-Ankara yol güzergâhı üzerinde bulunan, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı ile Beybahçesi Vadisi'nden geçen, Beybahçesi Caddesi ve bu iki aksı birbirine bağlayan ve arastanın içinden geçen tarihte kervanların da kullandığı yol olan, Ankara Caddesi'dir. Kentin diğer yolları birbirlerine dere kenarlarında köprüler ile yamaçlarda da Arnavut kaldırımları, rampa ve taş ya da ahşap basamaklı merdivenlerle bağlanmaktadır.

Göynük kenti 6 mahalleden oluşmaktadır. Bunlar kuzeyden güneye doğru, Beybahçesi Vadisinde Sofuali, Yenice, Göynük Vadisinde Çeşme, Kepkebir, Cuma ve Hacıabdi mahalleleridir. Hacıabdi, Sofuali ve Kepkebir mahalleleri isimlerini aynı isimdeki camilerinden alırılar. Cuma Mahallesi kentin en eski mahallesi olup ilk yerleşim yeri olmaktadır (Erdem, 1996).

Göynük kentinin merkez noktasında bulunan Arasta Çarşısı kentin bir diğer önemli tarihi bölgesidir. Tarihi Kentler Birliğinin "3 Yılda 300 Eser" isimli hibe projesi kapsamıyla 57 adet tescilsiz dükkân, 9 adet tescilli dükkân ve 1 adet tescili çeşme ile beraber toplamda 67 yapıyı kapsayan "Tarihi Arasta Çarşısı Rölöve ve Restorasyon Projeleri", Koruma Kurulu tarafından onaylanmıştır. Bu proje kapsamında cephe

sağlamlaştırma çalışmaları, cephe düzenlemeleri, dokuyu bozmayacak tabela ve vitrin uygulamaları, zemin döşemesi ve sokak aydınlatması yenilenmesi ve peyzaj düzenlemeleri yapılması tasarlanmıştır (URL-3).

Kentin, günümüze ulaşabilmiş en tarihi eserleri, Gazi Süleyman Paşa Hamamı 14. yüzyıl, Akşemsettin Türbesi ile Ömer Sekkin Türbesi 15. yüzyıl, Gazi Süleyman Paşa Cami ile Hükümet Konağı 19. yüzyılda inşa edilen eserlerdir (Erdem, 1999, s. 59).

Orhan Gazi'nin oğlu Süleyman Paşa tarafından 1331-1335 yıllar arasında inşa edilen Gazi Süleyman Paşa Cami ve Hamamı, kentin günümüze kadar ulaşmış en eski anıtsal eserlerdir. Ahşap olan cami, 1875'te büyük bir sel felaketi sonucunda yıkılır, yerine Sultan II. Abdülhamit'in emriyle 1878'de bugünkü Gazi Süleyman Paşa Cami inşa edilmiştir. Cephesinde kesme taş kullanılan cami, yüksek bir su basman üzerinde olup dikdörtgen planlıdır. Minaresi kuzeybatıda, iki katlı son cemaat mahali kuzeyde bulunmaktadır. 1948 ve 1960 yıllarında restore edilmiş, 1999 yılında geçirdiği büyük bir yangından sonra yeniden restorasyon yapılmıştır (Yasa, 2013). Tek şerefeli, tek minareli ve tek ahşap kubbeli olarak inşa edilen caminin tavanı, ahşaptan yapılan Selçuklu tavanıdır. 41 adet penceresi ve üzeri kilit taşlı kemer olarak yapılan çift kanatlı büyük bir kapısı vardır. Üst pencereleri, içten vitray süslü, dıştan petek desenlidir (URL-1).

Gazi Süleyman Paşa Hamamı, İznik Medresesi'nden sonra, Osmanlı'nın ikinci eseri olduğu söylenmektedir (Hasekioğlu, 1951). Erkekler ve kadınlar bölümü ayrı ayrı olan çifte hamamın her birinde, soğukluk, ılıklık, sıcaklık bulunur. Duvarlar kesme taş, kubbe kasnakları moloz taştan yapılmıştır. Kubbe, dilimli kubbe ve beşik tonozlarla örtülmüştür. Kubbe geçişlerinde tromp ve Türk üçgenleri kullanılmıştır. 1950 yılında restore edilerek, kat silmeleri ile cephe taşları yenilenmiştir (URL-15).

1459 tarihinde vefat eden Fatih Sultan Mehmet'in hocası Akşemseddin Hazretleri'nin Türbesi, 1464 tarihinde Fatih Sultan Mehmet tarafından Göynük'te yaptırılmıştır. Altıgen planlı olan türbeye, kefeki taşından kasnaksız bir kubbe oturtulmuştur. Doğuda bulunan türbe giriş kapısının üzerinde, sivri kemerli bir alınlık bulunmaktadır (Çapar, 1998, s. 46).

Bıçakçı Ömer Dede (Ömer Sekkin) ve Tabak Dede(Debbağ Dede) türbeleri Göynük'te bulunmaktadır. Akşemsettin ile aynı dönemde yaşamış, Hacı Bayram Veli'nin öğrencilerinden olan Ömer Sekkin'in türbesinin, 1449 tarihinde inşa edildiği bilinmektedir. Sekizgen planlı olan türbe, kesme taştan yapılmış ve yüksek bir kaide üzerinde bulunmaktadır. Türbe, üzeri kurşun kaplı bir kubbe ile örtülmüştür. Girişinde, mukarnas başlıklı iki mermer sütun üzerine oturan, kubbeli revak bölümü bulunmaktadır. Klasik Osmanlı Dönemi türbe mimarisinin sade bir örneğidir (Yasa, 2013, s. 32).

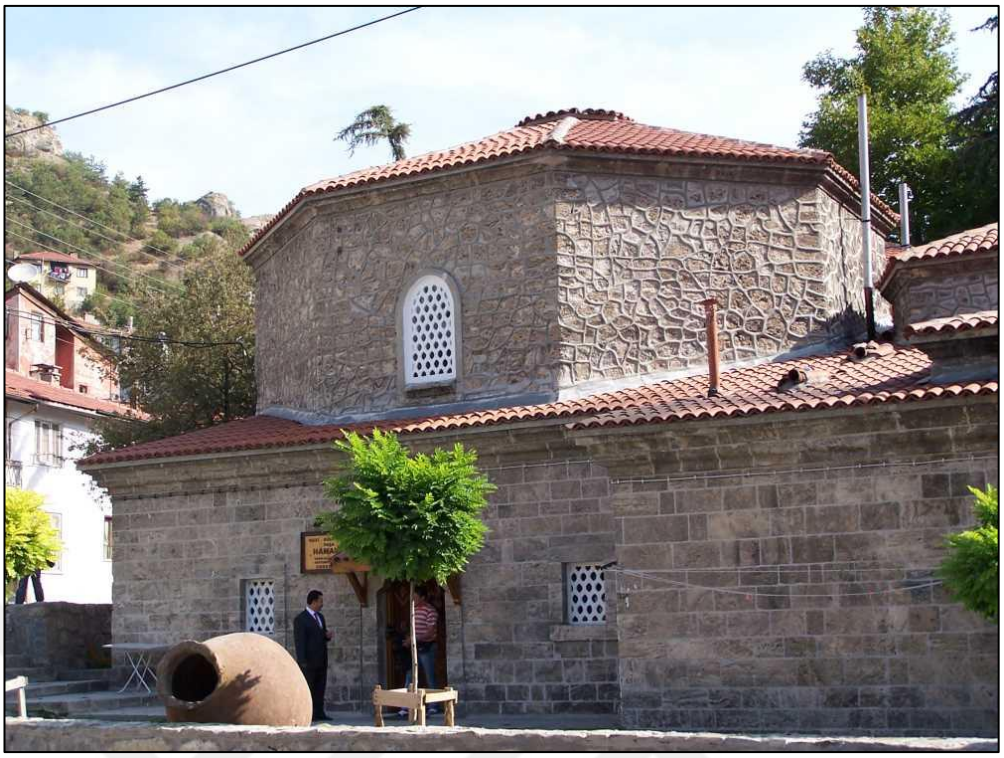
Kentin imgesi olan Zafer Kulesi, Sakarya Meydan Muharebesi anısına, 1922 tarihinde Kaymakam Hurşit Bey tarafında yaptırılmıştır. Altıgen taş temel üzerinde, daralarak 3 kat yükselen kule, altıgen külahla örtülmüştür. Her katta balkon korkulukları bulunmaktadır (URL-3).

Hükümet Konağı, giriş kapısının üzerinde yazan kitabeye göre, yapının II. Abdulhamid döneminde, 1305-1306H./1889-1890M.tarihlerinde Göynük kaymakamı Kamil Efendi tarafından yaptırıldığı bilinmektedir. Üç katlı, dikdörtgen planlı, kagir olan yapının özgün kullanımı devam etmektedir. Pencereleri kemerli ve taş sövelidir. Pencere altı ve kat silmeleri mevcuttur. Beşik çatılı, Marsilya kiremitlidir (Topçubaşı & Eyüpgiller, 2010, s. 116).

Kentin diğer tescilli yapıları, Sofu Ali Cami, Yayabaşı Cami, Çeşme Cami, Hacı Kadın Cami, Hacı Abdi Cami, Kebkebir Cami, Çarşı Cami ile tescilli çeşmeleri bulunmaktadır.

Şekil 1.25. Hz. Akşemsettin Türbesi (URL-3)

Şekil 1.26. Gazi Süleyman Paşa Hamamı (URL-5)

Şekil 1.27. Hz. Akşemsettin Camisi (URL-6)

2. GÖYNÜK İLÇESİ GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİK ÖZELLİKLERİ

Göynük Geleneksel Konutlarının mimari ve tipolojik özelliklerinin incelendiği bu bölümde, konutlar ait oldukları mahallelerinin başlığı altında toplamda altı gruba ayrılarak anlatılmıştır.

Çalışmada incelenen 41 konut, Göynük'ün altı mahallesinde yer almaktadır. Bu mahalleler kuzeyden güneye doğru; Sofuali Mahallesi, Yenice Mahallesi, Çeşme Mahallesi, Kepkebir Mahallesi, Cuma Mahallesi ve Hacı Abdi Mahallesi'dir.

Cuma Mahallesi'nde bulunan ve çalışma kapsamında konut analizi için incelenen konut sayısı 8'dir. Bunlar; Geredeliler Evi, Şengül Erdem Evi, Hayrettin Ünal Evi, Mehmet Bekmez Evi, Nuri Müderrisoğlu Evi, Gülşen Emir Evi, Nigar Baykal Evi ve Akgünler Evi'dir.

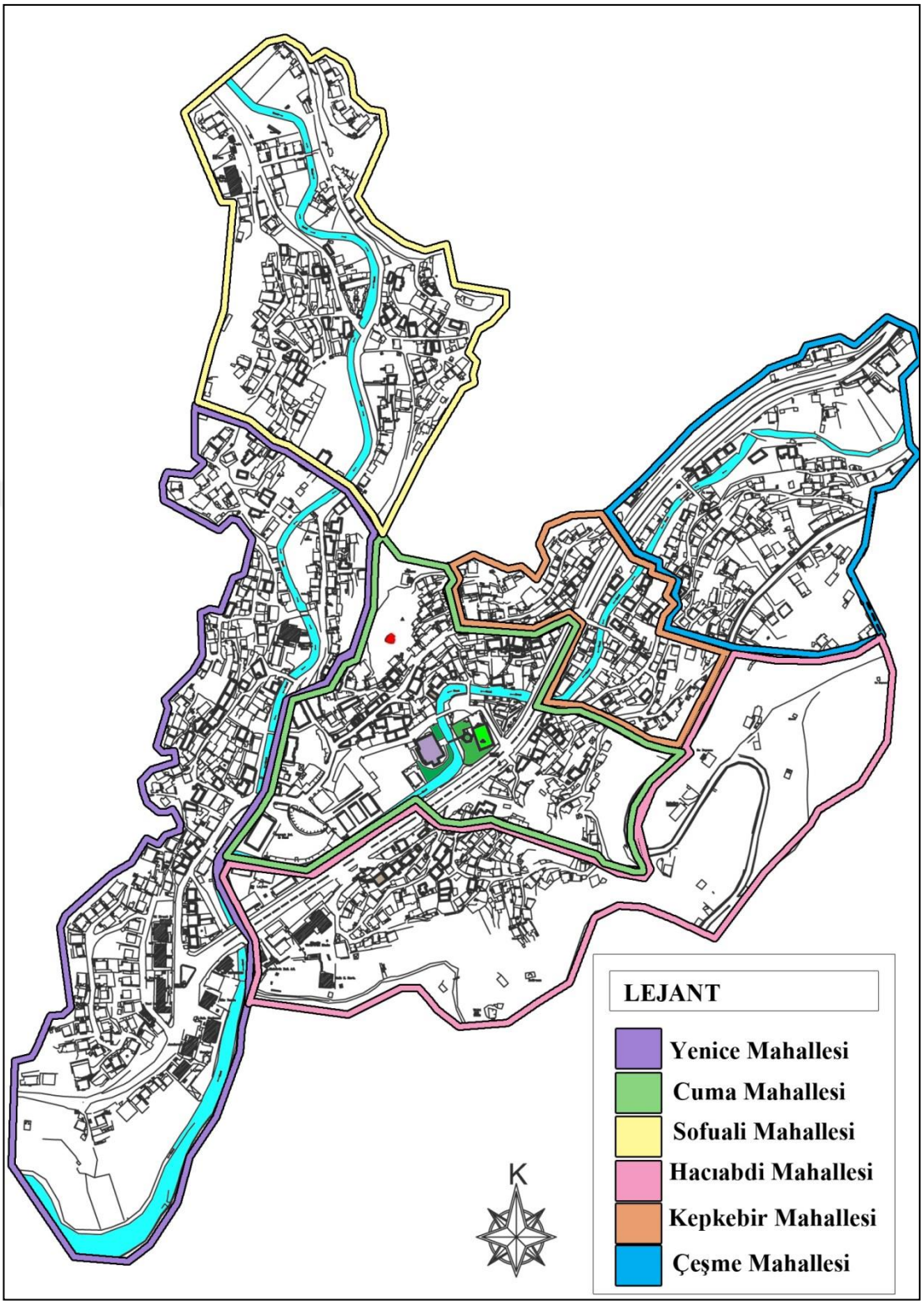
Yenice Mahallesi'nde incelenen konut sayısı 18'dir. Bunlar; Mehmet Armağan Evi, Tuncer Cimilli Evi, İsmail Yağan Evi, M.Hami Uğur Evi, Mehmet İşcan Evi, Ali Haydar Evi, Muzaffer Man Evi, İsmail Pulcu Evi, Nilgün Yağcı Evi, Kemal Çağlar Evi, Saim Yerlikaya Evi, Mehmet Dönmez Evi, Yücel Altan Evi, M. İrfan Okuyan Evi, Zennur Sayın Evi, Gülen Yıldırım Evi, Haşim Bayram Evi, Mehmet Örücü Evi'dir.

Hacı Abdi Mahallesi'nde incelenen konut sayısı 4'dür. Bunlar; Osman Öztop Evi, Oya Suveren Evi, Muzaffer Öztop Evi ve Gürcüler Evi'dir.

Kepkebir Mahallesi'nde sadece Orhan Ünver Evi incelenmiştir.

Çeşme Mahallesi'nde 3 geleneksel konut incelenmiştir. Bunlar; Nevzat Bacak Evi, Mümtaz Birsen Evi, Metin Ölmez Evi'dir.

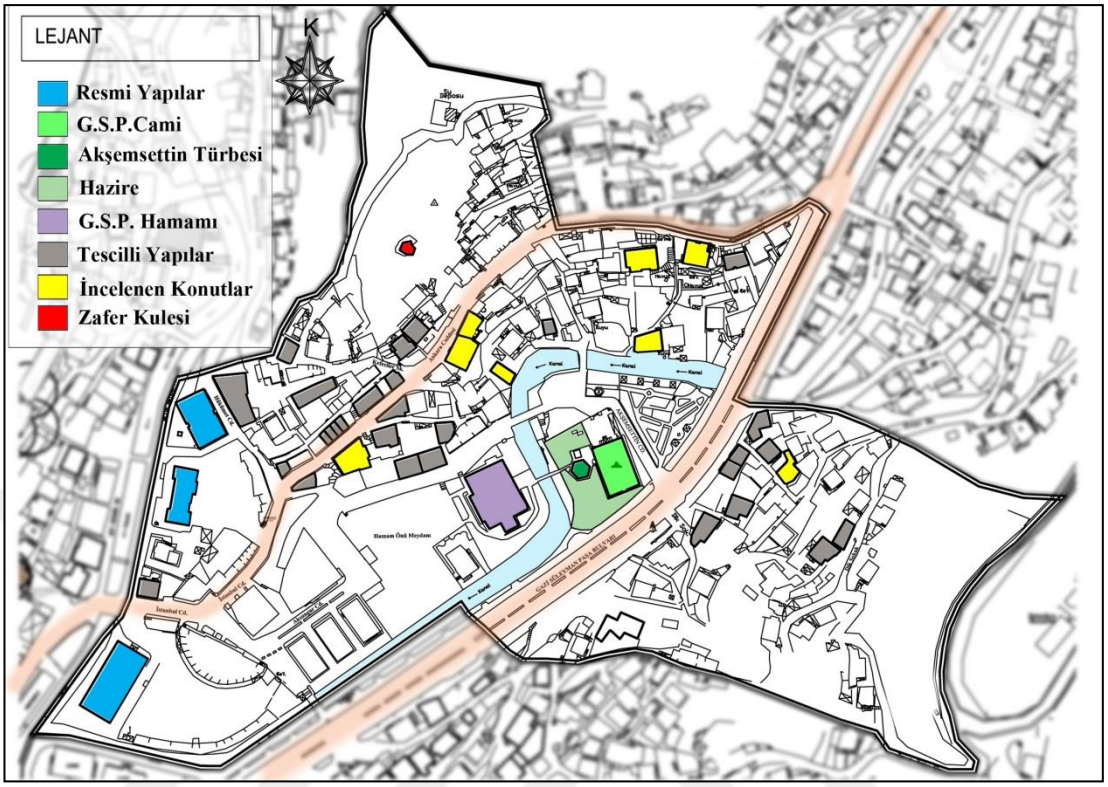
Sofuali Mahallesi'nde 6 konut incelenmiştir. Bunlar; Mehmet Özdemir Evi, Ziyafettin Alan Evi, Burhanettin Güner Evi, Nuri Güner Evi, İlhami Altın Evi, Fahri Güz Evi'dir.

Şekil 2.1. Göynük Mahalleleri haritası

Göynük Mahalleleri'nin harita üzerindeki konumları Şekil 2.1.'de gösterilmiş ve sınırları belirtilmiştir.

2.1. Cuma Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Şekil 2.2. Cuma Mahallesi'nde incelenen konutlar

Göynük kentinin en eski yerleşim alanı olan Cuma Mahallesi Göynük Vadisi'nin yamaçlarında konumlanmıştır. Yüzölçümü olarak kentin 2.büyük mahallesidir. Mahalle, tarihi ve dini anıtları, geleneksel konutları ve tarihi arasta çarşısı ile kentin kuruluşundan itibaren hem dini hem de ticari merkezi olmuştur. Akşemsettin Türbesi, Gazi Süleyman Paşa Cami ve Hamamı, Aksungur Camii, Zafer Kulesi ve kentin en eski evi olan Müderrisoğlu Evi ile idari bölümlerden Özel-İdare-Hükümet Bina'sı, Hükümet Konağı-Adliye ve Göynük Belediye Binası bu mahalle sınırlarındadır. Cuma Mahallesi'nde 3 tescilli idari yapı, 6 adet tescilli anıtsal birim ve 37 adet tescilli konut ve ya işyeri ile toplamda 46 tescilli yapı bulunmaktadır.

Cuma Mahallesi'nde bulunan ve çalışma kapsamında konut analizi için incelenen 8 konut; Geredeliler Evi, Şengül Erdem Evi, Hayrettin Ünal Evi, Mehmet Bekmez Evi, Nuri Müderrisoğlu Evi, Gülşen Emir Evi, Nigar Baykal Evi ve Akgünler Evi'dir.

2.1.1. Osman Geredeli Evi

Osman Geredeli Evi, Ankara Caddesi üzerinde, Arasta Çarşısı'nın girişinde, Zafer Kulesi'nin altında, Hisar Tepesi'nin eteklerinde bulunmaktadır (Tablo 2.1) (Erdem, 1999). Konuta giriş dört kapıdan sağlanmaktadır. Bodrum kat girişi, yapının güneybatısındadır. Ankara Caddesi üzerinden iki dükkân girişi bulunur. Ana giriş kapısı, yapının kuzeydoğusunda bulunan tek kanatlı ahşap kapıdır.

- Katlardaki mekânlar

Yapının zemin kat planına, Ankara Caddesi üzerinden giriş sağlanır. İki dükkân ve bir konut giriş kapısı vardır. Giriş kapısından "L" biçimindeki hayata giriş sağlanır. Kışlık oda ve mutfak bölümlerinin bulunduğu ara kota, ahşap bir merdiven ile çıkılmaktadır. Zemin katta, ara katın altında, depo olarak kullanılan bir oda bulunur. Esas yaşam katı olan birinci kat planı, iç sofalıdır. Merdiven sofanın orta kısmına açılır. Manzaraya, sofa ile sofanın iki yanında bulunan birer oda bakmaktadır. Odalardan batıda olan oda yazlık odadır. Planın Ankara Caddesi'ne bakan bölümünde köşelerde iki büyük oda ve odaların arasında orta kısımda iki adet küçük oda bulunmaktadır. Banyo ve tuvalet bölümleri merdiven holüne açılmaktadır.

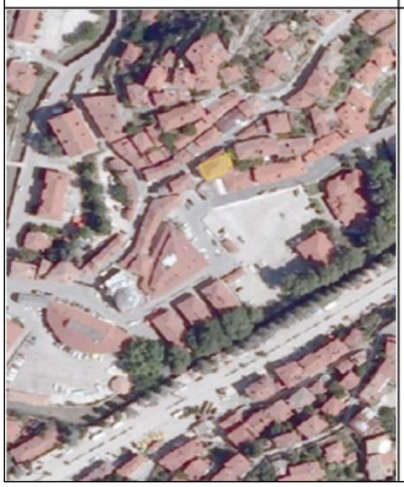
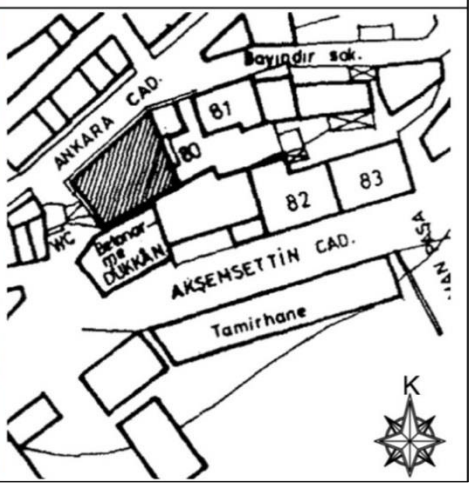
- Cephe özellikleri

Kuzey cephesi, Ankara Caddesi'ne bakar. Zemin katında, iki tek kanatlı dükkân giriş kapısı ile altı adet vitrin açıklığı ve bir adet küçük dikdörtgen pencere açıklığı bulunmaktadır. Birinci kat görünüşünün pencere dizimi 3-4-3 biçimindedir. Köşe odalarda dikdörtgen formlu giyotin pencere, orta kısımda, kemerli dikdörtgen formlu giyotin pencereler bulunur. Köşe odalar caddeye doğru çıkma oluşturur. Çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenir. Güney görünüşü, manzaraya bakar. Bodrum katı duvarında, açıklık yoktur. Zemin kat duvarında, farklı boyutlarda kullanılan pencere dizimi, 3-1-2 biçimindedir. Birinci kat pencere dizimi, 3-3-3 biçimindedir. Köşelerde dikdörtgen formlu giyotin pencere, ortada kemerli dikdörtgen formlu giyotin pencereler kullanılmıştır. Batı görünüşü, sokağa bakar. Bodrum görünüşünde, çift kanatlı bodrum giriş kapısı ile kapısını solunda iki, sağında bir dikdörtgen formlu pencere açıklığı bulunur. Zemin katta, aynı büyüklükte, 1-2 diziliminde üç pencere açıklığı vardır. Birinci kat pencereleri, 3-3 dizilimindedir. Esas yaşam katı, sokağa

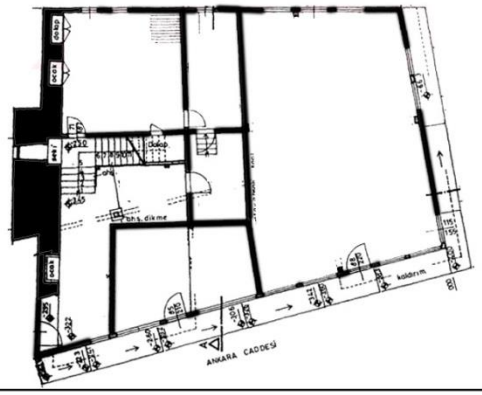
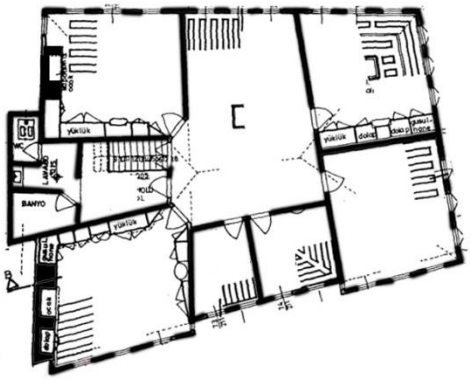
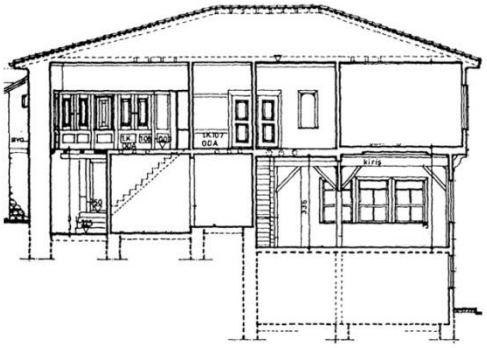
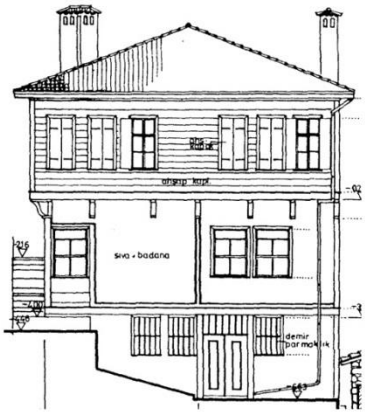
doğru çıkma yapar. Çıkma ahşap payandalarla desteklenmektedir. Esas yaşam katı duvarı, ahşap kaplama, zemin ve bodrum beyaz badanadır. Tüm görünüşlerde, ahşap kat silmesi, pencere altı silme ve köşe pervazları kullanılmıştır. Çatı, kırma çatı ve alaturka kiremit ile örtülüdür.

Yapı tekniği ahşap karkas arası kerpiç dizeme üstü sıvadır. Sadece bodrum ve kuzeydoğu beden duvarları taş duvardır. Beyaz sıvalıdır. Yapının mevcut durumunda, yapılan onarımlar ile dükkân pencereleri ve dükkân bölmeleri değiştirilmiştir. Yapı özgünlüğünü yitirmemiş ve iyi durumdadır.

Tablo 2.1. Osman Geredeli Evi mimari özellikleri

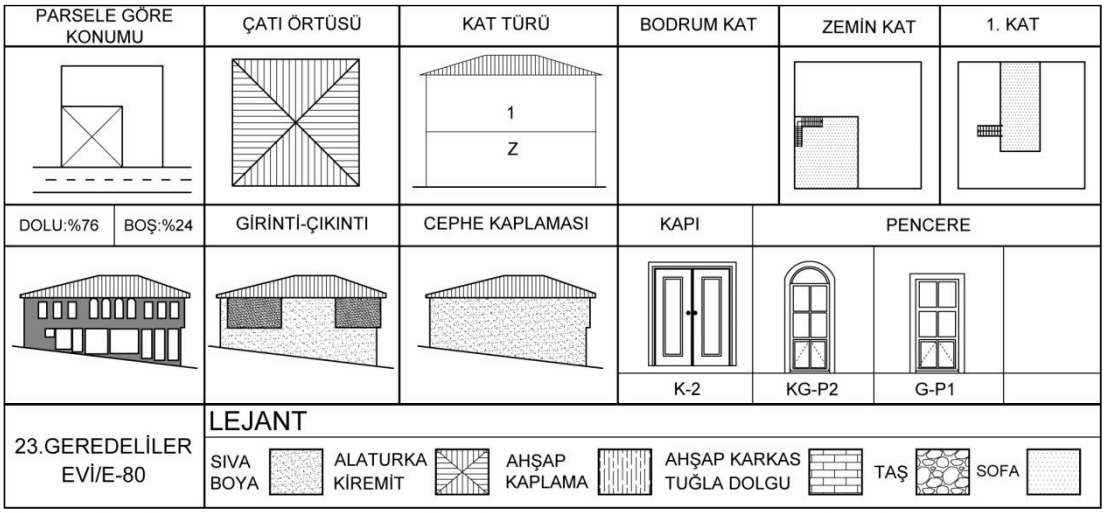
<table>
<tr><td colspan="2">ENVANTER NO: 80</td><td colspan="2">KONUT ADI: OSMAN GEREDELİ</td></tr>
<tr><td colspan="4">MAHALLE: CUMA MAHALLESİ</td></tr>
<tr><td>SOKAK/CADDE</td><td>PAFTA</td><td>ADA</td><td>PARSEL</td></tr>
<tr><td>ANKARA CADDESİ</td><td>----</td><td>50</td><td>1</td></tr>
<tr><td colspan="4">FOTOĞRAFLAR</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td colspan="2">HARİTADAKİ KONUMU</td><td colspan="2">VAZİYET PLANI</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="2">
</td></tr>
</table>

Tablo 2.1.(Devam) Osman Geredeli Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 80	KONUT ADI: OSMAN GEREDELİ
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1.KAT PLANI
	
KESİT	KUZEY GÖRÜNÜŞÜ
	
BATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 kattan oluşmaktadır. Zemin kat iç-dış sofalı, birinci kat iç sofalıdır. Giriş kapı tipi K-2'dir. KG-P2 ve G-P1 tipi penceresi bulunmaktadır (Tablo 2.2).

Tablo 2.2. Osman Geredeli Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.2. Şengül Erdem Evi

Şengül Erdem Evi, Zafer Kulesi'nin altında Hisar tepesinde, Ankara Caddesi üzerinde bulunmaktadır. Bahçeli üç katlı bir konuttur (Tablo 2.3) (Göynük Belediyesi Arşivi). Konutun iki giriş kapısı bulunmaktadır. Bahçeden bodrum katının çift kanatlı giriş kapısı ile Ankara Caddesi üzerinden zemin katında çift kanatlı giriş kapısı ile giriş sağlanmaktadır.

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat girişi bahçeden çift kanatlı ahşap kapı ile sağlanmaktadır. Giriş holünün iki yanında depo olarak kullanılan iki oda bulunmaktadır. Giriş kapısın karşısında bulunana -1,60 kotuna inen beş basamaklı merdiven bulunmaktadır. -1,60 kotundan sonra 4 basamaklı bir merdiven ile -2,45 kotuna inilmektedir. -2,45 bölümünde kazan dairesi dışa doğru çıkıntı yapmaktadır. Bu iki kottaki alanlar odunluk ve depo olarak kullanılmaktadır. -1,60 kotunun girişinde sol tarafında bulunan merdiven ile zemin kat giriş holüne çıkılmaktadır. İç sofalı plan düzenine sahip olan zemin kat planına giriş, Ankara Caddesi üzerinden çift kanatlı ahşap kapı ile yapılmaktadır. Giriş kapısının hemen karşısında bulunan beş basamaklı ahşap merdiven ile +1,07 kotundaki merdiven sahanlığına ulaşılır. Girişin sağında bulunan +1,60 kotundaki odaya merdiven sahanlığından üç basamaklı ahşap merdivenle ulaşılır. Merdiven sahanlığının hemen karşısında sofaya açılan çift kanatlı giriş kapısı bulunur. Sofanın her iki tarafında sıralanmış odalar bulunmaktadır. Sofanın sağ köşesinden manzaraya bakan büyük bir odanın kapısı açılır. Sofaya sol taraftan 3 kapı açılmaktadır. Sol

başta büyük bir odanın kapısı, hemen yanında merdiven ve banyo ile tuvalet holünün kapısı, hemen yanında mutfak kapısı bulunur. Mutfak ile giriş holü arasında bulunan +20,7 kotundaki küçük odaya +1,12 kotundaki sofadan beş basamaklı ahşap merdiven ile ulaşılır. Tuvalet ve banyonun bulunduğu mekân dışa çıkıntı yapmaktadır. Birinci kat planında, "T" şeklindeki sofaya açılan 4 oda, bir merdiven kapısı ve bir ıslak hacim holü kapısı bulunur. 4 odada da ocak ve gömme dolap vardır. Sofanın üç cepheye de açılan penceresi vardır.

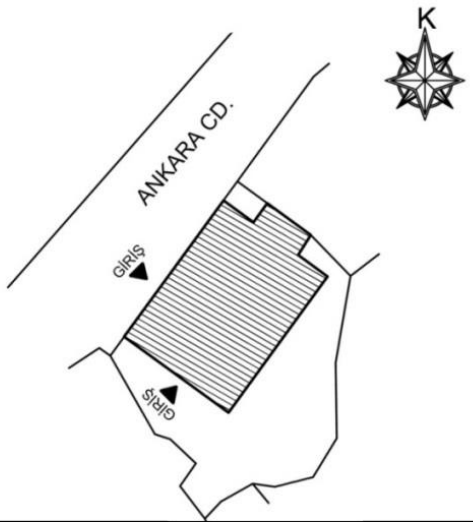
- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, Ankara Caddesi'ne bakar. Zemin kat görünüşünün orta kısmında çift kanatlı kemerli giriş kapısı ve solunda üç adet ahşap kepenkli dikdörtgen pencere, bir küçük dikdörtgen pencere, sağında iki adet aynı boyutta dikdörtgen pencere bulunur. Birinci kat pencere dizimi 3-3-3 biçimindedir. Köşe odalarda dikdörtgen formlu tek kanatlı pencere, orta kısımda kemerli dikdörtgen formlu tek kanatlı pencere bulunur. Köşe odalarının yaptıkları çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Çıkmalarda dikdörtgen köşe pencereler bulunur. Yapının hemen yanında ahşap bahçe giriş kapısı bulunur.

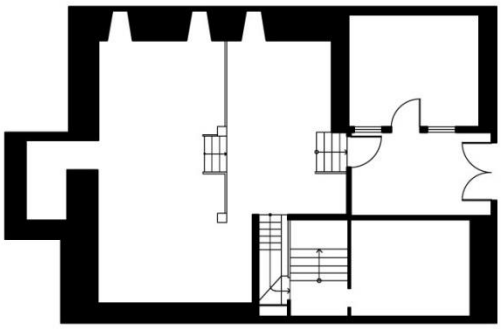
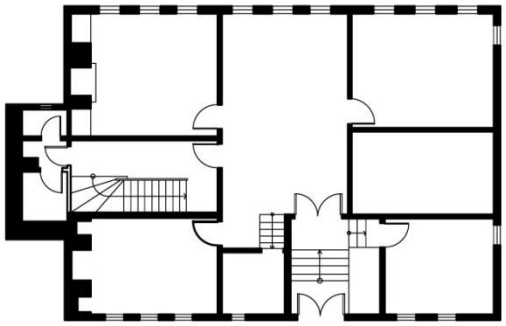
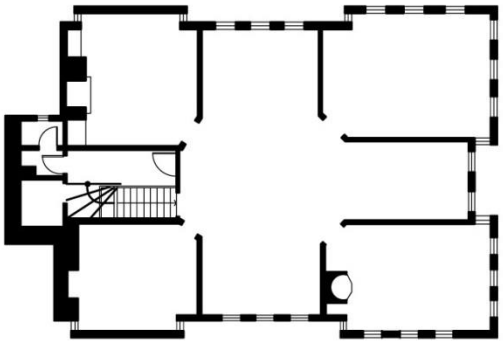
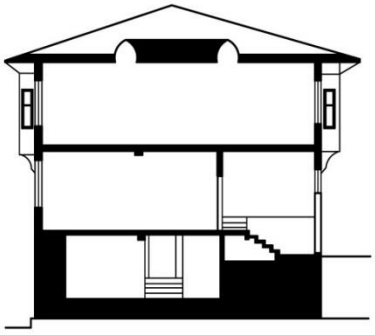
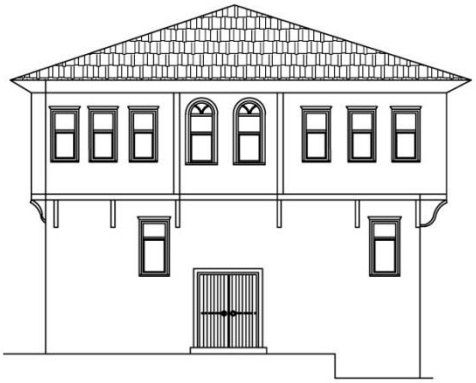
Güneydoğu görünüşünün, bodrum katında, 3 adet dikdörtgen formlu ahşap pencere ve her katta devam eden küçük banyo penceresi bulunur. Zemin kat görünüşü pencere dizimi 3-3-3 biçimindedir. Köşe odadaki pencereler ahşap tek kanatlı dikdörtgen pencere, orta kısımdakiler kemerli ahşap dikdörtgen tek kanatlı pencerelerdir. Birinci kat pencere dizimi 3-3-3 biçimindedir. Orta kısımda kemerli, köşelerde dikdörtgen formlu tek kanatlı ahşap pencereler bulunur. Birinci katta köşe odaların yaptığı çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenmektedir. Güneybatı görünüşünde, çift kanatlı ahşap bodrum giriş kapısı vardır. Giriş kapısının her iki tarafında birer adet tek kanatlı dikdörtgen ahşap pencere bulunur. Birinci katta köşe odaları çıkma yapmakta ve bu çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenmektedir. Birinci kat pencere dizimi 3-2-3 biçimindedir. Ortadaki 2 pencere kemerli dikdörtgen formlu pencerelerdir. Tüm görünüşlerde ahşap kat silmeleri ve ahşap kayıt tahtaları kullanılmıştır. Çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Saçak altı ahşap kaplamalıdır. Yapı, kırma çatılı alaturka kiremitlidir.

Yapı tekniği ahşap karkas arası dizeme üzeri sıvadır. Ahşap karkas arası kerpiç ya da ahşap dolgu ile doldurulmuştur. Temeli ve bodrum duvarları taş duvardır. Çıkmalar basit konsol çıkmadır. Ahşap karkas iskeletin uygulaması; ahşap karkas iskelet, ahşap bağdadi dolgu, çamur saman kaba sıva, kayma kireçli-katıklı ince sıva ve en son beyaz kireç badana şeklindedir. Yapı mevcut durumda, restore edilmiş ve konut sahipleri tarafından kullanılmaktadır.

Tablo 2.3. Şengül Erdem Evi mimari özellikleri

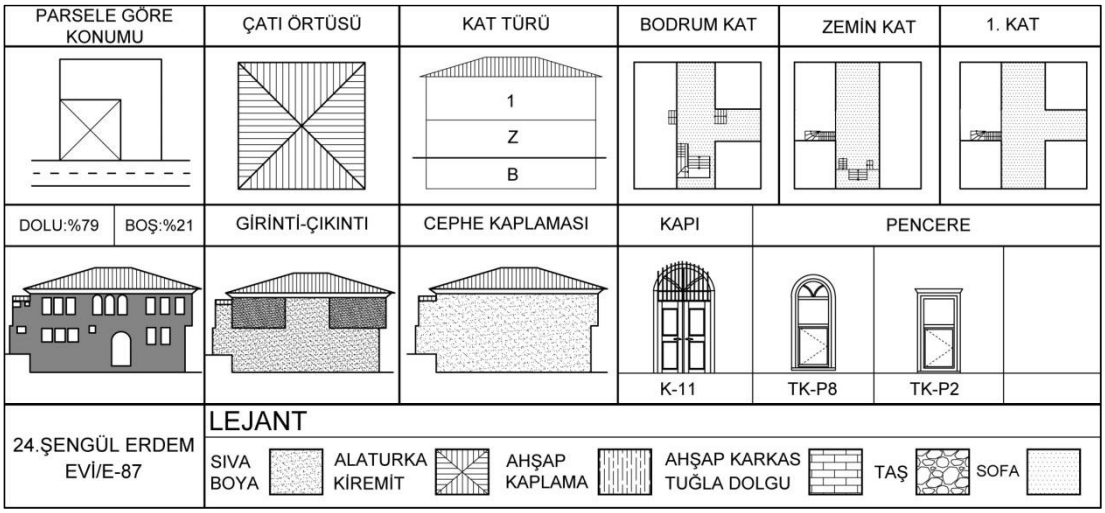
ENVANTER NO:87	KONUT ADI:ŞENGÜL ERDEM		
MAHALLE:CUMA MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ANKARA CADDESİ	-----	167	1
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.3.(Devam) Şengül Erdem Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:87	KONUT ADI:ŞENGÜL ERDEM
PLANLAR	
B.KAT PLANI	Z. KAT PLANI
	
1.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 kattan oluşmaktadır. “T” tipi iç sofalıdır. Giriş kapı tipi, K-11, pencere tipleri TK-P8, TK-P2’dir (Tablo 2.4).

Tablo 2.4. Şengül Erdem Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.3. Hayrettin Ünal Evi

Tarihi yapı, Ankara Caddesi üzerinde, Hisar Tepesi yamacında, Zafer Kulesi altında bulunur. Bahçeli ve üç katlı bir konuttur (Tablo 2.5)(Göynük Belediyesi Arşivi).

Konutun üç giriş kapısı vardır. Bunlar, Ankara Caddesi üzerinden zemin katına açılan çift kanatlı ana giriş kapısı ve caddeden kat merdivenine açılan tek kanatlı ahşap kapı ile bahçe kotundan bodrum katına açılan giriş kapısıdır.

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat planında, tek kanatlı bodrum giriş kapısı geniş bodrum holüne açılır. Giriş kapının hemen karşısında merdiven bulunur. Bodrum katta bir oda ve bir ranza kat vardır. Ara kat kotuna sofada bulunan beş basamaklı ahşap bir merdiven ile çıkılır. Buradaki mekânlar depo olarak kullanılmaktadır.

Zemin kat planı, giriş holü, üç oda ve merdiven boşluğundan oluşmaktadır. Ankara Caddesi üzerinden çift kanatlı ahşap giriş kapısından giriş holüne girilir. Giriş holüne soldan bir oda ve sağdan merdiven sahanlığının kapısı açılır. Giriş holünün hemen karşısında manzaraya bakan büyük bir oda bulunur. Büyük odanın sağından manzaraya bakan bir odanın kapısı açılır. Kat merdivenin Ankara Caddesi üzerinden ayrı bir giriş kapısı bulunmaktadır.

Birinci kat planı, sofaya açılan üç oda ve ıslak hacimlerden oluşur. Ahşap merdiven sofaya açılır. Manzaraya bakan başoda ve hemen sağından ona açılan gelin odası

bulunur. Gelin odası ocaklı ve gömme dolaplıdır. Sofanın solunda ocaklı bir oda daha vardır. Islak hacimler merdivenin arkasında kalan kısımda bulunur.

- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, Ankara Caddesi'ne bakar. Zeminde çift kanatlı ana giriş kapısı ve solunda iki adet tam telöreli ahşap pencere doğramaları olan dikdörtgen formlu pencere ve ağında tek kanatlı üstü pencereli ahşap giriş kapısı bulunur. Birinci kat pencere dizimi 2-2-2 biçimindedir. Pencereler köşelerde dikdörtgen formlu çift kanatlı, ortada kemerli çift kanatlı ahşap pencerelerdir. Köşe odaların yapmış olduğu çıkmalar ahşap payandalarla desteklenmiştir.

Güneydoğu görünüşünde, zemindeki üstü pencereli tek kanatlı ahşap giriş kapısının sağında, üç adet dikdörtgen formlu pencere bulunur. Zemin ve birinci kata bulunan çift kanatlı ahşap pencere dizimi 2-3 biçimindedir.

Kuzeydoğu görünüşünde, bodrum görünüşü sağır bırakılmış, bahçedeki ek bina görünüşe girmiştir. Zeminde çift kanatlı ahşap bir pencere, birinci katta iki adet pencere kullanılmıştır. Birinci katta caddeye doğru ola çıkma ile zeminde bahçeye doğru olan çıkalar ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Tüm görünüşlerde kat silmeleri, ahşap köşe pervazları, çıkmalarda ahşap payandalar kullanılmıştır. Kırma çatılı, ahşap saçaklı ve alaturka kiremitlidir.

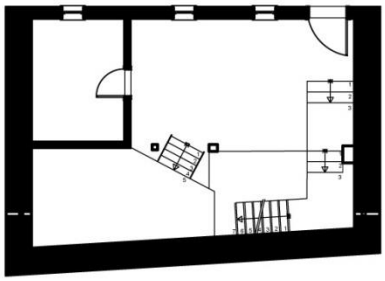
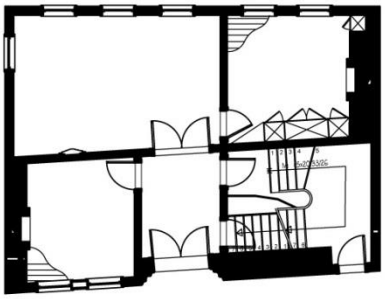
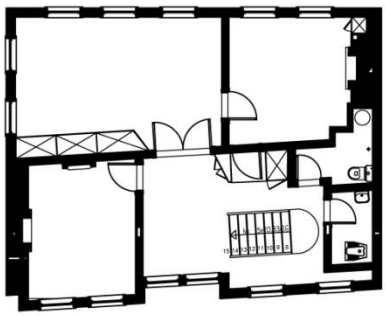
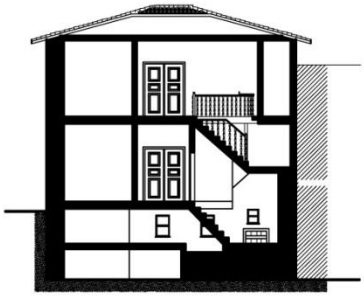
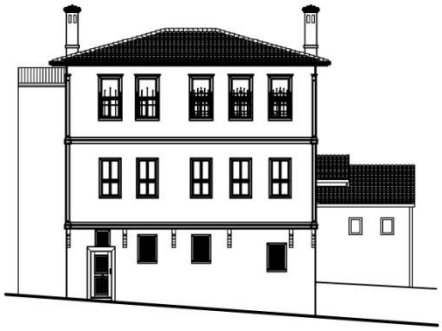
Yapım tekniği, ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır. Temel ve bodrum taş duvardır. Ahşap karkas iskelet üzeri çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli-katıklı ince sıva ve beyaz kireç badana uygulaması yapılmıştır.

Yapı mevcut durumda, restorasyonu yapılan yapı iyi durumda ve konut sahipleri tarafından kullanılmaktadır.

Tablo 2.5. Hayrettin Ünal Evi mimari özellikleri

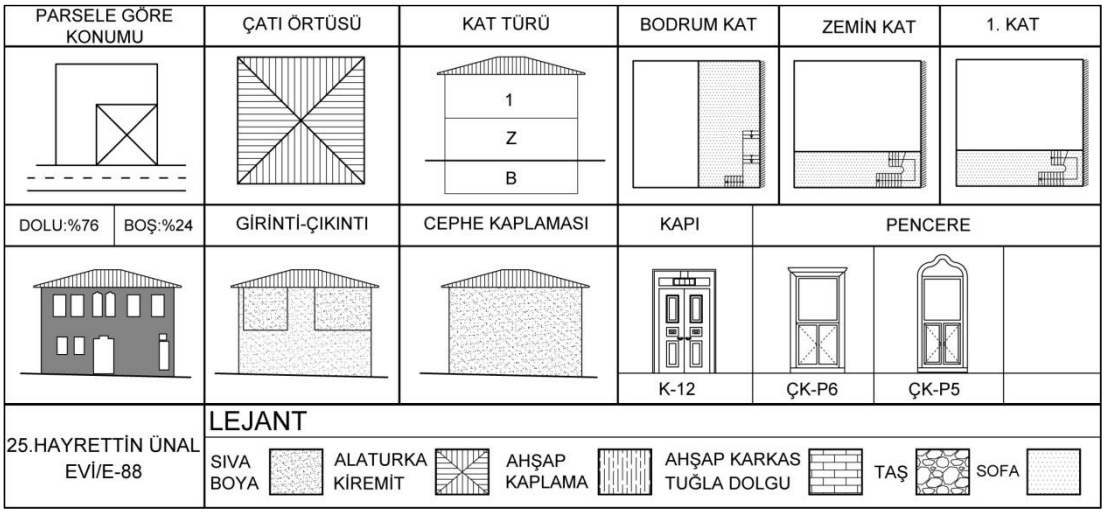
ENVANTER NO:88	KONUT ADI:HAYRETTİN ÜNAL		
MAHALLE:CUMA MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ANKARA CADDESİ	30.L.III.a	167	2
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.5.(Devam) Hayrettin Ünal Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:88	KONUT ADI:HAYRETTİN ÜNAL
PLANLAR	
BODRUM KAT PLANI	Z.KAT PLANI
	
1. KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokaka hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, üç katlıdır. Hem iç hem dış sofalıdır. Giriş kapısı tipi K-12, pencere tipleri ÇK-P6, ÇK-P5'dir (Tablo 2.6).

Tablo 2.6. Hayrettin Ünal Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.4. Mehmet Bekmez Evi

Tarihi konut, Gazi Süleyman Paşa Cami'nin karşısında Göynük Çayı'nın kenarında bulunur. İki katlı bahçeli bir konuttur(Tablo 2.7) (Göynük Belediyesi Arşivi).

Yapı tek girişlidir. Giriş kapsı tek kanatlı ahşap kapıdır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, sofaya açılan üç oda ve bir banyodan oluşmaktadır. Tek kanatlı ahşap giriş kapısının açıldığı sofanın sağında ve solunda odalar dizilmiştir. Giriş kapısının karşısında merdiven bulunur. Sofanın solunda sadece ocaklı ve gömme dolaplı büyük bir oturma odası vardır. Sofanın sağında mutfak ve küçük bir oda bulunur. Banyo merdivenin sağında ve arkasındaki alanda bulunmaktadır. Birinci kat, iç sofalı plan düzenine sahip olan kat planında sofaya 4 oda ve banyo kapısı açılmaktadır. Sofanın sol kısmında iki yatak odası, sağ kısmında bir yatak odası ve küçük bir sandık odası bulunur. Banyo merdivenin arka bölgesinde çözülmüştür.

- Cephe özellikleri

Kuzeydoğu görünüşü, giriş cephesidir. Zeminde tek kanatlı giriş kapısı bulunur. Pencere dizimi 2-1-2 biçimindedir. Birinci kat pencere dizimi 2-2-2 biçimindedir. Tüm pencereler dikdörtgen formlu tek kanatlı ahşap pencerelerdir. Birinci kat çıkması ahşap payandalarla desteklenmektedir. Kuzeybatı görünüşünde, zemin tamamen sağır bırakılmıştır. Birinci katta sadece tek pencere açıklığı bulunur. Tüm

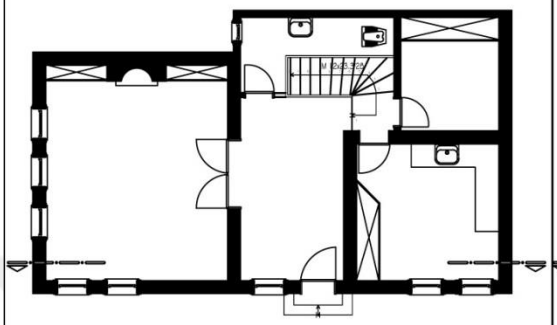
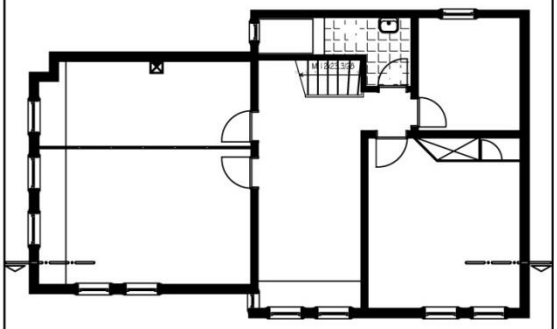
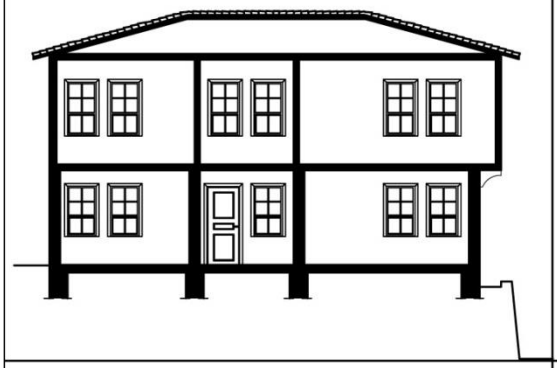
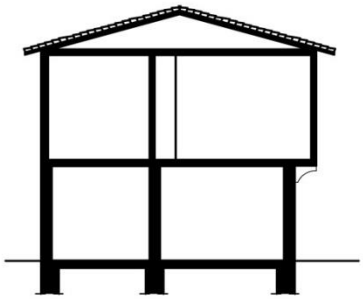
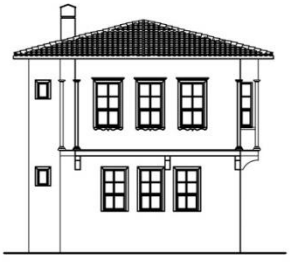
görünüşlerde ahşap kat silmeleri ve köşe pervazları kullanılmıştır. Güneydoğu görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Zeminde her iki katta da devam eden bir adet banyo penceresi ve üç adet dikdörtgen formlu tek kanatlı ahşap pencere bulunur. Birinci kat görünüşünde üç ahşap pencere ve çıkmada bir adet köşe penceresi bulunur. Birinci kattaki çıkma ahşap payandalarla desteklenmiştir.

Yapı tekniği, temel ve zemin kat taş duvar, birinci kat ahşap karkas arası dizeme, üzeri sıvalıdır. Taş duvar üzerine çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli-katıklı ince sıva ve beyaz kireç badana uygulaması yapılmıştır. Ahşap karkas iskelet arası ahşap bağdadi dolgu üzeri çamur saman kaba sıva ve ince sıva üzeri boya badana uygulaması yapılmıştır. Kırma çatılı ve alaturka kiremitlidir. Mevcut durumda yapı restorasyon aşamasındadır.

Tablo 2.7. Mehmet Bekmez Evi mimari özellikleri

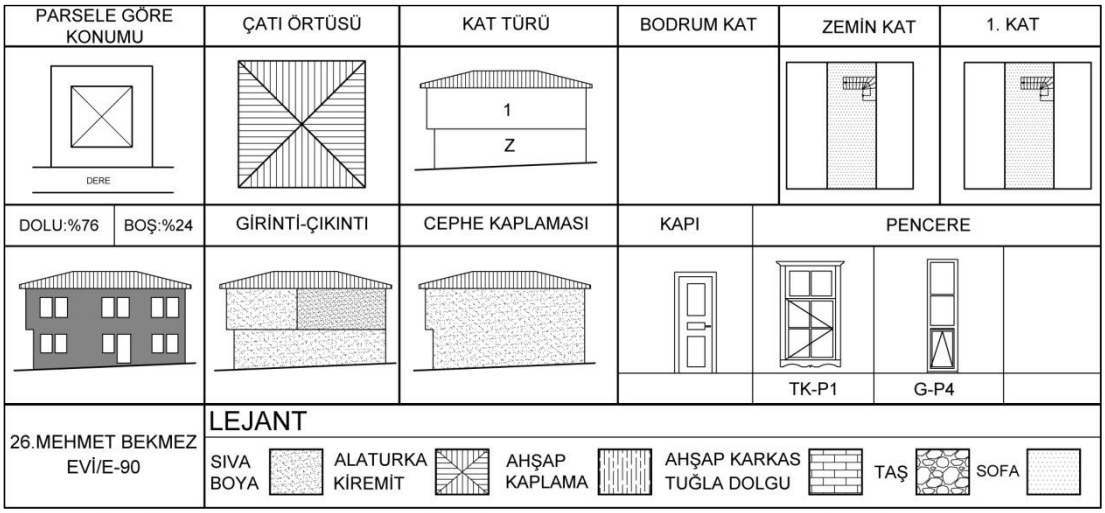
<table>
<tr><td colspan="2">ENVANTER NO:90</td><td colspan="2">KONUT ADI:MEHMET BEKMEZ</td></tr>
<tr><td colspan="4">MAHALLE:CUMA MAHALLESİ</td></tr>
<tr><td>SOKAK/CADDE</td><td>PAFTA</td><td>ADA</td><td>PARSEL</td></tr>
<tr><td>KAVAKLAR CADDESİ</td><td>H.25.b.06.c.3.D.3</td><td>167</td><td>13</td></tr>
<tr><td colspan="4">FOTOĞRAFLAR</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td colspan="2">HARİTADAKİ KONUMU</td><td colspan="2">VAZİYET PLANI</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="2">
</td></tr>
</table>

Tablo 2.7.(Devam) Mehmet Bekmez Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:90	KONUT ADI:MEHMET BEKMEZ
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, tek parsel sınırı dereye dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. “I” biçiminde iç sofalıdır. TK-P1, G-P4 tipi pencereleri vardır (Tablo 2.8).

Tablo 2.8. Mehmet Bekmez Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.5. Nuri Müderrisoğlu Evi

Tarihi konut, Cuma Mahallesi'nde, Göynük Çayının kenarında, Gazi Süleyman Paşa Camisi ile Akşemsettin Hz. Türbesi'nin karşında, tarihi Hisar Tepesi'nin eteklerinde konumlanmaktadır (Tablo 2.9) (Erdem, 1999).

Kentin en tarihi konutu olan Müderrisler Evi, Göynük Çayı'nın kenarında bahçeli 2 katlı konut olarak tasarlanmış ve 1340'lı yıllarda Eski Gazi Süleyman Paşa'nın evi (732-1331) olarak kullanılmıştır (Hasekioğku, 1951). Tapu alanı 228,80 m² ,taban alanı 158,06 m²'dir.

Konutun bir tanesi çift kanatlı ahşap kapı olmak üzere toplam 4 adet giriş kapısı bulunmaktadır. Göynük Çayı'na bakan arka bahçeden ± 0,00 kotlu sofaya tek kanatlı ahşap bir kapı ile giriş sağlanmıştır. Korkmaz Çıkmazı' na bakan cepheden bir tane çift kanatlı ahşap kapı ve hemen yanında tek kanatlı ahşap kapı ile ± 0,00 kotlu sofaya giriş sağlanırken bu kapıların hemen paralelinde +1,40 kotuna tek kanatlı ahşap bir kapıdan giriş sağlanmıştır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin katta, "I" şeklindeki giriş sofasının iki yanında (doğu ve batı yönünde) ahır, samanlık ve depo olarak kullanılan mekânlar ile ara kata çıkış merdivenleri bulunmaktadır. Göynük çayına bakan bahçede "ırmak" olarak adlandırılan çamaşır yıkama yeri, fırın evi ve bir kuyu bulunmaktadır (Erdem, 1996, s. 89). Mevcut

konumda butik otel olarak kullanılan konut zemin katının tamamını lobi olarak değerlendirilmiştir.

Ara kat mekânları hayatın doğu ve batısında tasarlanmıştır. Ara katın batısında ara kata çıkan sekiz basamaklı merdiven ve merdiven holüne açılan biri küçük biri büyük iki oda bulunmaktadır. Büyük odada bir adet ocak bulunmaktadır. Büyük oda aynı zamanda mutfak olarak kullanılmıştır. Ara kattın doğusu ile batısını birbirine asma ahşap köprü ile bağlanmıştır. Ara katın doğusunda 8 basamaklı merdiven ve merdiven holüne açılan 2 oda ve bir adet ara kat giriş holü yer alır. Odalardan biri büyük biri küçüktür. Bu odalar ev halkının yaşlıları tarafından kullanılmıştır. Ara kat giriş holünde 1.kata çıkan merdiven bulunur.

Birinci kat, iç sofalı bir plan düzenine sahiptir. Esas yaşam katı olarak kullanılır. Sofanın dereye bakan batı tarafı yazlık sokağa bakan kısmı ise kışlık oda olarak tasarlanmıştır. Konutun doğu kısmında sofaya üç odanın kapısı açılır. Bunlardan biri oda hemen yanında kiler ve banyo yer alır. Sofanın batısında iki kapı vardır. Biri yazlık odaya açılırken diğer kapı kışlık oda olarak tasarlanan fakat daha sonra 2 odanın açıldığı bir ara hole dönüşen mekana açılır. Ara hole açılan iki odadan biri mutfak olarak kullanılır.

- Cephe özellikleri

Güney görünüşü, manzaraya bakar. Zemin kat cephesinde pencere açıklığı yoktur sadece ahşap tek kanatlı giriş kapısı bulunur. Ara kat pencereleri çift kanatlı ahşap pencerelerdir. Ara kat ahşap pencere dizimi 2-2-2-1 şeklindedir. Birinci kat ahşap pencerelerinin tepe pencereleri de vardır. Tepe pencereler ile ahşap pencereler arasından ahşap silme geçmektedir. Çift kanatlı birinci kat pencere dizimi 4-3-3 biçimindedir. Birinci katta selamlık bölümü ile konut arasında kapısı olmayan bir balkon vardır. Katlar arasında ahşap silmeler vardır.

Kuzey cephesi ana giriş cephesidir. Zemin katta biri tek kanatlı biri çift kanatlı yan yana iki giriş kapısı bulunmaktadır. Giriş kapıların üzerinde basık bir pencere bulunur. Zemin katta giriş kapıları dışında başka bir açıklık yoktur. Ara kat cephesinde ise dışardan merdiven ile ulaşılan tek kanatlı ahşap ara kat giriş kapısı vardır. Birinci katta ise iki adet küçük banyo penceresi, bir adet sofaya açılan tepe

pencereli ahşap pencere ve kışlık odaya açılan bir adet pencere bulunur. Kışlık odanın ocağı payandalar ile sokağa çıkma oluşturmuştur.

Batı cephesi, Korkmaz Çıkmazı'na bakar. Batı cephesinde zemin katta herhangi bir pencere açıklığı yoktur. Ara katta bir adet dikdörtgen formlu ahşap kepenkli ahşap pencere bulunmaktadır. Birinci katta toplam 3 ahşap pencere vardır. Bunlardan dere tarafında olan pencere tepe pencerelidir. Cephenin ortasında gusülhane olarak kullanılan boş oda sokağa çıkma oluşturmuştur. Bu çıkmanın da küçük bir penceresi vardır. Tüm cephelerde ahşap kat ve pencere silmeleri bulunmaktadır. Kırma çatı, Marsilya tipi kiremit ile örtülüdür.

Konutun yapım tekniği ahşap karkas arası dizeme üstü kerpiç sıvadır. Ahşap karkas arası kerpiç ya da ahşap malzeme ile doldurulmuştur. Ahşap karkas iskeletin uygulaması; ahşap karkas iskelet, ahşap bağdadi dolgu, çamur saman kaba sıva, kayma kireçli-katıklı ince sıva ve en son beyaz kireç badana şeklindedir. Temeli taştır. Taş duvar ara kat ve zemin katta yer yer kullanılmıştır. Taş duvar üzerinde çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli-katıklı ince sıva ve beyaz badana kullanılmıştır. Çıkmalar basit konsol çıkmalardır. Yalnızca kışlık odada ocak çıkması ahşap payandalarla desteklenmiştir.

Müderrisler Konağı 2012 yılındaki restoresinden sonra butik otel ve müze olarak kullanılmaktadır.

Şekil 2.3. Nuri Müderrisoğlu Evi

Tablo 2.9. Nuri Müderrisoğlu Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:91	KONUT ADI:NURİ MÜDERRİSOĞLU		
MAHALLE:CUMA MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KORKMAZ ÇIKMAZI SOKAĞI	H25b06c3d4	49	13
FOTOĞRAFLAR			

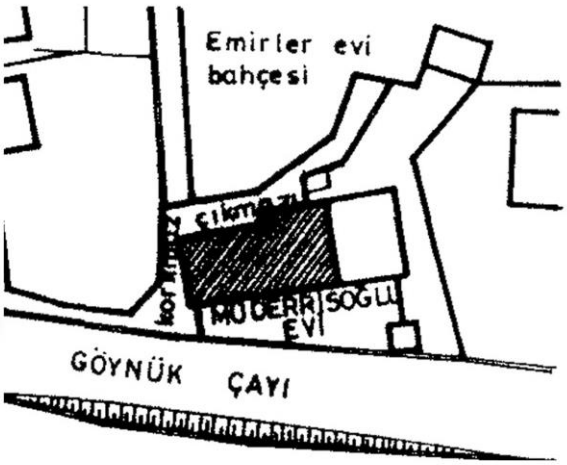
Güney Cephesi
Göynük Çayı'ndan Görünüşü

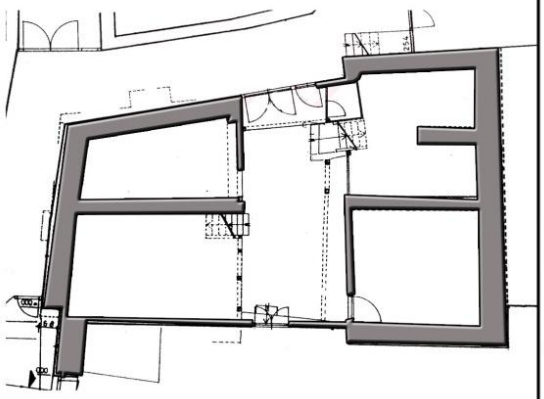
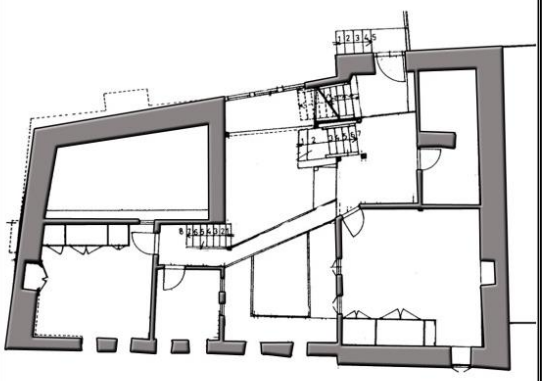
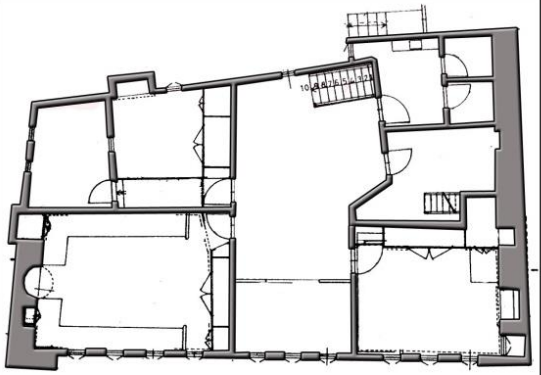
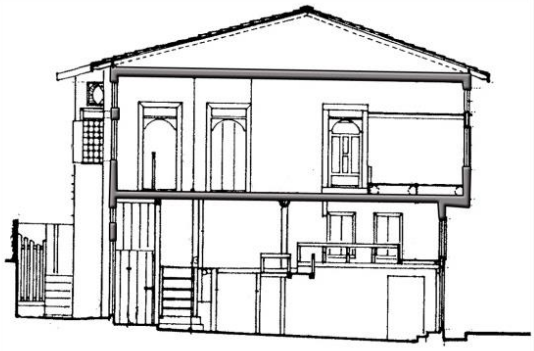
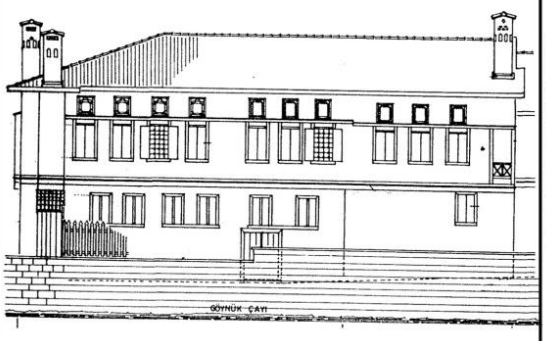
Kuzey Cephesi
Sokak Görünüşü

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

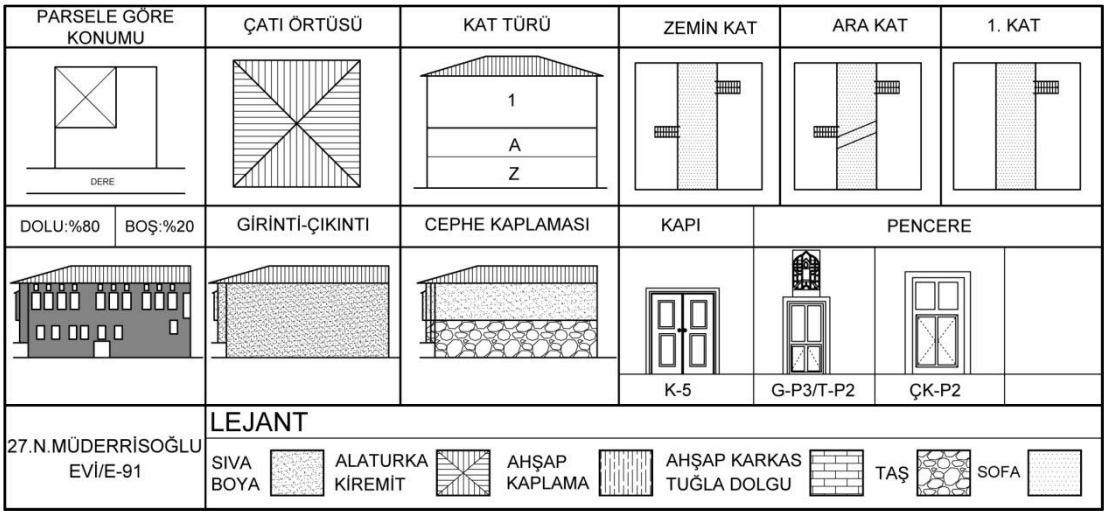

Tablo 2.9.(Devam) Nuri Müderrisoğlu Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:91	KONUT ADI:NURİ MÜDERRİSOĞLU
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	ARA KAT PLANI
	
1. KAT PLANI	KESİT
	
GÜNEY CEPHESİ	KUZEY CEPHESİ
	

Konut parsel sınırı, dereye dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin, ara kat ve birinci kattan oluşmaktadır. "I" biçimli iç sofalıdır. K-5 kapı tipi bulunur. Pencere tipleri G-P3, T-P2, ÇK-P2 'dir (Tablo 2. 10).

Tablo 2.10. Nuri Müderrisoğlu Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.6. Gülşen Emir Evi

Emirler Konağı, Cuma Mahallesi'nde Ankara Caddesi üzerinde Akşemsettin Konağının yanında bulunmaktadır (Tablo 2.11) (Göynük Belediyesi Arşivi).

Yapıya giriş iki kapıdan sağlanır. Ön bahçe kotunda zemin kat girişi ve arka bahçe kotunda ikinci kat giriş kapısı bulunmaktadır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı iç sofa ve sağında ve solunda dizilen odalardan oluşur. Sofanın solunda samanlık olarak kullanılan bölümde bölme duvar kullanılmamıştır. Üç bölüme bölünen sağ kısım depo olarak kullanılmıştır. Girişin karşısında kat merdiveni, sağında ara kat merdiveni bulunur.

Ara kat planına, yedi basamaklı ahşap bir merdiven ile ulaşılır. +1,95 kotundaki ara katta bölme duvar yoktur, tamamen boş bırakılarak depo olarak kullanılmaktadır.

Birinci kat, iç sofalı plan tipine sahiptir. Toplamda dört oda, merdiven sahanlığı ve ıslak hacim alanı bulunmaktadır. Sofanın her iki tarafına dizilen odaların üçünde ocak ve göme dolaplar bulunmaktadır. Sofanın en ucunda birinci kat merdiveni ve sofanın sağ orta kısmında ikinci kat merdiveni bulunur. Banyo yapının en sağında dışa çıkıntı oluşturmaktadır.

İkinci kat, İç sofalı plan tipine sahiptir. Çift kanatlı giriş kapısı sofaya açılır. Odalar sofanın sağında ve solunda dizilmişlerdir. Sofanın en ucunda manzaraya bakan cephede balkon bulunur. Toplamda dört oda, banyo, tuvalet alanları ve merdiven boşluğu vardır.

- Cephe özellikleri

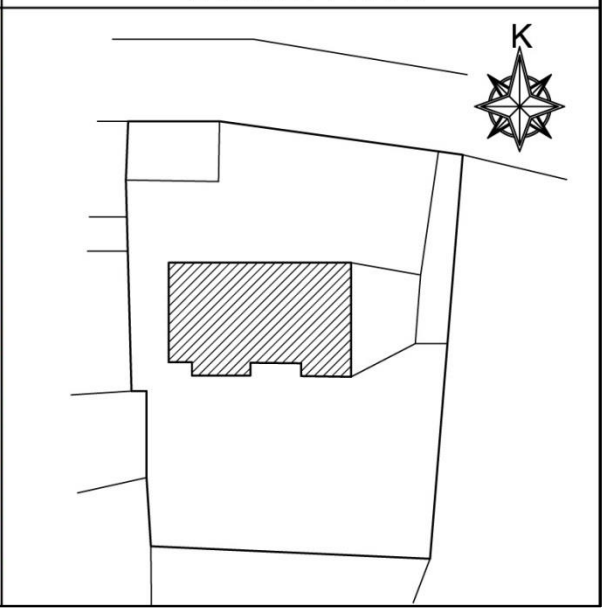
Kuzey görünüşünde, ikinci kat giriş kapısı bulunur. Eğimden dolayı tek kat görünüşe girmektedir. Pencere dizimi 3-2-1 biçimdedir. Cephenin ortasında çift kanatlı ahşap giriş kapısı vardır. Güney görünüşü, manzaraya bakar. Zeminde çift kanatlı ahşap kapının, üstünde 1-3-1 diziliminde ahşap pencereler bulunur. Ara kat kotundaki depoya bahçeden açılan tek kanatlı bir ahşap kapı vardır. Birinci kat ile ikinci kat pencere dizimi 3-3-3 biçimindedir. İkinci katta cephenin ortasında ahşap payandalarla desteklenen ahşap balkon bulunur. Batı görünüşünde pek açıklık kullanılmamıştır. Sadece, birinci katta iki ve ikinci katta dört küçük pencere açıklığı kullanılmıştır. Doğu görünüşte zemin kat duvarları sağır bırakılmıştır. Birinci kat ve ikinci kat pencere dizimi 3-2-2 biçimindedir.

Yapı tekniği, temel ve zemin kat taş duvar, birinci ve ikinci kat ahşap karkas arası tuğla üzeri sıvalıdır. Katlar ahşap hatıllarla bölünmüştür. Çatı kırma üstü alaturka kiremit ile örtülüdür. Yapı mevcut durumda, yapının restorasyonu tamamlanmış, iyi durumdadır. Konuta sahipleri tarafından mevsimsel ziyaretler yapılmaktadır.

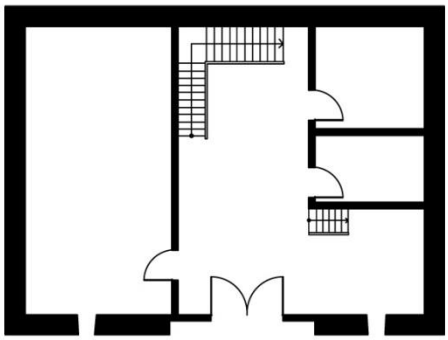
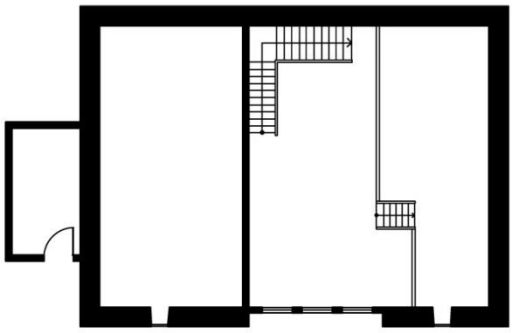
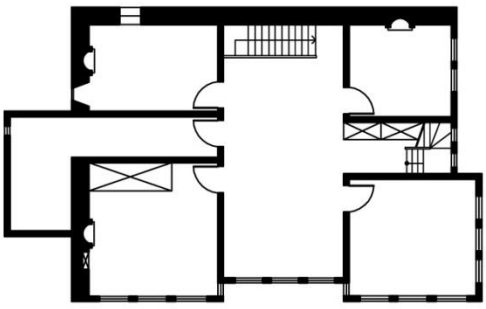
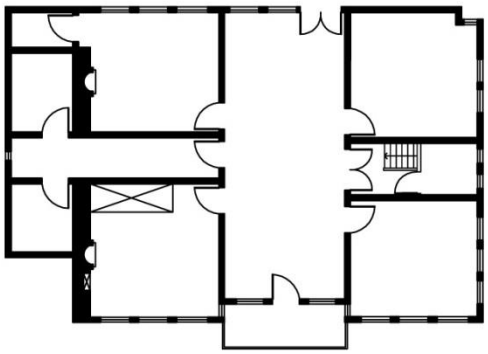
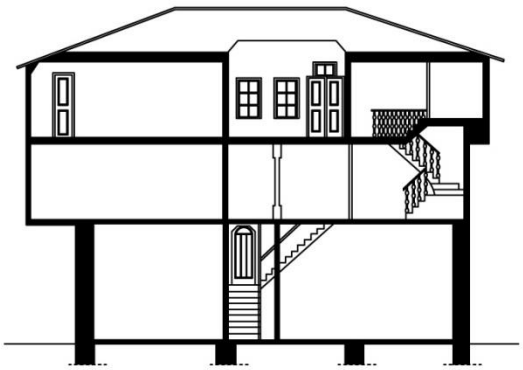

Şekil 2.4. Gülşen Emir Evi

Tablo 2.11.Gülşen Emir Evi mimari özellikleri

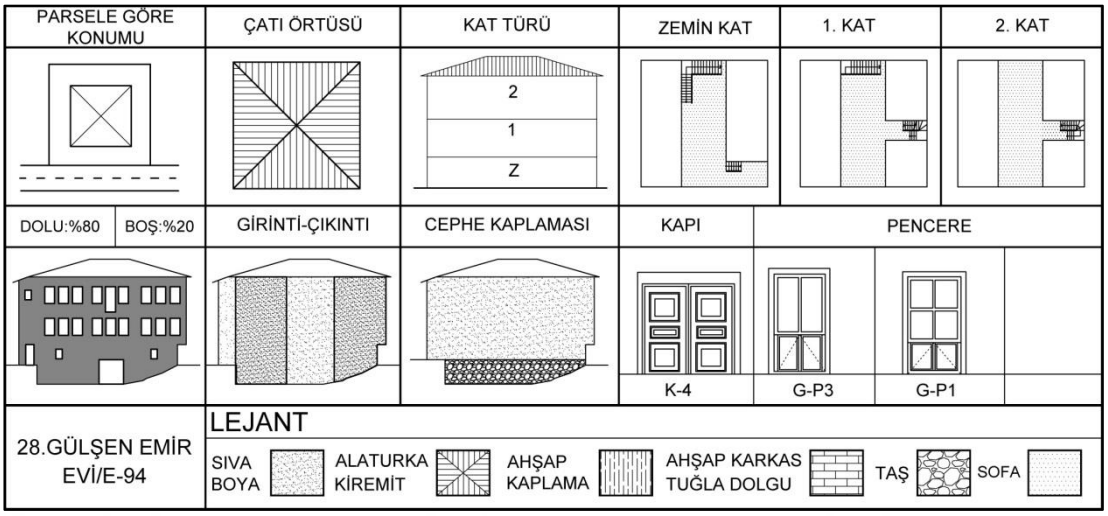
ENVANTER NO:94	KONUT ADI:GÜLŞEN EMİR		
MAHALLE:CUMA MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ANKARA CADDESİ	H25b06c3c4	49	9
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.11.(Devam) Gülşen Emir Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:94	KONUT ADI:GÜLŞEN EMİR
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	ARA KAT PLANI
	
1.KAT PLANI	2.KAT PLANI
	
A-A KESİT	GÜNEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasında konumlanır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Giriş kapısı tipi K-4, pencere tipleri, G-P1, G-P3'tür (Tablo 2.12).

Tablo 2.12. Gülşen Emir Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.7. Akşemsettin Konağı

Konut, Cuma Mahallesi, Ankara Caddesi üzerinde Hisar Tepesi'nin yamaçlarında bulunmaktadır. 150 yıllık tarihi geçmişe sahip kentin önemli konaklarındandır. Konağın mevcut durumda, 11 odası ve 56 m² bir salonu bulunmaktadır (Tablo 2.13) (Erdem, 1999).

Konuta giriş, zemin katta iki, bodrumda bir olmak üzere toplam üç kapıdan sağlanır. Giriş kapı düzeni haremlik ve selamlık olarak tasarlanmıştır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin katta, yapının ortasında çift kanatlı selamlık giriş kapısı bulunur. Selamlık giriş kapısının hemen sol tarafında tek kanatlı harem giriş kapısı vardır. Ana giriş kapısından ahşap basamaklarla giriş holüne girilir. Antreden çift kanatlı ahşap kapı ile selamlık çardağına giriş yapılır. Çardağın sağında kat merdiveni, merdiveninin yanında lavabo kapısı ve giriş kapısının karşısında küçük bir odanın kapısı bulunur. Çardağın sol tarafında harem çardağı bulunur. Harem çardağına giriş holünün kapısı, lavabo kapısı, mutfak ve küçük bir odanın kapısı açılır.

Birinci kat planında 4 oda, bir çardak ve lavabo-tuvalet bulunur. Merdiven holüne bir oda bir lavabo kapısı ile çardak kapısı açılır. Çardağa, üç oda kapısı açılır.

- Cephe özellikleri

Kuzey görünüşü, Ankara Caddesi'ne bakan görünüştür. Yapının ortasında gösterişli, kemerli çift kanatlı ana giriş kapısı ile giriş kapsının hemen solunda tek kanatlı ahşap giriş kapısı bulunur. Zemin kat pencere dizimi 2-2 biçimindedir. Birinci kat pencere dizimi 4-2 biçimindedir. Giriş kapısının üzerinde kapısız balkon vardır.

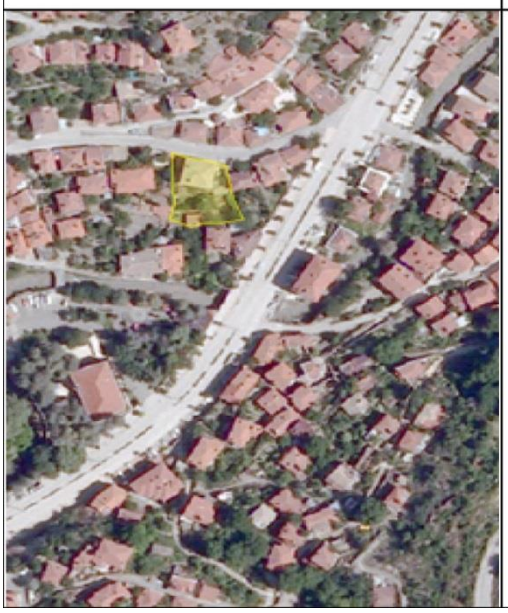
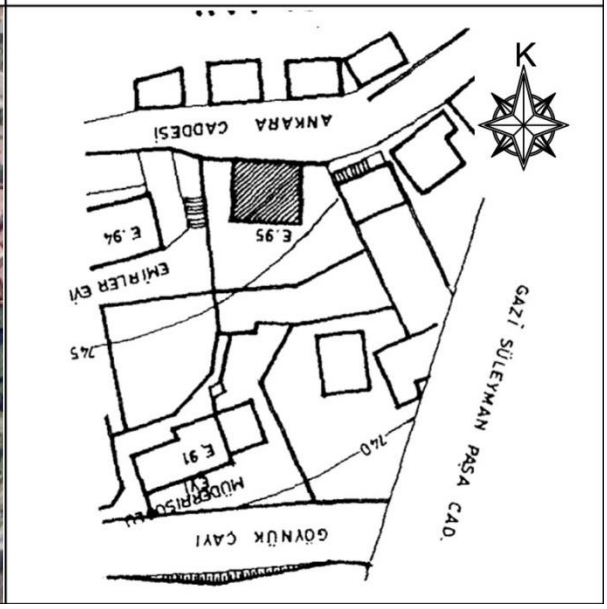
Güney görünüşü, bodrum ve zemin kat pencere dizimi 2-2-2 biçimindedir. Birinci kat pencere dizimi 2-3-2 biçimindedir. Tüm pencereler dikdörtgen formlu ahşap sürme kanatlıdır. Bazı pencerelerde demir parmaklık ile ahşap kafesler bulunur. Tüm görünüşlerde ahşap kat silmeleri ve köşe pervazları kullanılmıştır. Kırma çatı ve alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, Bodrum kat taş duvar üzeri sıva, zemin ve birinci kat ahşap karkas arası dolgu malzeme üzeri sıvadır. Mevcut durumda, restore edilmiş olan konut, Akşemsettin Konağı olarak günümüzde otel olarak kullanılmaktadır.

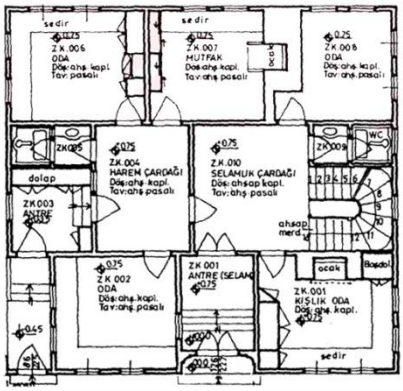
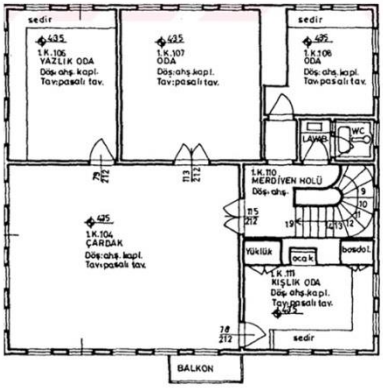
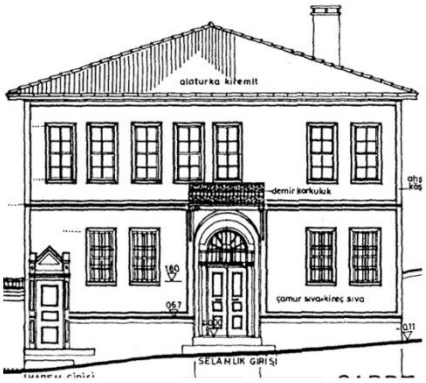

Şekil 2.5. Akşemsettin Evi

Tablo 2.13. Akşemsettin Evi mimari özellikleri

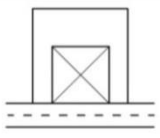
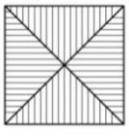
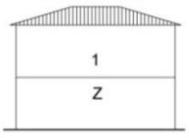
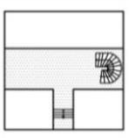
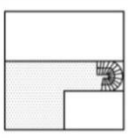
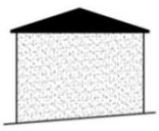
ENVANTER NO: 95	KONUT ADI: AKŞEMSETTİN KONAĞI		
MAHALLE: CUMA MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ANKARA CADDESİ	----	49	10
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.13.(Devam) Akşemsettin Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 95	KONUT ADI: AKŞEMSETTİN KONAĞI
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1.KAT PLANI
	
KUZEY GÖRÜNÜŞÜ	
	

Konut, tek sınırı sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Giriş kapı tipi, K-14, pencere tipi G-P6'dır (Tablo 2.14).

Tablo 2.14. Akşemsettin Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%78 BOŞ:%22	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
			 K-14		 G-P6
29.AKŞEMSETTİN EVİ/E-95	LEJANT				
	SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA 				

2.1.8. Nigar Baykal Evi

Konut, Cuma Mahallesi, Elvan Sokak'ta, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'nın sol tarafındaki yamaçta küçük bir bahçenin içinde bulunmaktadır (Tablo 2.15) (Göynük Belediyesi Arşivi). Konutun iki giriş kapısı bulunur. Çift kanatlı ahşap ana giriş kapısı ile hemen solunda bulunan tek kanatlı ahşap depo kapısıdır.

- Katlardaki mekânlar

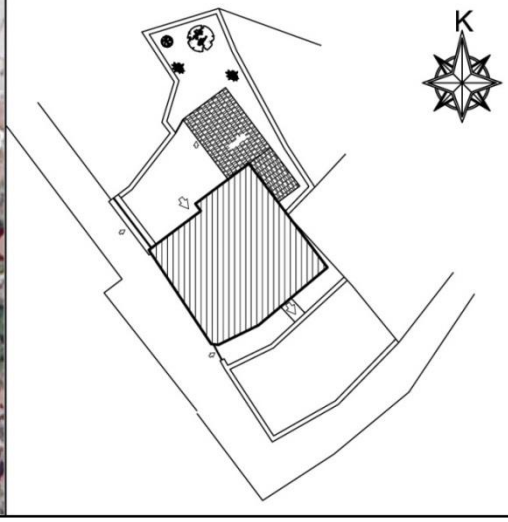
Zemin kat planında iki bölüm bulunur. Kat planı, tek kanatlı ahşap kapının açıldığı depo ile çift kanatlı giriş kapısının açıldığı giriş holünden oluşmaktadır. Giriş holünde ahşap kat merdiveni bulunur. Birinci kat planı sofaya açılan iki oda ve tuvalet mahallinden oluşmaktadır. Ocaklı olan oda günlük oda olarak, diğer oda mutfak ve oturma odası olarak kullanılmaktadır. Ocaklı olan oda dışa doğru çıkma yapmaktadır. Sofada zeminden gelen merdiven ve ikinci kat merdiveni bulunur. İkinci kat planı, dış sofalı plan tipidir. Sofaya bahçe kapısı açılmaktadır. Girişin sağında banyo, sol tarafında merdiven kalır. Girişin karşısında manzaraya bakan iki oda bulunur. İki odada da ocak ve gömme dolap vardır. Sol köşedeki odada gusülhane de mevcuttur.

- Cephe özellikleri

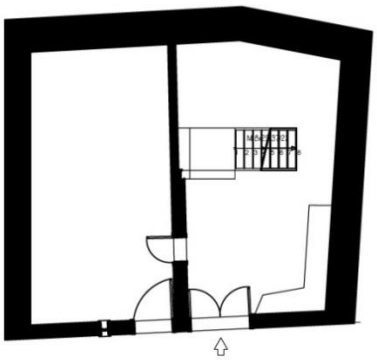
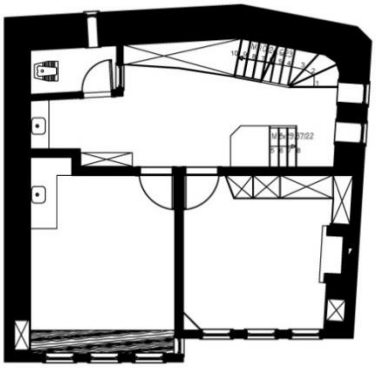
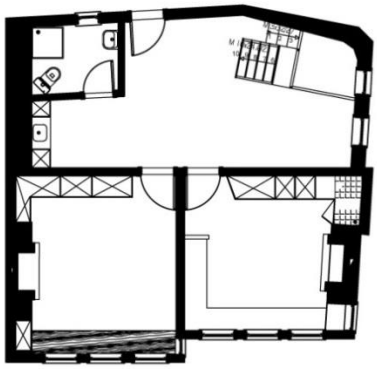
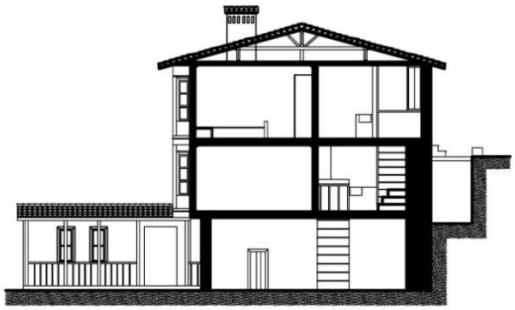
Kuzeybatı görünüşü, manzaraya bakar. Zeminde çift kanatlı ahşap giriş kapısı ile hemen yanında tek kanatlı ahşap bir kapı bulunur. Bir adet küçük pencere açıklığı da vardır. Birinci kat ve ikinci kat pencere dizimi 3-3 biçimindedir. Tüm pencereler ahşap kepenkli, dikdörtgen formlu çift kanatlıdır. Birinci kattan itibaren sol köşe oda dışa çıkma oluşturmuştur. Güneybatı görünüşü, Elvan Sokağı'na bakar. Ahşap bahçe kapısı bu görünüşe girer. Zeminde pencere açıklığı kullanılmamıştır. Birinci katta 1-2 diziliminde ahşap pencereler kullanılmıştır. Tek olan pencere çıkmada bulunan köşe penceresidir. İkinci kat farklı boyutlardaki pencere dizimi 2-2 biçimindedir. İkinci kat görünüşünde gusülhanenin oluşturduğu çıkma, ahşap payandalarla desteklenmiştir. Güneydoğu görünüşü eğimden dolayı tek katlıdır. Görünüşte, tek kanatlı ikinci kat giriş kapısı ve bir adet dikdörtgen pencere açıklığı bulunmaktadır. Görünüşlerin tümünde ahşap kat silmeleri ve köşe pervazları kullanılmıştır. Kırma çatılı, üzeri alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniğinde, yapının temeli ve zemin katında taş kullanılmıştır. Diğer katları ahşap karkas iskelet arası dizeme üzeri kerpiç sıvadır. Ahşap karkas iskelet üzeri çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva üzeri beyaz kireç badana uygulaması bulunmaktadır. Mevcut durumda ayakta olan yapının sıvasında dökülmeler ve duvarlarında yer yer yıkılmalar görülmeye başlanmıştır. Konut bakımsız, harap bir durumda olup, kullanılmamaktadır.

Tablo 2.15. Nigar Baykal Evi mimari özellikleri

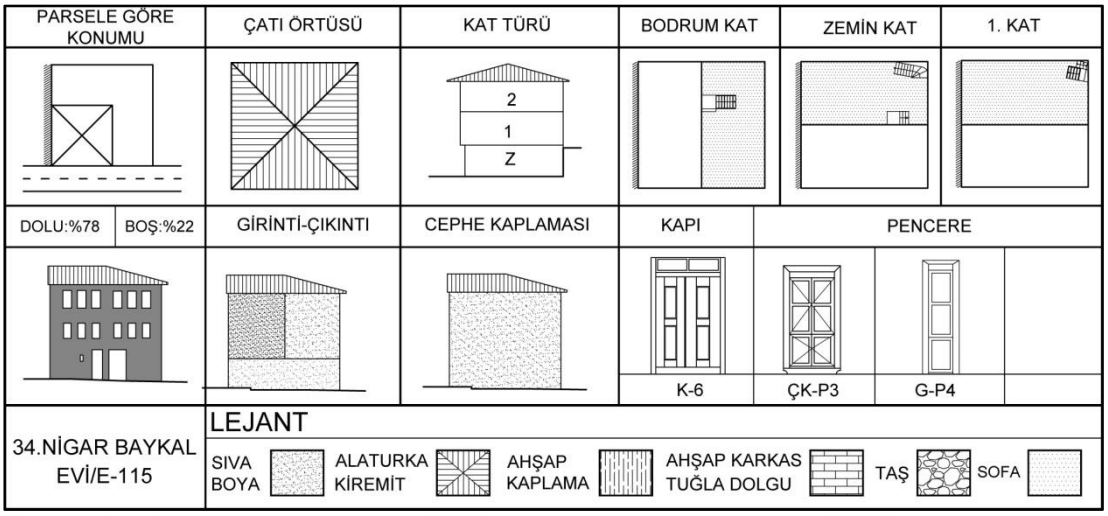
<table>
<tr><td colspan="2">ENVANTER NO:115</td><td colspan="2">KONUT ADI:NİGAR BAYKAL</td></tr>
<tr><td colspan="4">MAHALLE:CUMA MAHALLESİ</td></tr>
<tr><td>SOKAK/CADDE</td><td>PAFTA</td><td>ADA</td><td>PARSEL</td></tr>
<tr><td>ELVAN SOKAK</td><td>H.25.b.11.b.1.b.2</td><td>47</td><td>6</td></tr>
<tr><td colspan="4">FOTOĞRAFLAR</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td colspan="2">HARİTADAKİ KONUMU</td><td colspan="2">VAZİYET PLANI</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="2">
</td></tr>
</table>

Tablo 2.15.(Devam) Nigar Baykal Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:115	KONUT ADI:NİGAR BAYKAL
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	B-B KESİTİ
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, üç katlıdır. Kapı tipi K-6, pencere tipi, ÇK-P3, G-P4'dir. Bodrum iç, diğer katlar dış sofalıdır (Tablo 2.16).

Tablo 2.16. Nigar Baykal Evi'nin tipolojik özellikleri

2.1.9. Akgünler Evi

1970'lerde yıkılmış olan yapı, Göynük Vadisi'nde Akşemsettin Camisine yakın bir konumdaydı. Konut, Göynük Çayı kenarında, eğime kademeli olarak oturtulmuştur. Yapının üç giriş kapısı vardır (Tablo 2.17) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

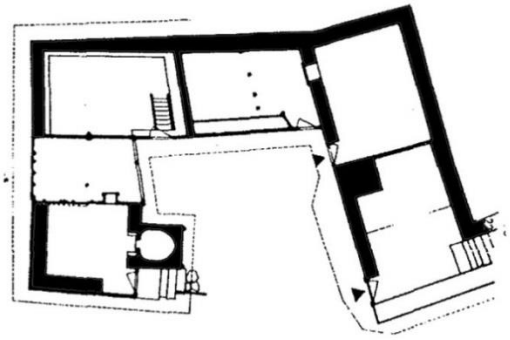
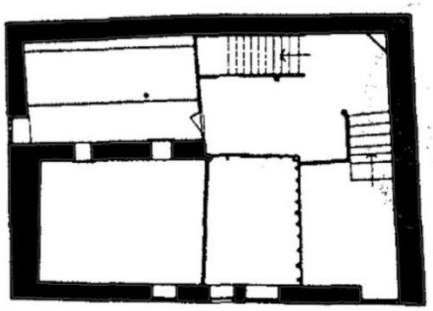
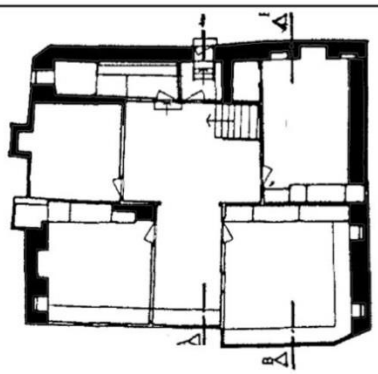
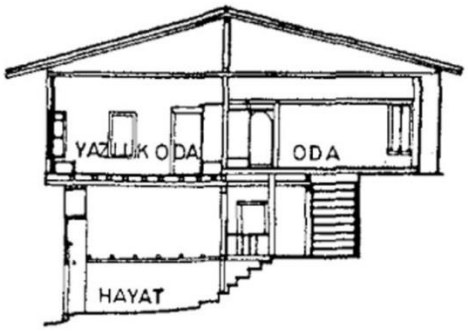
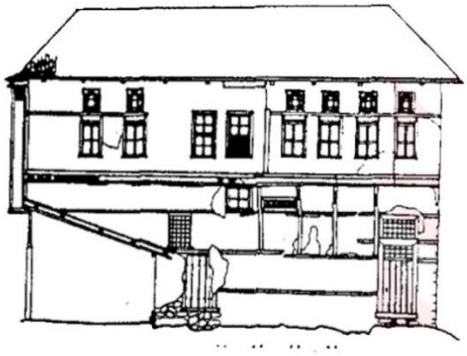
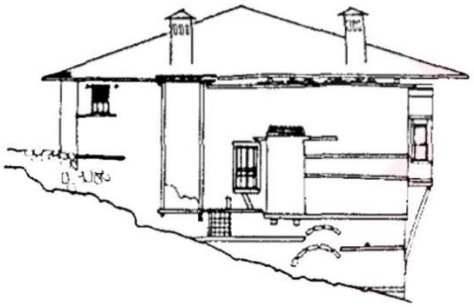
Zemin kat, bahçedeki mekânların uçucu eklenmesiyle "U" biçimini almıştır. Bahçe katında ahır, hayat, fırın evi, çamaşırlık ve depo olarak kullanılan mekânlar vardır. Ara katta, iki oda bulunur. Kat merdivenleri, ara kat holüne açılır. Birinci kat, "T" sofalı plan tipine sahiptir. Sofaya 4 oda ve bir tuvalet kapısı ve bir giriş holü kapısı açılır. Giriş holünden birkaç basamakla üst kottaki bahçeye ulaşılır. Kuzeybatıda manzaraya bakan odaların arasına sofa, eyvan biçiminde girmiştir. Köşedeki yazlık oda dışa çıkma oluşturmaktadır.

- Cephe özellikleri

Kuzeybatı cephesi, manzara görünüşüdür. Zemin kat sağır bırakılmıştır. Birinci kat pencere dizilimi 2-2-4 biçimindedir. Pencereleri, ahşap dikdörtgen formlu ve tepe pencerelidir. Güney cephesinde, pencere açıklığı çok fazla kullanılmamıştır. Ara katta küçük bir pencere açıklığı ile birinci katta üç pencere açıklığı bulunmaktadır. Çıkma ahşap eli böğründeler ile desteklenmiştir. Birinci kat görünüşünün orta kısmında çıkıntı bulunmaktadır. Görünüşte ahşap kat silmesi ile tepe pencere

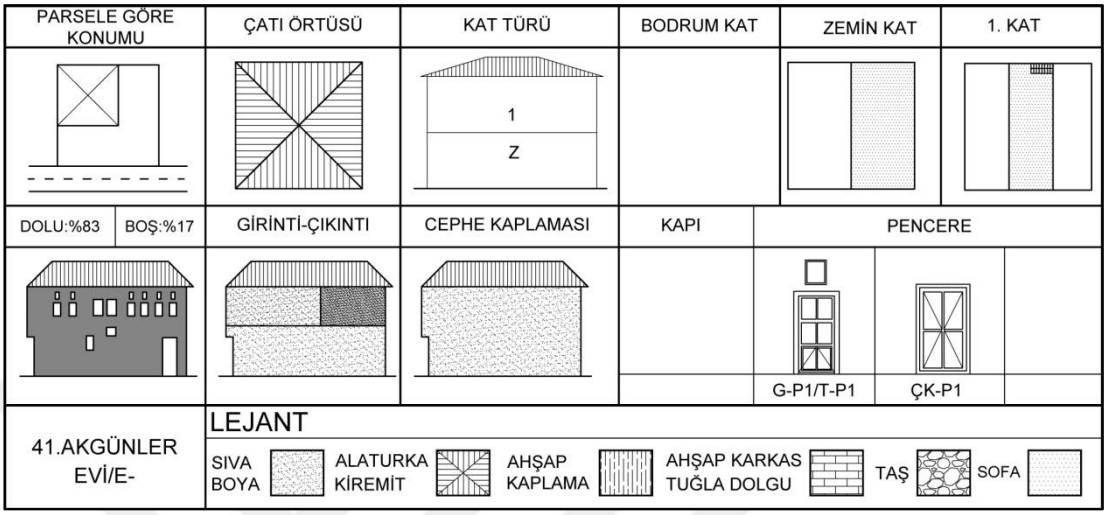
altlarında pencere silmesi kullanılmıştır. Kırma çatılı, alaturka kiremitlidir. Yapı tekniğinde, zemin kat, ara kat ve birinci katın arka duvarları taş duvar, diğer kısımlar ahşap karkas arası kerpiç üstü sıvadır.

Tablo 2.17. Akgünler Evi mimari özellikleri

<table>
<tr><td>ENVANTER NO:</td><td>KONUT ADI: AKGÜNLER EVİ</td></tr>
<tr><td colspan="2">PLANLAR</td></tr>
<tr><td>ZEMİN KAT PLANI</td><td>ARA KAT PLANI</td></tr>
<tr><td></td><td></td></tr>
<tr><td>1. KAT PLANI</td><td>KESİT</td></tr>
<tr><td></td><td>
</td></tr>
<tr><td>KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ</td><td>GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ</td></tr>
<tr><td></td><td></td></tr>
</table>

Konut, tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Pencere tipleri G-P1, ÇK-P1'dir (Tablo 2.18).

Tablo 2.18. Akgünler Evi'nin tipolojik özellikleri

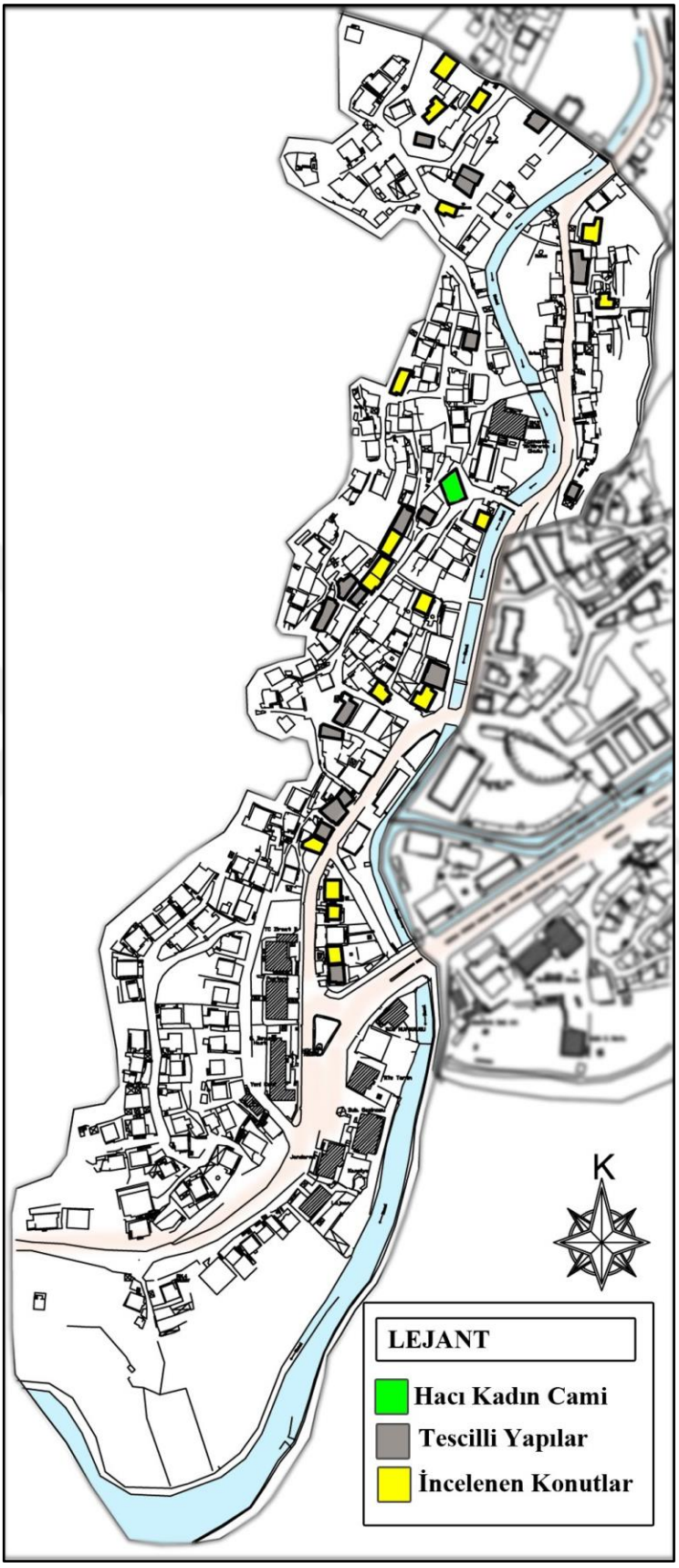

2.2. Yenice Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Yenice Mahallesi, Göynük'ün en kuzeyinde, İstanbul yolunun girişinde bulunan ve kentin yüzölçümü bakımından en büyük mahallesidir. Mahallenin Göynük Çayı ile Beybahçesi Çayı'nın kesiştiği noktadan sonraki bölümü Beybahçesi Vadisi üzerinde kurulmuştur. Kentin postanesi, devlet hastanesi, jandarması, bankası ve ilçe müdürlüğü ile Hacıkadın Cami bu mahallede bulunmaktadır. Geleneksel konutlar Beybahesi Vadisi'nde daha yoğunken kente giriş bölümünde yeni yapılaşmalar mevcuttur.

Toplamda 36 tescilli yapısı bulunan mahallede çalışma kapsamında incelenen konut sayısı 18'dir. Bunlar; Mehmet Armağan Evi, Tuncer Cimilli Evi, İsmail Yağan Evi, M.Hami Uğur Evi, Mehmet İşcan Evi, Ali Haydar Evi, Muzaffer Man Evi, İsmail Pulcu Evi, Nilgün Yağcı Evi, Kemal Çağlar Evi, Saim Yerlikaya Evi, Mehmet Dönmez Evi, Yücel Altan Evi, M. İrfan Okuyan Evi, Zennur Sayın Evi, Gülen Yıldırım Evi, Haşim Bayram Evi, Mehmet Örücü Evi'dir.

Yenice Mahallesi'nde incelenen konutların, tescilli yapıların ve Hacı Kadın Camisi'nin harita üzerindeki konumları Şekil 2.6'da gösterilmiştir.

Şekil 2.6. Yenice Mahallesi'nde incelenen konutlar

2.2.1. Mehmet Armağan Evi

Yıkılmış durumdaki konut Yenice Mahallesi, Çelikler Tepesi Sokağı'nda konumlanmaktadır. Manzara cephesi Göynük Çayı ve Beybahçesi Caddesi'ne bakmaktadır (Tablo 2.19) (Göynük Belediyesi Arşivi).

Konuta giriş manzara cephesinden sağlanmaktadır. İki girişi vardır. Ana girişi çift kanatlı üstü pencereli ahşap kapıdan yapılmaktadır. İkinci giriş ana, girişin sol tarafından tek kanatlı bir ahşap kapıdan sağlanmaktadır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin katta, çift kanatlı ahşap kapıdan doğal taş döşemeli orta sofaya giriş yapılır. Merdiven girişin sağında yer alır. Sofaya dört odanın kapısı açılmaktadır. Bunlar sağda kiler, girişin karşısında depo, solda ara kat giriş sahanlığına açılan kapı ve kiler olarak kullanılan odanın kapılarıdır. Soldaki kilere yine kiler olarak kullanılan bir odanın kapısı daha açılmaktadır. Zemin katta toplam dört oda ve iki merdiven bulunur.

Ara kat +1,90 kotunda hayat bölümünün çevresinde tasarlanmıştır. Dokuz basamaklı ara kat merdiven sahanlığının hem zemin kat sofasına hem de dış mekana açılan kapısı vardır. Ara kat merdiveni dışında ana merdivenin orta sahanlığından da ara kata ulaşım mümkündür. Ranza olarak adlandırılan ara kat planında herhangi bir bölücü duvar mevcut değildir.

Birinci kat, "T" sofalı plan tipine sahiptir. Merdiven sofanın ortasında yer alır. Sofanın köşe odaları arasında kalan kısımda manzaraya açılan üç penceresi vardır. Sofaya sekiz odanın kapısı açılır. Manzara cephesine bakan iki tane köşe odası vardır. Soldaki köşe odada bir ocak ve iki gömme dolap bulunmaktadır. Köşe odaları dışa doğru çıkma oluşturmaktadır. Merdivenin tam karşısında mutfak olarak kullanılan küçük bir oda vardır. Mutfağın yanında köşede büyük bir yatak odası, onun yanında küçük kiler olarak kullanılan bir oda, onun yanında da banyo, tuvalet ve yatak odası olarak kullanılan bir köşe odası daha vardır.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, Sofuali Çayı'na bakar. Zeminde çift kanatlı üzeri pencereli ahşap giriş kapısı ile tek kanatlı üstü pencereli ahşap giriş kapısı bulunmaktadır. Ara katta, iki tanesi ana giriş kapısının üzerinde olmak üzere dört adet küçük ahşap pencere bulunur. Birinci kat görünüşünde 3-3-3 diziliminde dikdörtgen biçimli ahşap giyotin pencereler bulunmaktadır. Köşe odalarının oluşturduğu çıkmalar ahşap payandalarla desteklenmiştir. Zeminde ara kat hizasına kadar taş duvar kullanılmıştır. Kat hizalarında ahşap kat silmeleri atılmış, köşelerde ahşap köşe pervazları kullanılmıştır.

Kuzeydoğu görünüşünde birinci kata kadar duvarda pencere açıklığı kullanılmamıştır. Zemin kat taş duvardır. Birinci katta 3-2-2 diziliminde ahşap giyotin pencereler kullanılmıştır. Köşe odanın yapmış olduğu çıkma, ahşap payandalar ile desteklenmiştir.

Güneybatı görünüşünün zemin ve ara katı sağır duvardır. Birinci katında 2-2 diziliminde ahşap giyotin pencereler kullanılmıştır. Çıkma ahşap konsollar ile desteklenmiştir.

Kuzeybatı görünüşünde eğimden dolayı zemin katın tamamı görülmemektedir. Zemin ve ara kat sağır duvardır. Birinci katta iki adet ahşap banyo penceresi mevcuttur. Görünüşlerde kat silmeleri, pencere altı silmeler ve ahşap köşe pervazları kullanılmıştır. Konut kırma çatılıdır.

Yapı tekniği, Temel ve zemin kat taş duvardır. Ara kat ve birinci kat yapım sistemi ahşap karkas arası dizeme üstü sıvadır. Ahşap karkas arası kerpiç, taş ya da ahşap dolgu ile doldurulmuştur. Uygulama detayı; ahşap karkas iskelet, ahşap bağdadi dolgu, çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva, beyaz kireç badana biçimindedir.

Konut mevcut durumda, tamamen yıkılmıştır.

Tablo 2.19. Mehmet Armağan Evi mimari özellikleri

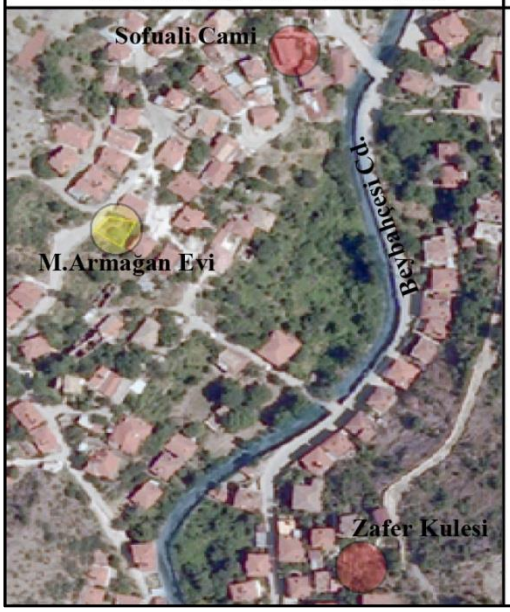
ENVANTER NO:40	KONUT ADI:MEHMET ARMAĞAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ÇELİKLER TEPESİ	H.25.b.06.c.4.C.2	29	4

FOTOĞRAFLAR

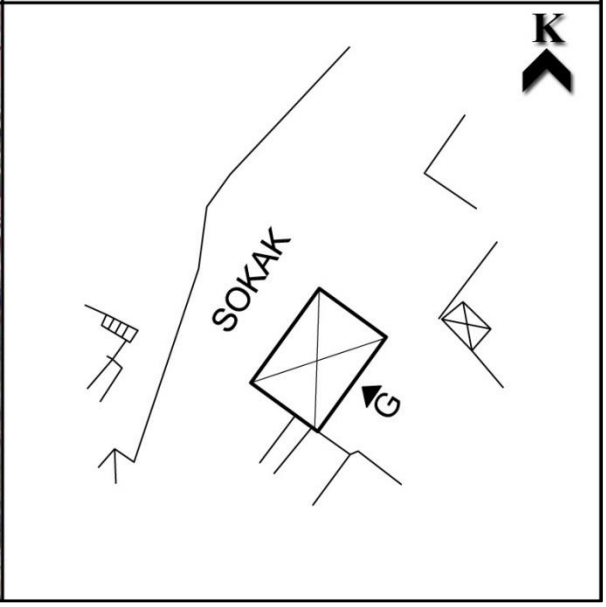

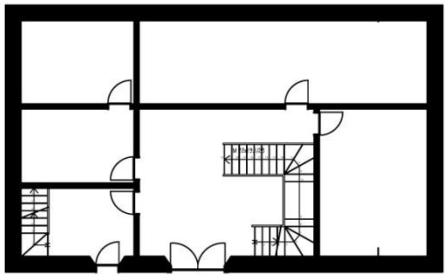
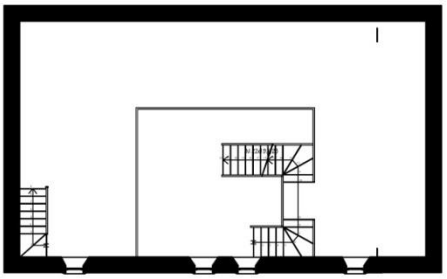
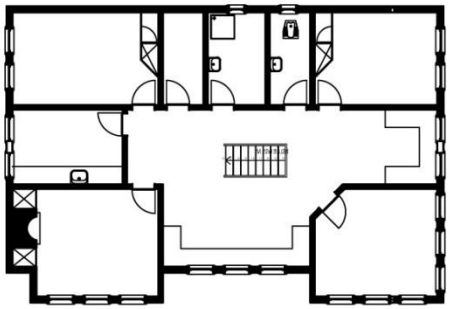
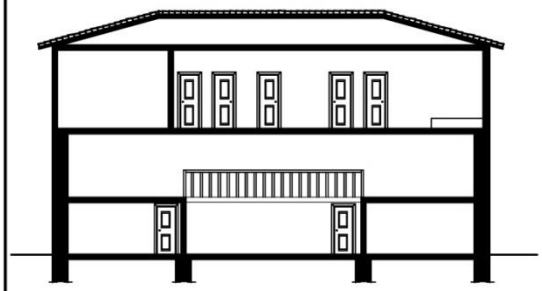
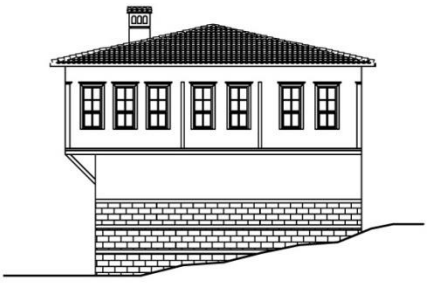

HARİTADAKİ KONUMU

VAZİYET PLANI

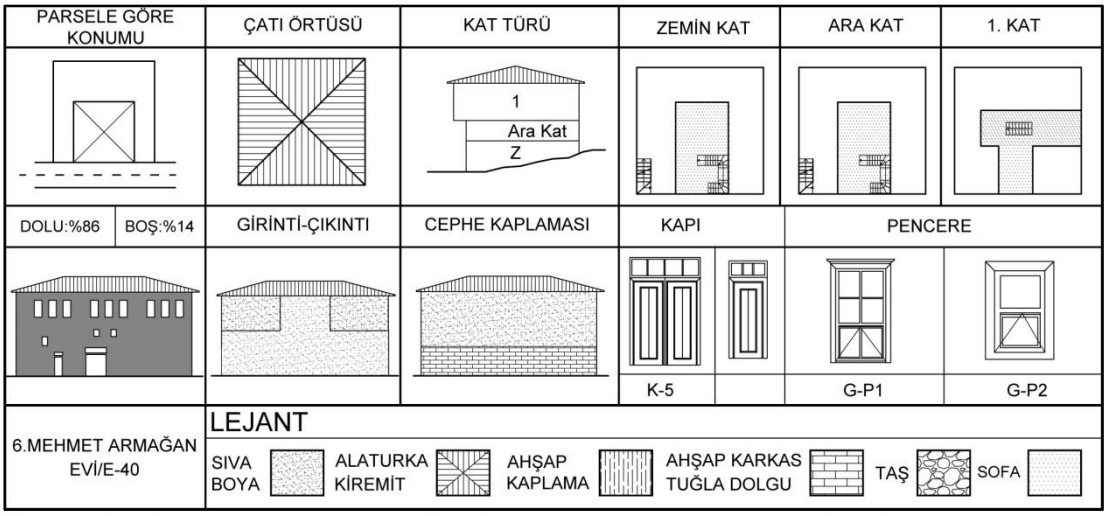

Tablo 2.19.(Devam) Mehmet Armağan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:40	KONUT ADI:MEHMET ARMAĞAN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	ARA KAT PLANI
	
1.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU CEPHESİ	KUZEYDOĞU CEPHESİ
	

Konut, sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+ara kat+ 1 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi K-5, pencere tipler, G-P1, G-, P2'dir (Tablo 2.20).

Tablo 2.20. Mehmet Armağan Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.2. Tuncer Cimilli Evi

Bahçeli üç katlı konut Yenice Mahallesi, Çelikler Tepesi Sokağında konumlanmaktadır. Manzara cephesi Sofuali Çayı ve Beybahçesi Caddesi'ne bakmaktadır (Tablo 2.21) (Göynük Belediyesi Arşivi).

Konuta giriş, bahçeden manzara cephesinden sağlanır. Giriş kapısı çift kanatlı ahşap bir kapıdır. Giriş kapısı dışında bahçeye açılan başka bir kapı bulunmamaktadır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı orta sofalı ve ara katlı bir plandır. Giriş kapısından doğal taş kaplamalı ± 0,00 kotlu sofaya girilir. Giriş kapısın karşısında ve solunda normal ve ara kat merdivenleri bulunur. Sağ tarafta ise mutfak olarak kullanılan başka bir odanın da kapısının açıldığı büyük bir oda bulunur. Mutfak olarak kullanılan odada bir ocak ve bir gömme dolap bulunmaktadır.

Ara kat planı +1,20 kotundadır. Ara kot iki bölümden oluşmaktadır. Giriş kapısının solundan beş basamaklı merdiven ile ara kota çıkılır. Bu bölümde iki yatak odası bulunur. Merdiven sahanlığına iki oda kapısı açılır. Biraz daha büyük olan odanın gusülhanesi de vardır. Giriş kapısının hemen karşısındaki ara kata beş basamaklı merdiven ile çıkılır. Bu ara katta lavabo ve tuvaletler bulunmaktadır.

Birinci kat planında biri mutfak toplam üç adet büyük odadan oluşur. Sofaya sağdan ve soldan olmak üzere iki tane köşe odalarının kapıları açılmaktadır. Sağdaki köşe

odasında iki dolap, bir ocak ve gusülhane bulunur. Soldaki köşe odada bir ocak üç dolap ve bir gusülhane vardır. Ayrıca bu odaya mutfak olarak kullanılan bir odanın da kapısı açılır. Mutfakta bir ocak ve bir dolap bulunur. Sofaya açılan diğer kapı lavabonun kapısıdır. Lavaboya da tuvaletin kapısı açılmaktadır. Sofada iki merdiven bulunur. Sağdaki merdiven zemin kattan gelen merdivendir. Solda bulunan ahşap merdiven ikinci kat merdivenidir. Sofanın manzara açılan iki penceresi bulunmaktadır.

İkinci kat planı, birinci kat ile aynı plan düzenine sahiptir. Ahşap merdiven sofanın sağ köşesindeki odaya çıkmaktadır. Sofaya iki köşe oda ve bir lavabo kapısı açılır. Köşe odaların özellikleri birinci kattaki odalar gibidir. Sağdaki odaya mutfak kapısı açılır. Köşe odaları dışa çıkma oluşturmuştur.

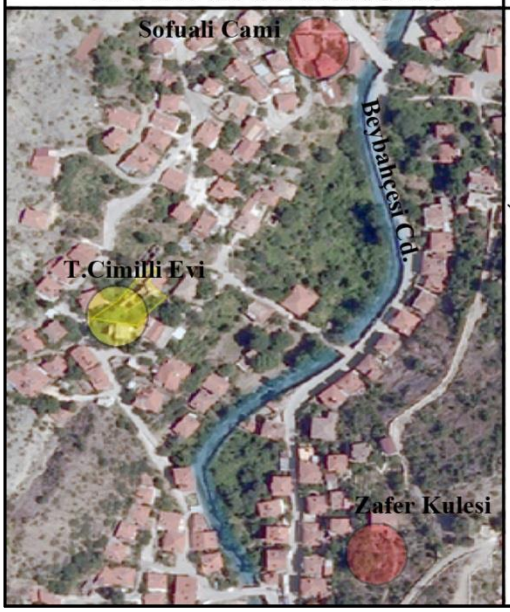
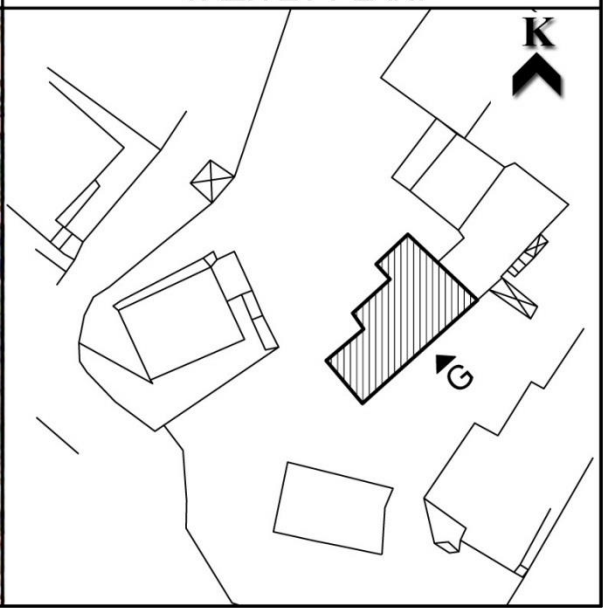
- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, Sofuali Çayına bakar, en önemli görünüşü olan manzara cephesidir. Zeminde çift kanatlı ahşap giriş kapısı vardır. Kapının iki yanında ikişer adet olmak üzere toplamda dört adet dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencereler bulunur. Birinci kat ve ikinci katta 3-2-3 diziliminde basık kemerli dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencereler bulunur. İkinci kattaki köşe odalarının çıkmaları ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Kuzeydoğu görünüşü, tamamen sağır bırakılmıştır. İkinci kattaki çıkma ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Güneybatı görünüşü, tamamen sağır bırakılmıştır. İkinci kattaki çıkma ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Kuzeybatı görünüşte, en önde bulunan mutfak cephesinin her katında ikişer adet dikdörtgen formlu giyotin pencereler kullanılmıştır. Banyo cephesi tamamen sağır bırakılmıştır. Köşe odalarının cephelerinden soldaki cephe tamamen sağır bırakılmıştır. Sağdaki köşe odasının cephesinin birinci ve ikinci katında ikişer adet basık kemerli dikdörtgen giyotin pencereler kullanılmıştır. Zemin katında ise iki tane ahşap dikdörtgen formlu kemersiz giyotin pencereler kullanılmıştır. Görünüşlerde kat silmeleri, pencere altı silmeler ve ahşap köşe pervazları kullanılmıştır. Konut beşik çatılıdır.

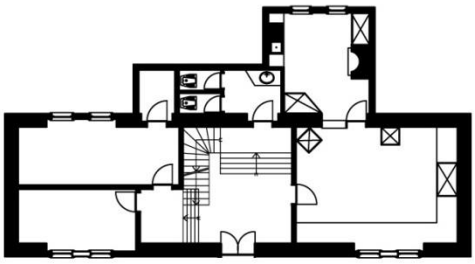
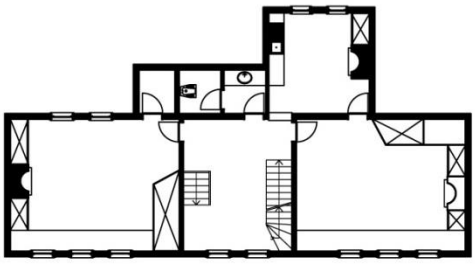
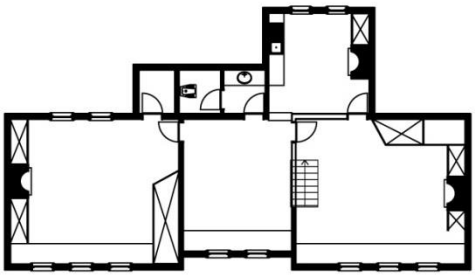
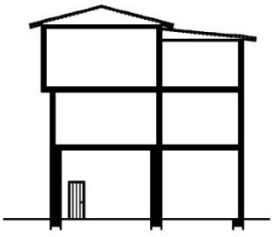
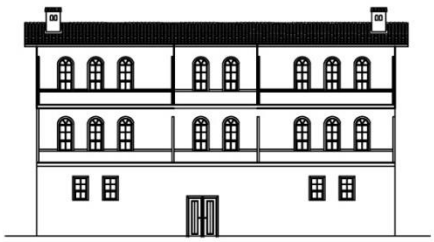
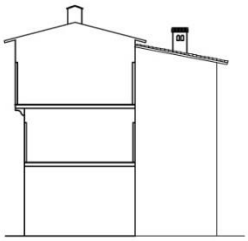
Yapı tekniği ahşap karkas arası dizeme üstü sıvadır. Temeli ve zemin kat duvarları taş duvardır. Göynük evlerinin genelinde olduğu gibi ahşap karkas arası bazen kerpiç bazen taş ve ya ahşap dolgu ile doldurulmuştur. Yapı mevcut durumda harap

durumdadır. Çatısı tamamen yıkılmıştır. Kapı ve pencereleri kırılmış yerlerinden çıkmış vaziyettedir. Sıvaları ve bazı duvarları tamamen dökülmüştür.

Tablo 2.21. Tuncer Cimilli Evi mimari özellikleri

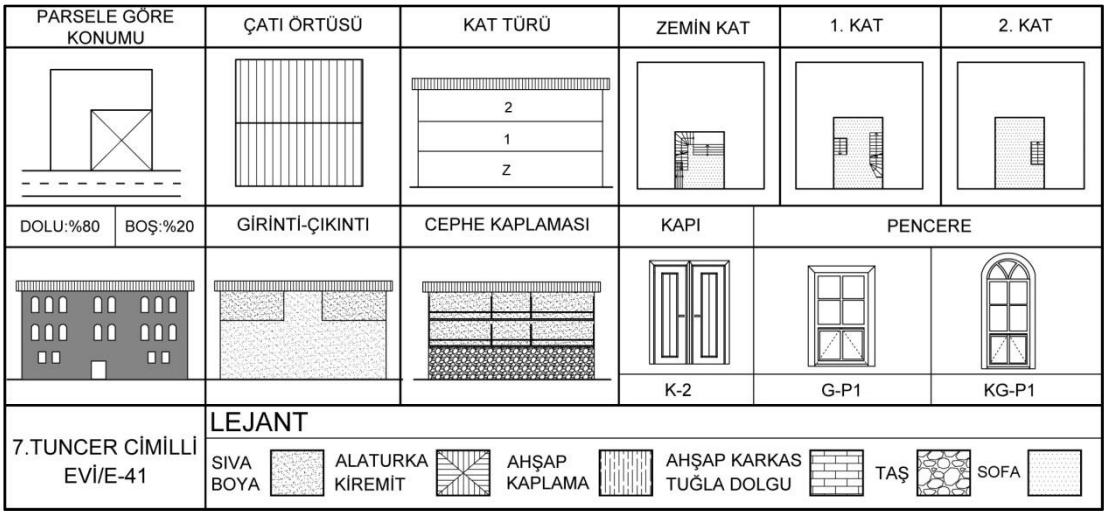
ENVANTER NO:41	KONUT ADI:TUNCER CİMİLLİ		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
Ç.TEPESİ	30.L.III.a	29	7
FOTOĞRAFLAR			
			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.21.(Devam) Tuncer Cimilli Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:41	KONUT ADI:TUNCER CİMİLLİ
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU CEPHESİ	KUZEYDOĞU CEPHESİ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi K-2, pencere tipi, G-P1, KG-P1'dir (Tablo 2.22).

Tablo 2.22. Tuncer Cimilli Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.3. İsmail Yağan Evi

Beybahçesi Vadisi'nin Çelikler Tepesi yamacında Yenice Mahallesi, Sarayönü Sokağı'nda bulunmaktadır. Eğimli arazide manzaraya hakim biçimde konumlanmıştır. Bahçeli ve üç katlı yapının tapu alanı 317,60 m²'dir. Taban alanı 94,3 m²'dir (Tablo 2.23) (Erdem, 1999). Konuta giriş üç kapıdan sağlanmaktadır. Bahçeden olan iki giriş kapısı, bina girişi ve ahır girişidir. Bina giriş kapısı çift kanatlı ahşap bir kapıdır. Ahır kapısı ise tek kanatlı ahşap bir kapıdır. Üçüncü kapı sonradan Konakyeri Sokağı'ndan açılmıştır. Sokaktan betonarme bir merdiven ile konutun ikinci katından giriş sağlanır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, bir sofa ve ona açılan iki odadan oluşmaktadır. Ana giriş kapısından sofaya girildiğinde sağ tarafta ahşap kat merdiveni bulunur. Giriş kapısının hemen karşısında samanlık olarak kullanılan büyük bir oda vardır. Ahır girişinden yine aynı sofaya girildiğinde hemen kapının karşısında ahıra açılan bir kapı vardır. Zemin kat ön cepheden dört adet küçük pencereler ile aydınlatılmaktadır. Birinci kat "I" tipi sofalı plan tipine sahiptir. Sofanın bir ucunda döner merdiven bulunur. Sofaya dört kapı açılır. Manzara bakan iki odadan biri kışlık odadır. Sofanın sağ tarafında bulunan kışlık odada bir ocak, iki dolap ve bir tane yüklük bulunur. Sol taraftaki köşe odasında ocak ve dolap bulunmamaktadır. Sofanın sağındaki ikinci kapı ara hole açılmaktadır. Ara hole ambar, banyo ve tuvalet kapıları açılır. Sofanın solundaki çift

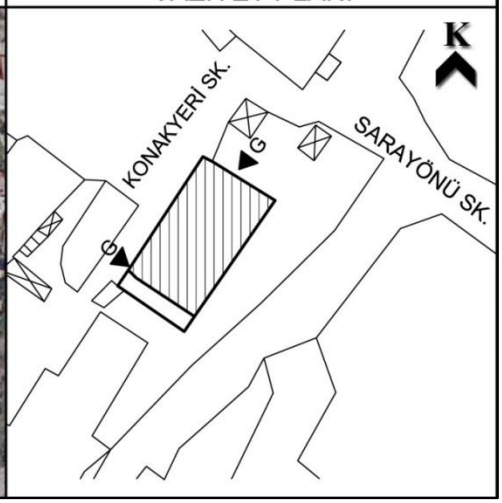
kanatlı ahşap kapının bir tanesi birinci kat merdiveninin holüne açılırken diğer kanat ara kotta bulunan odanın merdivenine açılır. Merdiven beş basamaklıdır. Ara kattaki odada ocak ve dolap yoktur. İkinci kat planı "I" tipi sofalıdır. Sofanın bir ucunda döner merdiven diğer ucunda manzaraya açılan balkon bulunur. Sofaya dört odanın kapısı açılır. Merdivenin hemen sağındaki ilk oda mutfak olarak kullanılır. Mutfak olarak kullanılan bu odaya iki kapı daha açılır. Bir kapı lavabo kapısıdır. Lavaboya da banyo ve tuvalet kapıları açılır. Diğer kapı ise Konakyeri Sokağı'na sonradan açılmış olan giriş kapısıdır. Giriş kapısına beş basamaklı betonarme bir merdiven ile ulaşılır.

- Cephe Özellikleri

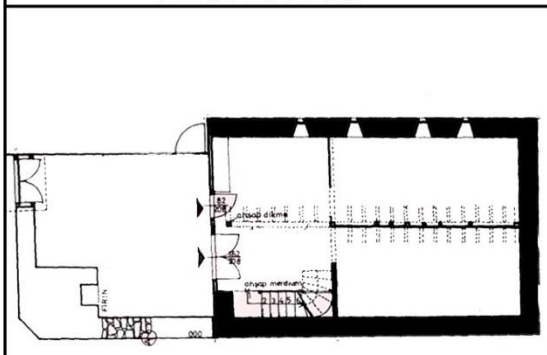
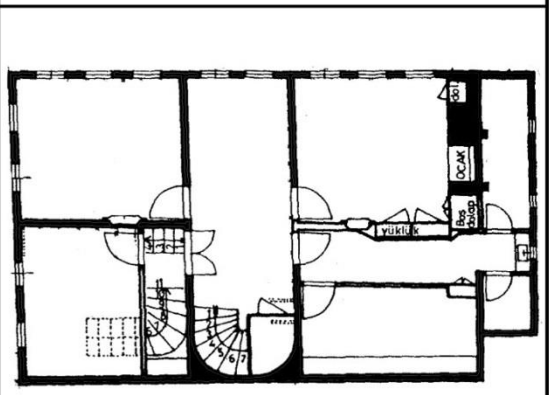
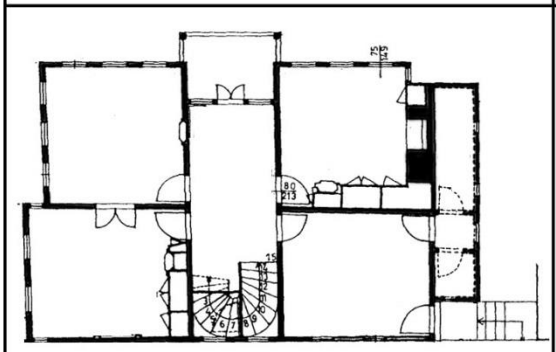
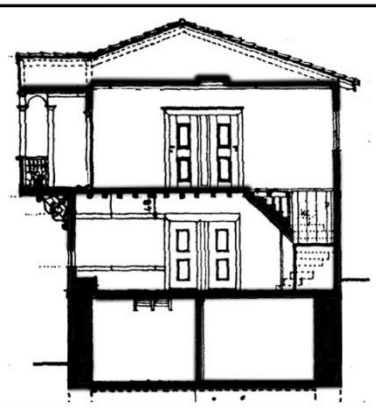
Güneydoğu görünüşü, bahçeye ve manzaraya bakar. Zemin katta dört adet temek deliği denilen küçük pencereler vardır. Birinci katta 3-2-3 diziliminde dikdörtgen formlu giyotin pencereler bulunur. İkinci katta pencere dizimi 3-3-3 biçimindedir. Köşe odalarında üçer tane dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencereler bulunur. Cephenin ortasındaki balkon üçgen alınlıklı ve oymalı ahşap korkulukludur. Üçgen alınlık ahşap dikmelerle, balkon çıkması ise ferforje demirlerle desteklenmiştir. Balkona basık kemerli iki pencere arasından basık kemerli bir kapı açılmaktadır. Sağdaki köşe odanın arkasındaki odanın oluşturduğu çıkmada da bir adet köşe penceresi bulunur. Köşe odaların oluşturdukları çıkma balkondan daha geride kalmakta ve ahşap payandalar ile desteklenmektedir. Kuzeydoğu görünüşü, bahçe girişinin olduğu cephedir. Zeminde yan yana iki kapı bulunur. Biri tek kanatlı diğeri ise çift kanatlı ahşap kapılardır. Birinci katta dört adet demir parmaklıklı, dikdörtgen ahşap pencere bulunur. Bunlardan ikisi daha küçüktür. İkinci katta odaların oluşturduğu çıkmalar ve onları destekleyen ahşap payandalar bulunmaktadır. Balkonun oluşturduğu çıkmayı destekleyen ferforje demirler, ahşap oymalı korkuluklar ve alınlığı taşıyan ahşap dikmeler görünüşte yer almaktadır. Pencere dizimi 3-2 biçimindedir. Dikdörtgen formlu pencereler ahşap kafeslidir. Kuzeybatı görünüşü, Konukyeri Sokağı'na bakar. Görünüşte ikinci kat hizasına kadar duvar sağır bırakılmıştır. İkinci katta çıkmada köşe penceresi ve 2-2 diziliminde dört adet daha küçük boyutlu dikdörtgen ahşap pencereler kullanılmıştır. Geri kotta kalan cephede bir adet küçük banyo penceresi bulunur. Yapı kırma çatılı ve alaturka kiremitlidir. Fakat banyonun olduğu bölümün çatısı tek yöne eğimli bir çatıdır.

Yapı tekniği, zemin katın büyük bir kısmında moloz taş duvar kullanılmıştır. Temeli taş dolguludur. Ahşap karkas arası ahşap dolgu ile doldurulmuştur. Uygulaması ahşap karkas iskelet, ahşap bağdadi dolgu, çamur saman kaba sıva, kayma kireçli-katıklı ince sıva ve en son beyaz kireç badana şeklindedir. Yapının mevcut durumda, Konut özgün özelliklerini kısmen korumayı başarmıştır. Sokaktan açılan ikinci kapı plan tipolojisini etkilemiştir. Sol tarafa sonradan tuğla ile banyo ve tuvaletin bulunduğu bölüm eklenmiştir. İkinci katta sıva üzerinde H.1322 (M.S.1904) tarihli kalem işi bir yazı bulunmaktadır. Konut bakımlı durumdadır.

Tablo 2.23. İsmail Yağan Evi mimari özellikleri

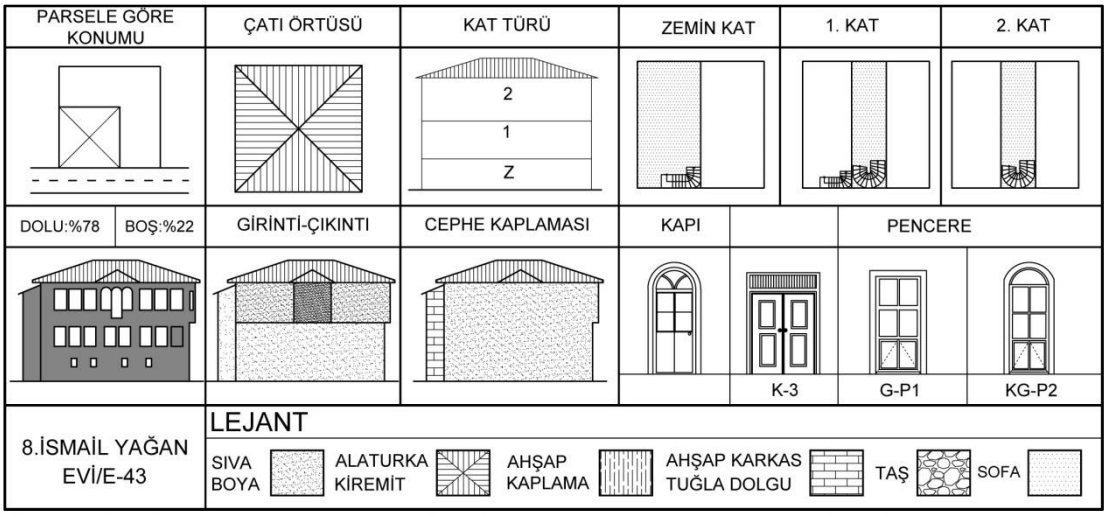
ENVANTER NO:43	KONUT ADI:İSMAİL YAĞAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ÇELİKLER TEPESİ	30.L.II.a	29	13
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.23.(Devam) İsmail Yağan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:43	KONUT ADI:İSMAİL YAĞAN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	KESİT
	
GÜNEYDOĞU CEPHESİ	KUZEYDOĞU CEPHESİ
	

Konut, hem sokakk hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-3, pencere tipi G-P1, KG-P2'dir (Tablo 2.24).

Tablo 2.24. İsmail Yağan Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.4. M. Hami Uğur Evi

Bahçeli iki katlı olan konut eğimli bir yamacın üzerinde Yenice Mahallesi, Dereyolu Sokak'ta konumlanmaktadır. Konutun iki giriş kapısı vardır. Bodrum kat girişi -2,10 kotundan, zemin kat girişi ± 0,00 kotundan sağlanır (Tablo 2.25) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat planı, iki odanın açıldığı bir sofa ve ahşap merdivenden oluşur. Tek kanatlı ahşap girişi kapısından sofaya giriş yapılır. Taban alanının neredeyse yarısının kaplayan sofaya giriş kapısının tam karşısından iki oda açılır. Sol taraftaki odada ocak bulunur. Sofa ve odalar odunluk, depo, ardiye olarak kullanılır. Ahşap merdiven sofanın sağ üst köşesinde bulunur.

Zemin kat, "I" tipi sofalı plan tipine sahiptir. Sofanın bir ucunda ahşap merdiven diğer ucunda manzara bakan bir pencere açıklığı bulunur. Sofaya iki odanın kapısı ile bir ara hol açılır. Sofanın sağ tarafındaki odalar büyük odalardır. Bir tanesinde ocak ve bir adet gömme dolap bulunur. İkinci odada odaya açılan kendi içinde küçük oda bulunur. Sofanın solundaki ara hole iki tane küçük oda ve banyo ile tuvalet kapıları açılır. Holün en solunda bulunan odaya ± 0,00 kotundan olan bina giriş kapısı açılır.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, manzaraya bakar. Bodrum katı görünüşünde biri diğerinden daha küçük farklı boyutlarda iki ahşap pencere açılmıştır. Duvarda başka bir pencere açıklığı bulunmamaktadır. Zemin kat görünüşünde de aynı boyutta dikdörtgen iki pencere bulunur.

Kuzeydoğu görünüşü, bitişik nizam olduğundan dolayı görünüşe çok fazla giren yerler yoktur. Toplamda üç tane farklı boyutta küçük ahşap pencereler vardır.

Kuzeybatı görünüşünde, toplamda üç adet farklı boyutlarda pencere vardır. Eğimden dolayı bu cephe tek kat görünümündedir.

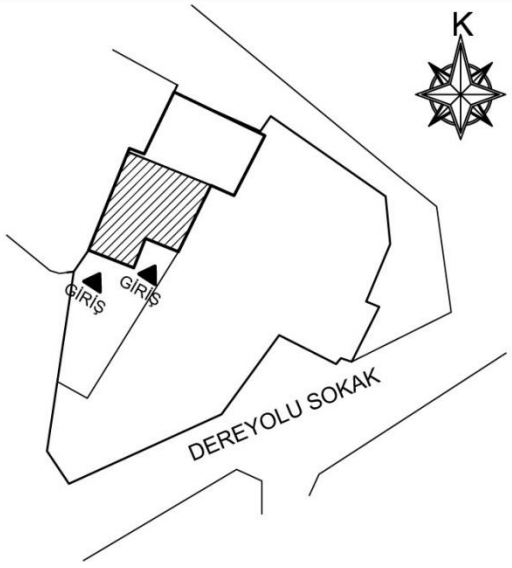
Güneybatı görünüşü, giriş cephesidir. Sıfır kotunda ve -2,10 kotunda birer adet ahşap tek kanatlı kapı vardır .-2,10 kotundaki giriş kapısının hemen üzerinde bir adet dikdörtgen pencere bulunur. Sıfır kotundaki kapının solunda ve üzerinde birer tane küçük pencere açıklığı vardır.

Tüm görünüşlerde kat hizalarında ahşap hatıllar ve köşelerde ahşap dikmeler kullanılmıştır. Taş duvar arasında da aralıklı ahşap hatıllar kullanılmıştır. Çatı çözümü kırma çatıdır.

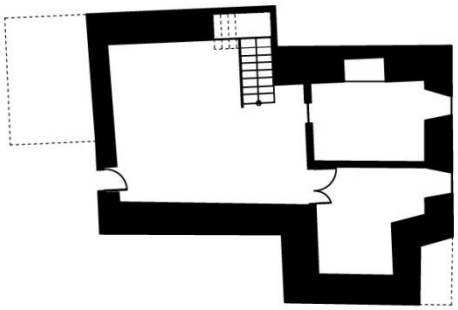
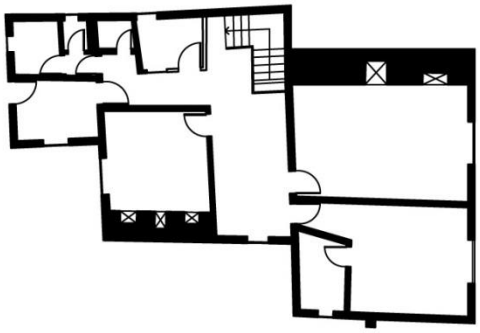
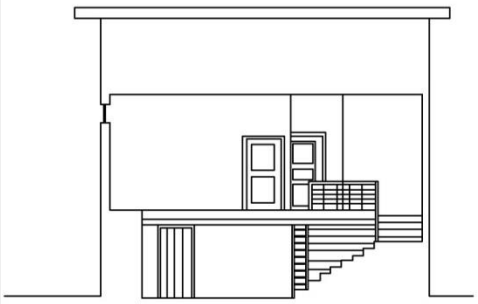
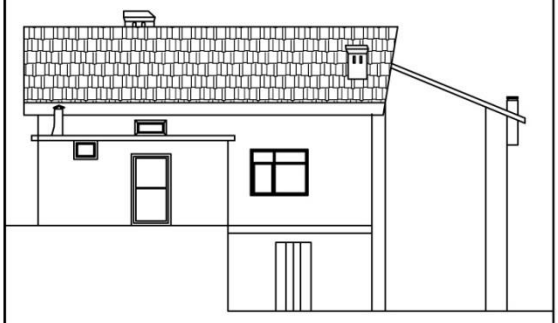
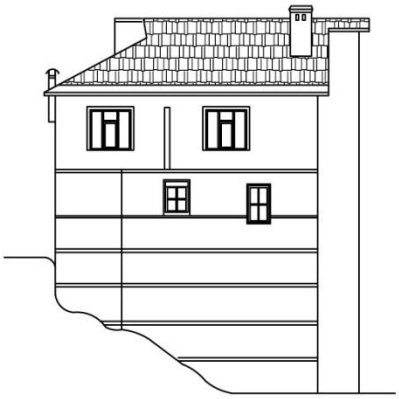
Yapı tekniğinde, yamaç üzerinde konumlanan konutun eğimli tarafında temel yüksek kullanılmıştır. Temel ve zemin kat taş dolguludur. Taş duvarında belli aralıklarda ahşap hatıllar atılmıştır. Üst katın yapı tekniği ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır.

Yapının mevcut durumunda, yapının plan düzeni korunmuş aslına uygun durumdadır.

Tablo 2.25. M.Hami Uğur Evi mimari özellikleri

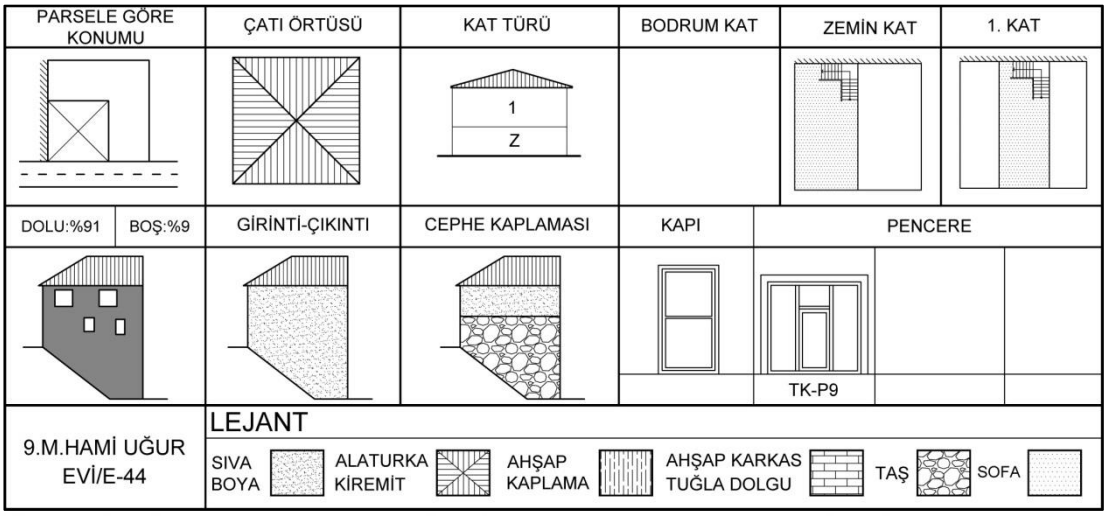
ENVANTER NO:44	KONUT ADI:M.HAMİ UĞUR		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
DEREYOLU SOKAK	H25B06C4C3	28	11
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.25.(Devam) M.Hami Uğur Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:44	KONUT ADI:M.HAMİ UĞUR
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. Zemin kat dış sofalı, birinci kat iç sofalıdır. TK-P9 pencere tiplidir (Tablo 2.26).

Tablo 2.26. M.Hami Uğur Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.5. Mehmet İşcan Evi

Konuta giriş zemin kat kotundan çift kanatlı ahşap kapıdan sağlanmaktadır. Giriş kapısının üzerinde sofayı aydınlatan küçük bir cam bulunur. Konutun başka giriş kapısı bulunmamaktadır (Tablo 2.27) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, orta sofalıdır. Çift kanatlı giriş kapısı sofaya açılır. Odalar sofanın sağında ve solunda yerleşmiştir. Ahşap merdiven, giriş kapısının tam karşısındadır. Sofanın sol tarafında yatak odası olarak kullanılan bir oda vardır. Sağ tarafında da mutfağın da açıldığı ocaklı büyük bir oda bulunur. Üç basamak ile ulaşılan merdiven sahanlığının sol tarafında açılan kapıda lavabo ve tuvalet mekânları çözülmüştür.

Birinci kat, orta sofalıdır. Merdiven, sofanın ortasında yer alır. Sofaya açılan balkon manzaraya hakimdir. Birinci kat yedi oda ve lavabo ile tuvaletten oluşur. Sofanın sağından iki kapı açılır. Manzaraya bakan büyük odaya sandık odası olarak kullanılan bir kapı daha açılır. Büyük odada ocak ve iki dolap bulunur. Sofanın solunda üç odanın kapısı vardır. Arkaya bakan odaya binada çıkıntı oluşturan fırın odasının kapısı açılır. Soldaki odalardan en büyük olanı manzara cephesine bakan odadır. Sofanın arka cephesine bakan kısımda lavabonun kapısı vardır. Lavaboya da tuvaletin kapısı açılır.

- Cephe özellikleri

Batı görünüşü, manzaraya bakar. Zeminde, çift kanatlı, tepe pencereli ahşap giriş kapısı, dört adet ahşap dikdörtgen biçimli giyotin pencere bulunur. Birinci katta, ahşap payandalarla desteklenen, ahşap korkuluklu çiçeklik balkonu vardır. Ahşap pencereler 3-2-3 biçiminde dizilmiştir. Ortadaki iki pencere basık kemerli giyotin diğerleri, kemersiz dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencerelerdir. Köşe odaları çıkma oluşturmuştur. Yapının gerisinde kalan fırınlı oda +2,06 kotundan birinci kata bağlanmıştır. Fırınlı odanın iki adet dikdörtgen formlu ahşap penceresi bulunur. Fırınlı odada fırın kümbeti ile alt kaidesi de görünüşe girmektedir.

Kuzey görünüşüne fırınlı odanın kümbeti girer. Ana binanın zemin katında sadece küçük bir pencere açıklığı vardır. Duvarın geri kalanı sağır bırakılmıştır. Birinci kat pencereleri 2-3 biçiminde sıralanmıştır. Birinci kattaki odaların oluşturdukları çıkma ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Pencere altların ve kat hizalarında ahşap silmeler, köşelerde ahşap dikmeler kullanılmıştır.

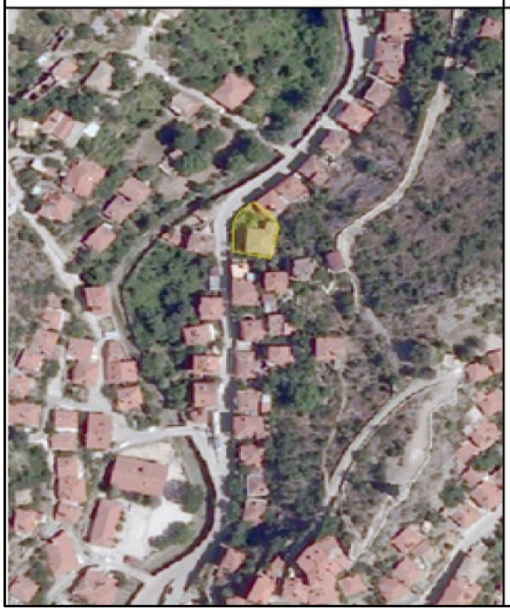
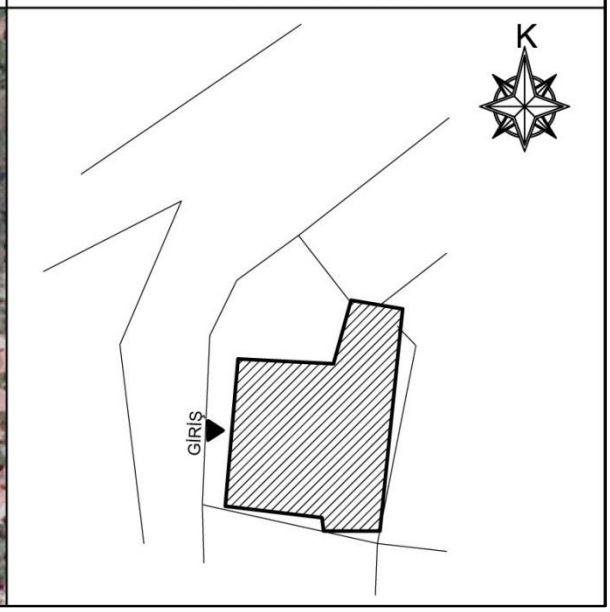
Güney görünüşünde, zemin katın duvarı sağır bırakılmıştır. Birinci kattaki köşe odanın oluşturduğu çıkma ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Çıkmanın üzerinde köşe penceresi bulunur. Pencere düzeni 1-1-2 biçimindedir. Pencere altların ve kat hizalarında ahşap silmeler, köşelerde ahşap dikmeler kullanılmıştır.

Doğu görünüşü, tek katlıdır. Tek pencere açıklığı bulunur.

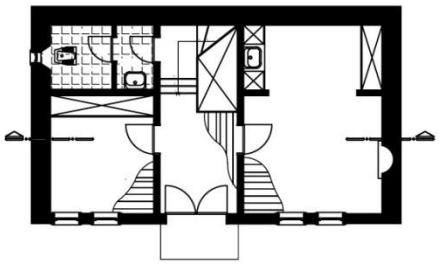
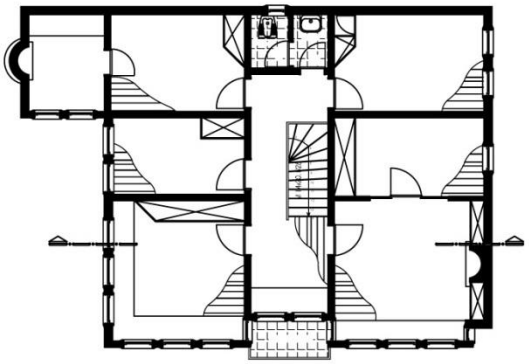
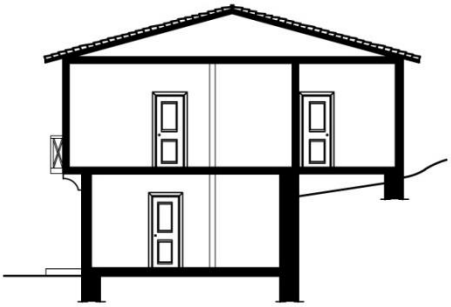
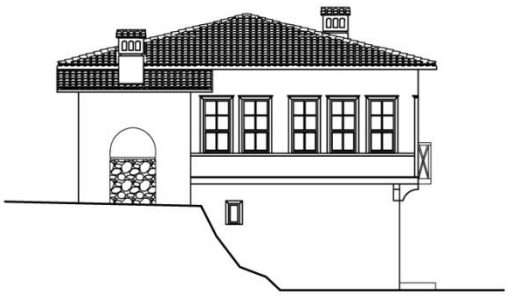
Yapı tekniği, temeli taş dolgu olan konutun zemin katının ön duvarları hariç dış duvarları taş duvardır. Zemin katın bazı duvarları ile birinci kat duvarları ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır. Taş duvarına çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva, beyaz kireç badana biçiminde uygulama yapılmıştır. Ahşap karkas iskelet, ahşap bağdadi dolgu, çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli, katıklı ince sıva, beyaz kireç badana şeklinde uygulanmıştır.

Yapı mevcut durumda, rekonstrüksiyonu yapılmaktadır.

Tablo 2.27. Mehmet İşcan Evi mimari özellikleri

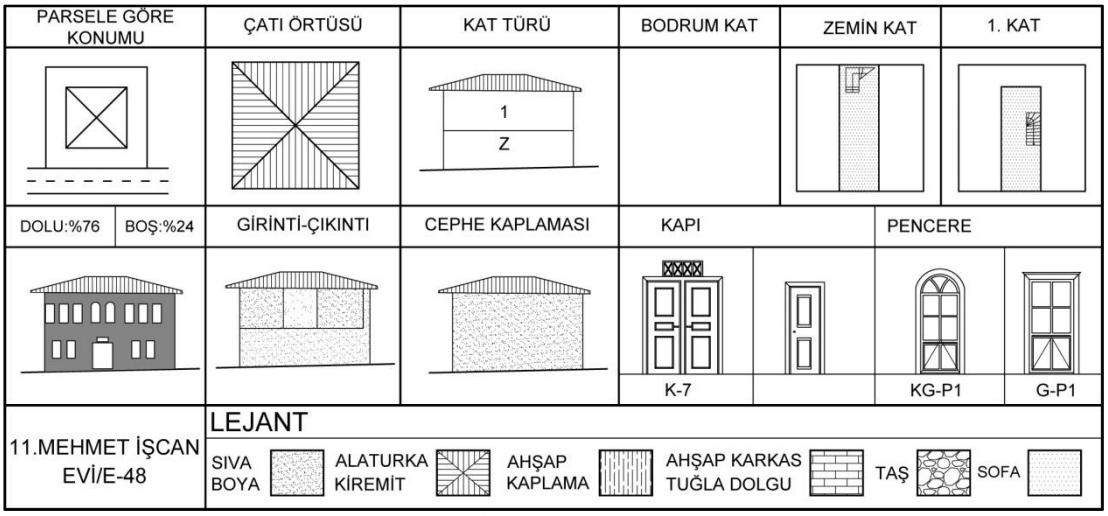
ENVANTER NO:48	KONUT ADI:MEHMET İŞCAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
BEYBAHÇESİ SOKAK	H.25.b.06.c.4.c.2	27	12
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.27.(Devam) Mehmet İşcan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:48	KONUT ADI:MEHMET İŞCAN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
BATI GÖRÜNÜŞÜ	KUZEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, parsel ortasında konumlanmaktadır. Kırma çatılı olup,zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Giriş kapısı K-7, pencereleri G-P1, KG-P1'dir (Tablo 2.28).

Tablo 2.28. Mehmet İşcan Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.6. Ali Haydar Evi

Yenice Mahallesi, Beybahçesi Vadisi'nde eğimli bir arazide konumlanmıştır. Konutun iki giriş kapısı vardır. Manzara cephesinde bulunan kapılardan biri tek biri çift kanatlı ahşap kapılardır. Her iki kapının üstünde küçük pencere bulunur (Tablo 2.29) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat köşe sofalı plan tipine sahiptir. Biri tek biri çift kanatlı olan giriş kapılarının ikisi de sofaya açılır. Çift kanatlı giriş kapısının tam karşında ahşap merdiven bulunur. Kapının hemen sağındaki duvarda ocak ve iki dolap yer alır. Girişin tam karşısından sofaya açılan bir kapı vardır. Bu kapı bir ara hole bağlanır. Bu küçük ara hole giriş holünün hemen yanındaki büyük odanın kapısı ile iki küçük oda ve banyo, lavabo kapıları açılır.

Birinci katta, ahşap merdiven, "T" tipindeki sofaya açılır. Sofanın bir ucu manzara cephesine iki pencere ile açılmaktadır. Manzaraya bakan cephedeki iki büyük odanın kapısı sağdan ve soldan sofaya açılır. Bu iki odada birer ocak ve ikişer adet dolap bulunmaktadır. Merdivenin tam karşısında uzanan holde lavabonun kapısı bulunur. Sofanın arka ucundan banyo kapısı, arka sağından ve solundan birer adet oda kapısı açılmaktadır. Bu odalar diğerlerine göre daha küçüktür.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, manzaraya hâkim ve dışarı açılan tek cephedir. Zemin duvarında iki küçük pencere ile biri tek biri çift kanatlı giriş kapısı bulunur. Birinci kat tepe pencereli ahşap pencereler 3-2-3 biçiminde dizilmiştir. Ortadaki çardak çıkması desteksiz taşınmaktadır. Görünüşe eklenti olan birinci kat tuvaletinin penceresi de girmektedir.

Kuzeydoğu görünüşünün zemin duvarında bir adet küçük pencere açıklığı bulunur. Birinci katta sadece bir adet tepe pencereli ahşap pencere bulunur. Çardak çıkmasının köşe penceresi de görünüşe girmektedir.

Güneybatı görünüşüne, birinci katında, tek adet tepe pencereli ahşap pencere açıklığı kullanılmıştır. Görünüşe çardak çıkmasının köşe penceresi de girmektedir.

Kuzeybatı görünüşü, tek katlıdır. Cephe duvarları sağır bırakılmıştır.

Yapı tekniği, konutun birinci katındaki manzara cephesine bakan duvarlar dışında tüm dış duvarlar kireç harçlı, ahşap hatıllı, moloz taş duvarlardır. Birinci katın iç duvarları ile manzaraya bakan dış duvarları ahşap karkas arası moloz taş dolgulu duvarlardır. Tuvalet kısmının duvarları ahşap karkas arası ahşap dolgulu duvarlardır. Ahşap karkas duvarlar samanlı çamur kaba sıva üzerine keten tohumlu kireç harç uygulaması yapılmıştır (Erdem, 1996, s. 99). Mevcut durumda yapı yıkılmıştır.

Şekil 2.7. Ali Haydar Evi

Tablo 2.29. Ali Haydar Evi mimari özellikleri

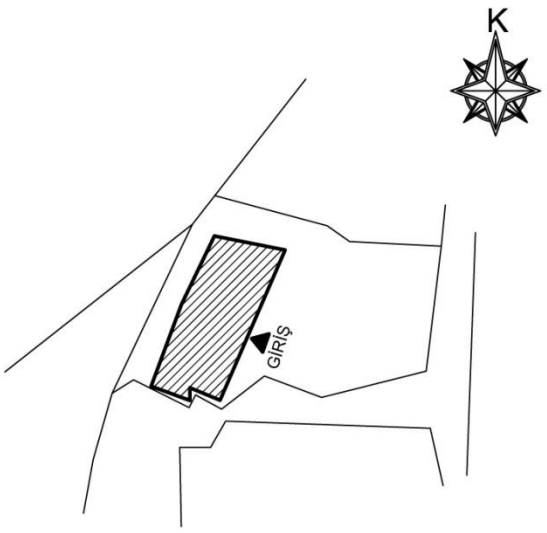
ENVANTER NO:51	KONUT ADI:ALİ HAYDAR		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KABALAR SOKAK	H.25.b.06.c.4.c.3	36	5
FOTOĞRAFLAR			

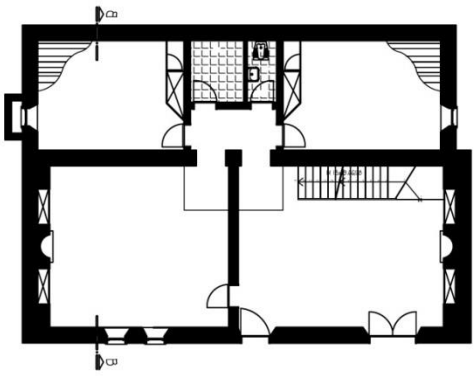
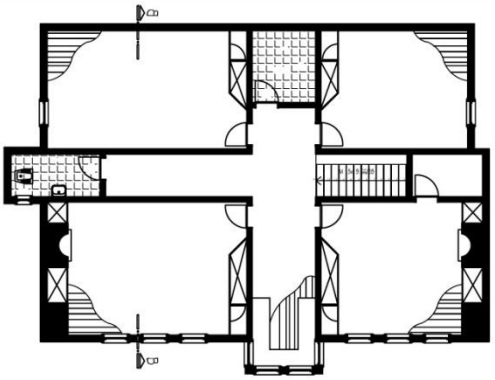
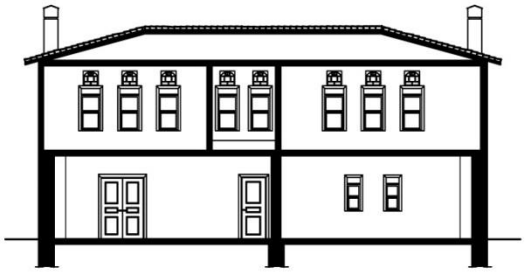
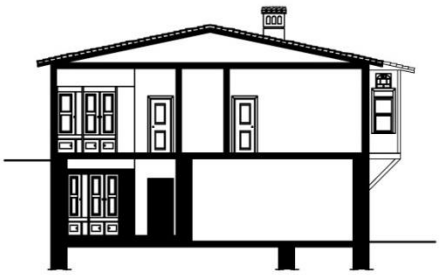
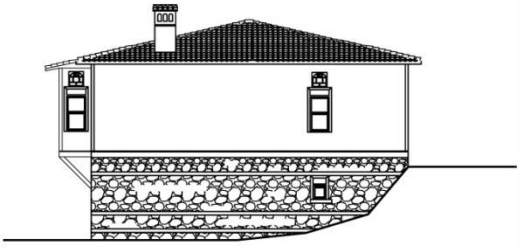

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

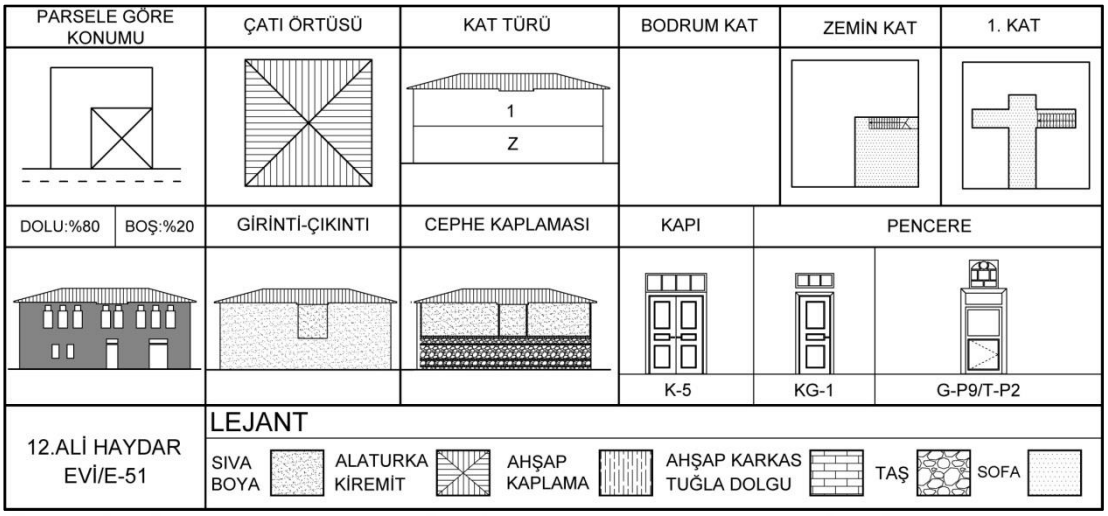

Tablo 2.29.(Devam) Ali Haydar Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:51	KONUT ADI:ALİ HAYDAR
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-5, pencere tipleri, G-P9, T-P2'dir (Tablo 2.30).

Tablo 2.30. Ali Haydar Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.7. Muzaffer Man Evi

Muzaffer Man Evi, Yenice Mahallesi, Hacıkadın Sokağında Beybahçesi Çayı kenarında, Beybahçesi Caddesi'nden Hatice Hatun Camiye çıkan köprünün hemen sol tarafında yer alır. Çay kenarında bahçeli üç katlı ahşap konutun batı cephesi komşu parsele bitişik nizamlıdır. Yapının 20. yüzyılda inşa edildiği söylenmektedir. Parsel alanı 183 m², tapu alanı 83,10 m²'dir (Tablo 2.31) (Göynük Belediyesi Arşivi).

Konutun toplamda dört girişi vardır. Bu girişlerin tümü Hacıkadın Sokağı'ndan olmaktadır. Bodrum kat girişleri bahçenin içinden iki adet tek kanatlı ahşap kapı ile sağlanır. Bodrum kat girişlerinden bir tanesi ocaklı tek bir odaya açılır. Diğer giriş konutun geriye kalan bodrum katının ana girişidir. Zemin katın bir ana girişi bir de kazan daire girişi olmak üzere iki girişi vardır. Zemin kat ana girişinin hemen karşısında veranda bulunur. Sıfır kotundaki giriş holünden bir basamakla zemin kata kotuna giriş yapılır. Birinci kat girişi sokağa açılan merdivenden sağlanır. On iki basamaklı demir korkuluklu betonarme merdiven +2,20 kotundaki giriş holüne çıkmaktadır. Birinci kata giriş tek kanatlı ahşap kapı ile sağlanmaktadır.

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat planı, -2,35 kotundadır. Toplamda dört oda bulunmaktadır. Bu odalardan biri ocaklı olduğundan mutfak olarak kullanıldığı düşünülmektedir. Bu ocaklı odanın giriş kapısı bahçeye açılmaktadır. Bodrum katına açılan ikinci giriş kapısı "I"

şeklindeki sofaya açılır. Sofaya açılan tek kapı girişi vardır. Depo olarak kullanılan bu odadan da ahşap kapı ile başka bir odaya girişi sağlanır. Bodrum katta sofa dâhil tüm odalar depo olarak kullanılmaktadır.

Zemin kat planında, bahçe giriş kapısının hemen karşısında aynı kotta bulunan zemin terası bulunmaktadır. Zemin terası ile giriş holü duvar bölme ile bölünmüştür. Giriş holünden tek kanatlı ahşap kapı ile giriş yapılır. Zemin kat planı orta sofalı plan tipine sahiptir. Kiler hariç tüm odaların kapıları orta sofaya açılır. Girişin hemen sağında bulunan kiler olarak kullanılan odanın kapısı giriş holüne açılmaktadır. Çokgen biçimindeki orta sofaya sol alttan başlayarak sırayla yatak odası, salon, mutfak ve lavabo ile banyonun ortak kapısı açılmaktadır. Salon yemek odası olarak kullanılan bir oda ile bağlantılıdır. Lavabodan hem tuvalete hem de banyoya açılan birer kapı daha vardır. Zemin katın sağ üst köşesinde bulunan kazan dairesine giriş bahçeden tek kanatlı bir ahşap kapı ile sağlanmaktadır.

Birinci kat orta sofalı plan tipine sahiptir. Zemin kat plan tipi ile aynı plan tipine sahiptir. On iki basamaklı merdiven ile +2,20 kotuna çıkılır. Giriş sahanlığın hemen karşısında tek kanatlı ahşap kapı ile zemin kata giriş yapılır. Girişin hemen sağ tarafından mutfak olarak kullanılan mekânın kapısı açılmaktadır. Orta sofaya beş odanın kapısı açılmaktadır. Bunlar sol alttan başlayarak oturma odası, bir küçük oda (eyvan), iki büyük oda ve bir lavabo kapısıdır. Zemin katta salon ile beraber yemek odası olarak kullanılan küçük oda birinci katta orta sofaya çift kanatlı bir kapı ile açılmaktadır. Dere yönündeki odalar dışa doğru 50 cm dışa çıkma yaparken ortada bulunana eyvan olarak da kullanıldığı varsayılan mekân 140 cm çıkma yapmaktadır.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, manzaraya bakar. Bodrum katında üç adet küçük ahşap pencere açıklığı bulunmaktadır. Zemin terasının altında yan yana üç adet ahşap pencere vardır. Zemin giriş sahanlığının hemen altında da bir adet tek kanatlı ahşap giriş kapısı ve kapının iki yanında birer tane dikdörtgen formlu ahşap pencere vardır. Zemin ve birinci katta ahşap pervazlı dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencereler kullanılmıştır. Zemin kat ve birinci kat pencere dizimi 3-2-3 biçimindedir. Birinci katta ortadaki eyvanın çıkması konsollarla desteklenmektedir. Eyvanın iki

köşesindeki köşe odaların çıkmaları daha azdır. Cumbanın ön yüzündeki pencereler dilimli kemerli, yan yüzdekiler basık kemerlidir.

Kuzeybatı görünüşünde, bodrum katında pencere açıklığı bulunmamaktadır. Zemin katta 2-2 diziliminde ahşap pencereler vardır. Birinci kat cephesinin pencere dizimi 2-3-1 şeklindedir. Birinci kat köşe odaları çıkma oluşturmuştur. Daha önde bulunana eyvan çıkmasında bir adet ahşap köşe pencere vardır. Eyvan ve kat çıkması ahşap payandalar ile desteklenmiştir.

Kuzeydoğu cephesinde, eğimden dolayı bodrum kat duvarı yoktur. Zeminde komşu bina tarafında bir ahşap kapı hemen yanında bir adet ahşap pencere açıklığı bulunmaktadır. Pencere açıklığını hemen yanından birinci kat merdiveni vardır. Birinci kat cephesinde iki adet ahşap pervazlı giyotin pencere yanında giriş kapısı bulunmaktadır. Köşe odasının ve eyvanın çıkma yaptığı kısımda birer adet köşe pencereleri vardır. Kat çıkmaları ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Tüm cephelerde kat aralarında ahşap hatıl, köşelerde de ahşap dikmeler kullanılmıştır.

Yapı tekniği, temeli taş yapım sistemi ahşap karkas dizeme üzeri sıvadır. Bodrum katın duvarları ahşap hatıllı yer yer ahşap dikmeli, kireç harçlı yer yer moloz taş duvarlardır. Zemin ve birinci kat duvarları ahşap karkas arası dizeme üzeri sıvalı duvarlardır.

Yapı mevcut durumda, uzun yıllar kullanılmayan yapı 1940 yılında restore edilmiştir. Bu restore ile konut özgünlüğünü yitirmiştir. Bu yapılan onarım katlar arasındaki bağlantıyı koparmış her kata bağımsız giriş oluşturulmuştur. Onarım sürecinde merdiven kaldırılmış yerine kuzey cephesinden dış merdiven ve mutfak eklenmiştir. Banyo ve lavabonun da yerlerinde değişim olduğu düşünülmektedir (Erdem, 1996). Mevcut durumda zemin kat terası kapatılmıştır. Bodrum katta bulunan giriş kapısı tek kapıya inmiştir. Bazı pencereler değiştirilmiştir.

Tablo 2.31.Muzaffer Man Evi mimari özellikleri

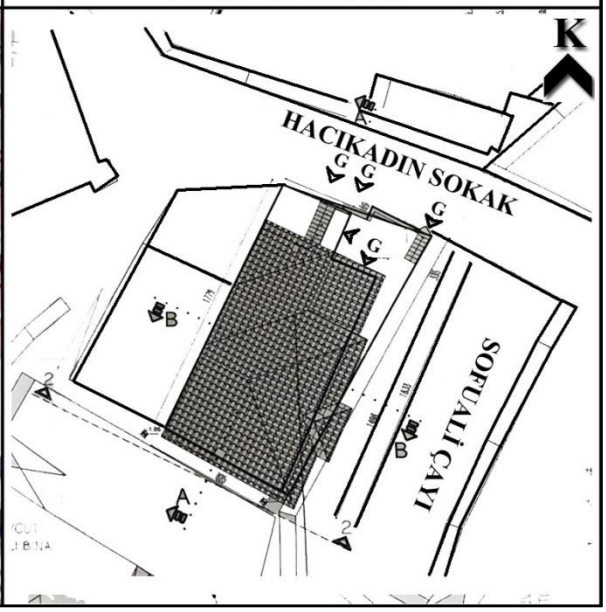
ENVANTER NO:53	KONUT ADI:MUZAFFER MAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
HACIKADIN SOKAĞI	-----	16	3
FOTOĞRAFLAR			

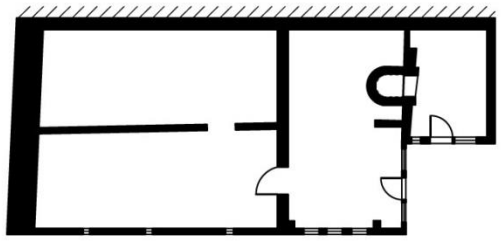
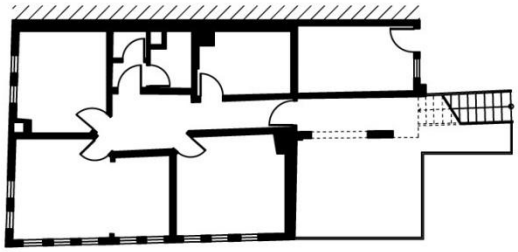
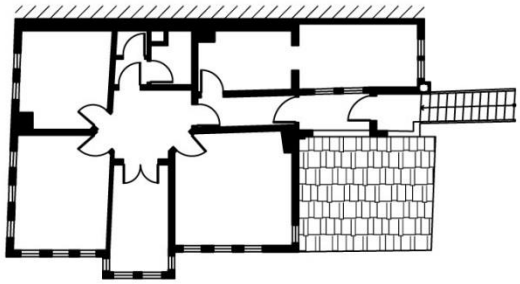
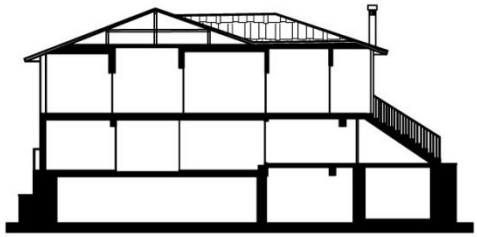
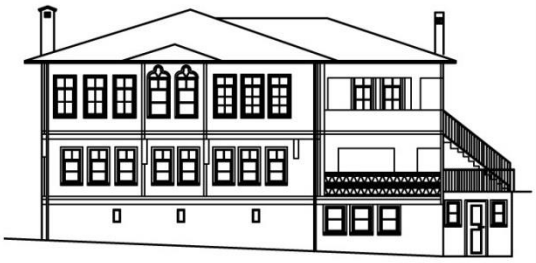

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

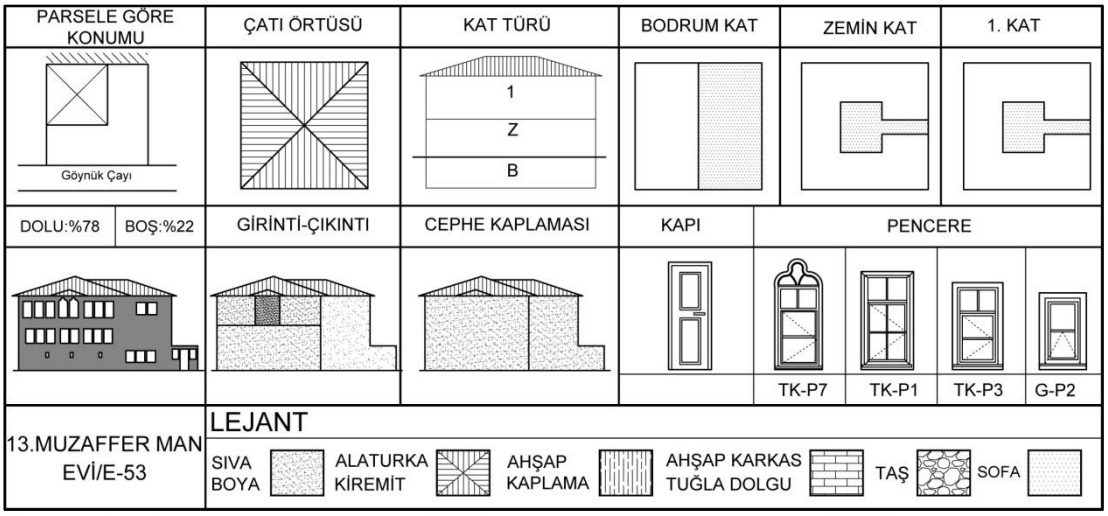

Tablo 2.31.(Devam) Muzaffer Man Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:53	KONUT ADI:MUZAFFER MAN
PLANLAR	
BODRUM KAT PLANI	ZEMİN KAT PLANI
	
1. KAT PLANI	KESİT
	
KUZEYDOĞU CEPHESİ	GÜNEYDOĞU CEPHESİ
	

Konut, tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, bodrum+2 katlıdır. “T” iç sofalıdır. Pencere tipleri, TK-P1, TK-P3, TK-P7, G-P2’dir (Tablo 2.32).

Tablo 2.32. Muzaffer Man Evi'nin tiplojik özellikleri

2.2.8. İsmail Pulcu Evi

İsmail Pulcu Evi, Yenice Mahallesi'nde, Erenler Sokak'ta, Beybahçesi Vadisi'nin batı yamacında bulunan, iki katlı bir konuttur. Konuta giriş, odunluk, ek bina ve konut girişi olmak üzere üç kapıdan sağlanır (Tablo 2.33) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, bahçede bulunan eklenti yapı ile giriş katı ve odunluk bölümlerinden oluşur. Ek yapının zemin kat planında, "L" biçiminde giriş holüne açılan, tuvalet, banyo, mutfak-oturma odası ve yatak odası bulunur. Odunluk bölümünün sol kısmı, giriş katıdır. Giriş kapısı, giriş holüne açılır. Giriş kapısının karşısında kat merdiveni, solunda tuvalet ve deponun açıldığı ara koridor kapısı bulunur. Birinci kat planında "T" biçimli sofaya açılan dört oda kapısı ve bir kat merdiveni bulunur. Merdivenin sağında, bir depo ile mutfak ve oturma odası olarak kullanılan bir oda bulunur. Merdivenin sol kısmında depo olarak kullanılan üç oda bulunur. İkinci kat planında, "I" biçimindeki sofaya açılan dört oda kapısı bulunur. Odalardan üç tanesi yatak odası, diğeri banyo ve tuvalet holüne açılan kapıdır.

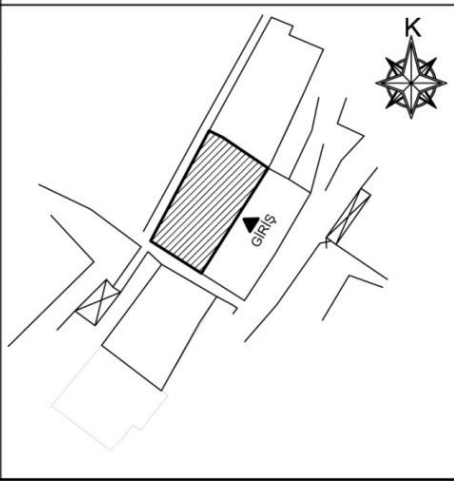
- Cephe özellikleri

Güneybatı görünüşünde, zeminde, ek binanın 2-2 biçimindeki ahşap pencereleri, çift kanatlı ana giriş kapısı ve tek kanatlı depo kapısı bulunur. Birinci katta, 5 adet tek

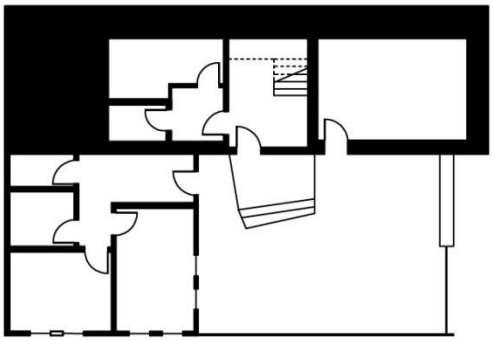
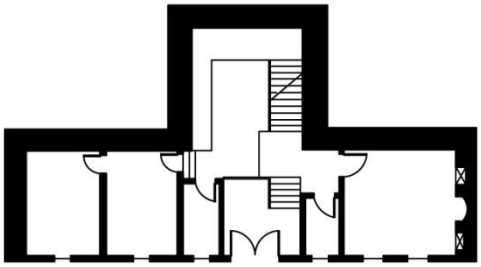
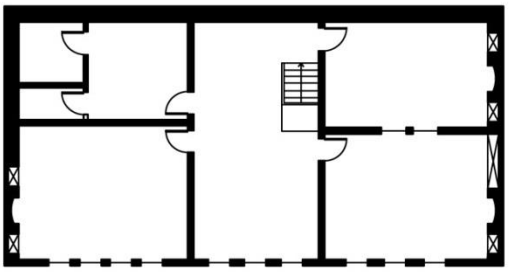
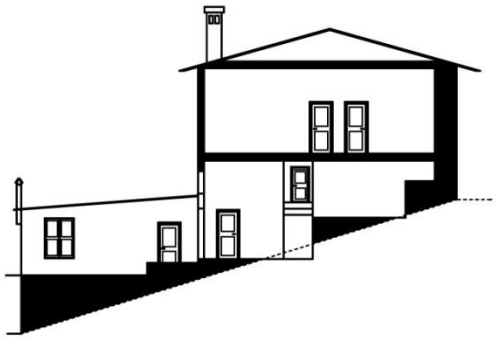
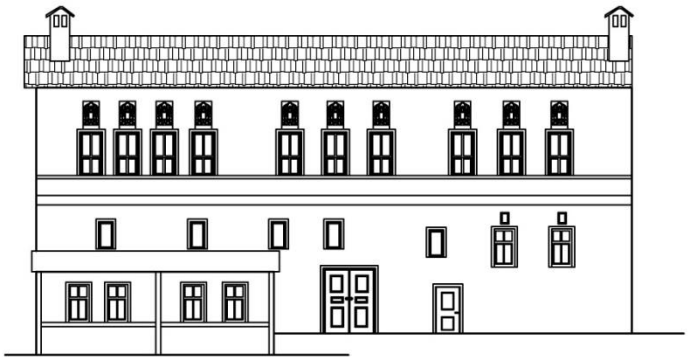
kanatlı ahşap pencere ile iki adet tepe pencereli çift kanatlı ahşap pencere bulunur. İkinci kat tepe pencereli giyotin tipi ahşap pencere dizilimi 4-3-3 biçimindedir. Görünüşte, ahşap kat ve pencere altı silmeleri ile köşe pervazları kullanılmıştır. Yapı, beşik çatı ve alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, bahçe içinde bulunan eklenti betonarme, zemin kat duvarları ile kayaya dayanan dış duvarlar taş, diğer duvarlar ahşap karkas arası ahşap bağdadi dolgu üzeri sıvalıdır. Bitişik nizamlı konut, kayalık bir alanda zemine kademeli bir şekilde oturtulmuştur.

Tablo 2.33. İsmail Pulcu Evi mimari özellikleri

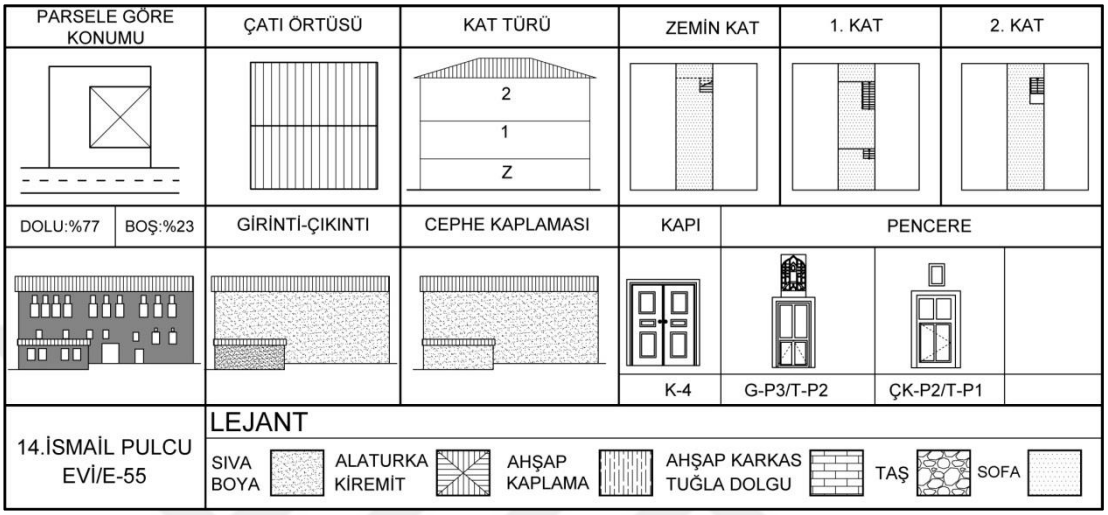
ENVANTER NO:55	KONUT ADI:İSMAİL PULCU		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ERENLER SOKAK	H25b06c4c4	21	4
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.33.(Devam) İsmail Pulcu Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:55	KONUT ADI:İSMAİL PULCU
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	
	

Konut, tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olup, zemin+2 kattan oluşmaktadır. İç sofalıdır. Yapım tekniğinde, taş, ahşap karkas arası dizeme ve eklenti bölümünde betonarme kullanılmıştır. Dikdörtgen formda tepe pencereleri bulunur (Tablo 2.34).

Tablo 2.34. İsmail Pulcu Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.9. Nilgün Yağcı Evi

Nilgün Yağcı Evi, Yenice Mahallesi, Erenler Caddesi, Beybahçesi Vadisi'nin batı yamacında bulunan bahçeli, 3 katlı bir konuttur. Konut girişi, bodrum katından çift kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanır. Tek girişlidir (Tablo 2.35) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat planı, sofa ve üç odadan oluşur. Sofanın sağında erzak hazırlama odası, solunda odunluk ve odunluk bölümüne açılan ardiye bölümü bulunur. Çift kanatlı giriş kapısının tam karşısında ahşap kat merdiveni bulunmaktadır. Zemin kat planında, L tipi iç sofaya açılan üç oda ve bir banyo kapısı bulunmaktadır. Sofada iki ahşap merdiven bulunur. Manzaraya yönünde sağda bulunan oda, mutfak ve oturma odası olarak kullanılmaktadır. Birinci kat planında, "I" biçimindeki iç sofaya iki yanından ikişer oda açılmaktadır. Manzara yönündeki odalar dışa çıkma oluşturmuştur. Manzara yönündeki odalarda soldaki, oturma odası ve mutfak olarak, diğeri ise salon olarak kullanılmaktadır. Her iki odada da ocak bulunurken salonda

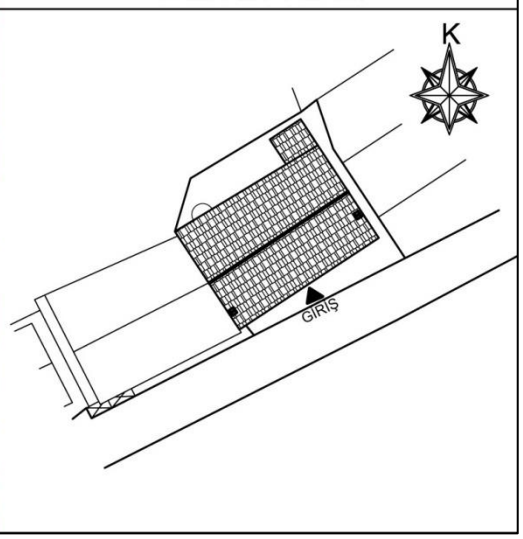
gusülhane bölmesi de bulunmaktadır. Arka odalardan solda bulunan oda fırınlı hamur odası, sağdaki ise yatak odası olarak kullanılmaktadır.

- Cephe özellikleri

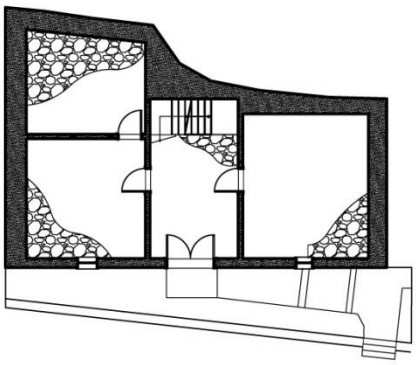
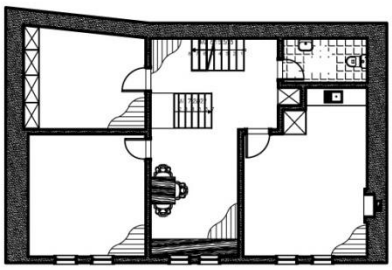
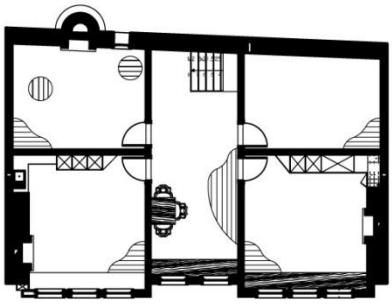
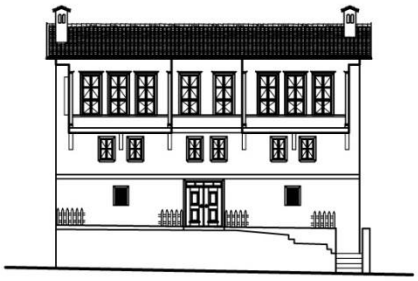
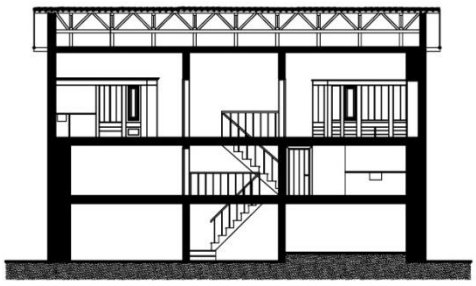
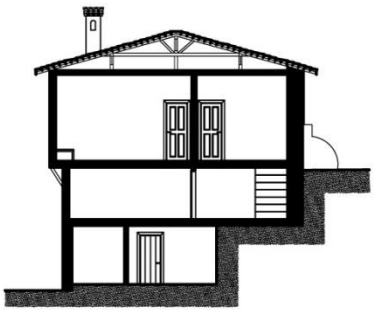
Bitişik nizamlı olan konut, eğimli bir yamaç üzerinde kademeli bir şekilde zemine oturtulmuştur. Güneydoğu cephesi tek görünüşüdür. Güneydoğu görünüşünün bodrum katında, çift kanatlı ahşap giriş kapısı ve iki yanında birer tane pencere açıklığı bulunur. Zemin katında, 2-2-2 diziliminde çift kanatlı ahşap pencereler bulunur. Birinci katındaki pencere dizilimi 3-2-3 şeklindedir. Birinci katta bulunan köşe çıkmaları ahşap payandalarla desteklenmiştir. Görünüşte, pencere altı silmeleri ve kat silmeleri ile köşe pervazları kullanılmıştır. Konut, beşik çatılı, alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, temel, bodrum ve zemin katın dış duvarları taş, birinci kat ve diğer iç duvarlar ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır. Mevcut durumda, yapı iyi durumdadır.

Tablo 2.35. Nilgün Yağcı Evi mimari özellikleri

<table>
<tr><td colspan="2">ENVANTER NO:56</td><td colspan="2">KONUT ADI:NİLGÜN YAĞCI</td></tr>
<tr><td colspan="4">MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ</td></tr>
<tr><td>SOKAK/CADDE</td><td>PAFTA</td><td>ADA</td><td>PARSEL</td></tr>
<tr><td>ERENLER CADDESİ</td><td>H.25.b.06.c.4.D.4</td><td>21</td><td>5</td></tr>
<tr><td colspan="2">HARİTADAKİ KONUMU</td><td colspan="2">VAZİYET PLANI</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="2">
</td></tr>
</table>

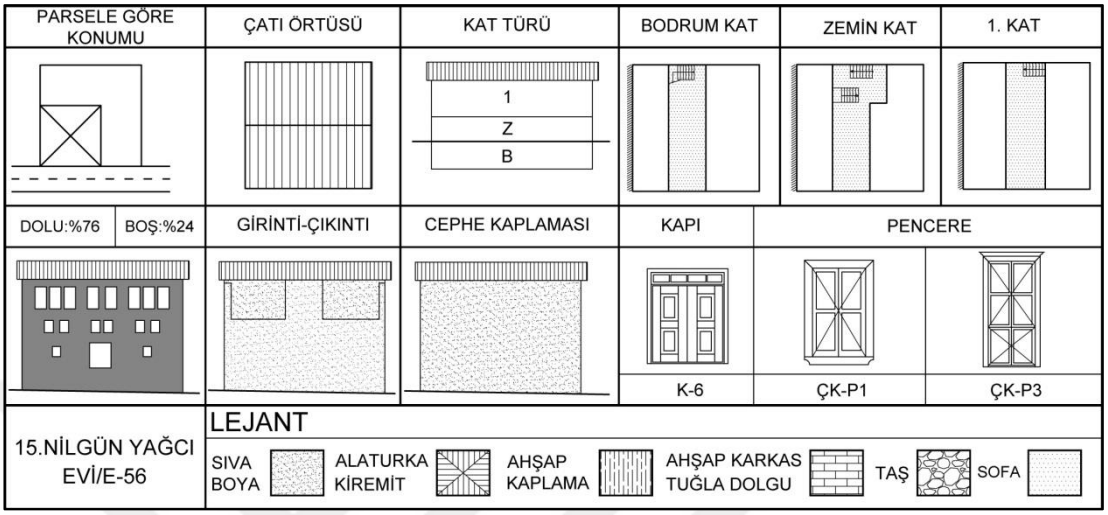
Tablo 2.35.(Devam) Nilgün Yağcı Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:56	KONUT ADI:NİLGÜN YAĞCI
PLANLAR	
B.KAT PLANI	Z. KAT PLANI
	
1.KAT PLANI	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	
A-A KESİT	B-B KESİT
	

Bitişik nizamlı konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olup, üç kattan oluşmaktadır. Bodrum ve birinci kat “I”, zemin kat “L” tipi iç sofalıdır. Yapı

tekniğinde, taş ve ahşap karkas sistem kullanılmıştır. K-6 tipi giriş kapısı ile ÇK-P1, ÇK-P3 tipi ahşap pencereleri bulunmaktadır (Tablo 2.36).

Tablo 2.36. Nilgün Yağcı Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.10. Kemal Çağlar Evi

Kemal Çağlar Evi, Yenice Mahallesi, Beşir Bayraktar Caddesi'nde Beybahçesi Vadisi'nin batı yamacında bulunan bahçeli, üç katlı bir konuttur.

Konuta giriş, iki adet tek kanatlı ahşap giriş kapısından sağlanmaktadır. Yapı girişi, kat merdiveninin bulunduğu giriş holüne, diğer giriş mutfak ve oturma alanı olarak kullanılan büyük bir odaya açılır (Tablo 2.37) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, giriş holü ve giriş holünün sol kısmında bir alt kotta bulunan büyük bir odadan oluşmaktadır. -0,77 kotunda bulunan mutfak ve oturma odası olarak kullanılan mekânın, bahçeden ve giriş holünden olmak üzere iki tane giriş kapısı bulunur. Odadan giriş holüne beş basamaklı merdiven ile ulaşılır. Giriş holünün sağ duvarında ahşap kat merdiveni bulunmaktadır.

Birinci kat planında, merdiven holü ve merdiven holüne açılan tuvalet bölümü ile "I" tipi sofa ve sofaya açılan iki oda ve bir banyo mekânları bulunmaktadır.

İkinci kat planı, "I" tipi iç sofalı ve dört odalıdır. Sofa manzaraya açılır. Manzara yönündeki odalar dışa çıkma oluşturmuştur. Kat merdiveni kapısı sofanın ortasına

açılır. Odalar sofanın her iki tarafında yan yana dizilmiştir. Her odada banyo bulunmaktadır.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, Sofuali Çayı'na bakar. Zeminde tek kanatlı iki adet ahşap giriş kapısı ile üç adet küçük pencere açıklığı bulunur. Birinci kat pencere dizilimi, 2-2-1 biçimindedir. İkinci katın köşe odaları dışa çıkma oluşturmaktadır. Pencere dizilimi 3-2-3 biçimindedir. Köşe odalarda dikdörtgen formlu ahşap giyotin, sofada kemerli giyotin pencere kullanılmıştır. Mevcut kazan bölümü yapıya tek yöne eğimli bir çatı ile eklenmiştir.

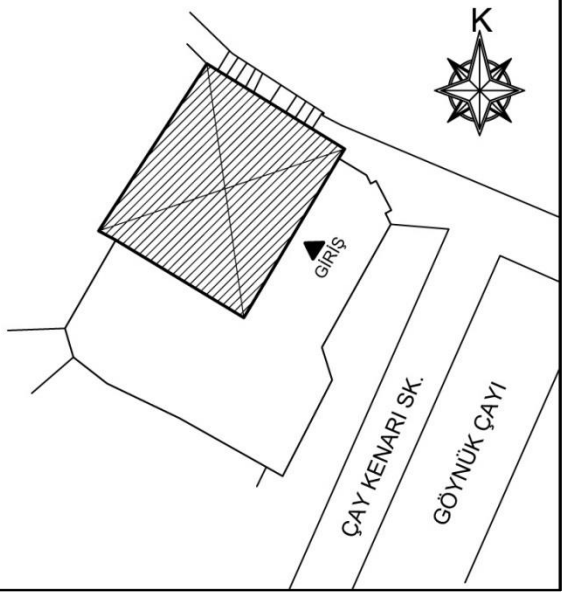
Kuzeydoğu görünüşünde, çift kanatlı bahçe giriş kapısı bulunur. Eğim nedeniyle zeminde pencere açıklığı kullanılmamıştır. Birinci katta yalnızca küçük bir pencere açıklığı bulunur. İkinci kat pencere dizilimi 3-1-2 biçimindedir. Ortada bulunan tek pencere küçük ahşap bir penceredir. Diğerleri dikdörtgen formlu giyotin pencerelerdir. Kuzeybatı görünüşü, arka görünüştür. Tek katlıdır ve iki küçük ahşap pencere açıklığı bulunur. Tüm görünüşlerde ahşap köşe pervazı ve kat silmeleri kullanılmıştır. Konut, kırma çatılı ve alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, temel ve zeminde taş duvar, birinci kat ve iç duvarlarda, ahşap karkas arası dizeme üstü sıva uygulaması yapılmıştır. Mevcut durumda, restorasyon projesi tamamlanmış olan konut iyi durumdadır.

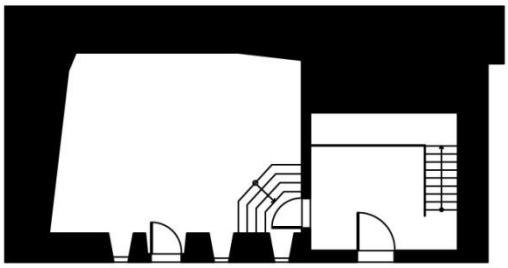
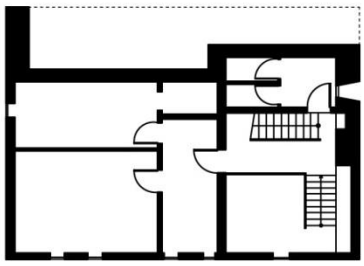
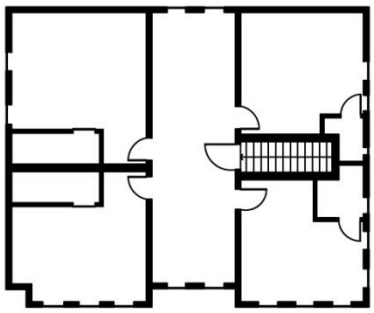
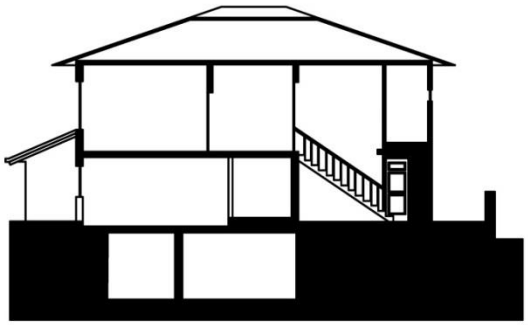
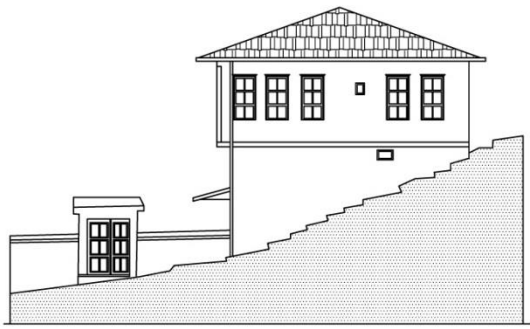

Şekil 2.8. Kemal Çağlar Evi

Tablo 2.37. Kemal Çağlar Evi mimari özellikleri

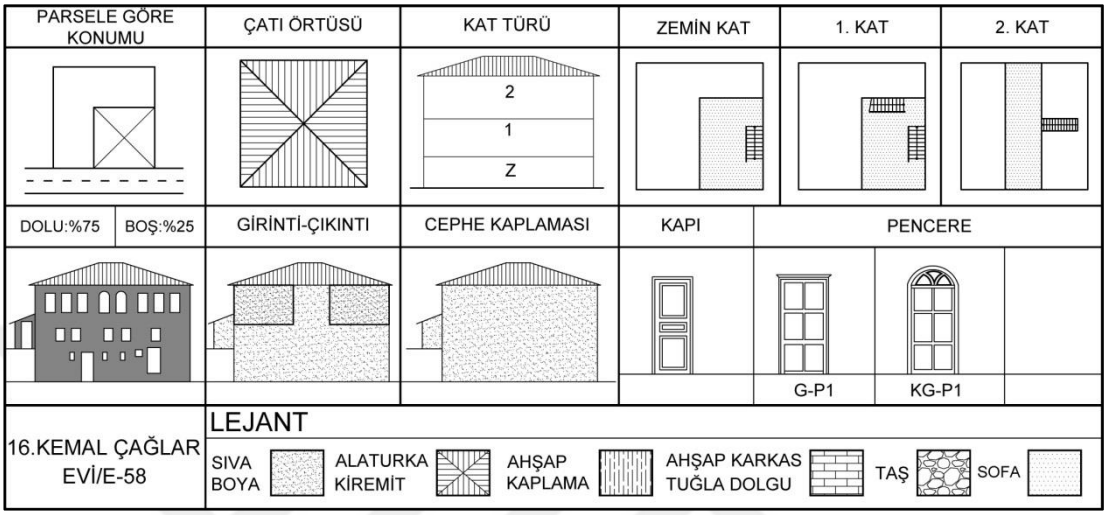
ENVANTER NO:58	KONUT ADI:KEMAL ÇAĞLAR		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
BEŞİR BAYRAKTAR CAD.	-----	19	13
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.37.(Devam) Kemal Çağlar Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:58	KONUT ADI:KEMAL ÇAĞLAR
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. Zemin ve birinci kat dış sofalı, ikinci kat iç sofalıdır. Pencere tipleri G-P1, KG-P1'dir (Tablo 2.38).

Tablo 2.38. Kemal Çağlar Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.11. Saim Yerlikaya Evi

Saim Yerlikaya Evi, Yenice Mahallesi, Maşatlar Meydanı'nda, Sofuali Çayı kenarında bulunan, bahçeli, üç katlı bir konuttur. Konuta giriş, 3 ayrı yerden sağlanır. Birincisi Maşatlar Meydanı üzerinden bulunan ana giriş kapısı, diğerleri zemin ve birinci katta bulunan bahçe çıkış kapılarıdır. Cümle kapısı çift kanatlı, bahçe çıkış kapıları tek kanatlı ahşap kapılardır (Tablo 2.39) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, giriş holü, ardiye ve depo olarak kullanılan üç mekândan oluşur. Giriş holüne sol kısımdan depo kapısı ve tam karşıdan ardiye mekânının kapısı açılmaktadır. Ardiye bölümüne, odunluk olarak kullanılan diğer mekânın kapısı açılır. Depo, giriş holü ile aynı kotta, ardiye ve odunluk bölümleri -0,48 kotunda bulunur. Kat merdiveni giriş holünün sağında bulunur.

Birinci kat planı, "L" tipi sofalıdır. Sofaya üç oda, bir kiler ve bir bahçe kapısı açılır. Merdivenlerden biri giriş boşluğu içinde, diğeri sofanın orta kısmında bulunur.

İkinci kat planı, “I” tipi sofalıdır. Sofaya, beş oda, bir banyo kapısı açılır. Merdiven sofanın arka orta kısmında bulunur. Maşatlar Meydanı’na bakan iç sofa ile Sofuali Çayı’na bakan köşe odalar dışa çıkma oluşturmaktadır.

- Cephe özellikleri

Güneybatı görünüşünün, tam orta kısmında Maşatlar Meydanı’na açılan, çift kanatlı yuvarlak ışıklık pencereli giriş kapısı bulunur. Zemin kat pencere dizilimi, 2-2 şeklindedir. Birinci kat pencere dizilimi, 2-2-3 biçimindedir. Köşe odalarda, dikdörtgen formlu ahşap giyotin, orta kısımda kemerli giyotin pencere kullanılmıştır. İç sofa dışa çıkma oluşturmuştur. Tüm cephe ahşap kaplamalıdır.

Güneydoğu görünüşünün, zemin katında tek kanatlı ahşap bahçe çıkış kapısı bulunur. Birinci kat pencere dizilimi 2-2-2, ikinci kat pencere dizilimi 1-3-2-2 biçimdedir. Birinci ve ikinci katın orta kısmındaki pencereler kemerli, diğerleri dikdörtgen formlu ahşap pencerelerdir. İkinci kat köşe odaları dışa çıkma oluşturmuştur.

Kuzeydoğu görünüşüne, birinci ve ikinci kat görünüşü girer. Birinci katta, bahçe çıkış kapısı, ikinci katta ise gusülhane çıkması ile üç küçük pencere ve iç sofa çıkmasının köşe penceresi görünüşe girmektedir.

Kuzeybatı görünüşü, iki katlıdır. Zeminde bir adet küçük mazgal pencere, ikinci katta yan yana iki küçük pencere açıklığı ile iki adet dikdörtgen formlu giyotin pencere bulunur.

Görünüşlerin tümünde, ahşap kat silmesi, pencere altı silmeleri ve köşe pervazları kullanılmıştır. Konut, kırma çatılı ve alaturka kiremit örtülüdür. Tüm çıkmalar ahşap payandalar ile desteklenmiştir.

Yapı tekniğinde, temel ve zemin katta taş duvar, birinci ve ikinci katta ahşap karkas iskelet arası dizeme üstü sıva uygulaması yapılmıştır.

Yapı mevcut durumda, iyi durumdadır.

Tablo 2.39. Saim Yerlikaya Evi mimari özellikleri

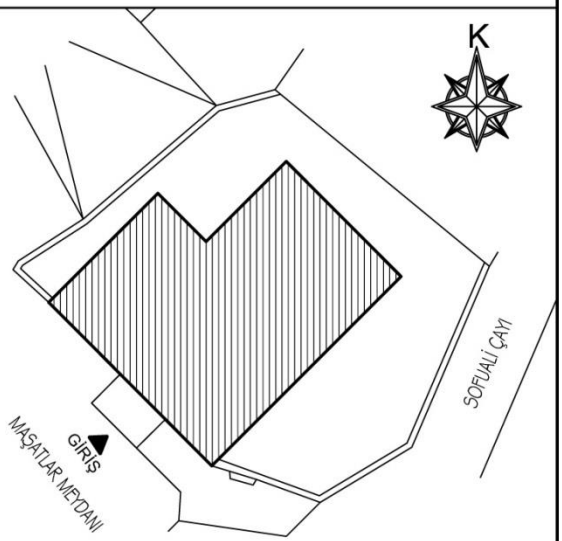
ENVANTER NO:60	KONUT ADI:SAİM YERLİKAYA		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
MAŞATLAR MEYDANI	H25b11b1b2	19	19
FOTOĞRAFLAR			

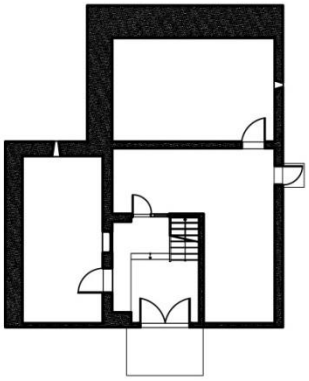
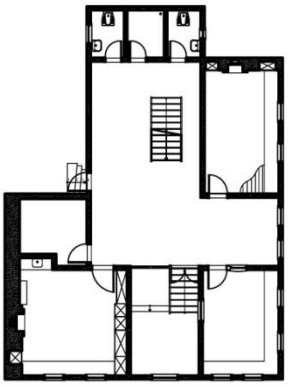
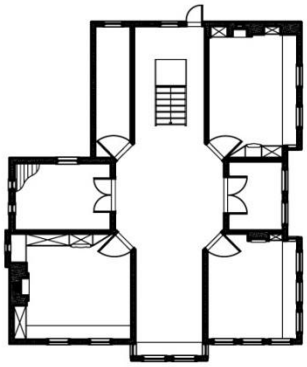
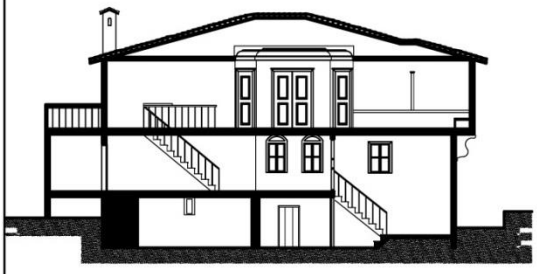
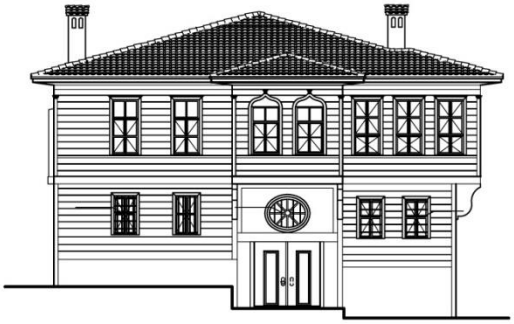
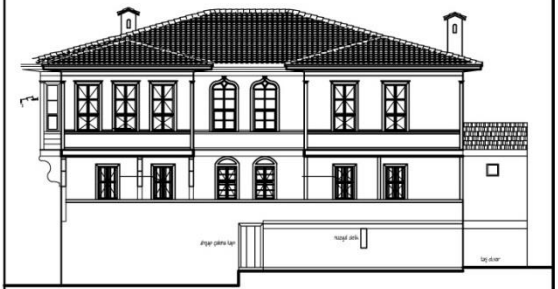

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

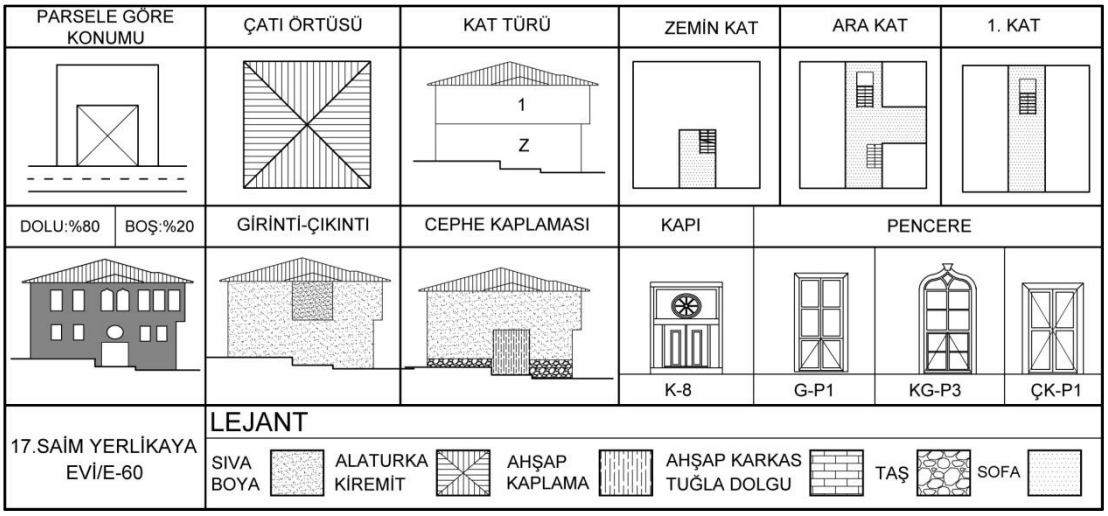

Tablo 2.39.(Devam) Saim Yerlikaya Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:60	KONUT ADI:SAİM YERLİKAYA
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+ara kat+1 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-8, pencere tipi G-P1, KG-P3, ÇK-P1'dir (Tablo 2.40).

Tablo 2.40. Saim Yerlikaya Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.12. Mehmet Dönmez Evi

Mehmet Dönmez Evi, Yenice Mahallesi, Erenler Sokak'ta, Maşatlar Meydanı'nda bulunan, iki katlı bir konuttur. Konuta giriş, çıkmanın altında bulunan tek kanatlı ahşap giriş kapısından sağlanmaktadır (Tablo 2.41) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

Zeminde, kuzey cephede çıkmanın altından, birkaç basamakla tek kanatlı ahşap giriş kapısına ulaşılmaktadır. Zemin kat planına ulaşılamamıştır. Birinci kat planında merdivenin çıktığı, "I" tipi küçük bir iç sofa bulunur. İç sofanın doğusunda, yazlık odan, güneyinde çıkmalı bir odan ve kuzeyinde çardak bulunmaktadır. Yazlık odanın balkonu bulunur. L biçimindeki çardağın doğusunda, çıkmalı küçük bir oda bulunur. Batısında, banyo ve lavabonun açıldığı ıslak hacim holü, kuzeyinde de mutfak bulunmaktadır.

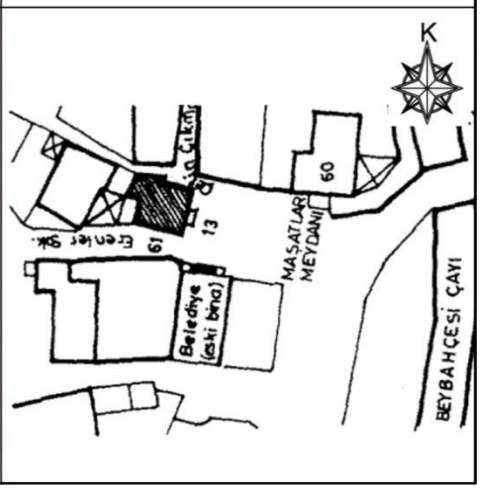
- Cephe özellikleri

Doğu görünüşü, Maşatlar Meydanı'na bakar. Zeminde, orta kısmında tescilli Başaklar Çeşmesi bulunmaktadır. Zemin katta, korkuluklu iki ahşap pencere ile tek kanatlı giriş kapısı bulunur. Birinci kat görünüşündeki pencere dizilimi, 1-3-2 biçimindedir. Birinci kat görünüşünde bulunan oda ve balkon çıkmaları, ahşap payandalar ile desteklenmektedir.

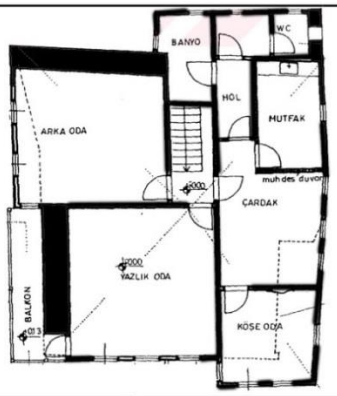
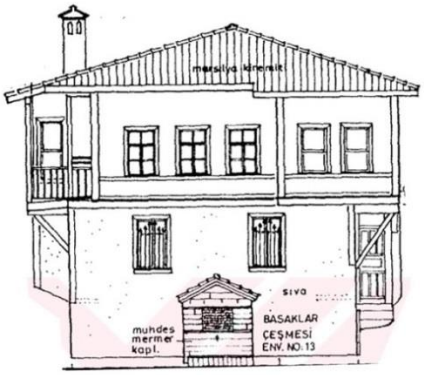
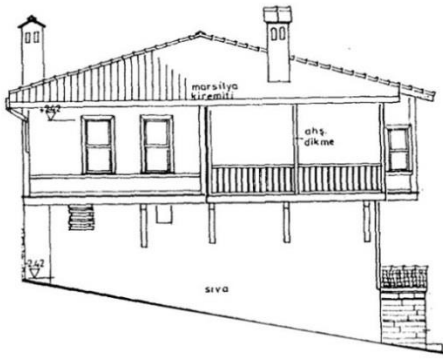
Güney görünüşünde, zeminde iki küçük ahşap pencere bulunur. Birinci katta ahşap konsollarla desteklenen oda ve balkon çıkmaları bulunur. Görünüşe, iki dikdörtgen formlu ahşap pencere, bir balkon kapısı ve bir adet köşe penceresi girmektedir. Görünüşlerin tümünde, ahşap kat silmeleri, pencere altı silmeler ve köşe pervazları kullanılmıştır. Konut, kırma çatılı ve Marsilya kiremitlidir.

Yapı tekniği, temel duvarları ile zemin kat duvarları taş duvar, diğer duvarları ise ahşap karkas arası dizeme üzeri sıvadır. Mevcut durumda, sıvalarda yer yer dökülmeler bulunmakla beraber, konut iyi durumdadır.

Tablo 2.41. Mehmet Dönmez Evi mimari özellikleri

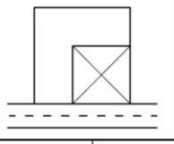
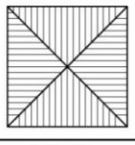
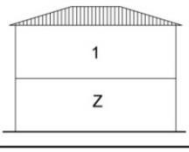
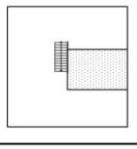
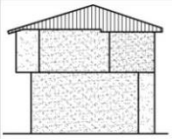
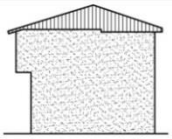
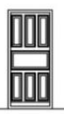
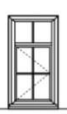
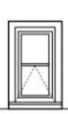
ENVANTER NO: 61	KONUT ADI: MEHMET DÖNMEZ		
MAHALLE: YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ERENLER SOKAK	----	19	7
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.41.(Devam) Mehmet Dönmez Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 61	KONUT ADI: MEHMET DÖNMEZ
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1.KAT PLANI
	
DOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olpu, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Pencere tipleri TK-P1, G-P2'dir (Tablo 2.42).

Tablo 2.42. Mehmet Dönmez Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%83 BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
				 	
				TK-P1	G-P2
18.TAHSİN BEYLER EVİ/E-61	LEJANT				
	SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA				

2.2.13. Yücel Altan Evi

Yücel Altan Evi, Yenice Mahallesi, Selim Çapar Caddesi üzerinde bulunan, üç katlı bir konuttur. Konuta giriş, cadde üzerinden, iki dükkân, bir depo ve bir konuta giriş kapısı olmak üzere dört giriş, birinci katta, eklenti bölümüne açılan bir kapı ve ikinci katta arka bahçeden olan giriş kapısı ile beraber altı giriş bulunmaktadır (Tablo 2.43) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

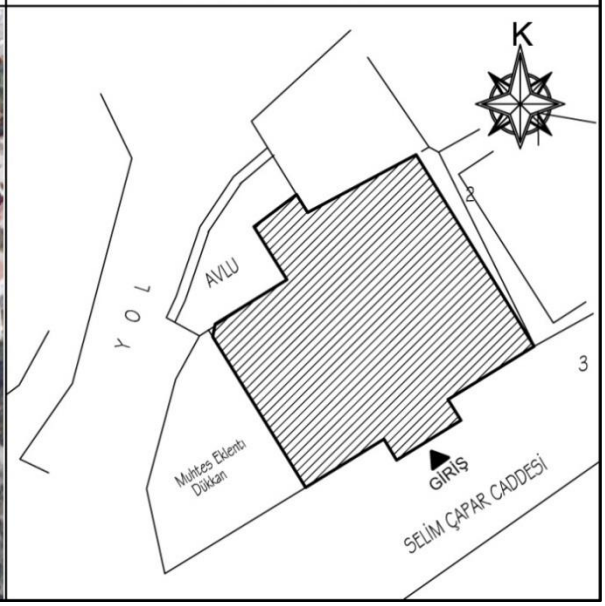
Zemin kat planı, bir depo, iki dükkân ve "L" biçimli giriş holünden oluşmaktadır. Kat merdiveni giriş kapısının tam karşısında bulunur. Birinci kat planı, iç sofalı, dört oda, bir mutfak ve bir lavabo bölümünden oluşur. Caddeye bakan üç odadan, sağdaki başoda, soldaki yaz odasıdır. Yaz odasının arkasında bulunan odadan, eklentiye çıkış kapısı bulunur. Başodada ocak, gusülhane ve dolap bulunur. İkinci kat planı, iç sofalıdır. Kat planı, sofa ve sofaya açılan beş oda, bir mutfak ve giriş holü ile giriş holüne açılan banyo bölümünden oluşur. Başodada ocak, gusülhane ve dolap bulunur. Caddeye bakan orta bölümdeki odada, ahşap payandalarla desteklenen ahşap korkuluklu bir balkon bulunur.

- Cephe özellikleri

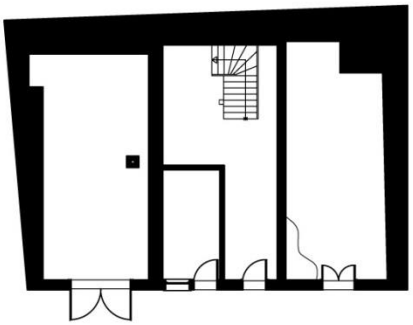
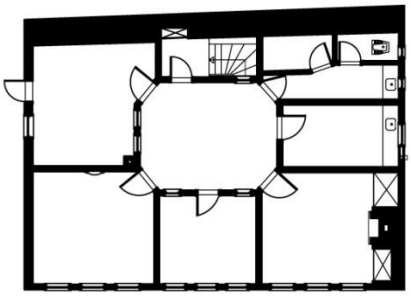
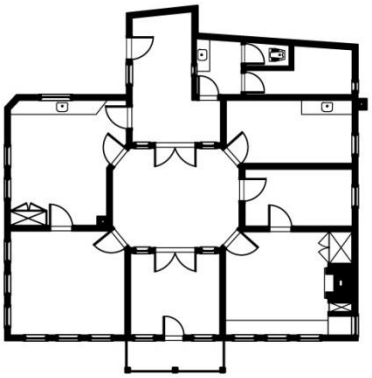
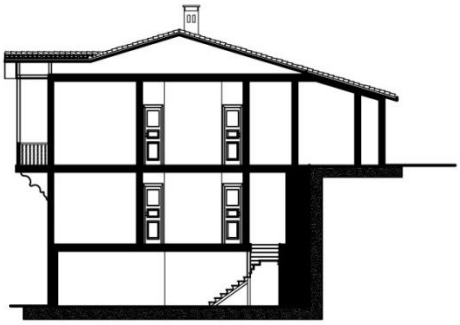
Güneydoğu görünüşünde, zeminde 4 kapı bulunur. Birinci kat pencereleri 3-3-3 biçiminde dizilmiştir. İkinci katta cephenin tam ortasında, ahşap konsollarla desteklenen, ahşap korkuluklu, üçgen alınlıklı bir balkon bulunur. İkinci kat pencere dizilimi 3-3-3 şeklindedir. Güneybatı görünüşünde, birinci katında, eklenti bölümüne açılan bir kapı ile hemen yanında bir adet ahşap dikdörtgen pencere bulunur. İkinci kat pencere dizimi 1-2-3 biçimindedir. Görünüşe, ikinci kat giriş kapısı da girmektedir. İkinci kat cephe kaplaması olarak, ahşap yalı baskı uygulanmıştır. Balkon çıkması, ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Kuzeydoğu görünüşünün, birinci katında tek, ikinci katında 1-2 diziliminde 3 pencere açıklığı bulunur. Çıkma balkon, ahşap payandalar ve dikmeler ile desteklenmiştir. Kuzeybatı görünüşü, tek katlıdır ve bir pencere açıklığı bulunur. Tüm görünüşlerde, ahşap kat silmesi ve köşe pervazları kullanılmıştır. Pencereleri giyotindir. Kırma çatılı, alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, zeminde taş duvar, birinci ve ikinci katta ahşap karkas arası dizeme üstü sıvadır. Mevcut konumda, zemin kat duvarında görülen dökülmeler dışında, konut iyi durumdadır.

Tablo 2.43. Yücel Altan Evi mimari özellikleri

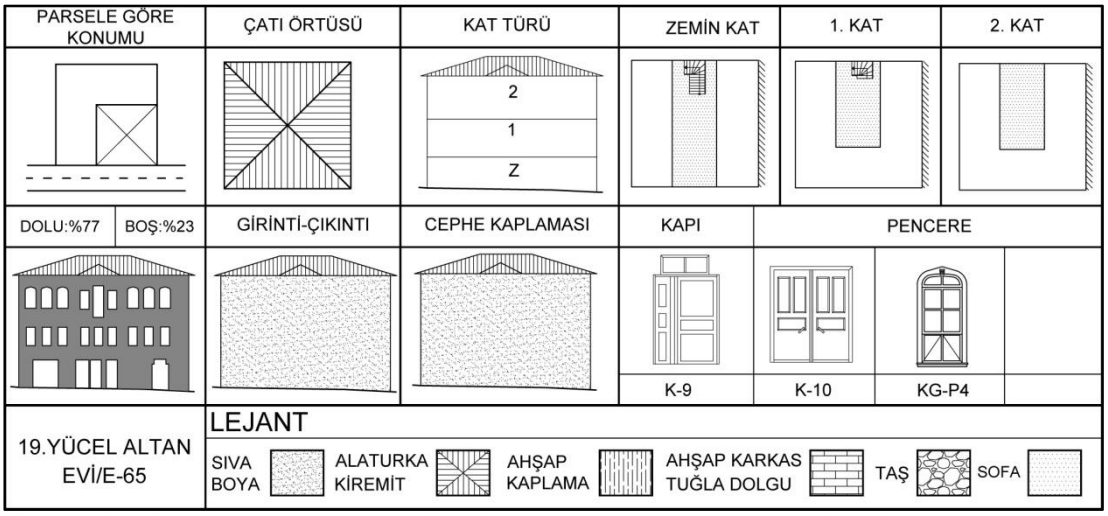
ENVANTER NO:65	KONUT ADI:YÜCEL ALTAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
SELİM ÇAPAR CADDESİ	-----	15	1
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.43.(Devam) Yücel Altan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:65	KONUT ADI:YÜCEL ALTAN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-9, K-10, pencere tipi KG-P4'tür (Tablo 2.44).

Tablo 2.44. Yücel Altan Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.14. M. İrfan Okuyan Evi

M. İrfan Okuyan Evi, Yenice Mahallesi, Selim Çapar Caddesi üzerinde bulunan, bahçeli, dört katlı bir konuttur. Konuta giriş, bodrum katta, kazan dairesi, odunluk ve konut girişi olmak üzere üç kapıdan, zemin katta cadde üzerinden iki kapıdan, toplamda beş kapıdan sağlanmaktadır (Tablo 2.45) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat planı, "T" sofalıdır. Sofaya dört oda kapısı açılır. Odunluk ve kazan dairesi kapıları bahçeye açılmaktadır. Kat planında, mutfak, oturma odası, banyo ve kiler bölümleri bulunmaktadır. Zemin kat ile bağlantı, bahçedeki taş merdivenler ile sağlanır, iç merdiven yoktur.

Zemin kat planı, iç sofalıdır, dört odası ve bir banyosu bulunur. Çift kanatlı ana giriş kapısı dışında tek kanatlı kat merdiveni ile bağlantılı ikinci giriş kapısı bulunur. Ana giriş kapısından, giriş holüne, sonra iç sofaya geçiş yapılır. Yatak odası, giriş holüne açılmaktadır. İç sofa, bahçeye doğru balkon çıkması yapar. İç sofaya, oturma odası, mutfak, tuvalet, yatak odası ve merdiven boşluğu kapısı açılmaktadır. Yatak odasında, banyo bulunur.

Birinci kat planı, zemin kat planı ile aynı düzendedir. İç sofaya, iki yatak odası, bir oturma odası, bir mutfak, bir tuvalet ile merdiven boşluğu kapısı açılır. İç sofa, balkon çıkması oluşturmaktadır. İkinci kapı girişinin bulunduğu alanda, giriş üstü

çatı örtüsü bulunur. Çatı kat planı, “I” tipi sofalıdır. Sofaya, üç balkonlu oda ile bir kiler kapısı açılır. Çatı arasında, depo olarak kullanılan iki bölüm daha bulunur.

- Cephe özellikleri

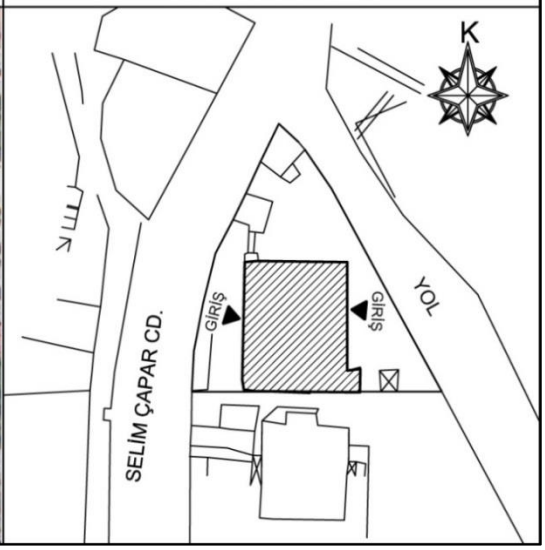
Doğu görünüşü, Selim Çapar Caddesi’ne bakar. İki girişlidir, ilki yapının orta kısmında çift kanatlı ana giriş kapısı, ikincisi, yapının sol köşesinde bulunan tek kanatlı yan giriş kapısıdır. Zeminde, ana giriş kapısının iki yanında birer adet ahşap pencere bulunur. Ahşap korkuluklu birinci kat balkonunda, ince işçilikli ahşap süslemeler kullanılmıştır. Balkonu destekleyen ahşap dikmeler, zeminden çatıya kadar yükselir. Balkon kapısının her iki tarafında birer ahşap pencere bulunur. Merdiven evinin birinci ve ikinci katında birer ahşap pencere kullanılmıştır. Çatı kat balkonu, ferforje korkulukludur. Çatı kat balkon çatısında, ince işçiliğe sahip ahşap süsleme detayı bulunmaktadır. Batı görünüşü, dört katlı, sokak görünüşüdür. Tek kanatlı giriş kapısının iki yanında küçük pencereler bulunur. Yapının sol kısmında, çatı örtülü küçük ahşap pencereli kazan dairesi bölümü, giriş kapısının her iki yanında birer adet dikdörtgen formlu, ferforje korkuluklu ahşap pencereler bulunmaktadır. Kazan dairesinin birinci ve ikinci katında devam eden küçük ahşap pencereler vardır. Konutun birinci ve ikinci katında ahşap korkuluklu, ince işçilikli, ahşap süslemeli balkon bulunmaktadır. Balkonun her iki yanında birer adet ahşap pencere bulunur. Çatı kat balkonu ferforje korkulukludur. Ahşap çatı balkon kapısının her iki yanında, giyotin pencereler bulunmaktadır.

Güney görünüşünde, bodrumda odunluk kapısı ile küçük ahşap penceresi bulunur. Zeminde ferforje korkuluklu ahşap pencere ile merdiven giriş holünün küçük ferforje korkuluklu ahşap penceresi, zemin ve birinci kattaki ahşap süslemeli balkon ve çatı katındaki ferforje korkuluklu iki balkon görünüşe girmektedir. Birinci katta, dikdörtgen formlu ahşap pencerenin yanında küçük bir ahşap pencere bulunmaktadır. Kuzey görünüşünde, bodrumda görünüşe kazan dairesinin ahşap kapısı ile iki küçük ahşap pencere girmektedir. Zemin ve birinci kat görünüşünde, ahşap korkuluklu, süslemeli balkon ile 1-1-1 diziliminde ferforje korkuluklu ahşap pencereler bulunmaktadır. Görünüşte simetri hakimdir. Çatı katında, ferforje korkuluklu balkon, balkon kapısının her iki yanında birer adet giyotin pencere ile küçük ahşap pencereler kullanılmıştır. Tüm görünüşlerde ahşap pencereler sövelidir. Ahşap kat

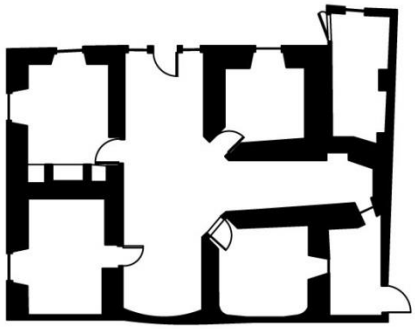
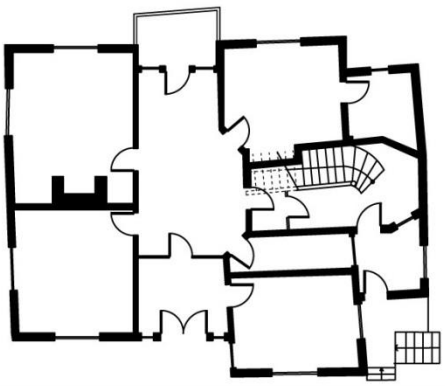
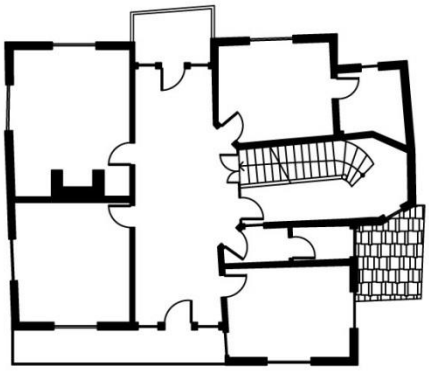
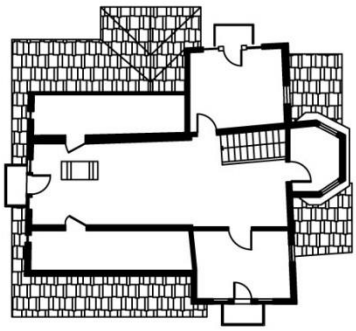
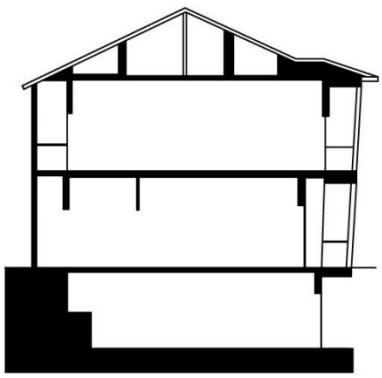
silmeleri ile köşe pervazları her görünüşte kullanılmıştır. Konut, kırma çatılı, alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniğinde, bodrum kat duvarları taş duvar, diğer katlarda ahşap karkas arası dizeme üstü sıva uygulaması yapılmıştır. Mevcut durumda, restoresi tamamlanmış ve konut sahipleri tarafından kullanılmaktadır.

Tablo 2.45. M. İrfan Okuyan Evi mimari özellikleri

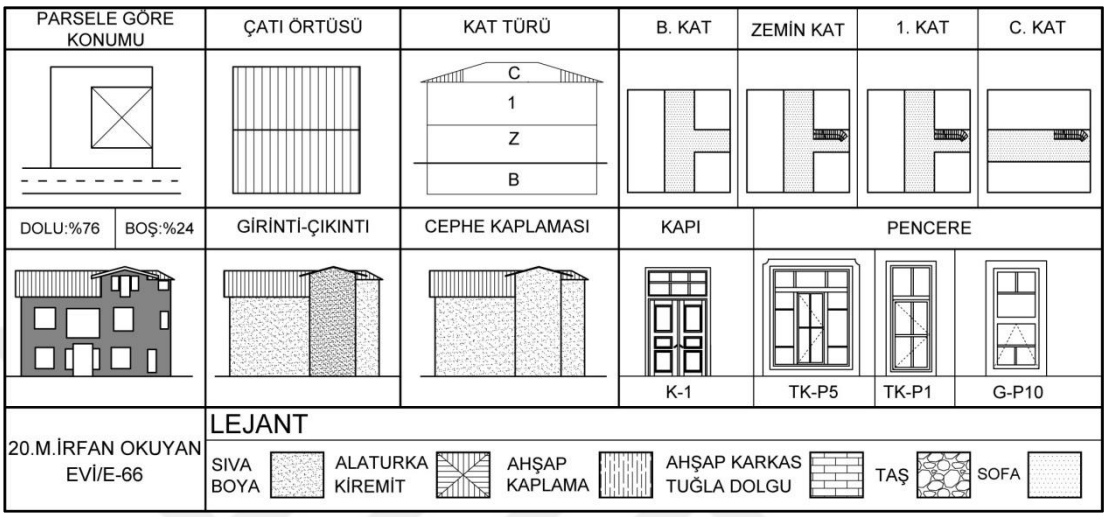
ENVANTER NO:66	KONUT ADI:M.İRFAN OKUYAN		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
------	----	5	2
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU		VAZİYET PLANI	
			

Tablo 2.45.(Devam) M. İrfan Okuyan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:66	KONUT ADI:M.İRFAN OKUYAN
PLANLAR	
B.KAT PLANI	Z. KAT PLANI
	
1.KAT PLANI	CİHANNÜMA KAT PLANI
	
ARKA GÖRÜNÜŞ	BATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olup, bodrum+zemin+1+cihannüma katlıdır. “T” biçimli iç sofalıdır. Kapı tipi, K-1, pencere tipleri, TK-P1, TK-P5, G-P10’dır (Tablo 2.46).

Tablo 2.46. M. İrfan Okuyan Evi’nin tipolojik özellikleri

2.2.15. Zennur Sayın Evi

Zennur Sayın Evi, Yenice Mahallesi, Selim Çapar Caddesi üzerinde, Göynük Çayı’nın batısında bulunan, iki katı ve çatı katı bulunan, bahçeli bir konuttur. Konuta giriş, cadde üzerinden ve Göynük Çayı tarafından olmak üzere iki tanedir (Tablo 2.47) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

Bodrum kat ile zemin kat birbirinden bağımsız olarak çözülmüştür. Zemin kat planında, çift kanatlı ahşap giriş kapısından önce giriş holüne, çift kanatlı ikinci bir ahşap kapıdan sonra salon bölümüne giriş yapılır. Salonun, doğusunda Göynük Çayı’na bakan yan yana iki oda bulunur. Salonun kuzeyinde mutfak ile merdiven ve banyo, tuvalet, lavabo mekânlarının açıldığı koridor bulunur. Banyo bölümü, yapıya sonradan eklenmiştir. Çatı katı, “I” biçiminde iki cepheye de uzanan uzun bir odadan ve odanın batısında bulunan balkondan oluşmaktadır.

- Cephe özellikleri

Batı görünüşü, Selim Çapar Caddesi’ne bakar. Giriş kapısının önü, balkonun alt kısmında camekân çevrili bir alan ve her iki yanında, ferforje korkuluklu birer ahşap

pencere bulunmaktadır. Çatı katında, ahşap dikmeler ile desteklenen, ahşap korkuluklu balkon ve balkon kapısının iki yanında, birer tane ahşap pencere vardır.

Doğu görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Tek kanatlı ahşap giriş kapısının iki yanında birer adet ferforje korkuluklu ahşap pencere bulunur. Birinci katta, zemindeki ile aynı hizada iki adet ahşap pencere, çatıda orta kısımda tek pencere ile alt köşelerde birer adet küçük ahşap pencereler görülmektedir. Banyo eklentisi, görünüşün sağ bölümünde tek yana eğimli bir çatı ile örtülmüştür. Güney görünüşünde, zemin ve birinci katta 1-1 düzeninde ahşap pencereler ile çatı katında üç adet küçük ahşap pencere açıklığı bulunmaktadır. Tüm cephelerde, ahşap kat silmeleri ile köşe pervazları kullanılmıştır. Balkon ve çatı katı dik mahyalı beşik çatı ile örtülüdür.

Yapım tekniği, bodrumda taş duvar, diğer katlarda ahşap karkas arası dizem üstü sıvadır. Mevcut durumda, mimari özelliklerini korumakta olan konut, ev sahipleri tarafından kullanılmaktadır.

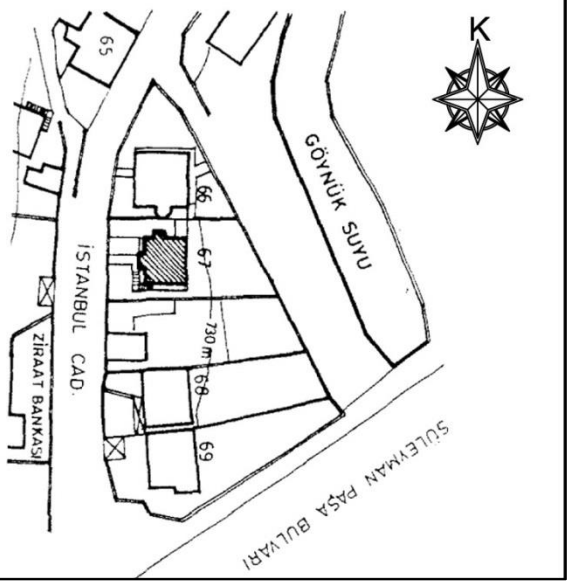

Şekil 2.9. Zennur Sayın Evi cadde görünümü

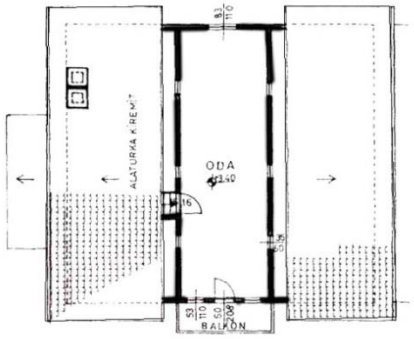
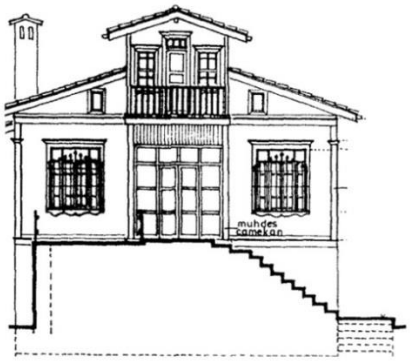

Şekil 2.10. Zennur Sayın Evi bahçe görünümü

Tablo 2.47. Zennur Sayın Evi mimari özellikleri

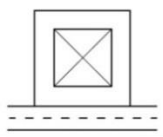
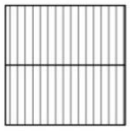
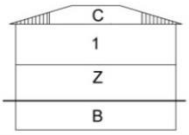
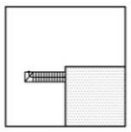
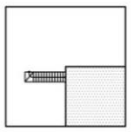
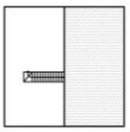
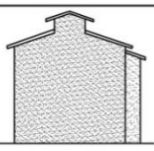
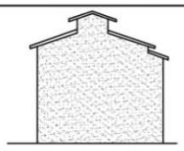
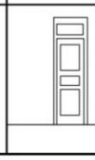
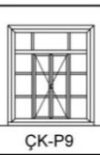
ENVANTER NO: 67	KONUT ADI: ZENNUR SAYIN		
MAHALLE: YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
İSTANBUL CADDESİ	----	5	3
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.47.(Devam) Zennur Sayın Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 67	KONUT ADI: ZENNUR SAYIN
PLANLAR	
ANA KAT PLANI	ÇATI KAT PLANI
	
BATI GÖRÜNÜŞÜ	DOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasında bulunur. Beşik çatılı olup, bodrum+zemin+cihannüma katlıdır. Dış sofalıdır. Pencere tipleri, ÇK-P9, G-P7'dir (Tablo 2.48).

Tablo 2.48. Zennur Sayın Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	C. KAT
					
DOLU:%80 BOŞ:%20	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
				 ÇK-P9	 G-P7
21.ZENNUR SAYIN EVİ/E-67	LEJANT				
SIVA BOYA	ALATURKA KİREMİT	AHŞAP KAPLAMA	AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	TAŞ	SOFA

2.2.16. Gülen Yıldırım Evi

Gülen Yıldırım Evi, Yenice Mahallesi, Selim Çapar Caddesi'nde, Göynük Çayı'nın batısında bulunan, üç katlı bir konuttur. Konuta giriş, bodrum katı ile zemin katından iki ayrı kapı ile sağlanmaktadır (Tablo 2.49) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

İkinci bodrum kat planı, "I" biçimli iç sofalıdır. Kat merdiveni, girişin tam karşısındadır. Odalar, sofanın iki yanında ikişerli olarak yan yana dizilmiştir.

Birinci bodrum kat planında, iç sofaya üç oda bir tuvalet kapısı açılmaktadır.

Zemin kat planın, "I" biçimli iç sofalıdır. Sofanın batısından, Selim Çapar Caddesi üzerinden olan giriş kapısı açılır. Odalar, sofanın iki yanında dizilmiştir. Yapının doğusuna bakan iki köşe oda, bahçeye doğru çıkma yapmıştır. Sofaya, üç oda, bir merdiven holü kapısı ile bir lavabo kapısı açılmaktadır.

- Cephe özellikleri

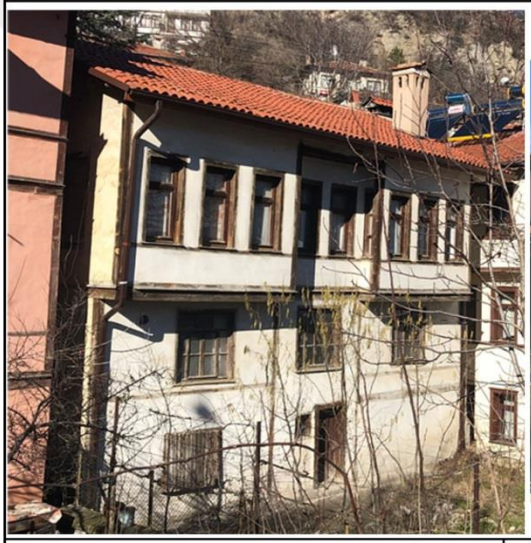
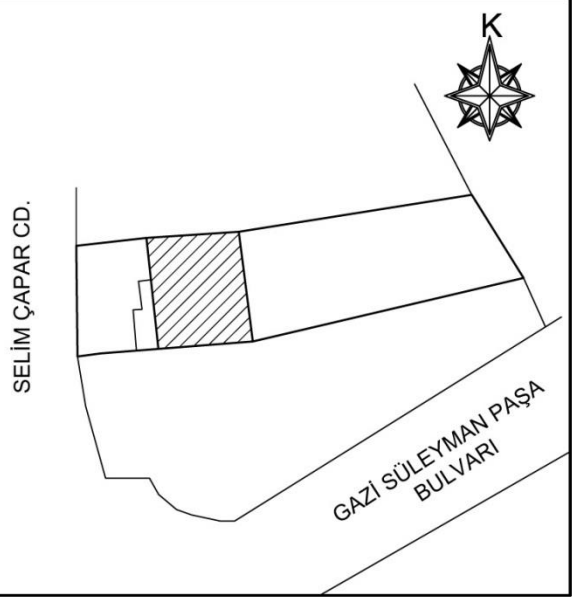
Doğu görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Üç katlıdır ve cephede simetri hakimdir. Tek kanatlı giriş kapısı, cephenin ortasında bulunur. Kapının hemen sol yanında sofayı aydınlatma için kullanılan küçük ahşap pencere bulunur. Köşe odalarda birer ahşap pencere açıklığı kullanılmıştır. Birinci bodrum kat pencere dizilimi, 1-1-1 biçimindedir. En üst katta köşe odalarında çıkma bulunur. Tek kanatlı ahşap pencere dizilimi, 3-2-3 şeklindedir.

Batı görünüşü, Selim Çapar Caddesi'ne bakar. Tek katlıdır. Giriş kapısının her iki yanında ikişer pencere bulunur. Giriş kapısına, 6 basamaklı, demir korkuluklu merdiven ile ulaşılır. Tüm görünüşlerde, ahşap kat silmeleri, pencere altı silmeleri ve köşe pervazları kullanılmıştır. Konut, beşik çatılı, alaturka kiremit örtülüdür.

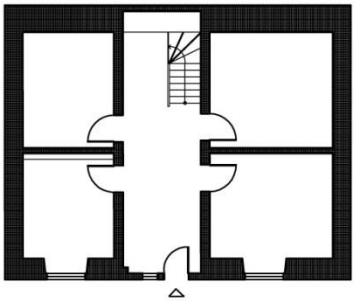
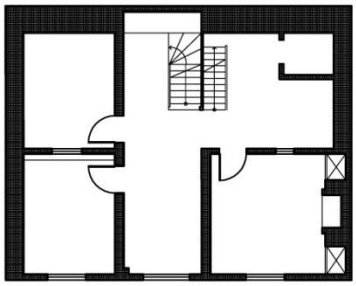
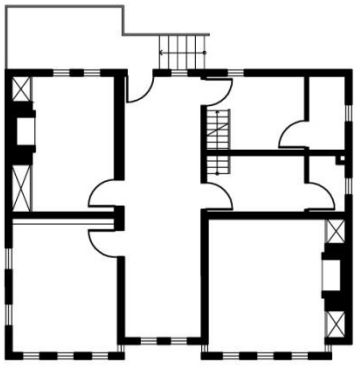
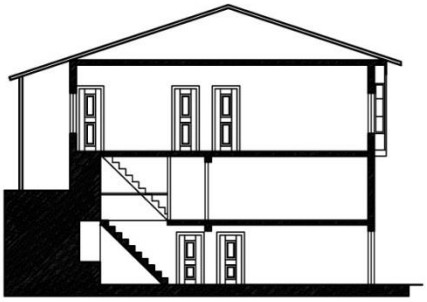
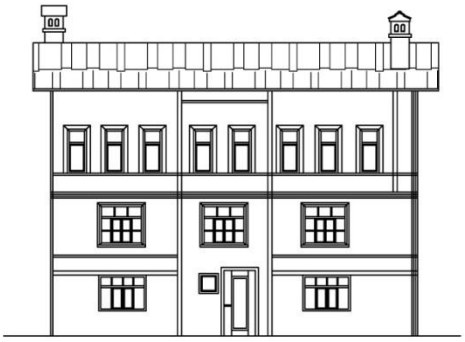
Yapı tekniği, birinci bodrum katının tüm duvarları ile ikinci bodrum katının doğusundaki dış duvarı dışında hepsi taş duvar, zemin kat planında ahşap karkas arası dizeme üstü sıva uygulaması yapılmıştır.

Mevcut durumda, konut sıvalarında dökülmeler ve kullanılan ahşap cephe öğelerinde yıpranmalar görülmektedir. Konut kullanılmamaktadır.

Tablo 2.49. Gülen Yıldırım Evi mimari özellikleri

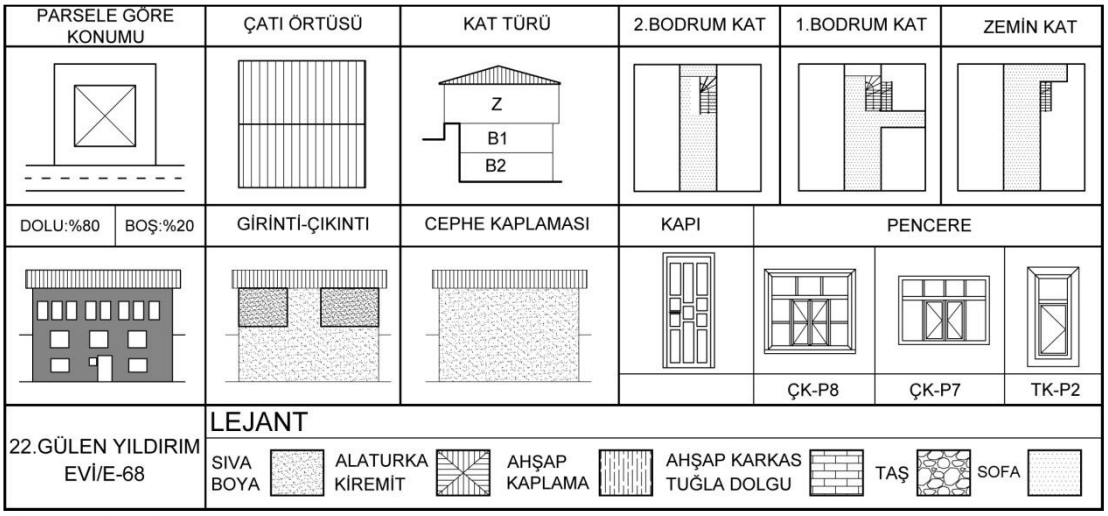
ENVANTER NO:68	KONUT ADI:GÜLEN YILDIRIM		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
SELİM ÇAPAR CD.	-----	5	5
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.49.(Devam) Gülen Yıldırım Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:68	KONUT ADI:GÜLEN YILDIRIM
PLANLAR	
2.B.KAT PLANI	1.B.KAT PLANI
	
Z.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
DOĞU GÖRÜNÜŞÜ	BATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasındadır. Beşik çatılı olup, 2 bodrum+1 katlıdır. İç sofalıdır. Pencere tipleri, ÇK-P7, ÇK-P8, TK-P2'dir (Tablo 2.50).

Tablo 2.50. Gülen Yıldırım Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.17. Haşim Bayram Evi

Haşim Bayram Evi, Yenice Mahallesi, Erenler Sokağı üzerinde, Beybahçesi Vadisi'nin batı yamacında bulunan, iki katlı bir konuttur. Konuta giriş kapısı tektir (Tablo 2.51) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, "L" biçimli iç sofalıdır. Çift kanatlı ahşap giriş kapısın açıldığı sofanın, her iki yanında birer oda bulunur. Lavabo, sofadan beş basamak üst kotta bulunur. Sofaya, iki oda, bir lavabo ve bir yüklük kapısı açılır. Birinci kat planı, "L" biçimli iç sofalıdır. Sofaya, üç oda, bir banyo ve bir lavabo kapısı açılır.

- Cephe özellikleri

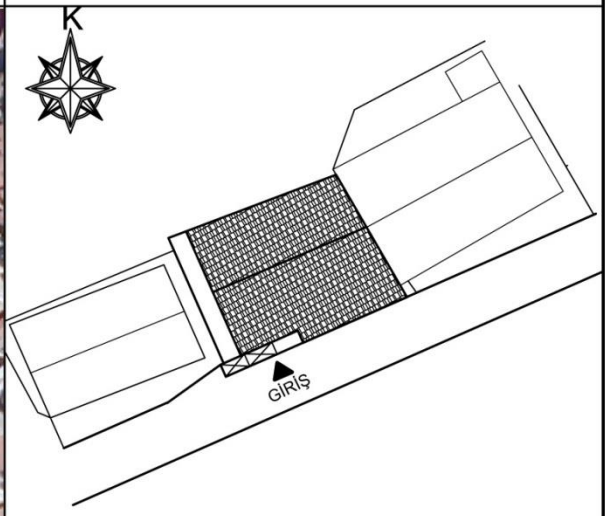
Güneydoğu görünüşü, Erenler Sokağına bakar. Zemin, 2-1-3, birinci kat, 2-2-3 pencere dizilimine sahiptir. Birinci katta bulunan ferforje korkuluklu balkon çıkması, ahşap payandalar ile desteklenmiştir.

Güneybatı görünüşü, yan parsele bakar. Görünüşe, iki çift kanatlı ahşap pencere, bir küçük ahşap pencere, balkon çıkması ve zeminde giriş kapısı girmektedir. Konut, beşik çatılı, alaturka kiremitlidir.

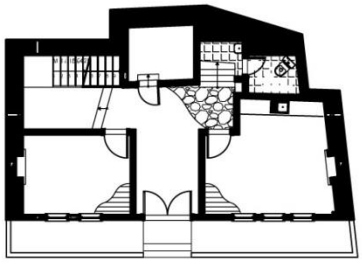
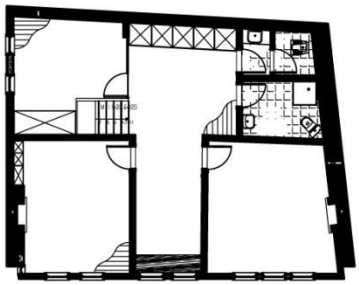
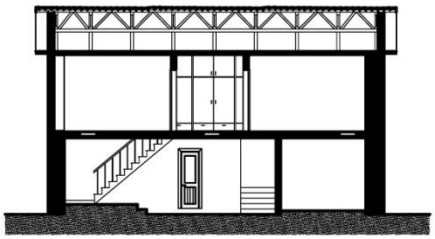
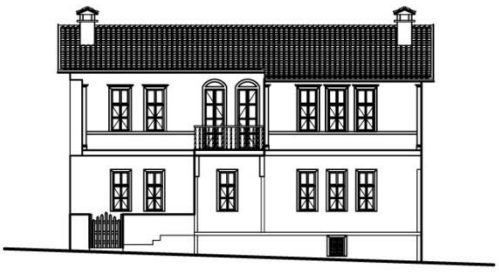
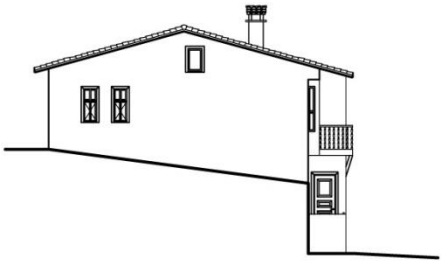
Yapı tekniği, temel ve zemin kat dış duvarları taş, zemin giriş cephesi ve iç duvarlar ile birinci kat ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır.

Mevcut durumda, zemin katın üzeri balkon olarak düzenlenmiş ve yapı beton sıva ile sıvanmıştır.

Tablo 2.51. Haşim Bayram Evi mimari özellikleri

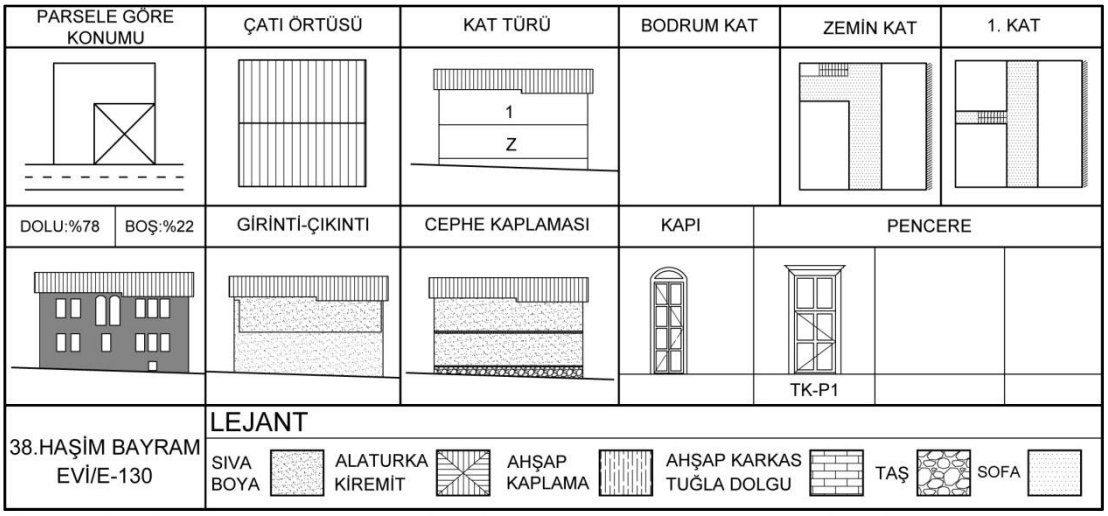
ENVANTER NO:130	KONUT ADI:HAŞİM BAYRAM		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ERENLER SOKAK	H.25.b.06.c.4.C.2	21	6
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.51.(Devam) Haşim Bayram Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:130	KONUT ADI:HAŞİM BAYRAM
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olpu, zemin+1 katlıdır. Zemin, hem iç-dış, birinci kat iç sofalıdır. Pencere tipi, TK-P1'dir (Tablo 2.52).

Tablo 2.52. Haşim Bayram Evi'nin tipolojik özellikleri

2.2.18. Mehmet Örücü Evi

Metin Örücü Evi, Yenice Mahallesi, Örücü Sokak'ta, Beybahçesi Vadisi'nin doğu yamacında bulunan, iki katlı bir konuttur. Konuta giriş, iki kottan da sağlanmaktadır. Her iki giriş kapısı, tek kanatlı ahşap kapıdır (Tablo 2.53) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, kat merdivenin bulunduğu giriş holü ve +1,84 kotundaki asma kattan oluşmaktadır. Birinci kat planı, "I" biçimli giriş ve merdivenin bulunduğu hole açılan üç oda ve banyodan oluşur. Lavabo, banyo ve küçük oda giriş holünden dört basamak üst kotta bulunmaktadır. Batı yönündeki odalardan biri dışa çıkma, diğeri balkon çıkması yapmaktadır.

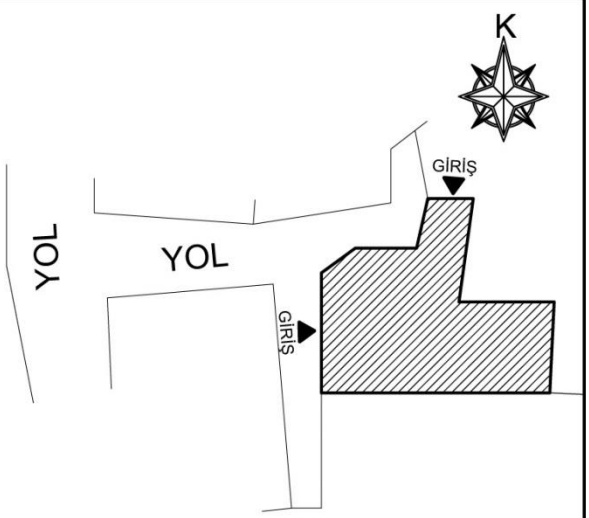
- Cephe özellikleri

Batı görünüşü, Örücüler Sokağına bakar. Tek kanatlı, üzerinde ışıklığı bulunana giriş kapısı dışında zeminde açıklık kullanılmamıştır. Birinci kat pencereleri 1-2-2 şeklinde sıralanmıştır. Balkon ve oda çıkması ahşap payandalarla desteklenmiştir. Kuzey görünüşüne, birinci katta bulunan, tek kanatlı ahşap giriş kapısı ile iki küçük ahşap pencere girmektedir.

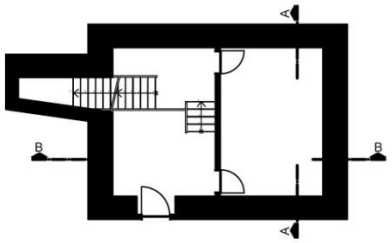
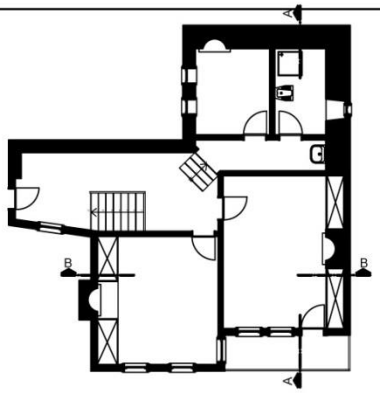
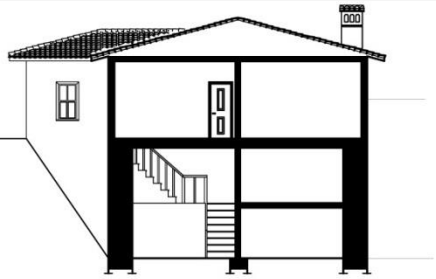
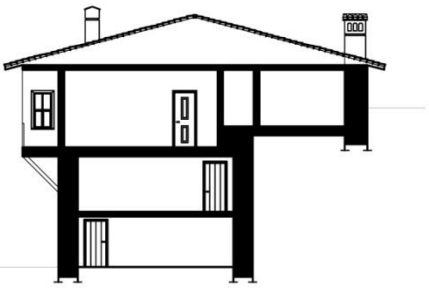
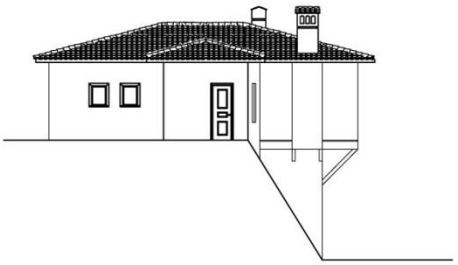
Yapım tekniği, zemin taş duvar, birinci kat ahşap karkas arası ahşap dizeme ya da kerpiç dolgu üzeri sıvadır.

Mevcut durumda, restorasyon çalışmaları devam etmektedir.

Tablo 2.53. Mehmet Örücü Evi mimari özellikler

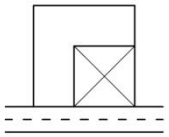
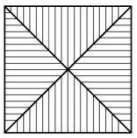
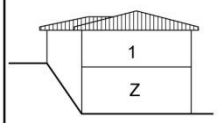
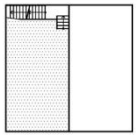
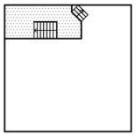
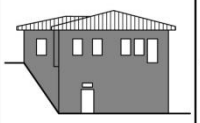
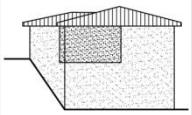
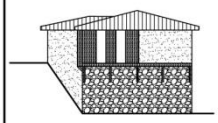
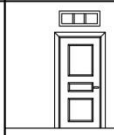
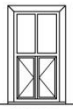
ENVANTER NO:134	KONUT ADI:MEHMET ÖRÜCÜ		
MAHALLE:YENİCE MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ÖRÜCÜLER SOKAK	H.25.b.06.c.3.D.4	27	17
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.53.(Devam) Mehmet Örücü Evi mimari özellikleri

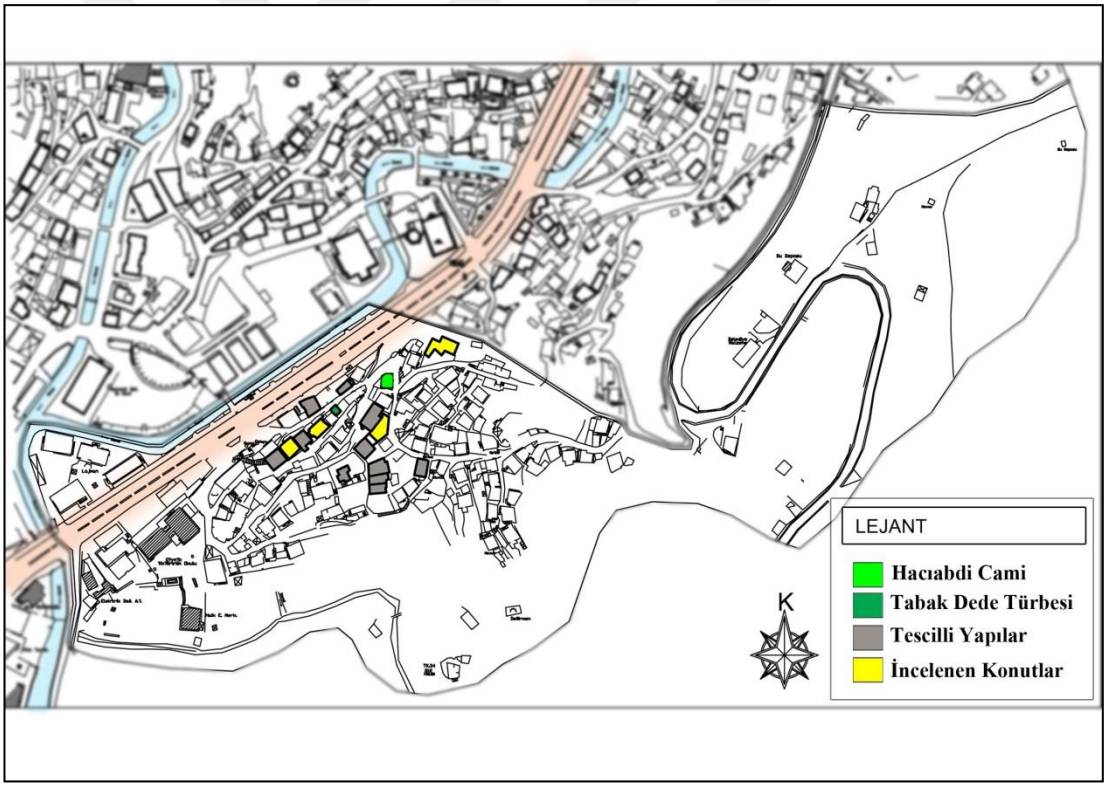
ENVANTER NO:134	KONUT ADI:MEHMET ÖRÜCÜ
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
BATI GÖRÜNÜŞÜ	KUZEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olpu, zemin+1 katlıdır. Dış sofalıdır. Pencere tipi ÇK-P2'dir (Tablo 2.54).

Tablo 2.54. Mehmet Örücü Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%83 BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
				 ÇK-P2	
40.MEHMET ÖRÜCÜ EVİ/E-134	LEJANT SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA				

2.3. Hacı Abdi Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Şekil 2.11. Hacıabdi Mahallesi'nde incelenen konutlar

Hacı Abdi Mahallesi, Göynük Vadisinin güneyindeki yamaçlarında, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'nın güney kısmında kurulmuştur. Eğimli, dar sokakları manzara yönüne bakan geleneksel konutların yan yana sıralanmasından oluşmaktadır. Bahçeli konut sayısı oldukça azdır. Göynük İlköğretim Okulu, Halk Eğitim Merkezi, Lojmanlar ve Tarihi Hacı Abdi Cami, Tabak Dede Türbesi ile Gürcüler Konağı bu mahallede

bulunmaktadır. Tescilli 15 yapısı bulunan mahallede çalışma kapsamında 4 konut incelenmiştir. Bu konutlar; Osman Öztop Evi, Oya Suveren Evi, Muzaffer Öztop Evi ve Gürcüler Evi'dir.

2.3.1. Osman Öztop Evi

Osman Öztop Evi, Hacı Abdi Mahallesi, Deve Yolu Sokak'ta, Göynük Vadisi'nin doğu yamacında, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'nın doğu kısmında bulunur. İki katlı yapının tek giriş kapısı bulunur (Tablo 2.55) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, cadde üzerinden üç basamaklı merdiven ile üzerinde ahşap kafesli ışıklığı bulunan çift kanatlı ahşap giriş kapısına ulaşılır. "I" tipi iç sofanın iki yanında ikişer oda ve tuvalet bulunur. Sofanın diğer ucunda kat merdiveni yer alır. İç sofa hayat ve çardak olmak üzere iki kottan oluşur. Çift kanatlı giriş kapısından hayat bölümüne orda da altı basamak ile tek kanatlı ahşap kapısından çardak bölümüne girilir. Birinci kat planı, "I" tipi sofalıdır. Sofa, balkon ile beraber dışa çıkma yapar. Manzara yönündeki köşe odalarda da çıkma bulunur. Birinci katta, sofa, dört oda ve bir tuvalet hacmi bulunur.

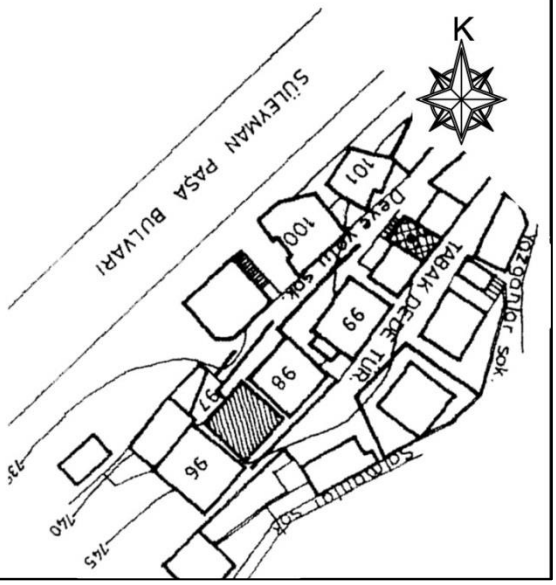
- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, bitişik nizamlı olan konutun tek cephesi ve manzaraya bakan görünüşüdür. Zeminde, çift kanatlı kafesli ışıklığı olan ahşap giriş kapısı bulunur. Giriş kapısının solunda üç, sağında iki adet dikdörtgen formlu ahşap pencereler bulunur. Birinci kat pencere dizilimi 3-3-3 biçimindedir. Birinci kat köşe odaları ahşap konsollarla desteklenen çıkmalar oluşturmuştur. Çıkmaların orta kısmında, ahşap korkuluklu bir balkon bulunur. Konut kırma çatı, alaturka kiremit ile örtülüdür.

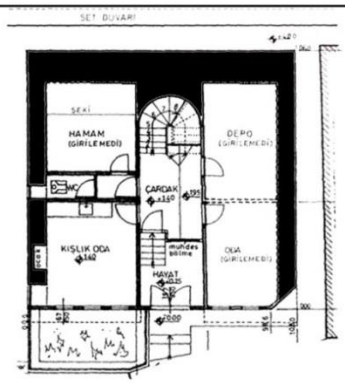
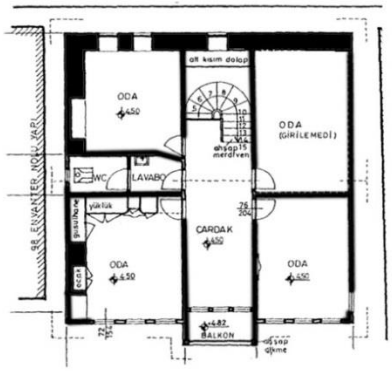
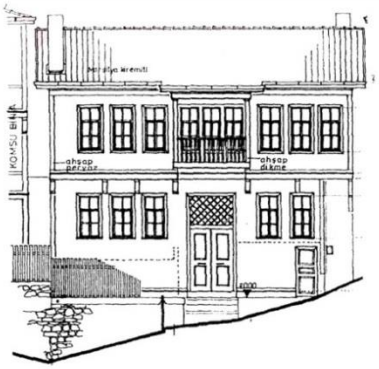
Konutu yapım tekniğinde ahşap karkas arası dizeme ile moloz taş duvar kullanılmıştır. Zemin katta kuzeybatı duvarı hariç tüm dış duvarlar ile birinci kattın kuzeydoğu ve kuzeybatı dış duvarları moloz taş geriye kalan tüm duvarlar ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır.

Mevcut durumda, konut iyi durumda ve sahipleri tarafından kullanılmaktadır.

Tablo 2.55. Osman Öztop Evi mimari özellikleri

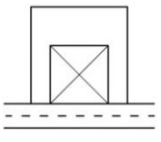
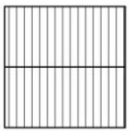
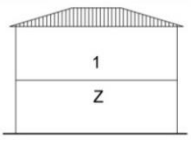
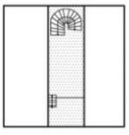
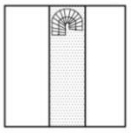
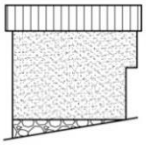
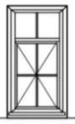
ENVANTER NO: 97	KONUT ADI: OSMAN ÖZTOP		
MAHALLE: HACIABDİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
DEVE YOLU SOKAK	----	138	12
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.55.(Devam) Osman Öztop Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 97	KONUT ADI: OSMAN ÖZTOP
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1.KAT PLANI
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	
	

Konut, sokağa dayalıdır. Beşik çatılı olup, zemin+1 katlıdır. “I” biçiminde iç sofalıdır. Kapı tipi, K-3, pencere tipi ÇK-P2’dir (Tablo 2.56).

Tablo 2.56. Osman Öztop Evi’nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%76 BOŞ:%24	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
			 K-3	 ÇK-P2	
30.OSMAN BEY EVİ/E-97	LEJANT SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA				

2.3.2. Oya Suveren Evi

Tarihi konut, Hacı Abdi Mahallesi, Deve Yolu Sokak'ta, Göynük Vadisi'nin doğu yamacında bulunur. Konut iki girişlidir. Zeminde ana girişi ve birinci katta arka bahçeye çıkış kapısı bulunur (Tablo 2.57) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat giriş holünün sağında hamurluk-sebzelik odası, solunda odunluk-kömürlük bölümü olmak üzere üç bölümden oluşur. Giriş holünün tam karşısında kat merdiveni bulunur. Birinci katta, L biçimindeki iç sofanın ortasında merdiven bulunur. Sofada, arka bölümünde iki oda, manzaraya bakan kısımda günlük oda, küçük bir oda ve mutfak + oda olarak kullanılan yan yana üç oda bulunur. Yapıya ek olarak yapılan lavabo ve tuvalet alanından arka bahçeye çıkış kapısı açılır. İkinci kat planında iç sofaya dört oda ve sonradan eklenmiş olan lavabo kapısı açılır. İç sofa eyvanlarla kuzeydoğu ve kuzeybatı cephelerine açılmaktadır. Odaların üçünde ocak ve ikişer adet gömme dolap bulunur.

- Cephe özellikleri

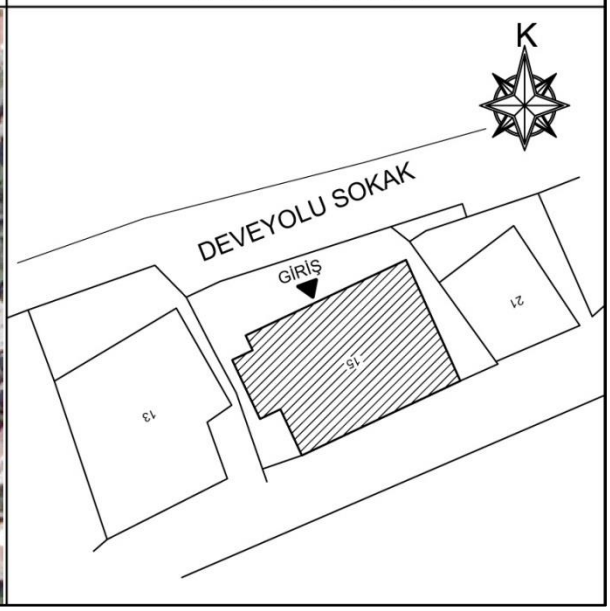
Kuzeydoğu görünüşü, Deveyolu Sokağı'ndan olan, manzaraya bakar. Zeminde, üzerinde ışıklığı olan çift kanatlı giriş kapısı ve üç küçük pencere açıklığı bulunur. Birinci kata 2-2-2 diziliminde dikdörtgen formlu giyotin pencereler vardır. İkinci kat köşe odaları basit konsol çıkma oluşturmuştur. Pencere dizilimi 3-2-3 şeklindedir. Ortadaki pencereler basık kemerli, diğerleri dikdörtgen formlu giyotin tipi pencerelerdir. Sağ cephede zeminden çatıya kadar uzanan, tuvalet eklentisi bulunur.

Kuzeybatı görünüşünde, zeminde açıklık yoktur. Birinci katta, iki pencere açıklığı bulunur. İkinci katta, 2-1-3 biçiminde pencere dizilimi vardır. En alt kotta çift kanatlı ahşap bahçe giriş kapısı bulunur. Cephelerde, ahşap köşe pervazları, kat silmeleri kullanılmıştır. Kırma çatı, alaturka kiremit örtülüdür.

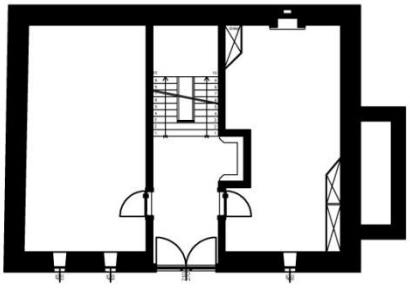
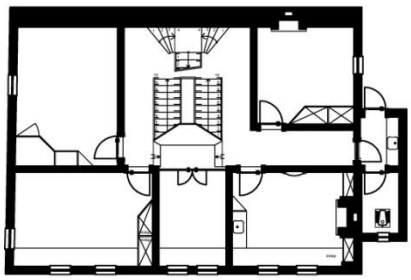
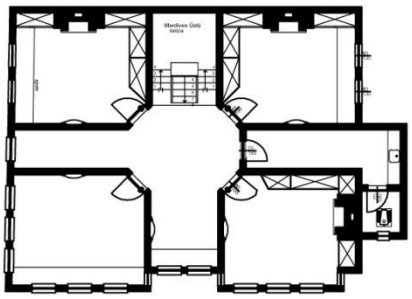
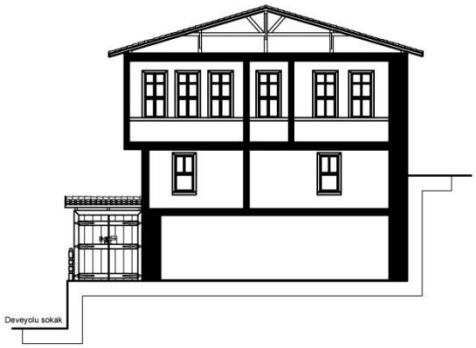
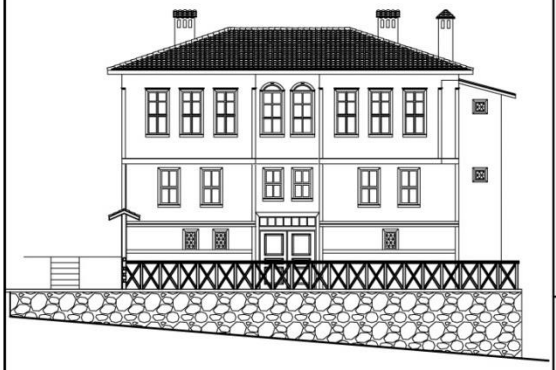
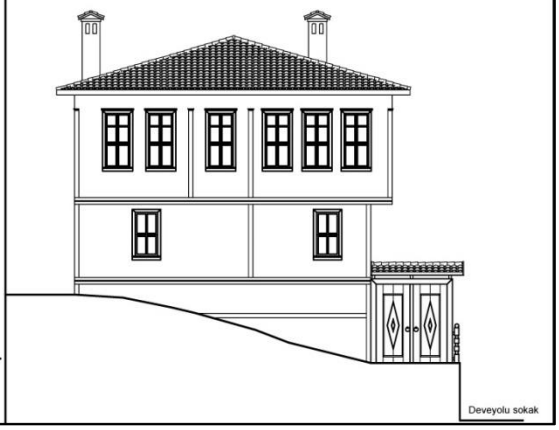
Yapım tekniği, zemin katın tüm dış duvarları ile birinci katın arka dış duvarı taş duvar, yapının geri kalan bölümleri ahşap karkas arası ahşap bağdadi dolgu üstü sıvadır.

Mevcut durumda, restore edilen yapı iyi durumdadır.

Tablo 2.57. İnci Oya Suveren Evi mimari özellikleri

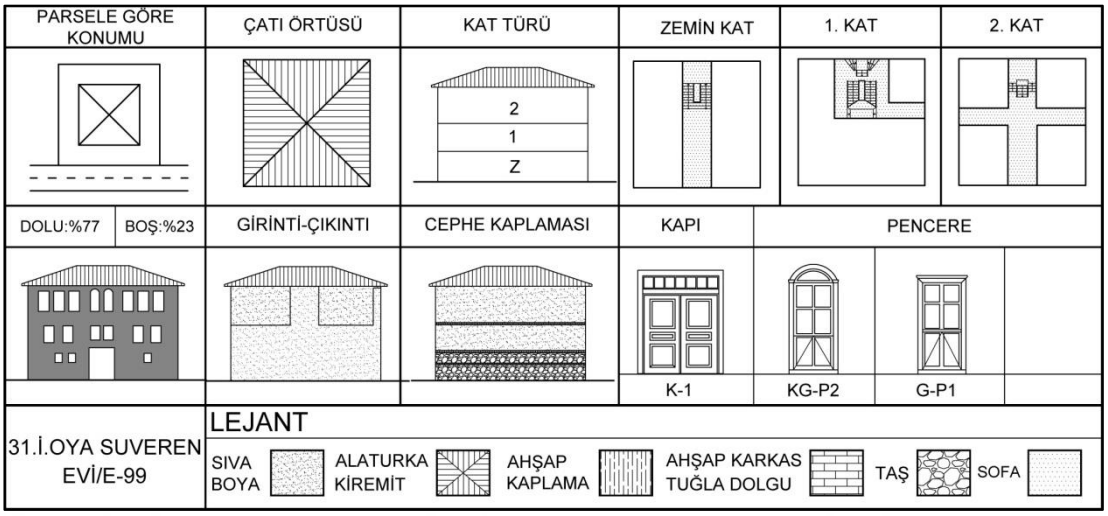
ENVANTER NO:99	KONUT ADI:İNCİ OYA SUVEREN		
MAHALLE:HACIABDİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
DEVEBOYLU SOKAK	H.25.b.11.b.1.b.2	138	15
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.57.(Devam) İnci Oya Suveren Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:99	KONUT ADI:İNCİ OYA SUVEREN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	B-B KESİTİ
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasındadır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-1, pencere tipi G-P1, KG-P2'dir (Tablo 2.58).

Tablo 2.58. İnci Oya Suveren Evi'nin tipolojik özellikleri

2.3.3. Muzaffer Öztop Evi

Konut, Hacı Abdi Mahallesi, Deve Yolu Sokak üzerinde, Göynük Vadisi'nin doğu yamacında bulunur. Konuta giriş tek kanatlı bir ahşap kapı ile olur. Tek girişlidir (Tablo 2.59) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, hayat bölümü, odunluk, hamur ile erzak hazırlama bölümünden oluşur. Ahşap kat merdiveni girişin karşısındadır. Girişin sol tarafında kalan odunluk bölümü bir kot yukarıda bulunur. Hayat bölümünün arka kısmında ocak vardır.

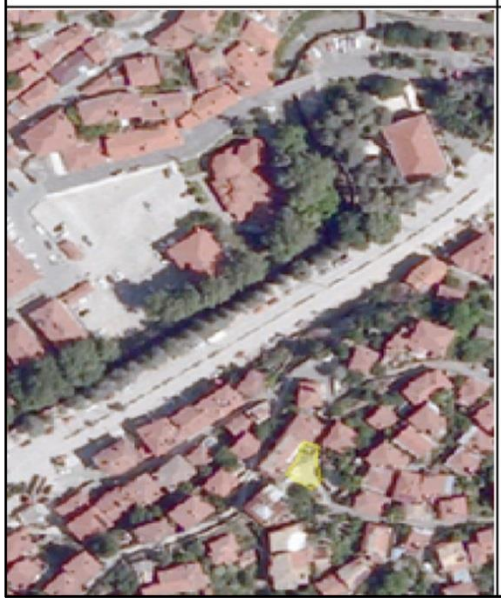
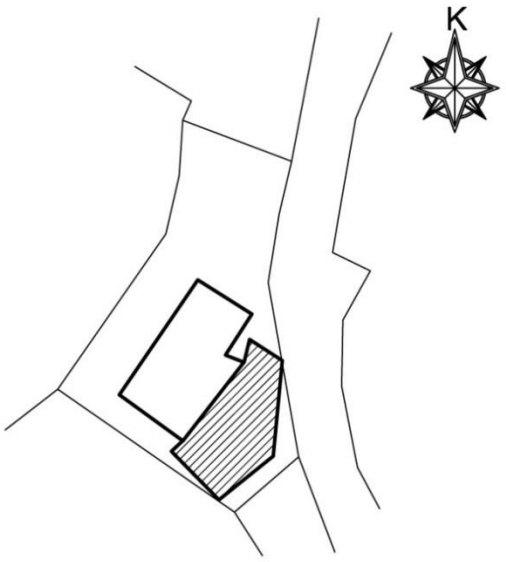
Birinci kat planı, iç sofalı plan tipidir. Kat planında, sofa, altı oda, banyo ve tuvalet hacimleri bulunur. Sofanın arka bölümünde, merdivenin tam karşısında, banyo ve tuvalet bölümü yer alır. Sofanın sol kısmında, iki büyük yatak odası ile ön bölümünde bir oda vardır. Sofanın sağında mutfak ve oturma odası bulunur. Mutfak ile oturma odasına sağ kısımdan fırın evi, arka kısımdan kiler kapısı açılır.

- Cephe özellikleri

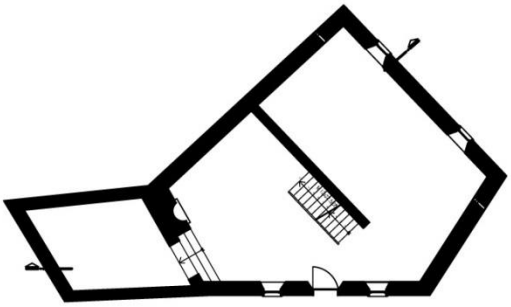
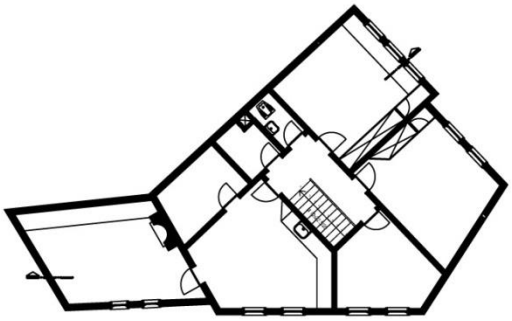
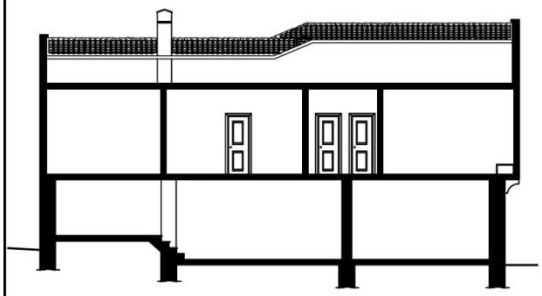
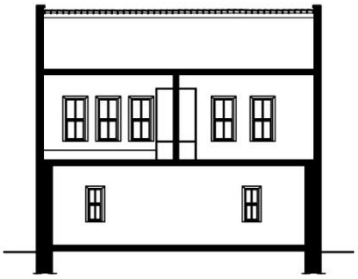
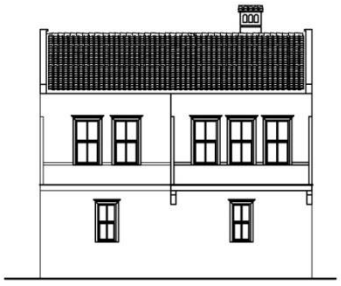
Kuzeydoğu görünüşü, giriş cephesidir. Zeminde, tek kanatlı ahşap giriş kapısı ve her iki yanında birer adet ahşap pencere bulunur. Birinci kat pencere dizimi 2-2-2 şeklindedir. Güneybatı görünüşü, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'ndan bakar. Zeminde iki pencere açıklığı vardır. Birinci katta 2-3 diziliminde ahşap pencereler bulunur.

Yapı tekniği, zemin taş duvar, birinci kat ahşap karkas iskelet arası ahşap bağdadi dolgu üzerine sıva uygulaması yapılmıştır. Mevcut durumda, yıkılmış durumdadır, sadece zemin kat kalıntıları kalmıştır.

Tablo 2.59. Muzaffer Öztop Evi mimari özellikleri

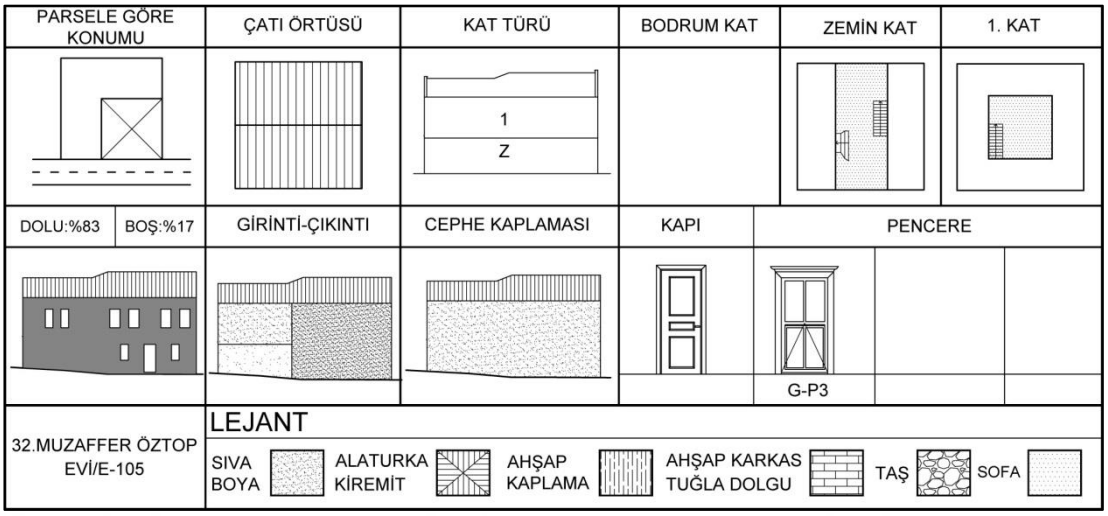
ENVANTER NO:105		KONUT ADI:MUZAFFER ÖZTOP	
MAHALLE:HACIABDİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
DEVEYOLU CADDESİ	H.25.b.11.b.1.b.2	137	4-5
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU		VAZİYET PLANI	
			

Tablo 2.59.(Devam) Muzaffer Öztop Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:105	KONUT ADI:MUZAFFER ÖZTOP
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	B-B KESİTİ
	
KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Beşik çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Pencere tipi G-P3'tür (Tablo 2.60).

Tablo 2.60. Muzaffer Öztop Evi'nin tipolojik özellikleri

2.3.4. Gürcüler Evi

Gürcüler Konağı, 200 yıllık tarihi geçmişi ile Göynük kentinin en önemli konaklarındandır. Hacı Abdi Mahallesi, Turanlar Sokak'ta, Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'nın doğusundaki yamaçta bulunur. Zemin katına bahçeden iki ayrı kapıdan girilir (Tablo 2.61) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

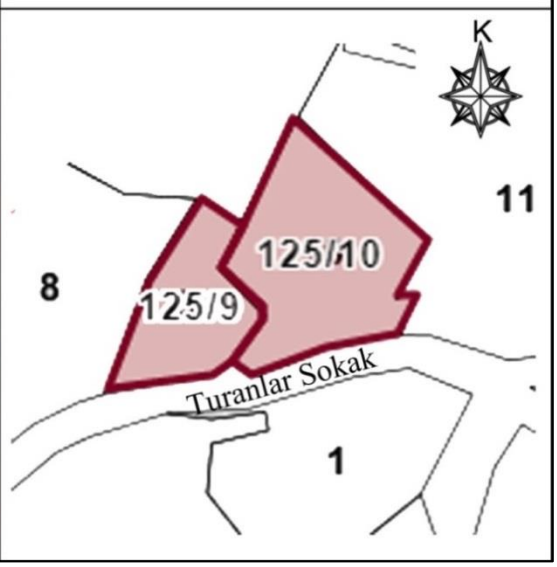
Zemin kat planında iki ayrı giriş bulunur. Ahşap kapıdan hayat bölümüne, iki basmakla çardak bölümüne ulaşılır. Hayat bölümünün sol tarafından bir odanın kapısı açılır. Hayat bölümünün sağındaki odanın giriş kapısı ayrıdır. Çardağın her iki tarafında birer oda bulunur. Konutun, toplamda dört odalı ve bir iç sofalı plan tipinde zemin katı vardır. Birinci kat, "I" tipi iç sofanın her iki tarafı ikişer odayla çevrilidir. Sofaya dört oda ve bir tane de ek olarak yapılan mutfak bölümünün kapısı açılır. Ek yapıda toplamda beş bölüm bulunur.

- Cephe özellikleri

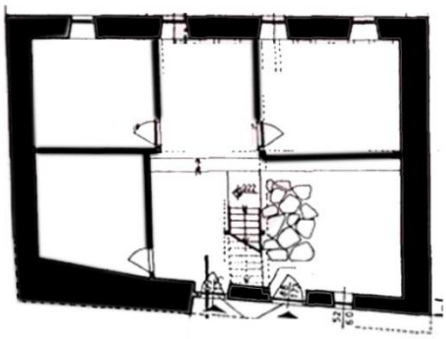
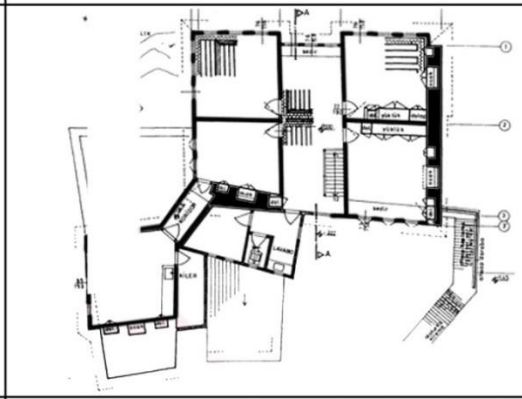
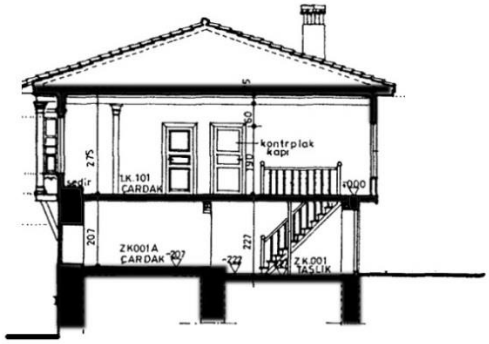
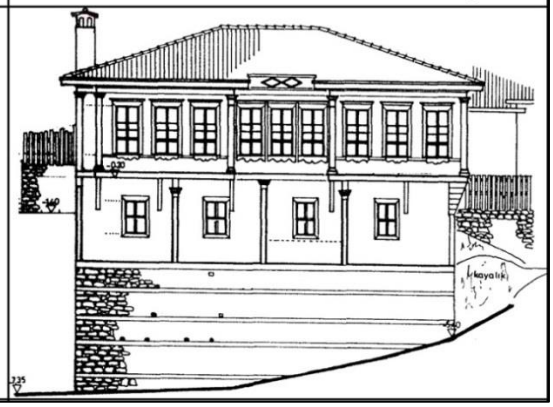
Kuzeydoğu görünüşünde, kayalıkların üzerinde bulunan konutun birinci katında 1-1-1-1 düzeninde dört adet dikdörtgen formlu sürme ahşap pencereler bulunur. İkinci kat pencere düzeni 3-3-3 şeklindedir. İkinci kat oda çıkmaları ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Kuzeybatı görünüşü, manzara cephesidir. Zemin sağır bırakılmış, birinci kat pencere dizimi 3-2-3 biçimindedir.

Yapım tekniği, kayalık bir zeminde inşa edilen konut, ahşap hatıllı yüksek taş duvarların üzerine oturtulmuştur. Zemin kat duvarları ile birinci kat güneydoğu ile güneybatı duvarları moloz taş duvardır. Konutun geri kalan duvarları ahşap karkas arası dizeme üstü sıvadır. Mevcut durumda, Gürcüler Konağı Göynük Kent Müzesi olarak hizmet vermektedir.

Tablo 2.61.Gürcüler Evi mimari özellikleri

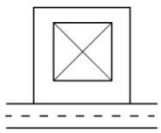
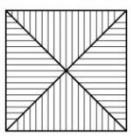
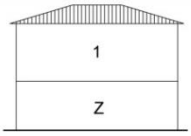
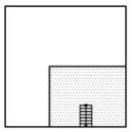
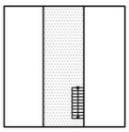
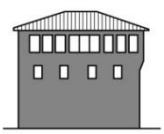
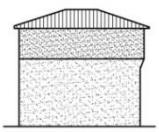
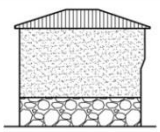
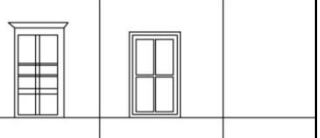
ENVANTER NO: 109	KONUT ADI: GÜRCÜLER EVİ		
MAHALLE: HACIABDİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
TURANLAR SOKAK	----	125	9-10
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.61.(Devam) Gürcüler Evi mimari özellikleri

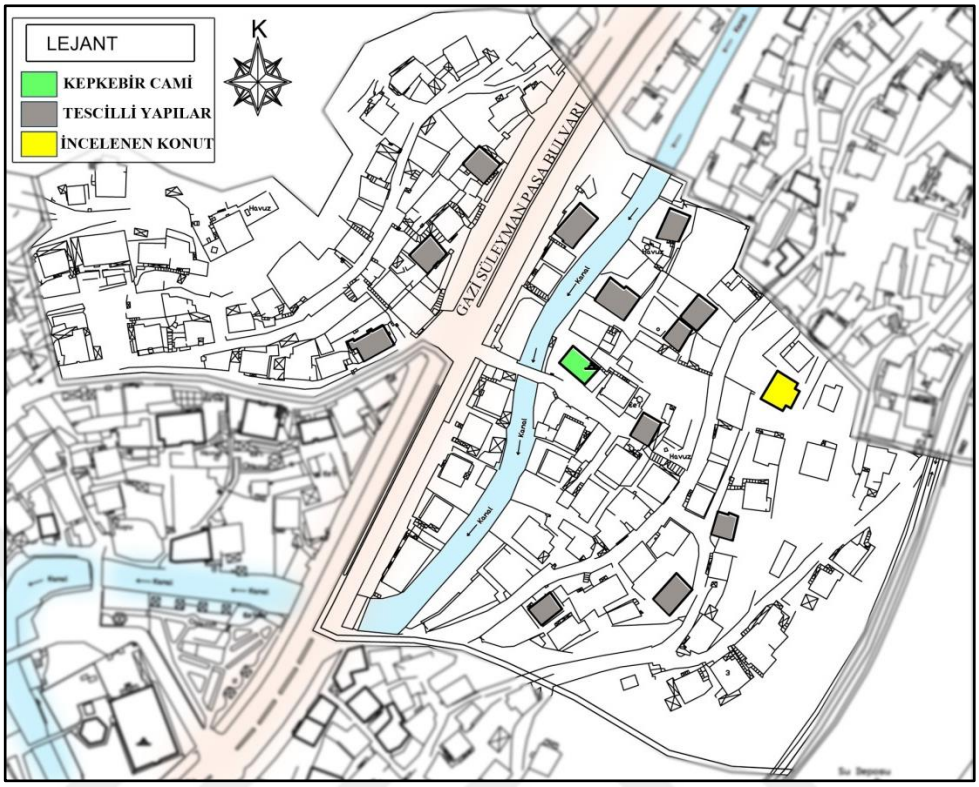
ENVANTER NO: 109	KONUT ADI: GÜRCÜLER EVİ
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1.KAT PLANI
	
KESİT	KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasındadır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. Zemin dış, birinci kat iç sofalıdır (Tablo 2.62).

Tablo 2.62. Gürcüler Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%83 BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
					
33.GÜRCÜLER EVİ/E-109	LEJANT SIVA BOYA, ALATURKA KİREMİT, AHŞAP KAPLAMA, AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU, TAŞ, SOFA				

2.4. Kepkebir Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Şekil 2.12. Kepkebir Mahallesi'nde incelenen konutlar

Kepkebir Mahallesi, Göynük Vadisini ikiye bölen Gazi Süleyman Paşa Caddesi'nin her iki tarafındaki vadinin yamaçlarında kurulmuştur. Kuzeydoğusunda Çeşme, güneyinde Hacı Abdi ve batısında Cuma Mahallesi bulunmaktadır. Mahallenin ortasından Göynük Çayı geçmektedir. Mahalleye ismini veren Kepkebir Cami Göynük Çayı'nın sınırında konumlanmıştır. Mahallede bulunan tescilli yapı sayısı 12'dir. Mahallede çalışma kapsamında incelenen tek konut Orhan Ünver Evi'dir.

2.4.1. Orhan Ünver Evi

Orhan Ünver Evi, Cuma Mahallesi, Şıhhızır Sokak'ta Göynük Vadisi'nin yamaçlarında, büyük bir bahçe içerisinde bulunmaktadır. Evin tek giriş kapısı vardır. Ana giriş kapısı, yapının kuzeybatı görünüşünde bulunmaktadır (Tablo 2.63) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, dış sofalı plan düzenine sahiptir ve iki oda ile bir hayattan oluşur. Odalar hayatın sol tarafında yan yana sıralanmıştır. Ahşap kat merdiveni, hayatın sol üst köşesinde bulunur.

Birinci kat, "I" tipi iç sofalı plan tipindedir. Odalar sofanın her iki tarafında sıralanmıştır. Toplamda dört oda ve bir tuvalet bulunmaktadır. Kuzeybatı yönünde manzaraya bakan köşe odaların çıkmaları bulunur. Manzaraya bakan batıdaki oda dışında tüm odalarda ocak, dolap ve gusülhane gibi bölümler bulunur. Tuvalet, merdivenin yanındadır.

- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Zemin duvarında 1-1-1 diziliminde üç adet dikdörtgen formlu küçük pencere açıklığı bulunur. Birinci kat pencere sıralanışı 3-2-3 şeklindedir. Kat pencereleri ahşap dikdörtgen formlu giyotin pencerelerdir. Köşe odalarda çıkma bulunur.

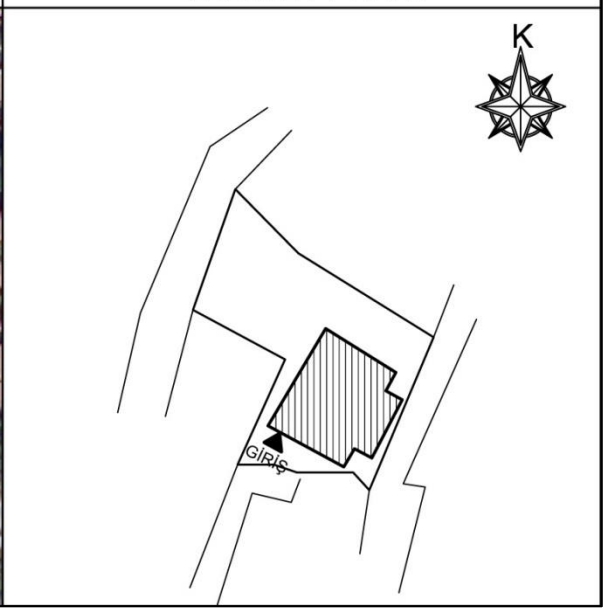
Güneybatı görünüşü, giriş görünüşüdür. Zemin katta çift kanatlı ahşap giriş kapısı dışında açıklık yoktur. Birinci kat pencere sıralanması 3-2 şeklindedir. Pencere altı ve kat arası ahşap silmeler bulunur.

Kuzeydoğu görünüşünde, zemin kat duvarları tamamen sağır durumdadır. Birinci kat 2-1 biçiminde pencere açıklığı bulunur. Üç pencereden ikisi aynı formda, çıkma üzerinde bulunan köşe penceresi daha dar biçimdedir. Tüm görünüşlerde olduğu gibi bu görünüşte pencere altı ve kat arası ahşap silmeler ile köşe pervazları bulunur. Kırma çatılı, alaturka kiremitlidir.

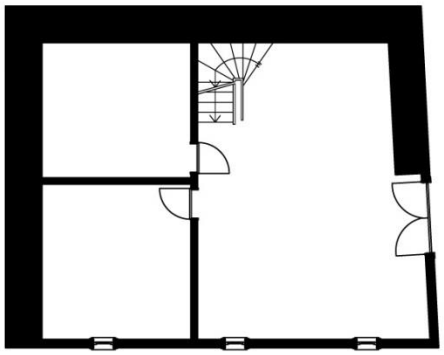
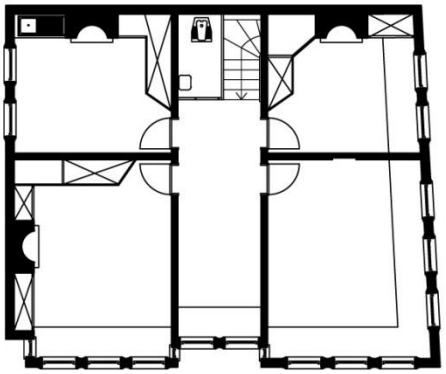
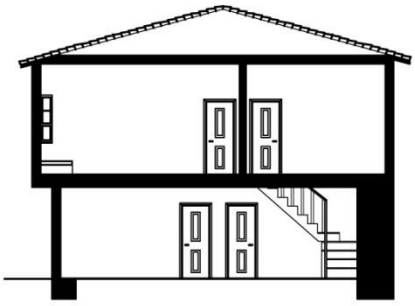
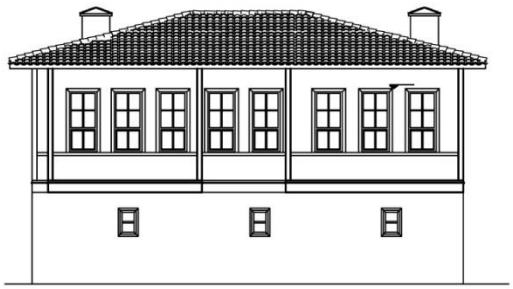
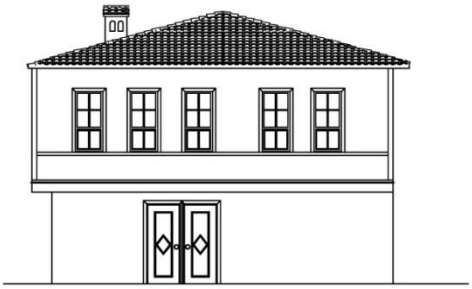
Yapım tekniği zeminde taş duvar üzerine sıva, birinci katta ahşap karkas arası dolgu üzeri sıvalıdır. Zemin kat zemini doğal taş kaplamadır.

Mevcut durumda, geleneksel yapının yer yer sıva ve duvarlarında dökülmeler mevcuttur. Bacası yıkılmış, çatısında çok fazla hasar bulunur. Konut terk edilmiş, harap durumdadır.

Tablo 2.63. Orhan Ünver Evi mimari özellikleri

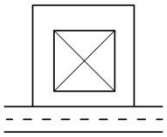
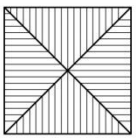
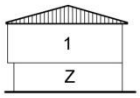
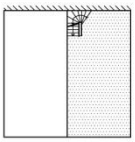
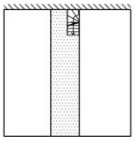
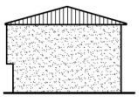
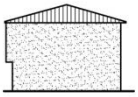
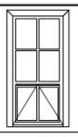
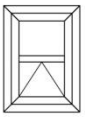
ENVANTER NO:120	KONUT ADI:ORHAN ÜNVER		
MAHALLE:KEPKEBİR MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ŞIHHIZIR SOKAK	30.L.III.a	93	6
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.63.(Devam) Orhan Ünver Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:120	KONUT ADI:ORHAN ÜNVER
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

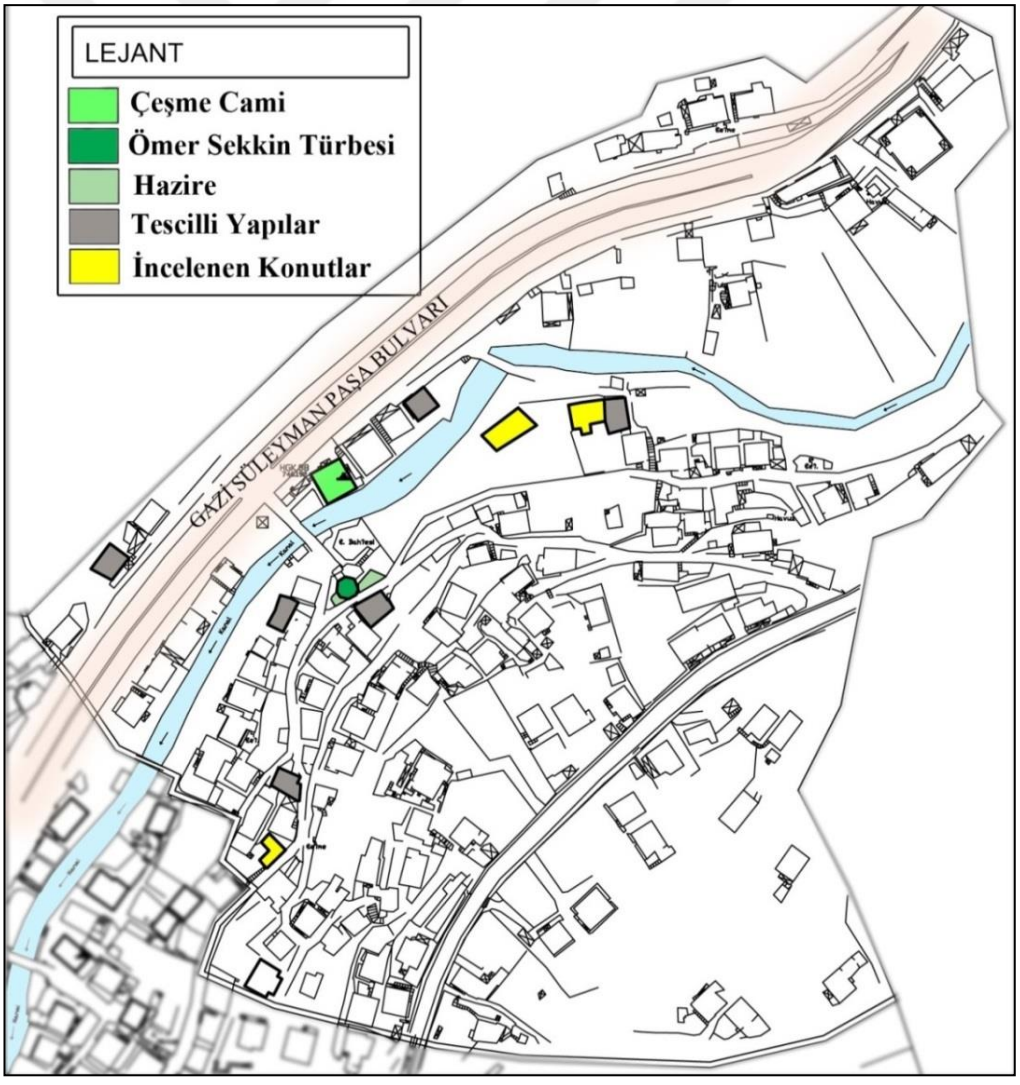
Konut, bahçe ortasındadır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. Dış sofalıdır. Kapı tipi, K-15, pencere tipi G-P1, G-P2'dir (Tablo 2.64).

Tablo 2.64. Orhan Ünver Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%83 BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
					
			K-15	G-P1	G-P2

35.ORHAN ÜNVER EVİ/E-120	LEJANT								
	SIVA BOYA	ALATURKA KİREMİT	AHŞAP KAPLAMA	AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	TAŞ	SOFA			

2.5. Çeşme Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Şekil 2.13. Çeşme Mahallesi'nde incelenen konutlar

Çeşme Mahallesi Göynük'ün doğusunda Ankara yolu girişinde bulunmaktadır. Mahalle, Göynük Vadisi'nde Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'nın güneyinde kalan yamaçlarda konumlanmıştır. Geleneksel konut yoğunluğu en az olan mahalledir. Mahalleye ismini veren Çeşme Camisi Göynük Çayı ile Gazi Süleyman Paşa Bulvarı arasında konumlanmıştır. Ömer Sıkkın türbesi, haziresi ve çeşmesi bu mahallede yer almaktadır. Toplamda 9 tescilli yapısı bulunan mahallenin çalışma kapsamında 3 konutu incelenmiştir. İncelenen konutlar Nevzat Bacak Evi, Mümtaz Birsen Evi ve Metin Ölmez Evi 'dir.

2.5.1. Nevzat Bacak Evi

Nevzat Bacak Evi, Çeşme Mahallesi, Yeni Cadde konumunda eğimli bir yamaçta bulunur. Yapının iki girişi bulunur. Zeminde bahçeden, birinci katta cadde üzerinden giriş sağlanır (Tablo 2.65) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, hayat bölümü, depo ya da odunluk olarak kullanılan bölümden oluşur. Çift kanatlı ahşap giriş kapısı hayat bölümüne açılır. Hayat bölümünün arka köşesinde odunluk bölümü, odunluk bölümünün hemen yanında kat merdiveni bulunur. Birinci kat planı iç sofa, sofaya açılan iki oda, bir tuvalet ve bir giriş kapısından oluşur**.** Ahşap merdivenin karşısında tuvalet hacmi bulunur. İç sofanın kuzeybatısı ve güneybatısında birer oda, kuzeydoğusunda da banyo bulunur. İkinci kat planı, iç sofa, iki oda ve bir tuvaletten oluşur. İç sofanın kuzeybatısı ve güneybatısında birer oda, kuzeydoğusunda da banyo bulunur.

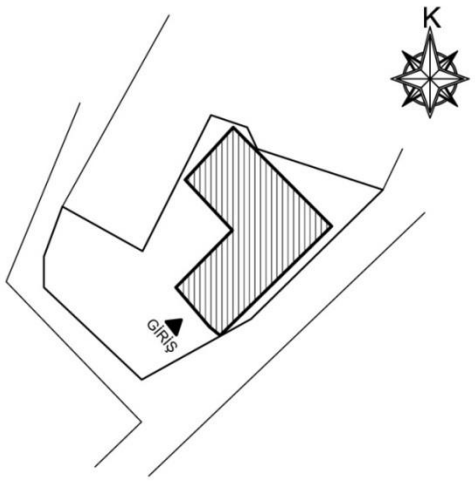
- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Zemin kat duvarında bir cam açıklığı bulunur. Pencere dizilimi birinci katta 1-2-3, ikinci katta 1-3-3 şeklindedir. Tüm pencereleri dikdörtgen formlu giyotin tarzlıdır. İkinci kat sağ köşedeki odada çıkma bulunur. Güneybatı görünüşü, ana girişin olduğu görünüştür. Zeminde iki pencere açıklığı ve çift kanatlı ahşap giriş kapısı bulunur. Dikdörtgen formlu giyotin pencere sıralanması birinci katta 2-2, ikinci katta 3-3 şeklindedir.

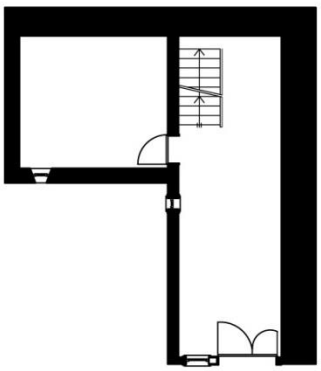
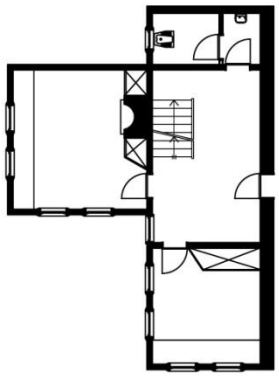
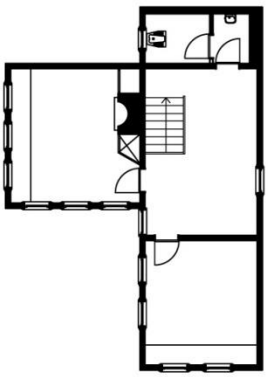
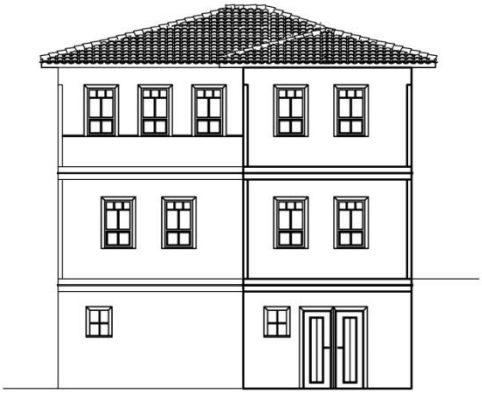
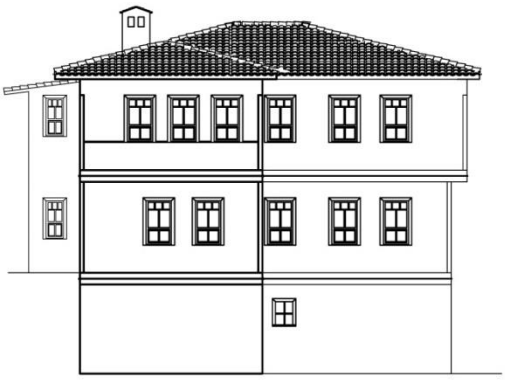
Güneydoğu görünüşü, Yeni Cadde üzerinden olan arka görünüştür. Eğimden dolayı iki katlı görünümdedir. Tek kanatlı ahşap giriş kapısı ve üzerinde dikdörtgen formlu giyotin pencere açıklığı bulunur. Yapı kırma çatılı, alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, zemin kat, taş duvar, birinci ve ikinci kat ahşap karkas arası kerpiç dizeme üstü sıvalıdır. Tuvalet bölümü ise ahşap karkas arası ahşap dizeme üzeri kerpiç sıvalıdır. Mevcut durumda, konut yıkılmıştır.

Tablo 2.65. Nevzat Bacak Evi mimari özellikleri

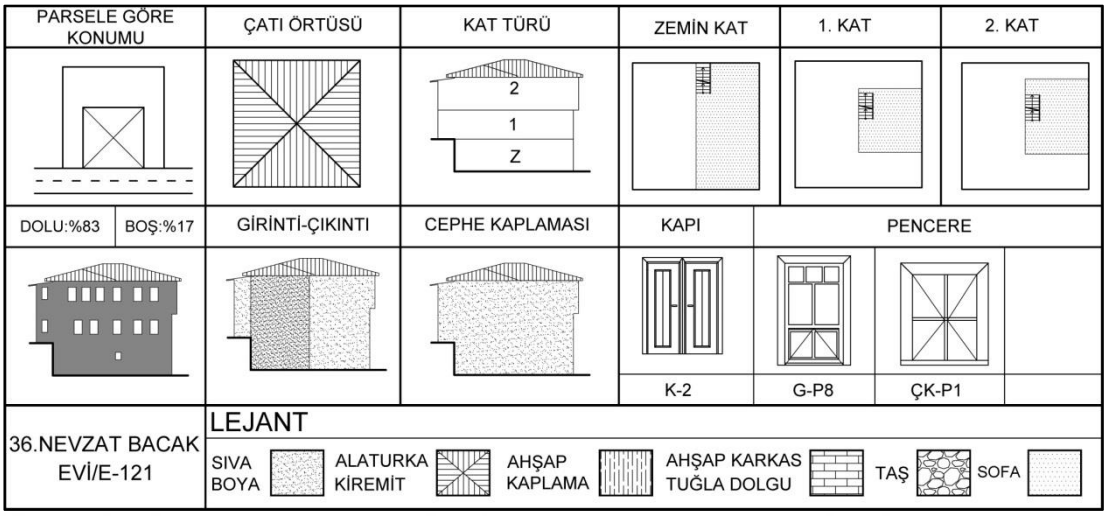
ENVANTER NO:121	KONUT ADI:NEVZAT BACAK		
MAHALLE:ÇEŞME MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
YENİ CADDE	30.L.III.a	119	1
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.65.(Devam) Nevzat Bacak Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:121	KONUT ADI:NEVZAT BACAK
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	KUZEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. Zemin dış, diğerleri iç sofalıdır. Kapı tipi K-2, pencere tipi G-P8, ÇK-P1'dir (Tablo 2.66).

Tablo 2.66. Nevzat Bacak Evi'nin tipolojik özellikleri

2.5.2. Mümtaz Birsen Evi

Mümtaz Birsen Evi, Çeşme Mahallesi, Kösekadılar Sokağı'nda Gazi Süleyman Paşa Bulvarı'na çok yakın bir konumda bulunur. Yapı, birbirinin aynası niteliğinde iki konut planından oluşur. Yapının iki girişi bulunur (Tablo 2.67) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, ayrı ayrı girişi, aynı plan düzeni olan iki evin yan yana çözümlenmesinden oluşur. Zemin kat planında, iki hayat bölümü, dört oda ve birer tuvalet bulunur. Çift kanatlı ahşap giriş kapıları yan yana bulunur. ± 0,00 kotundaki "I" biçimindeki hayat bölümünden, + 0,80 kotunda bulunana odalara dört basamaklı ahşap merdivenlerle ulaşılır. Birinci kat planında, dört oda, iki ıslak hacim ve iki sofa bulunur. Tuvalet-banyo bölümü merdiven boşluğunun hemen yanında bulunur. Odalar sofanın bir yanında dizilmiştir.

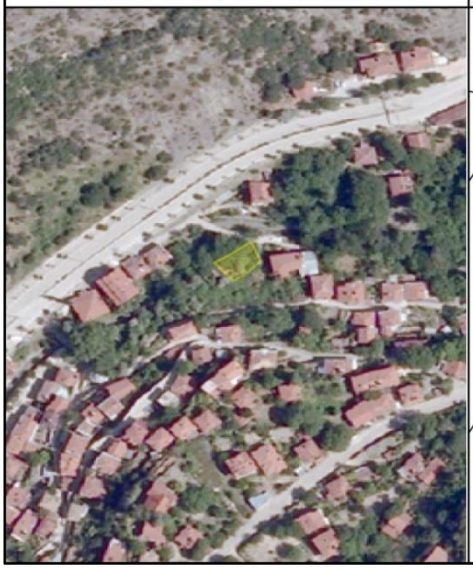
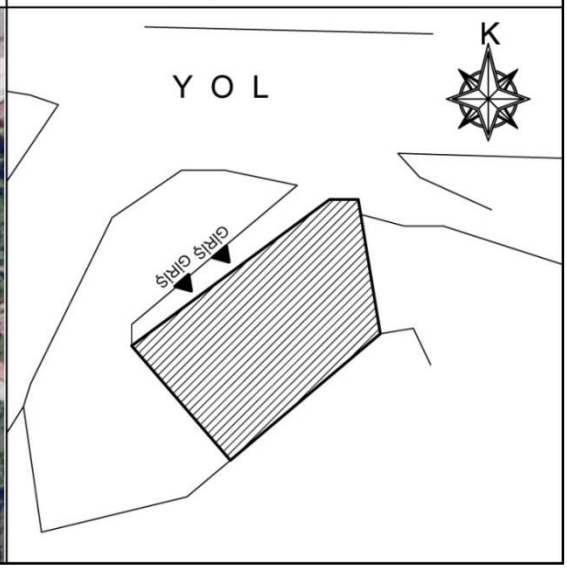
- Cephe özellikleri

Kuzeybatı görünüşü, manzaraya bakar. Zeminde İki çift kanatlı giriş kapısı ve dört adet ahşap pencere bulunur. Birinci katın, dikdörtgen formlu ahşap giyotin pencere sıralanması 3-3-3-3 şeklindedir. Güneybatı görünüşünde, zeminde tek, birinci katta 1-3 diziliminde pencere açıklığı bulunur. Kuzeydoğu görünüşünde, zeminde tek,

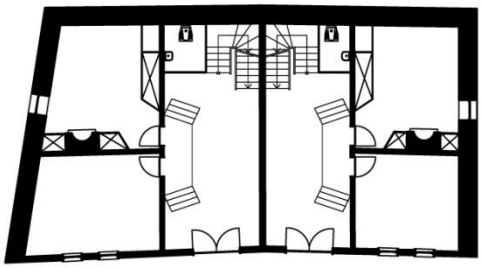
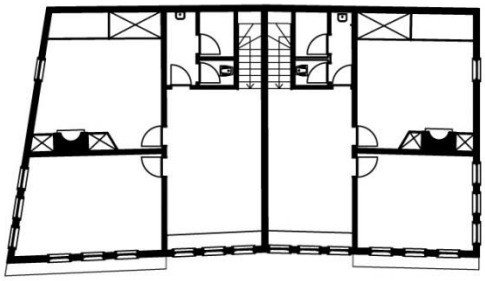
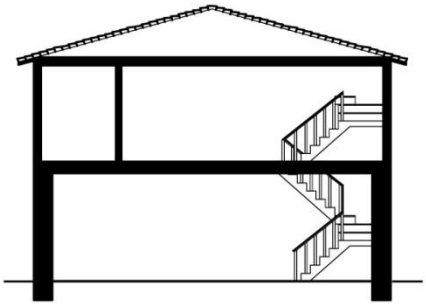
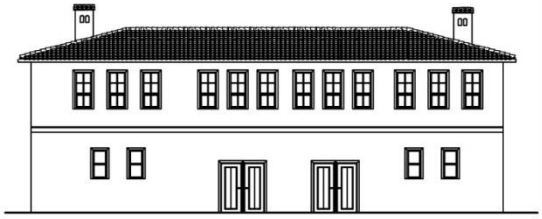
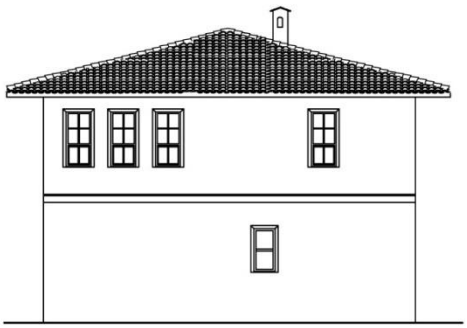
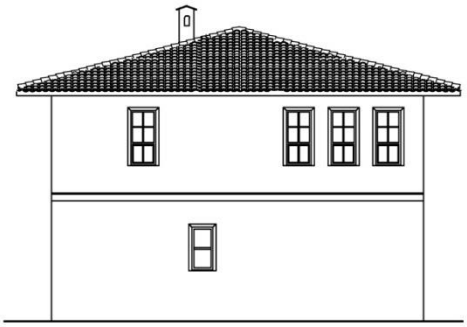
birinci katta 3-1 diziliminde pencere açıklığı bulunur. Çatı kırma ve alaturka kiremit örtülüdür.

Yapı tekniği, zemin taş duvar, birinci kat ahşap karkas arası kerpiç dizeme üzeri sıvalıdır. Yapı mevcut durumda yıkılmış, harap haldedir.

Tablo 2.67.Mümtaz Birsen Evi mimari özellikleri

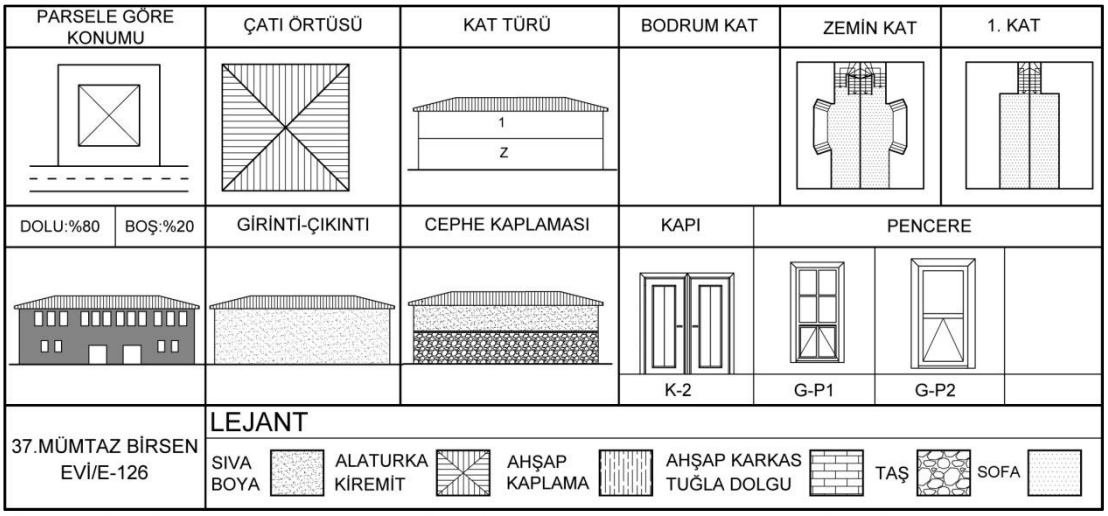
ENVANTER NO:126	KONUT ADI:MÜMTAZ BİRSEN		
MAHALLE:ÇEŞME MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KÖSEKADILAR SOKAK	30.L.III.b	105	9
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.67.(Devam) Mümtaz Birsen Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:126	KONUT ADI:MÜMTAZ BİRSEN
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
A-A KESİTİ	KUZEYBATI GÖRÜNÜŞ
	
KUZETDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasındadır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi K-2, pencere tipi G-P1, G-P2'dir (Tablo 2.68).

Tablo 2.68. Mümtaz Birsen Evi'nin tipolojik özellikleri

2.5.3. Metin Ölmez Evi

Metin Ölmez Evi, Çeşme Mahallesi, Kösekadılar Sokak'ta, Gazi Süleyman Paşa bulvarı2nın Ankara girişinde bulunur. Yapını tek girişi bulunur (Tablo 2.69) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, "I" biçimindeki giriş holü, holün solunda iki oda ve sağındaki tek odadan oluşur. Giriş holünün en ucunda kat merdiveni bulunur. Zemin katta hamur odası, odunluk ve depo olarak kullanılan mekânlar bulunur.

Birinci kat planı, "I" biçimindeki iç sofanın iki yanına odaların sıralanması ile oluşur. Sofanın manzaraya bakan kuzeybatısındaki büyük oda dışındaki tüm odalar ocaklı ve gömme dolaplıdır. Merdivenin hemen yanında yüklük bulunur.

İkinci kat planı iç sofanın iki yanına dizilmiş dört oda ve merdiven boşluğunun üzerinde bulunan bir banyodan oluşur. Kuzeydeki manzaraya bakan odalarda çıkma vardır.

- Cephe özellikleri

Kuzey görünüşü, Göynük Çayı'na bakar. Zeminde, çift kanatlı ışıklığı bulunan ahşap ana giriş kapısı ve kapının iki tarafında birer adet pencere açıklığı bulunur. Birinci kat ve ikinci kat pencere düzeni 3-2-3 şeklindedir. Yapının ortasında bulunana iç

sofanın ahşap pencereleri kemerli giyotin, geri kalanları dikdörtgen formlu giyotin pencerelerdir. İkinci kat köşe odalarında çıkma bulunur. Cephede ahşap köşe pervazı, kat, pencere altı silmesi ve çıkmaları destekleyen ahşap payandalar bulunur. Batı görünüşünde, zeminde tek pencere açıklığı vardır. Birinci ve ikinci kat pencereleri 3-2 biçiminde dizilir. Pencereler dikdörtgen formlu ahşap giyotin biçimlidir. İkinci katta manzara yönüne doğru çıkma bulunur.

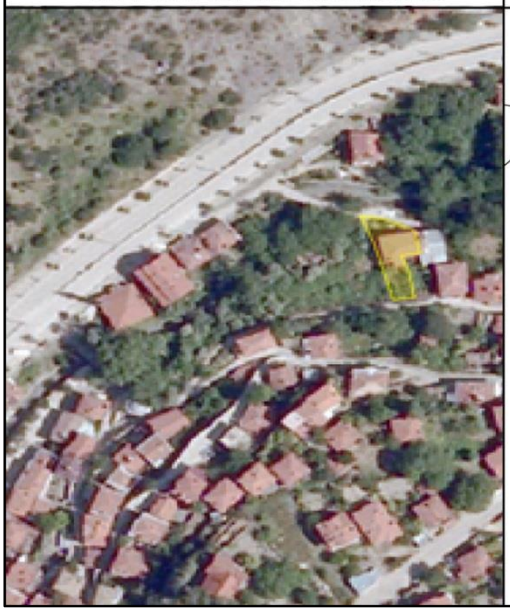
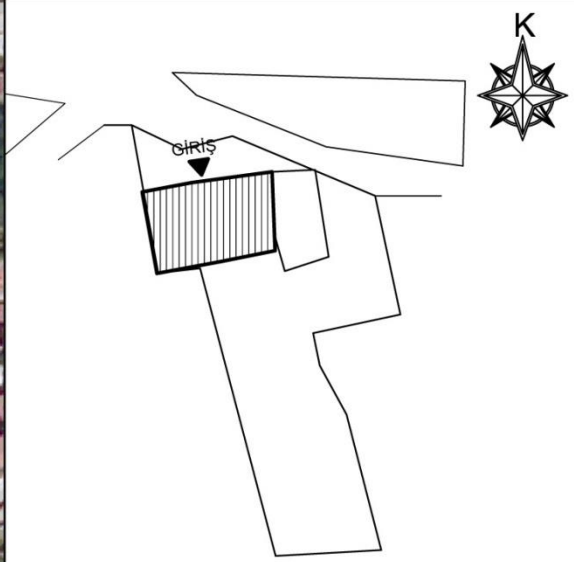
Güney görünüşü, eğimden dolayı iki kat görünümündedir. Birinci katta tek, ikinci katta iki pencere açıklığı bulunur. Kırma çatılı, alaturka kiremit örtülüdür. Ahşap saçaklıdır.

Yapı tekniği, zemin taş duvar, diğer katlar ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır. Temel ve zemin moloz taş örgülüdür. Mevcut durumda, restore edilmiş, iyi durumdadır. Konut sahipleri, mevsimlik ziyaretler yapmaktadır**.**

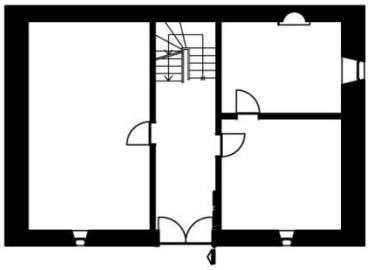
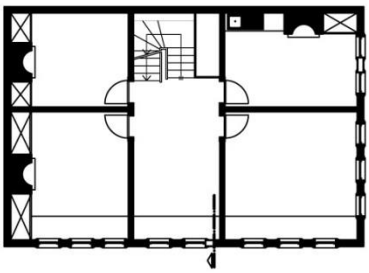
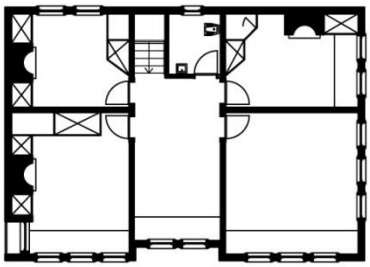
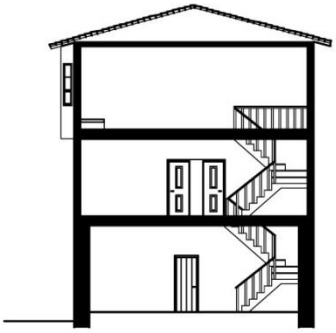
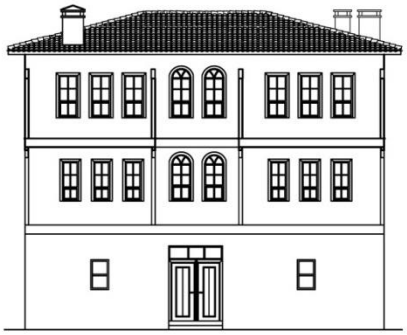
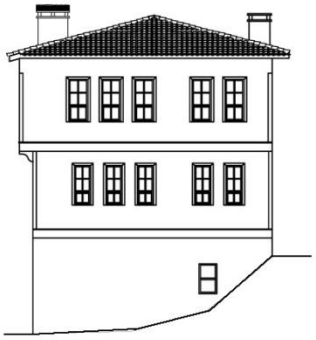

Şekil 2.14. Metin Ölmez Evi

Tablo 2.69.Metin Ölmez Evi mimari özellikleri

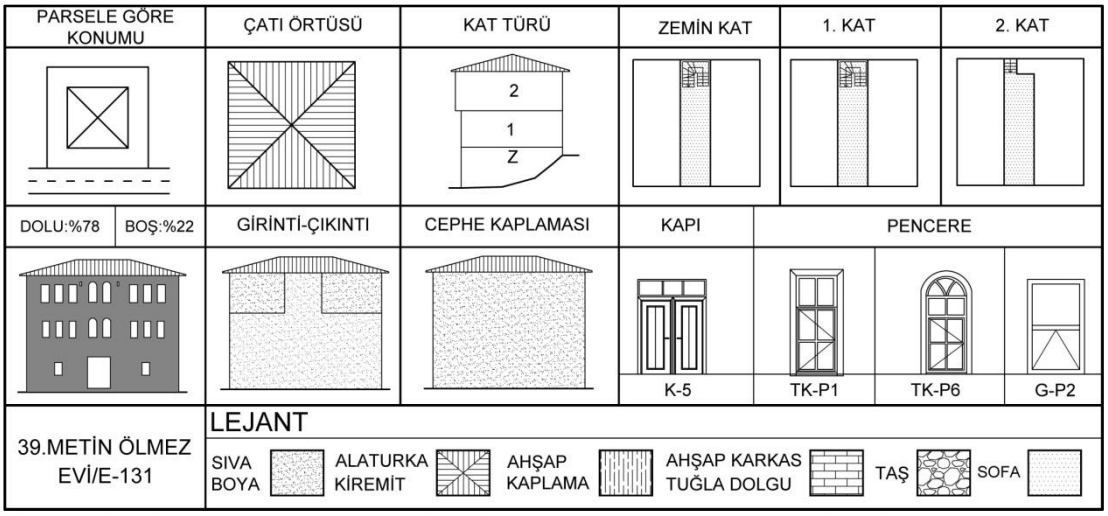
ENVANTER NO:131	KONUT ADI:METİN ÖLMEZ		
MAHALLE:ÇEŞME MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KÖSEKADILAR SOKAK	30.L.III.a	105	11
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.69.(Devam) Metin Ölmez Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:131	KONUT ADI:METİN ÖLMEZ
PLANLAR	
Z.KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
KUZEY GÖRÜNÜŞÜ	BATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, bahçe ortasındadır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi, K-5, pencere tipi TK-P1, TK-P6 , G-P2'dir (Tablo 2.70).

Tablo 2.70. Metin Ölmez Evi'nin tipolojik özellikleri

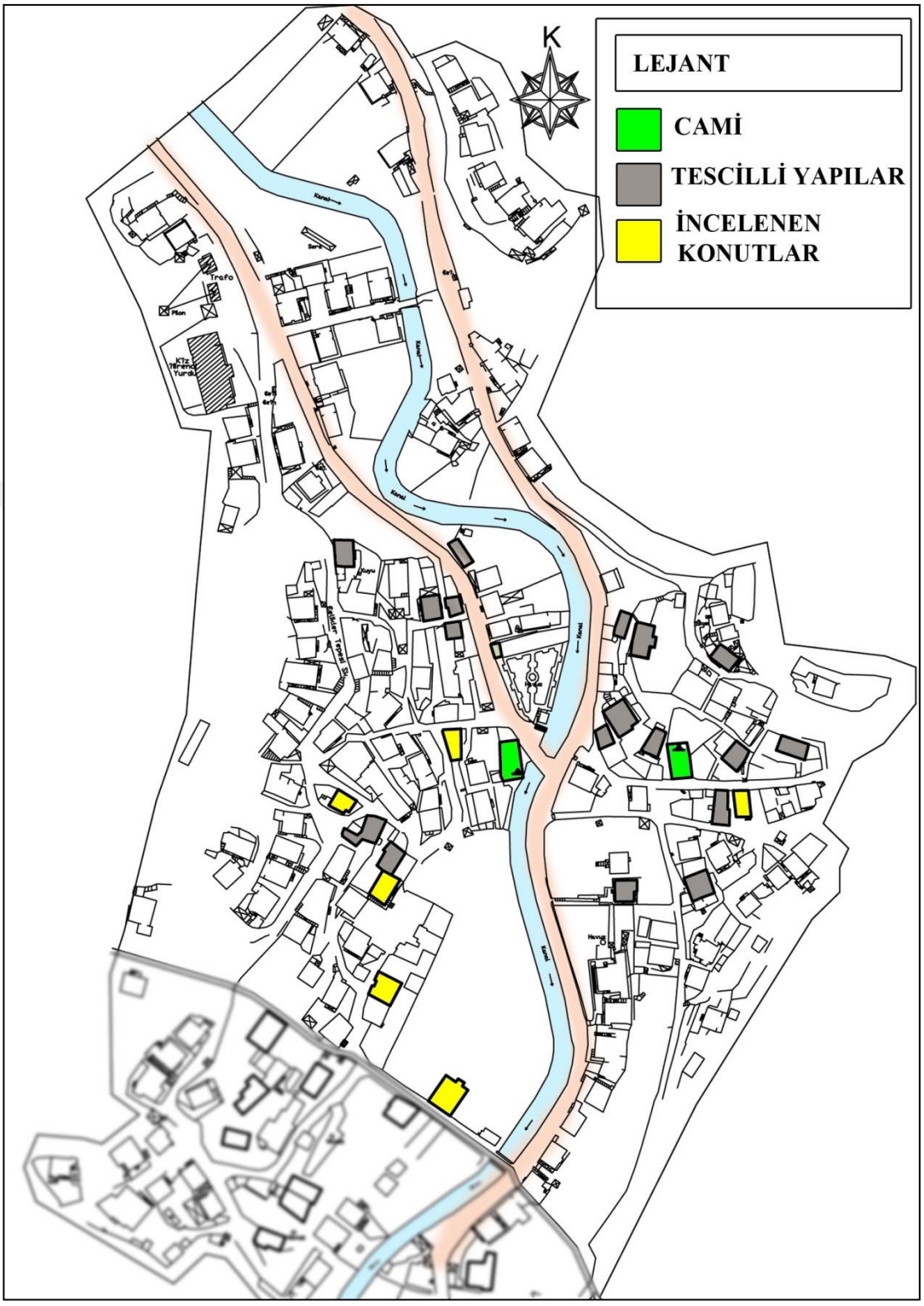

2.6. Sofuali Mahallesi'ndeki Geleneksel Konutlar ve Tipolojik Özellikleri

Sofuali Mahallesi, Göynük kentinin en kuzeyinde Beybahçesi vadisinin iki yamacında konumlanmıştır. Vadinin ortasından Beybahçesi Çayı ve Beybahçesi Caddesi geçmektedir. Sofuali Mahallesi'nin kuzeyinde sit alanı dışında kalan bölgelerde yeni toplu konut yerleşim alanları ve sosyal tesisler bulunmaktadır. Yamaçlardaki geleneksel konutların geniş bahçelerin içinde yerleştirilmiştir.

Mahallenin iki yamacında da birer cami bulunur. Vadinin doğusundaki cami tarihi Yaylabaşı Camisi, batı yamacındaki cami mahalleye ismin veren Sofuali Camisi'dir. Mahallede, tescilli bir adet hazire, Sofuali Cami'nin yanındaki Çatalpınar Çeşmesi ile beraber 2 tescilli çeşme ve 24 adet tescilli konut bulunmaktadır. Çalışma kapsamında incelenen 6 konut; Mehmet Özdemir, Ziyafettin Alan, Burhanettin Güner, Nuri Güner, Mustafa Kocabaş ve Fahri Güz Evi'dir.

Şekil 2.15'te Sofuali Mahallesi'nde incelenen konutlar sarı, tescilli yapılar gri ve Sofuali Cami ile Yaylabaşı Cami'si de yeşil renk ile harita üzerindeki konumları gösterilmiştir. Mahalleyi ikiye ayıran Sofuali Çayı harita üzerinde mavi renk kullanılarak ifade edilmiştir. Kentin önemli caddelerinden biri olan Beybahçesi Caddesi, Beybahçesi Mevkisi'ne doğru kuzeybatıda Beybahçesi Caddesi ve kuzeydoğuda Gürcüler Çayırı Sokak olarak ikiye bölünerek devam etmektedir.

Şekil 2.15. Sofuali Mahallesi'nde incelenen konutlar

2.6.1. Mehmet Özdemir Evi

Konut, Sofuali Mahallesi Keşifler Sokağında, Sofuali Cami'nin güneybatısında, Zafer Kulesi'nin kuzeyinde bahçe içerisinde zemin üzerinde iki katlı bir yapıdır. Sağ yan cephesinin arka köşesi hemen yan parseldeki konut ile bitişiktir. Konuta giriş bahçeden tek kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanır. Konutun başka cepheden girişi yoktur (Tablo 2.71) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planında, tek kanatlı ahşap kapıdan sıfır kotundaki doğal taş kaplamalı hayata giriş yapılır. "I" şeklindeki hayatın sağından ve solundan iki kapı açılır. Sağ taraftaki oda depo olarak kullanılır. Hayatın sol tarafındaki büyük oda kömürlük ve odunluk olarak kullanılan odadır. Giriş kapısının hemen karşısında bir kot basamaktan sonra başlayan 11 basamaklı ahşap merdiven bulunur.

Birinci kat planında, "L" şeklindeki orta sofada iki merdiven bulunur. Bodrumdan gelen merdiven sofanın ortasında, ikinci kat merdiveni sofanın en arkasında yer alır. Birinci kat planında toplamda üç oda, bir banyo, bir adet lavabo ve tuvalet bulunur. Sofanın sol tarafında iki oda sağ tarafında ise bir adet büyük oda ve sofanın L pabucunun en arkasında merdiven çıkışı hemen yanında banyo kapısı onun yanında da lavabo giriş kapısı vardır.

İkinci kat planında, "I" şeklindeki orta sofanın en ucunda merdiven bulunur. Sofaya sağ taraftan iki oda kapısı açılır. Sağ kısımdaki iki odada da birer tane ocak ve ikişer tane gömme dolap yer alır. Sol tarafında merdivenin hemen bitişinde mutfak kapısı onun yanında lavabo ile banyonun ortak kapısı ve sofanın başında büyük bir odanın kapısı vardır. Banyo ile lavabo mutfağın sağında ve altında uzanan L biçiminde bir alanda ortak çözümlenmiştir.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, manzara cephesidir. Bodrum kat cephesinde açıklık olarak sadece tek kanatlı ahşap kapı bulunur. Birinci ve ikinci katta ahşap pervazlı dikdörtgen formlu giyotin pencereler bulunmaktadır. Birinci kat pencere dizimi 2-3-2 biçimindedir. İkinci kat pencere dizimi 3-2-3 biçimindedir. Katlar arasında, pencere

altlarında ve köşelerde ahşap silmeler vardır. Güneybatı görünüşünün zemin ve birinci katında kapı, pencere açıklığı yoktur. İkinci katın en sağında tek adet ahşap pervazlı pencere bulunmaktadır. Her kat arasında ahşap silmeler vardır.

Kuzeydoğu görünüşün zemin katı sağır duvardır. Birinci katında bir adet dikdörtgen biçimli ahşap pervazlı giyotin pencere ve bir adet banyo penceresi vardır. İkinci katta yan yana iki adet dikdörtgen biçimli ahşap pervazlı giyotin pencere ve bir adet banyo penceresi vardır. Katlar arası ahşap kat silmesi vardır. Tüm cephelerde kat aralarında ahşap hatıllar, köşelerde ahşap dikmeler, pencere altlarında ahşap silmeler kullanılmıştır. Beşik çatı ile örtülüdür. Saçak altı kaplamasızdır.

Yapının tekniği ahşap karkas arası dizeme üstü sıvadır. Ahşap karkas arası bazen kerpiç bazen de ahşap dolgu malzemesi kullanılmıştır. Konutun temeli taştır. Taş duvar zemin kat dış duvarlarında da kullanılmıştır. Zemin katta zemin kaplaması olarak da doğal taş kullanılmıştır. Zemin kat taş duvarı üzerine çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli- katıklı ince sıva en son da beyaz kireç sıva uygulamaları yapılmıştır. Birinci ve ikinci katta ahşap karkas iskelet ahşap bağdadi dolgu uygulaması üzerine çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva ve en sın beyaz kireç badana uygulaması yapılmıştır. Yapının hiçbir cephesinde çıkma bulunmamaktadır.

Yapı mevcut durumda, 2005 yılındaki restoresinden sonra konut olarak kullanımına devam etmektedir. Tek kanatlı ahşap giriş kapısı değiştirilerek yerine tek kanatlı demir kapı yerleştirilmiştir. İkinci ve üçüncü kattaki ahşap pervazlı giyotin pencerelerin bir kısmı tek kanatlı PVC pencereler ile değiştirilmiştir.

Şekil 2.16. Mehmet Özdemir Evi

Tablo 2.71. Mehmet Özdemir Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:27	KONUT ADI:MEHMET ÖZDEMİR		
MAHALLE:SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KEŞİFLER	30.L.II.d	58	6
FOTOĞRAFLAR			

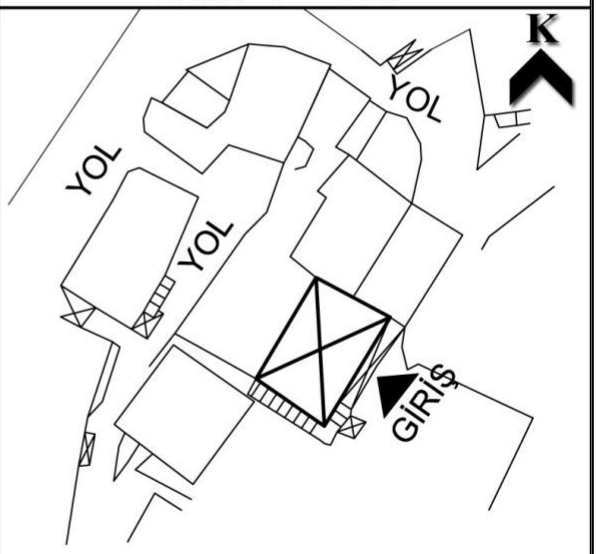
Güneydoğu Cephesi

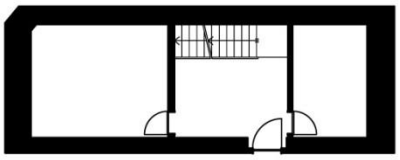
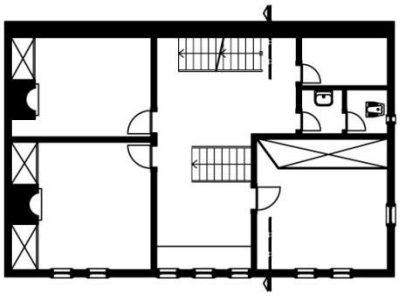
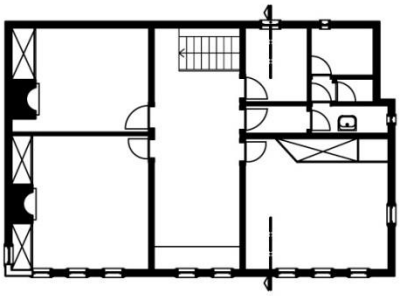
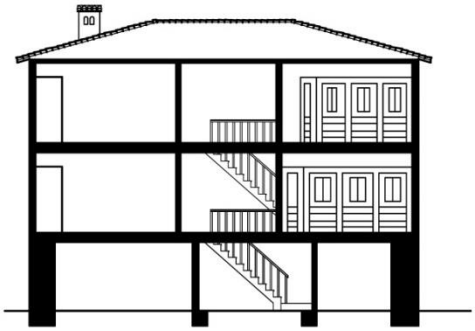
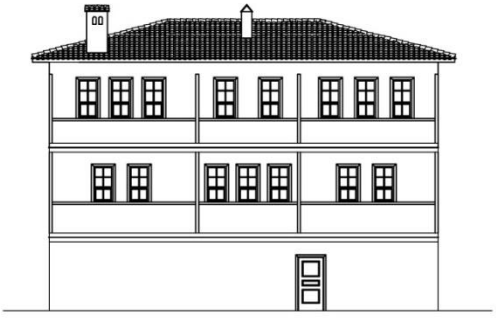
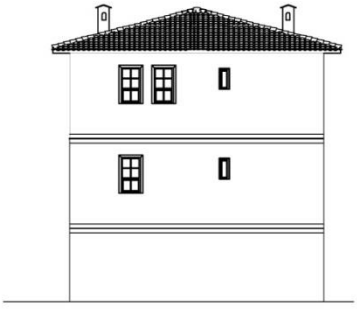
Kuzeydoğu Cephesi

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

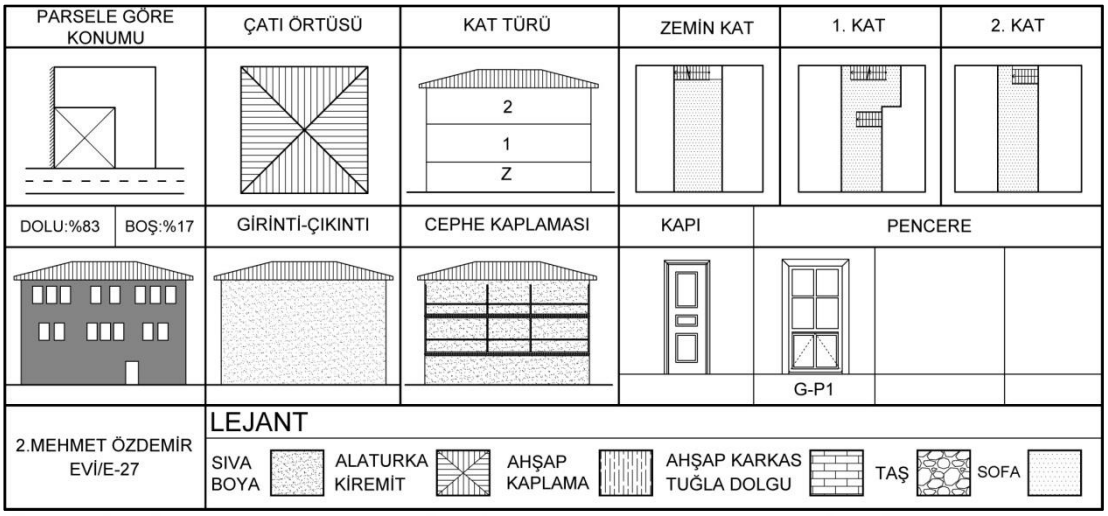

Tablo 2.71.(Devam) Mehmet Özdemir Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:27	KONUT ADI:MEHMET ÖZDEMİR
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2. KAT PLANI	A-A KESİT
	
GÜNEYDOĞU CEPHESİ	KUZEYDOĞU CEPHESİ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. İç sofalıdır. Pencere tipi G-P1'dir (Tablo 2.72).

Tablo 2.72. Mehmet Özdemir Evi'nin tipolojik özellikleri

2.6.2. Ziyafettin Alan Evi

Konut, Sofuali Mahallesi, Nökerler Sokağı ile Yüceller Sokağı arasında, Sofuali Cami'nin tam karşısındaki yamaçta bulunmaktadır. Bahçeli ve üç katlı olarak tasarlanan yapının tapu alanı 229,28 m² , taban alanı 78,58 m² dir. Konut girişi, Nökerler Sokağı'ndan çift kanatlı ahşap giriş kapısı ile sağlanır. Konutun tek girişi vardır. Zemin kat girişi +0,15 kotunda ve doğal taş döşemelidir (Tablo 2.73) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat, dış sofalı plan tipine sahiptir. Girişin hemen karşısında +0,30 kotundan başlayan ahşap bir merdiven vardır. Giriş kapısı direk hayat bölümüne açılmaktadır. Zemin katta hayat ve ona bağlı bir depodan oluşur. Hayat bölümü "L" biçimindedir. Hayat bölümüne açılan tek kapı depo biriminin kapısıdır. Birinci kat, iç sofalı plan tipine sahiptir. Birinci kat +3,45 kotundadır. "T" biçimindeki sofaya iki büyük oda ve bir banyo kapısı açılır. Merdiven çıkışının hemen karşısında banyoya açılan kapı vardır. Merdiven holünün diğer kısmında sokağa bakan bir adet pencere vardır. Sofuali Çayı manzarasına açılan iki penceresi bulunan orta sofanın iki yanında birer adet oda bulunur. Sofanın sağ tarafındaki büyük odada ocak, gusülhane ve dolap vardır. Sol tarafındaki odada ise iki adet dolap ve bir ocak bulunur. Sağ odadaki gusülhane ve banyo dışa doğru çıkma yapmaktadır. İkinci kat planı birinci kat planı

ile aynı plan düzenine sahiptir. Birinci kattan farklı olarak sofanın iki yanında bulunan büyük odalar Sofuali Çayı manzarası yönünde çıkma oluşturmuştur.

- Cephe özellikleri

Batı cephesi, Sofuali Çayı'na bakan görünüştür. Zemin kat duvarında iki adet dikdörtgen küçük cam vardır. Birinci kat duvarında 2-2-2 diziliminde ahşap dikdörtgen pencereler vardır. İkinci kat duvarında köşe odalarda çıkmalar mevcuttur. Ahşap pencere dizimi 2-2-2 biçimindedir.

Kuzey cephesi, Nökerler Sokağı'na bakar, giriş cephesidir. Zemin kat duvarında yalnızca çift kanatlı ahşap giriş kapısı vardır. Birinci kat duvarında giriş kapısının hemen üst hizasında bir adet dikdörtgen biçimli ahşap pencere bulunmaktadır. Birinci ve ikinci kattın sağ köşesinde bulunan gusülhane dışa doğru bir çıkma oluşturmaktadır.

Güney cephesi, Yüceller Sokağı'na bakar, zemin ve birinci kat duvarları sağır bırakılmıştır. İkinci katta bir adet küçük ahşap pencere bulunur. Köşe odanın dışa doğru oluşturduğu çıkmada yer alan bir adet ahşap köşe pencere bulunmaktadır. Birinci ve ikinci katta banyonun yapmış olduğu çıkma dıştan ahşap dikmelerle desteklenmiştir. Doğu cephesi olan arka bahçe görünüşünde zemin kat duvarı sağır duvardır. Birinci kat duvarında iki tane küçük banyo penceresi ve bir tane dikdörtgen ahşap pencere vardır. İkinci katta bir adet küçük banyo penceresi ile bir adet ahşap dikdörtgen pencere vardır. Birinci ve ikinci katta banyonun yaptığı çıkma ahşap dikmeler ile desteklenmiştir. Katlar arası, bina köşelerinde ve pencere altlarında ahşap silmeler vardır. Yapı kırma çatı ile örtülüdür.

Yapı tekniği, zemin kat ahşap karkas arası taş dizeme üstü sıva üst katlar ahşap karkas arası kerpiç dizeme üstü sıvalıdır. Ahşap karkasın uygulama detayı; ahşap karkas iskelet, taş ya da kerpiç dolgu, çamur saman kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva, beyaz kireç badana şeklindedir.

Yapının mevcut durumu**,** konut kendi haline terkedilmiş harap bir durumdadır. Yapının sıvaları yer yer dökülmüş bir haldedir. Kapı ve pencere pervazları harap

durumdadır. Duvarlarda yer yer yıkılmalar mevcuttur. Bazı pencere camları kırılmış durumdadır.

Tablo 2.73. Ziyafettin Alan Evi mimari özellikleri

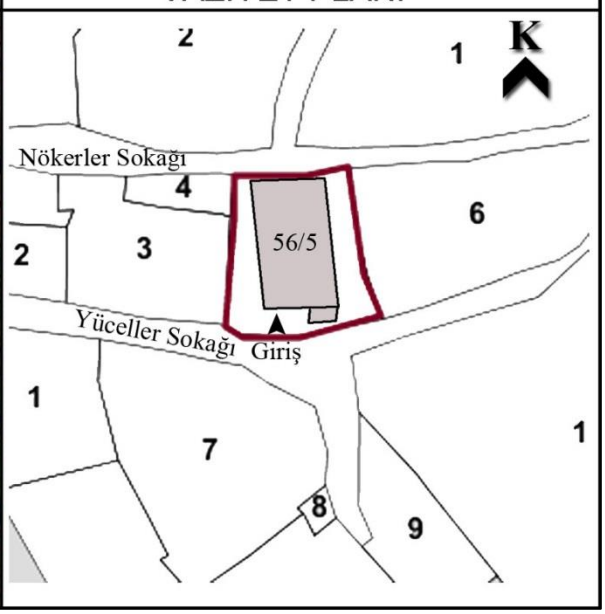
ENVANTER NO:36	KONUT ADI:ZİYAFETTİN ALAN		
MAHALLE:SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
YÜCELLER SOKAĞI	H.25.b.06.c.4.c.2	56	5
FOTOĞRAFLAR			

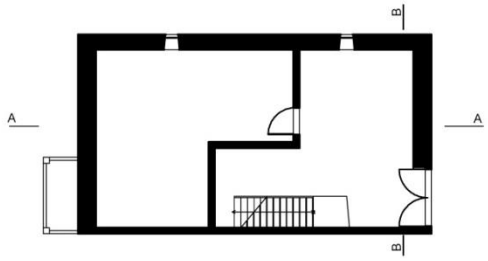
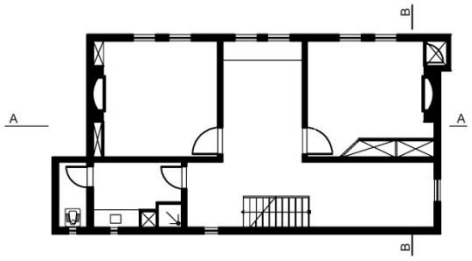
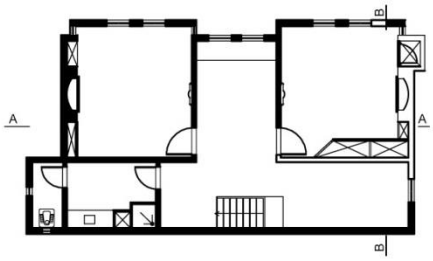
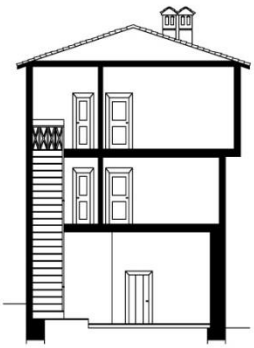
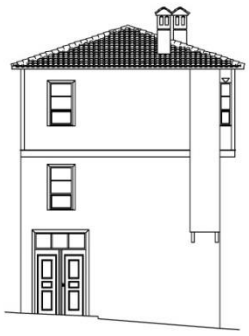

HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI

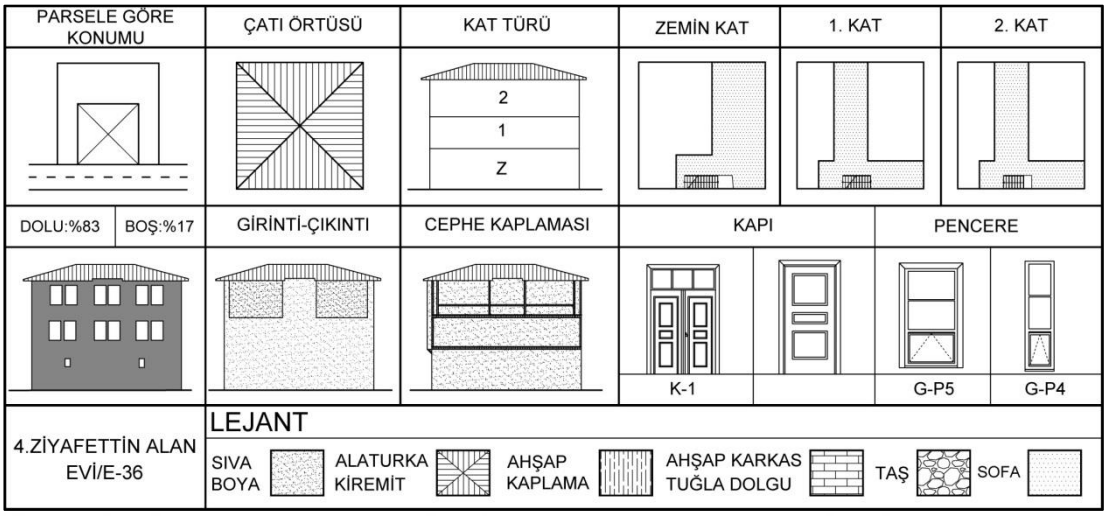

Tablo 2.73.(Devam) Ziyafettin Alan Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:36	KONUT ADI:ZİYAFETTİN ALAN
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2. KAT PLANI	KESİT
	
GÜNEY CEPHESİ	BATI CEPHESİ
	

Konut, tek yan sınırı sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. Hem iç hem dış sofalıdır. Kapı tipi, K-1, pencere tipi G-P4, G-P5'dir (Tablo 2.74).

Tablo 2.74. Ziyafettin Alan Evi'nin tipolojik özellikleri

2.6.3. Burhanettin Güner Evi

Sofuali Mahallesi, Sarayönü Sokağı'nda bahçeli iki katlı iyi durumda bulunan konut Beybahçesi Caddesi ile Sofuali Çayı'na bakar. Konum olarak Sofu Ali Cami ile Zafer Kulesi arasında bulunmaktadır. Bahçeli ve iki katlı olan konut eğimden dolayı yoldan tek katlı bahçeden iki katlı olarak görünür. Bahçeli iki katlı olan konutun birden fazla girişi kapısı bulunmaktadır. Sarayönü Sokağı'ndan +2,32 kotundan cadde girişi, bahçe girişinin hemen karşısından -0,20 kotundan cümle girişi ve -0,40 kotundan bahçe girişi mevcuttur. Bahçede konutun hemen bitişiğinde konumlanan depo ve fırın evinin girişleri ayrı ayrı bahçeden sağlanmaktadır (Tablo 2.75) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, bahçe kotundaki zemin katının cümle girişi dışında iki tane daha girişi vardır. Bunlardan bir tanesi cümle girişinin hemen solunda bulunan depoya giriş diğeri ise cümle girişinin tam karşısında bulunan sofaya da bağlantısı bulunan kiler girişidir. Cümle girişinin açıldığı iç sofanın karşısında ahşap merdiven bulunmaktadır. Sofaya iki kapı açılmaktadır. Bunlardan bir tanesi depo ve kiler olarak kullanılan bir odadır. Diğer kapı günlük odaya açılır. Günlük odanın sağında ve solunda iki oda bulunmaktadır. Bu odaların da kapısı günlük odaya açılır. Bu odalardan hamur odası olarak kullanılan sağdaki odada bir ocak, şerbetlik ve iki gömme dolap bulunmaktadır. Merdivenin dört basamakla çıkılan ara sahanlığının sağ

tarafında lavabo ve tuvalet bulunmaktadır. Merdiven 14 basamaklı ahşap bir merdivendir.

Birinci kat planı, orta sofalı plan tipine sahiptir. Birinci kat girişi Sarayönü Sokak üzerinden beş basamak ile giriş kapısına ulaşılır. Giriş kapısı giriş holüne açılmaktadır. Giriş holünün solunda lavabo ile tuvalet, sağında ise lavabo ile banyo mekânları bulunmaktadır. Giriş holünden sofaya girildiğinde, merdiven sol tarafta kalmaktadır. Sofaya dört kapı açılmaktadır. Sofanın solunda mutfak ve bir oda vardır. Mutfak olarak kullanıla mekânda bir ocak ve dolap bulunmaktadır. Sofanın sağ tarafında ise iki yatak odası vardır. Yatak odalarında bir ocak ve iki dolap bulunmaktadır.

- Cephe özellikleri

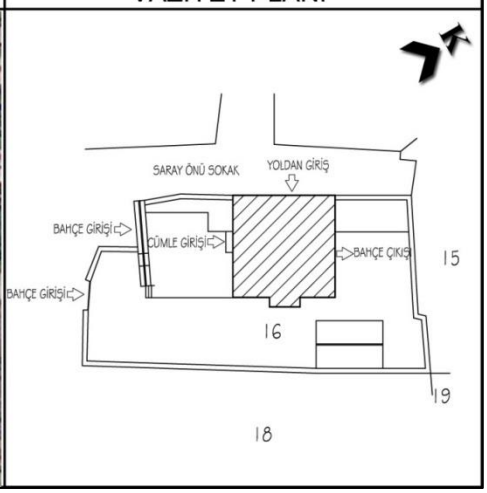
Güneydoğu görünüşü, manzara cephesidir. Zemin katta dikdörtgen formlu giyotin pencereler kullanılmıştır. Pencere dizimi 2-2-2 biçimindedir. Bahçe kotunda bulunan ek yapıda iki ahşap giriş kapısı ve iki adet ahşap dikdörtgen pencere bulunmaktadır. Birinci kat duvarında çift kanatlı ahşap pencereler kullanılmıştır. Pencere dizimi 3-2-3 biçimindedir. Orta sofa cephede çıkma oluşturmuştur. Çıkma ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Güneybatı görünüşü, cümle kapısının bulunduğu cephedir. Zemin kat duvarının en solunda bir adet ahşap kapı vardır. Hemen yanında iki basamakla ulaşılan çift kanatlı üzeri küçük pencereli ahşap cümle kapısı bulunur. Kapının sağ tarafında iki adet dikdörtgen formlu giyotin pencereler vardır. Birinci katta soldan sağa doğru bir adet küçük ahşap pencere ve 2-3 diziliminde çift kanatlı ahşap dikdörtgen pencereler bulunmaktadır. Orta sofa çıkmasının oluşturduğu cumbada da bir adet dikdörtgen formlu ahşap köşe penceresi bulunmaktadır.

Kuzeydoğu görünüşünün zemin katında, tek kanatlı ahşap kapı ve sağ yanında iki adet küçük dikdörtgen ahşap bir pencere bulunmaktadır. Birinci katta, çıkmada bir adet dikdörtgen ahşap pencere, 3-2 diziliminde çift kanatlı ahşap pencere ve bir adet küçük ahşap pencere bulunmaktadır. Kuzeybatı görünüşü, Sarayönü Sokak görünüşüdür. Eğimden dolayı zemin kat görünüşe girmemektedir. Birinci kat giriş kapısına ulaşmak için beş basamak bulunmaktadır. Giriş kapısı dikdörtgen formlu tek kanatlı ahşap bir kapıdır. Kapının iki yanında birer adet küçük ahşap pencereler

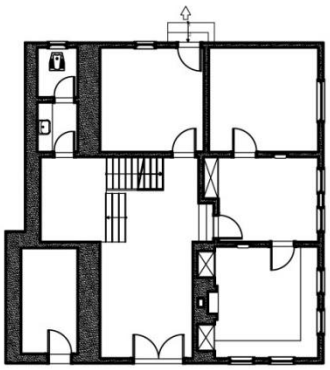
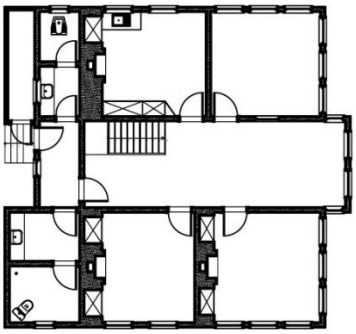
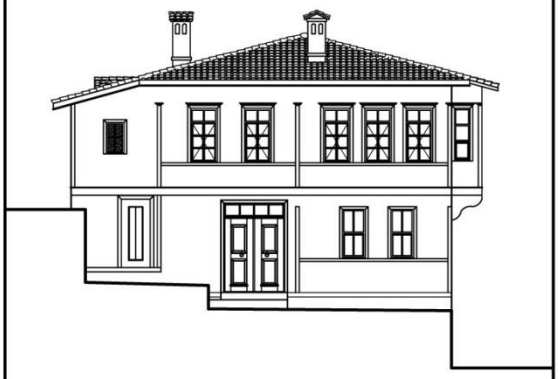
bulunmaktadır. Görünüşlerde ahşap pencere altı ve kat arası silmeleri ile köşe pervazları kullanılmıştır. Kırma çatı ile örtülüdür.

Yapı tekniği ahşap karkas arası dizeme üstü sıva olan yapının temeli ve zemin kata kadar olan kısmı taş duvardır. Ahşap karkas iskelet arası ahşap ya da kerpiç malzeme ile doldurulmuştur. Ahşap karkas arası dizeme üzerine çamur kaba sıva, kaymak kireçli katıklı ince sıva ve en son beyaz kireç badana uygulaması yapılmıştır. Yapı mevcut durumda, restore edilmiş ve ev sahipleri tarafından mevsimsel ziyaretlerde kullanılmaktadır. Konut bakımlı durumdadır.

Tablo 2.75. Burhanettin Güner Evi mimari özellikleri

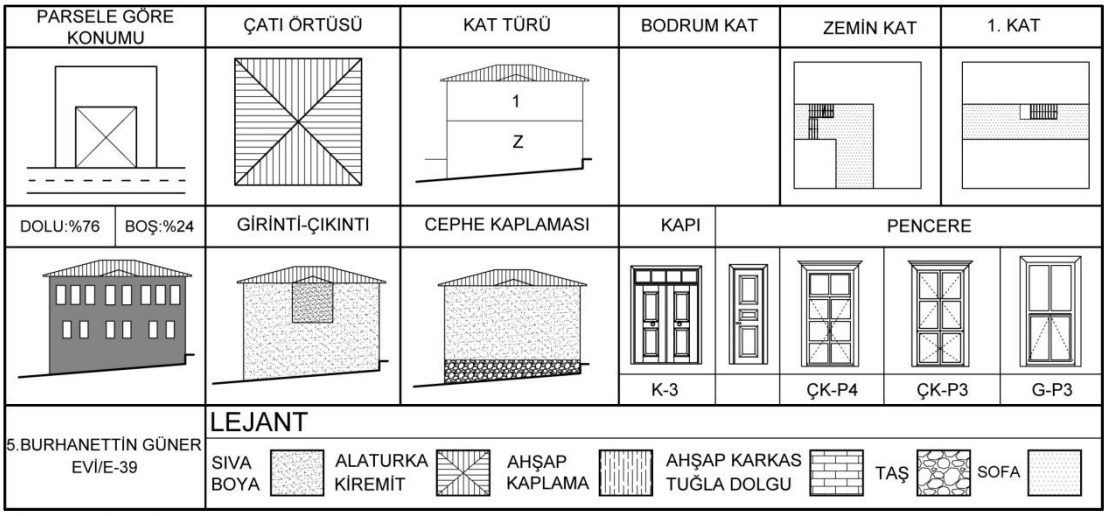
ENVANTER NO:39	KONUT ADI:BURHANETTİN GÜNER		
MAHALLE:SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
SARAYÖNÜ SOKAĞI	H25b06c4c2	56	16
FOTOĞRAFLAR			
			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.75.(Devam) Burhanettin Güner Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 39	KONUT ADI: BURHANETTİN GÜNER
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
KESİT	GÜNEYDOĞU CEPHESİ
	
GÜNEYBATI CEPHESİ	KUZEYBATI CEPHESİ
	

Konut, tek yan sınırı sokağa dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır. Kapı tipi K-3, pencere tipi ÇK-P3, ÇK-P4, G-P3 ‘dir (Tablo 2.76).

Tablo 2.76. Burhanettin Güner Evi'nin tipolojik özellikleri

2.6.4. Nuri Güner Evi

Beybahçesi Vadisi'nde, Sarayönü Sokağı'na çift katlı ahşap bahçe kapısı ile açılan ve sokağa cephesi bulunan iki katlı tarihi konut büyük bir bahçenin içinde konumlanır. Sofuali Çayı, bahçenin hemen bitiminden geçer. Tapu alanı 1.662,52 m² , taban alanı 158,00 m² 'dir (Tablo 2.77) (Erdem, 1999).

Konuta giriş, bahçeden dört kapıdan sağlanır. Biri ana giriş kapısı diğeri ahır kapısıdır. Ana giriş kapısı çift kanatlı ahşap, ahır kapısı ise tek kanatlı ahşap bir kapıdır. Ahır kapısı ana giriş kapısının yanında bir alt kotta bulunur. Üçüncü kapı sağ yan görünüşte bulunan bahçeye çıkış kapısıdır. Dördüncü kapı Sarayönü Sokağı üzerinde sonradan açılan tek kanatlı ahşap kapıdır.

- Katlardaki mekânlar

Zemin katta, sofa, sofaya açılan ahır, samanlık ve fırın evi olarak kullanılan mekânlardan oluşur. Giriş kapısının açıldığı sofa konutun tam ortasındadır. Giriş kapısının hemen solundaki eyvanda çift kollu ahşap merdiven bulunur.

Birinci kat, iç sofalı plan tipindedir. Sofaya açılan beş oda kapısı ve iki tane merdiven holünün kapısı olmak üzere toplamda yedi kapı vardır. Manzaraya bakan iki büyük odadan sağdakinde ocak ve gömme dolap bulunur. Bu odalardan soldaki büyük oda yazlık odadır. Bu odalardan sonra sofayı dik olarak kesen orta aksın sol tarafında ana merdiven holü ve sağ tarafında ara katan inen merdivenin bulunduğu

hol vardır. Bu holün sonuna lavabo ve tuvalet yapıdan çıkıntı bir biçimde eklenmiştir. Sofanın arka bölümünde sağ ve solda iki büyük oda vardır. Bunlardan sağ taraftaki kışlık odadır. İki odada da ocak ve gömme dolap bulunur. İki odanın arasında mutfak ve banyonun ortak çözümlendiği bir oda bulunur. Sofaya mutfağın kapısı mutfağa da banyonun kapısı açılır. Manzara yönündeki yazlık oda sokağa doğru çıkma yaparken sağdaki oda ise bahçe yönünde çıkma yapmıştır.

- Cephe özellikleri

Güneydoğu görünüşü, bahçeye ve manzaraya bakan cephedir. Zeminde biri çift kanatlı ahşap ana giriş kapısı diğeri tek kanatlı ahır kapısı vardır. Giriş kapısının üzerinde sofayı aydınlatan ahşap küçük bir pencere bulunur. Ahır kapısının yanında da küçük bir pencere vardır. Ara kat hizasında dört adet dikdörtgen ahşap pencere bulunur. Bu pencerelerden iki tanesi giriş kapısının sağında iki tanesi solunda olacak biçimde sıralanmıştır. Birinci kat pencereleri 3-2-3 biçiminde sıralanmış dikdörtgen ahşap pencerelerdir. Birinci katın sağ tarafında ahşap eli böğründeler ile desteklenen çıkma vardır.

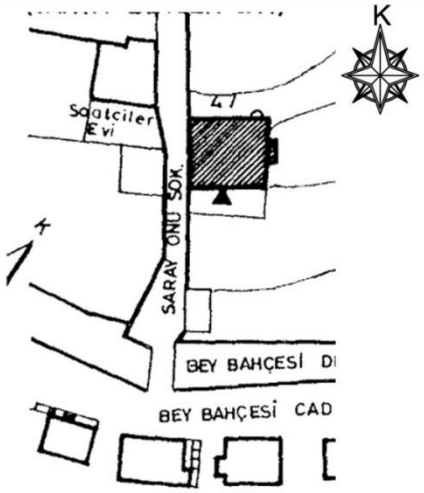
Güneybatı görünüşü, sokağa bakan cephedir. Zeminde sonradan açılmış olan tek kanatlı ahşap bir kapı vardır. Bu duvarda başka bir açıklık kullanılmamış sağır bırakılmıştır. Birinci katında 3-1-3 biçiminde dizilen dikdörtgen formlu ahşap pencereler bulunur. Son pencere çıkma üzerinde köşe penceresi olarak kullanılmıştır. Birinci katın cephesinde yazlık odanın sokağa doğru yapmış olduğu çıkma ahşap payandalarla desteklenmiştir. Bahçeye doğru olan çıkmada kullanılan köşe penceresi de görünüşe girmektedir. Kat hizası ve pencere altlarında kat silmeleri, köşelerde ahşap dikmeler kullanılmıştır.

Kuzeydoğu görünüşünde, cephede kışlık odadaki tepe pencereli iki pencere ve lavabo ile tuvaletin iki adet küçük pencerelerinden başka bir açıklık kullanılmamıştır. Renkli camlı tepe pencereli ahşap dikdörtgen pencereler yapının inşası yapılırken yıkılmış başka bir evden alınıp kışlık odaya takılmıştır (Erdem, 1996, s. 142).

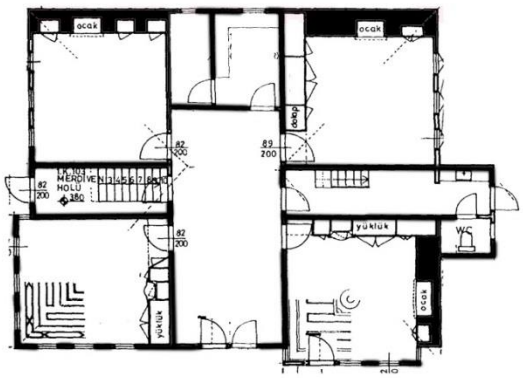
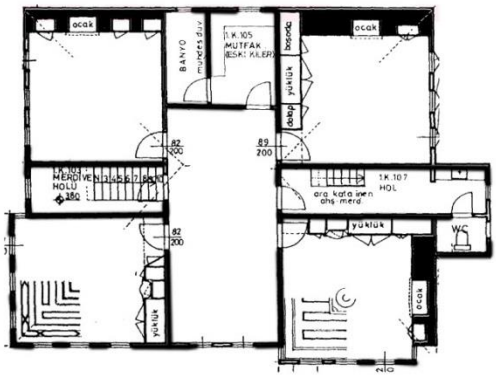
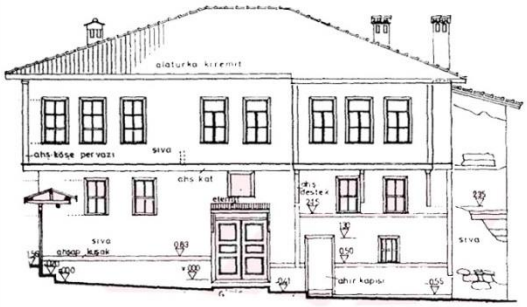
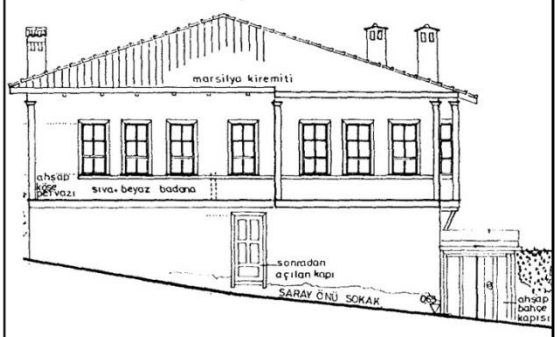
Kuzeybatı görünüşünde, cepheye sadece mutfak ve banyo camları açılmıştır. Farklı boyutlardaki bu iki cam yan yana durumdadır. Yapı kırma çatılıdır. Tuvalet ve banyoyu örten kısımda tek yöne eğimli bir çatı kullanılmıştır.

Yapı tekniği, yapının temel ve zemin katı taş duvar kullanılmıştır. Taş duvarda aralıklı ahşap hatıl kullanılmıştır. Diğer bölümler ahşap karkas arası dizeme üstü sıvalıdır. Ahşap karkas arası ahşap dolgu ile doldurulmuştur. Yapı mevcut durumda, sadece yaz aylarında kullanılmaktadır. Bakımlı ve iyi durumdadır. Yapıya sonradan sokak tarafından bir kapı açılmış ve ara kat oluşturulmuştur. Bazı kapı ve pencereler değiştirilmiştir. Alaturka olan çatı kiremitleri yerine Marsilya tipi kiremit uygulanmıştır.

Tablo 2.77. Nuri Güner Evi mimari özellikleri

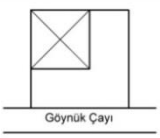
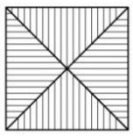
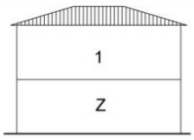
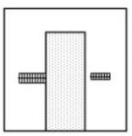
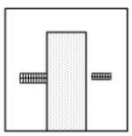
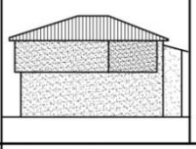
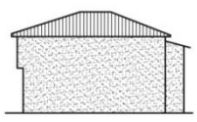
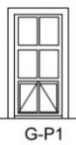
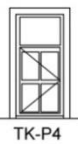
ENVANTER NO: 47	KONUT ADI: NURİ GÜNER		
MAHALLE: SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
SARAYÖNÜ SOKAK	----	58	23
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.77.(Devam) Nuri Güner Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 47	KONUT ADI: NURİ GÜNER
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
GÜNEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ	GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, iki yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+1 katlıdır. İç sofalıdır.Kapı tipi k-4, pencere tipi G-P1, TK-P4'dir (Tablo 2.78).

Tablo 2.78. Nuri Güner Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	BODRUM KAT	ZEMİN KAT	1. KAT
					
DOLU:%83 BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE	
					
			K-4	G-P1	TK-P4
10.NURİ GÜNER EVİ/E-47	LEJANT				
	SIVA BOYA	ALATURKA KİREMİT	AHŞAP KAPLAMA	AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	TAŞ SOFA

2.6.5. İlhami Altın Evi

İlhami Altın Evi, Sofuali Mahallesi, Keşifler Sokak'ta, eğimli bir yamaçta bulunan bahçeli bir konuttur. Bodrum ve zemin kat girişi olmak üzere iki girişi vardır (Tablo 2.79) (Göynük Belediyesi Arşivi).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planı, giriş holü ve depo-odunluk kısmından oluşur. Kat merdiveni, çift kanatlı ahşap giriş kapısının solunda bulunur.

Birinci kat planı, "L" tipi iç sofa ve onu çevreleyen üç oda ile bir ıslak hacimden oluşur. İç sofanın manzara yönüne bakan camları bulunur. Manzara yönüne bakan sağ köşedeki oda dışında iki odada da ocak ve gömme dolaplar vardır. Lavabo ve banyo hacmi sonradan eklenmiştir.

İkinci kat planı, "L" tipi iç sofa ve üç oda ile bir ıslak hacim alanından oluşur. Manzara yönünde iç sofa ve köşedeki odaların oluşturduğu basit konsol çıkmalar bulunur.

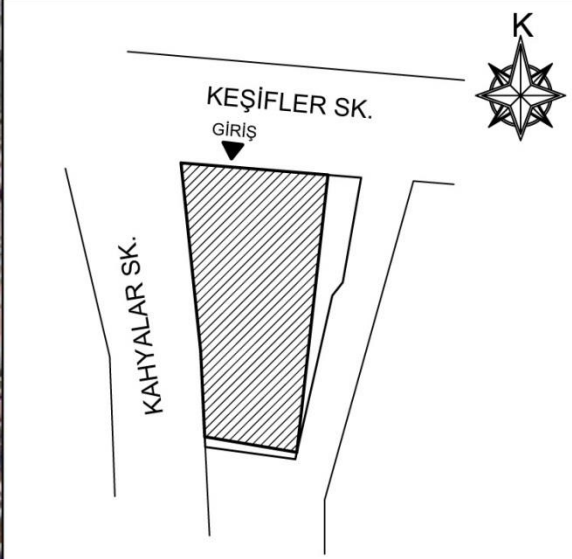
- Cephe özellikleri

Doğu görünüşü, Göynük Çayı'na bakan manzara görünüşüdür. Zeminde iki küçük pencere açıklığı bulunur. Birinci kat ve ikinci kat pencere dizilimi 2-2-2 şeklindedir. İkinci kat gönye tipi çıkma şeklinde düzenlenmiş, orta kısımda üçgen alınlıklı bir cumba bulunur. Cumbanın pencereleri dikdörtgen formlu basık kemerli giyotin pencerelerdir. Diğer pencereler dikdörtgen formlu ahşap pencerelerdir. Cephenin soluna beşik çatılı banyo kısmı eklenmiştir.

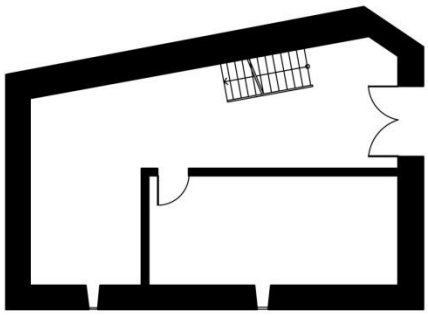
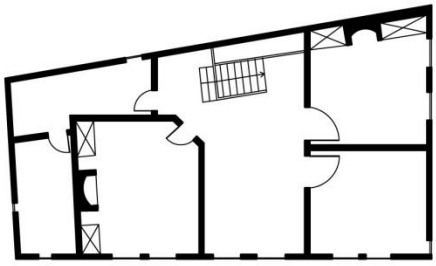
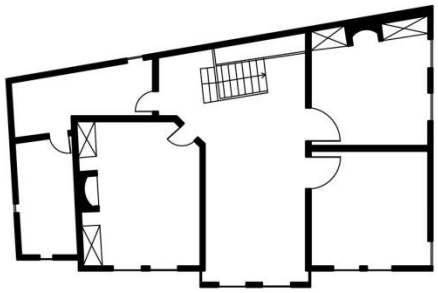
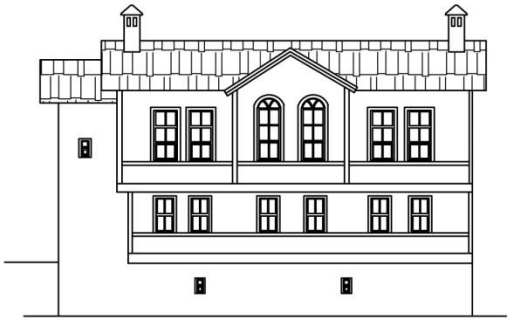
Kuzey görünüşü, sokağa bakan görünüştür. Zeminde ışıklığı bulunan çift kanatlı ahşap giriş kapısı bulunur. Birinci katta köşe pencere vardır. İkinci katta 1-2 diziliminde ahşap giyotin pencereler bulunur. Tüm görünüşlerde pencere altı ve kat silmesi ile köşe pervazları bulunur. Beşik çatılı, alaturka kiremitli bir konuttur.

Yapının tekniği, zemin kat taş duvar üzeri sıva, diğer katlar ahşap karkas arası ahşap bağdadi dolgu üzeri sıvadır.

Tablo 2.79. İlhami Altın Evi mimari özellikleri

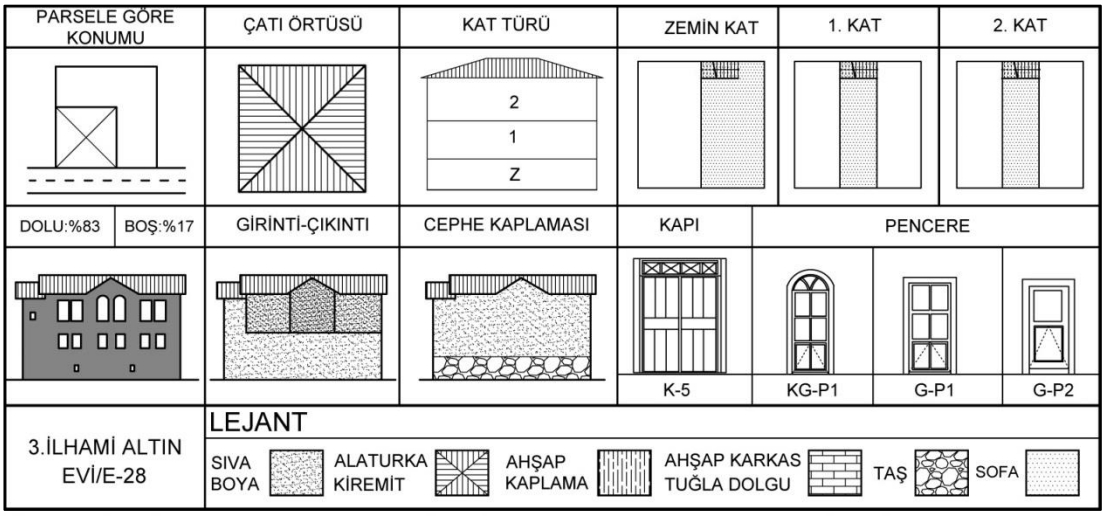
ENVANTER NO:28	KONUT ADI:İLHAMİ ALTIN VS.		
MAHALLE:SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
KEŞİFLER SOK.	H.25.b.06.c.4.c.2	58	1
FOTOĞRAFLAR			
			
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

Tablo 2.79.(Devam) İlhami Altın Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO:28	KONUT ADI:İLHAMİ ALTIN VS.
PLANLAR	
Z. KAT PLANI	1. KAT PLANI
	
2.KAT PLANI	A-A KESİTİ
	
DOĞU GÖRÜNÜŞÜ	KUZEY GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+2 katlıdır. Zemin dış sofalı, normal katlar iç sofalıdır. Kapı tipi K-5, pencere tipleri KG-P1, G-P1, G-P2'dir (Tablo 2.80)

Tablo 2.80. İlhami Altın Evi'nin tipolojik özellikleri

2.6.6. Fahri Güz Evi

Fahri Güz Evi, Sofuali Mahallesi, Çelikler Tepesinde bulunan, bahçeli iki katlı bir evdir. Konutun iki girişi vardır. Girişlerden biri çift kanatlı ahşap ana giriş kapısı diğeri, yanında bulunan tek kanatlı ahşap ahır kapısıdır (Tablo 2.81) (Erdem, 1999).

- Katlardaki mekânlar

Zemin kat planında, iki giriş kapısı bulunur. Ahır bölümü ile konut bölümü kapıları ayrıdır. Zemin katta, çift kanatlı ahşap giriş kapısının hemen karşısında kat merdiveni bulunur. Kat merdiveninin karşısında ocaklı bir oda bulunur. Ara kat merdiveni kat merdiveninden ayrı bir yerde konumlanmaktadır.

Ara kata hayat kısmından ahşap merdiven ile ulaşılır. Ara kat, manzaraya bakan sofa ile sofanın iki yanında bulunan iki odadan oluşur.

Birinci kat planında, "I" biçimindeki sofanın manzaraya bakan bölümünde iki oda, yamaca bakan kısımda ise tuvalet ile bir odanın açıldığı çardak bölümü bulunur.

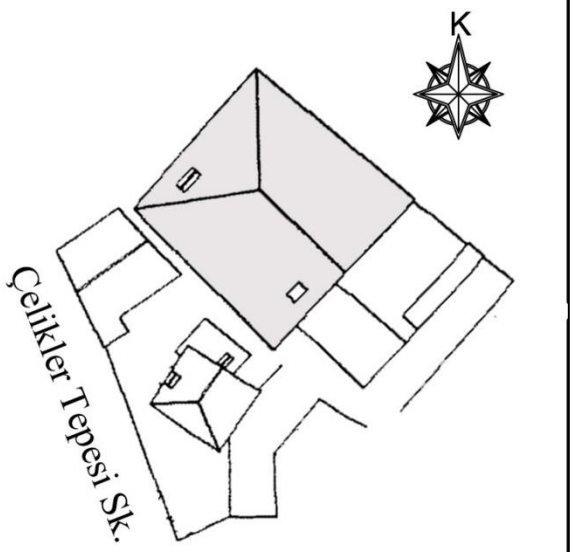
- Cephe özellikleri

Güneybatı görünüşü, manzaraya bakan görünüştür. Zeminde ana binada iki kapı ve ek olarak yapılan depo kapıları vardır. Ara kat pencere dizilimi 2-1-2 şeklindedir. Birinci kat tepe pencereli dikdörtgen formlu ahşap pencereleri 3-3 biçiminde dizilmiştir. Birinci katta basit konsol çıkma bulunur.

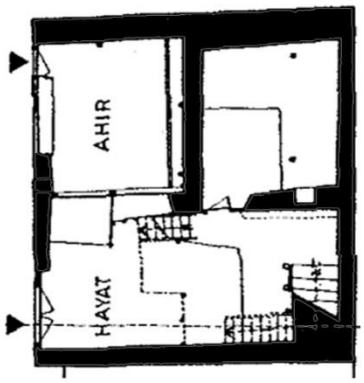
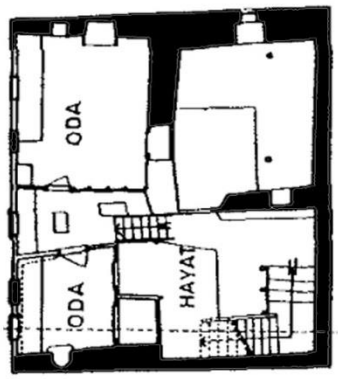
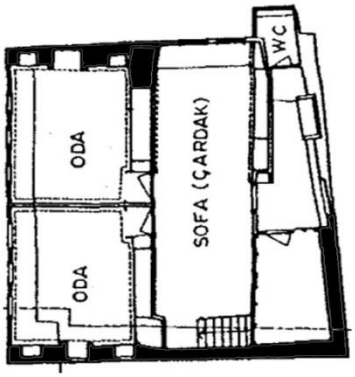
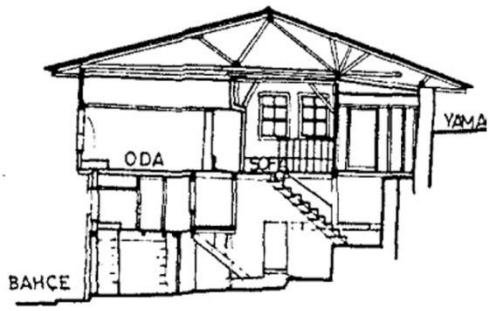
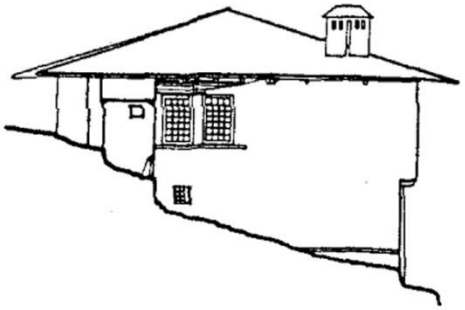
Kuzeydoğu görünüşünde, eğimden dolayı çok fazla pencere açıklığı bulunmamaktadır. Zeminde bir küçük pencere açıklığı ile birinci katta iki adet pencere açıklığı bulunur.

Yapım tekniği, yapının temeli, zemini ve ara katın bir kısmı taş duvar, diğer bölümleri ahşap karkas arası kerpiç ve ya ahşap dolgu üzeri sıvadır.

Tablo 2.81. Fahri Güz Evi mimari özellikleri

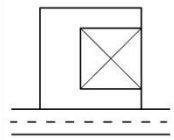
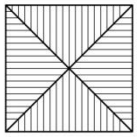
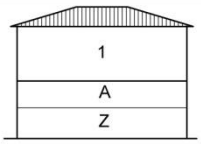
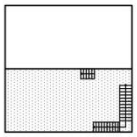
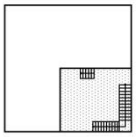
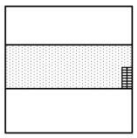
ENVANTER NO: 24	KONUT ADI: FAHRİ GÜZ		
MAHALLE: SOFUALİ MAHALLESİ			
SOKAK/CADDE	PAFTA	ADA	PARSEL
ÇELİKLER TEPESİ SK.	----	59	1
HARİTADAKİ KONUMU	VAZİYET PLANI		
			

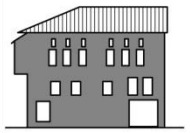
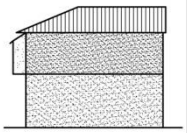
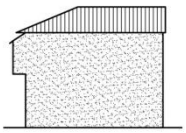
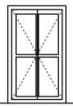
Tablo 2.81.(Devam) Fahri Güz Evi mimari özellikleri

ENVANTER NO: 24	KONUT ADI: FAHRİ GÜZ
PLANLAR	
ZEMİN KAT PLANI	ARA KAT PLANI
	
1. KAT PLANI	KESİT
	
GÜNEYBATI GÖRÜNÜŞÜ	KUZEYDOĞU GÖRÜNÜŞÜ
	

Konut, tek yan sınıra dayalıdır. Kırma çatılı olup, zemin+ara kat+1 katlıdır. Hem iç hem dış sofalıdır. Pencere tipi, ÇK-P1, G-P1, T-P12'dir (Tablo 2.82).

Tablo 2.82. Fahri Güz Evi'nin tipolojik özellikleri

PARSELE GÖRE KONUMU	ÇATI ÖRTÜSÜ	KAT TÜRÜ	ZEMİN KAT	ARA KAT	1. KAT
					

DOLU:%83	BOŞ:%17	GİRİNTİ-ÇIKINTI	CEPHE KAPLAMASI	KAPI	PENCERE		
							
				G-P1/T-P1	ÇK-P1		

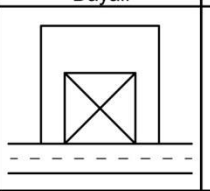
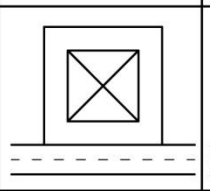
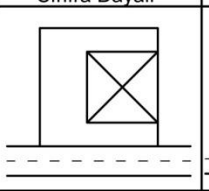
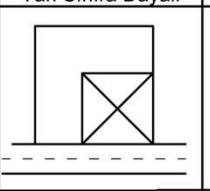
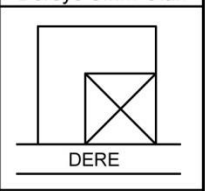
1.FAHRİ GÜZ EVİ/E-24	LEJANT
	SIVA BOYA ALATURKA KİREMİT AHŞAP KAPLAMA AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU TAŞ SOFA

3. BULGULAR

Göynük konutlarında "tipolojik analiz" yöntemi ile yapılan çalışmaların sonucunda, incelenen 41 konutun mimari özelliklerinden en yaygın olarak görülenler tespit edilmiştir. Konutların mimari özellikleri soyutlaştırılarak oluşturulan tablolarda, konutların parsele göre konumu, kat türlerine göre gruplandırılması, çatı örtü tipleri, plan tipleri, pencere tipleri, ana giriş kapısı tipleri ve yapım sistemleri çerçevesinde değerlendirmelerde bulunulmuştur.

- Parsele Göre Konutun Konumu

Tablo 3.1. Parsele göre konutun konumu

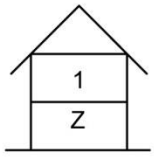
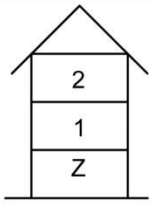
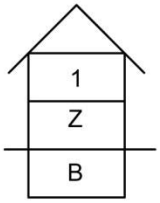
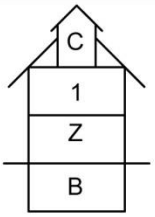
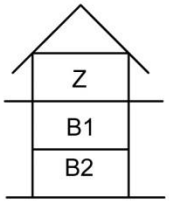
	Sadece Sokağa Dayalı	Bahçe Ortasında	Sadece Tek Yan Sınıra Dayalı	Hem Sokak Hem Tek Yan Sınıra Dayalı	Hem Sokak Hem Dereye Sınırı Olan
PLAN					
KONUT SAYISI	8 KONUT	8 KONUT	4 KONUT	17 KONUT	4 KONUT

Konutların parsele göre konumu incelendiğinde en çok görülen tip hem sokak hem tek yan sınıra dayalı konum tipi olmuştur. Sadece sokağa dayalı 8 konut, bahçe ortasında bulunan 8 konut, sadece tek yan sınıra dayalı 4 konut, hem sokak hem tek yan sınıra dayalı 17 konut ve hem sokak hem dereye sınırı olan 4 konut tespit edilmiştir. Sadece sokağa dayalı konut envanter numaraları (8); E36, E39, E40, E60, E95, E97, E109, E121'dir. Bahçe ortasında konumlanan konutların envanter numaraları (8);E48, E67, E68, E94, E99, E120, E126, E131'dir. Sadece tek yan sınıra dayalı konutların envanter numaraları(4); E24, E55, E66, S40'dir. Hem sokak hem tek yan sınıra dayalı konutların envanter numaraları (17); E27, E28, E41, E43, E44, E51, E56, E58, E61, E65, E80, E87, E88, E105, E115, E130, E134'dir. Hem sokak hem dereye sınırı olan konutların envanter numaraları(4); E47, E53, E90, E91 şeklindedir.

- Konutların Kat Türlerine Göre Gruplanması

Konutların kesitlerine göre kat türleri incelendiğinde en yaygın görülen tipin 21 konutla 1.Grup'ta Zemin+1 kat olduğu görülmüştür. İncelenen konutlarda en çok görülen ikinci kat tipi ise 12 konutla 2.Grup'ta Zemin+ 2 kat tipine sahip konutlardır. Ardından 5 konutla 3.Grup Bodrum+ zemin+ 1.kattan oluşan konutlar, 2 konutla 4.Grup Bodrum+zemin+1 kat+ cihannüma' dan oluşan konutlar ve 1 konutla 5.Grup 2 bodrum kat+ zemin kattan oluşan konutlar şeklinde sıralanmıştır.

Tablo 3.2. Konutların kat türüne göre gruplanması

KAT TÜRÜ	1.GRUP Zemin+1 Kat	2.GRUP Zemin+2 Kat	3.GRUP Bodrum+Zemin +1Kat	4.GRUP Bodrum+Zemin +1Kat+Cihannüma	5.GRUP 2 Bodrum Kat +Zemin Kat
KESİT					
KONUT SAYISI	21 KONUT	12 KONUT	5 KONUT	2 KONUT	1 KONUT

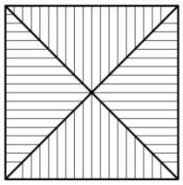
1.Grup Zemin+1 kat türüne sahip geleneksel konutların envanter numaraları (21); E24, E39, E40, E44, E47, E48, E51, E60, E61, E80, E90, E91, E95, E97, E105, E109, E120, E126, E130, E134, S41'dir. 2.Grup Zemin+ 2 kat türüne sahip konut envanter numaraları (12); E27, E36, E41, E43, E55, E58, E65, E94, E99, E115, E121, E131'dir. 3.Grup Bodrum kat+ zemin kat+ 1. kat türüne sahip konut envanter numaraları (5); E28, E53, E56, E87, E88' dir. 4.Grup bodrum +zemin kat+1.kat+cihannüma kat türüne sahip konut envanter numaraları (2); E66, E67'dir. 5.Grup 2 bodrum kat+ zemin kattan oluşan 1 adet konutun envanter numarası E68'dir.

- Konutların Çatı Örtüsü Tipleri

Analizi yapılan geleneksel konutlarda en sık kullanılan çatı tipi kırma çatı tipidir. Toplamda 41 konutun %17 'si (7 konut) beşik çatı, %83 'ü (34 konut) kırma çatılıdır. Beşik Çatı tipine sahip olan konut envanter numaraları (7); E41, E55, E56, E68, E97, E105, E130'dir. Kırma çatı tipine sahip olan geleneksel konut envanter

numaraları(34); E24, E27, E28, E36, E39, E40, E43, E44, E47, E48, E51, E53, E58, E60, E61, E65, E66, E67, E80, E87, E88, E90,E91, E94, E95, E99, E109, E115, E120, E121, E126, E131, E134, S41 şeklindedir.

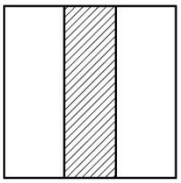
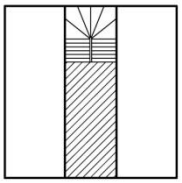
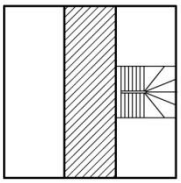
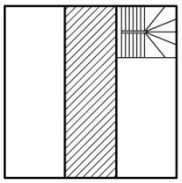
Tablo 3.3. Konutların çatı örtüsü tipleri

Çatı Örtüsü Tipi	BEŞİK ÇATI	KIRMA ÇATI
Plan		
Konut Sayısı	7 KONUT	34 KONUT

- Konutların Plan Tipleri

Analizi yapılan geleneksel konutlarda iç sofalı 8 plan tipi, dış sofalı 3 plan tipi ve hem iç hem dış sofalı 4 plan tipi olmak üzere toplamda 15 plan tipi incelenmiştir.

Tablo 3.4. İç sofalı "İ1" plan tipleri

	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)	ANA TİPİN VARYASYONLARI										
	İ1	İ1.1			İ1.2			İ1.3				
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal
SAYI	-----	1 Ev	-----	15 Ev	15 Ev	7 Ev	3 Ev	9 Ev	2 Ev	1 Ev	1 Ev	-----

Göynük Geleneksel Konutlarında en yaygın olan plan tipi iç sofalı plan tipidir. İç sofalı plan türünde en yaygın olarak görülen plan olan İ1, I tipi sofanın her iki yanında odaların dizilmesiyle oluşan bir plan türüdür. İ1 tipinin merdiven konumuna göre İ1.1, İ1.2 ve İ1.3 varyasyonları oluşturulmuştur. İ1.1, merdivenin sofanın en ucunda bulunduğu plan, İ1.2, merdivenin sofanın ortasına açıldığı plan tipi ve İ1.3 merdivenin sofanın en ucuna açıldığı plan tipidir.

I sofalı plan tipi olan İ1 tipi 1 konutun (E65) normal kat planında görülmüştür. İ1.1 tipi 15 konutun zemin katında, 15 konutun normal katında ve 7 konutun hem zemin hem normal kat planında görülmüştür. İ1.2 tipi 3 konutun zemin katında, 9 konutun normal katında ve 2 konutun zemin hem normal katında görülmüştür. İ1.3 tipi ise 1 konutun zemin katında ve 1 konuktun normal katında görülmüştür (Tablo 3.4)..

İ1.1 plan tipinin zemin katında görülen konut envanter numaraları(15); E27, E55, E56, E90, E97, E126, E131, E40, E41, E48, E61, E65, E68, E94, E99'dir. Konutların normal katında görülen İ1.1 tipi (15); E24, E27, E28, E55, E56, E90, E97, E126, E131, E43, E44, E60, E109, E120, S.41'dir.Konutların zemin ve normal katında görülen İ1.1 tipi (7); E27, E55, E56, E90, E97, E126, E131'dir (Tablo 3.4)..

İ1.2 plan tipinin zemin katında görülen konutlar (3) ; E47, E91, E105'dir. Konutun normal kat planında görülen envanterler (9); E47, E91, E39, E41, E48, E58, E68, E94, E130'dur.Konutların zemin ve normal katında görülen envanterler(2); E47, E91'dir.İ1.3 plan tipi E39 konutunda zemin katında ve E80 konutunun normal katında görülmektedir (Tablo 3.4).

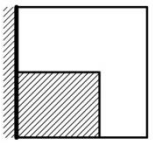
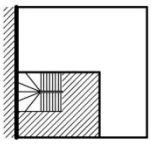
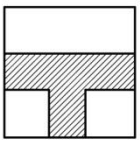
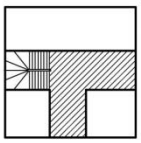
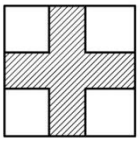
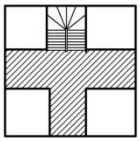
İ2 iç sofalı plan tipi, sofanın planın köşesinde bulunduğu plan türüdür. İ2.1 iç sofalı plan türü sadece E88 konutunun zemin katında görülmüştür(Tablo 3.5).

İ3 iç sofalı plan tipi, "T" sofalı plan türüdür. İ3 tipi E53 envanterli konutun normal katında görülmüştür. İ3.1 tipinde zemin katta görülen konutlar(4); E60, E66, E87, E95, normal katta ise E51 envanter numaralı konutta görülmüştür(Tablo 3.5).

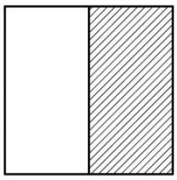
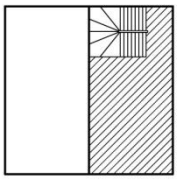
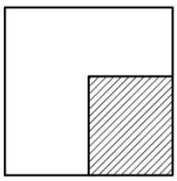
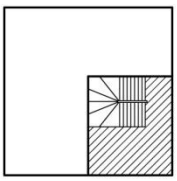
İ4 tipi " +" sofalı konutlardır. İ4.1 tipi, E87, E90 envanter numaralı konutların normal katında görülmüştür (Tablo 3.5).

İncelenen Göynük konutlarında 2 dış sofalı plan tipi görülmüştür. D1 "I" şeklinde, D2 ise köşe sofalı dış sofalı plan tipleridir. D1 tipi E53 ve E28 konutlarının zemin katında görülmüştür. D1.1 tipi merdivenin sofanın bir köşesinde olan türüdür. D1.1 10 konutun (E24, E28, E36, E43, E44, E109, E115, E120, E121, E134) zemin katında, 3 konutun (E67, E88, E115) normal katında ve 1 konutun (E115) her iki katında da görülmüştür. D2.1 plan tipi 5 konutun (E51, E58, E67, E80, E109) zemin katında ve 1 konutun(E134) normal katında görülmüştür (Tablo 3.6).

Tablo 3.5. İç sofalı “İ2, İ3, İ4” plan tipleri

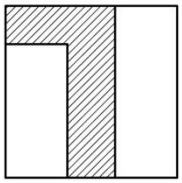
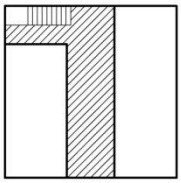
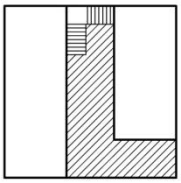
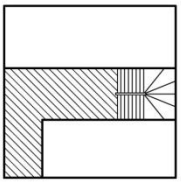
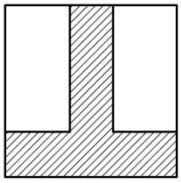
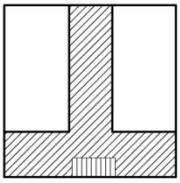
	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)			ANA TİPİN VARYASYONLARI			İÇ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)			ANA TİPİN VARYASYONLARI		
	İ2			İ2.1			İ3			İ3.1		
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal
SAYI	-----	-----	-----	1 Ev	-----	-----	-----	1 Ev	-----	4 Ev	1 Ev	-----
	İ4			İ4.1								
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal						
SAYI	-----	-----	-----	-----	2 Ev	-----						

Tablo 3.6. Dış sofalı plan tipleri

	DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)			ANA TİPİN VARYASYONLARI			DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)			ANA TİPİN VARYASYONLARI		
	D1			D1.1			D2			D2.1		
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal
SAYI	2 Ev	-----	-----	10 Ev	3 Ev	1 Ev	-----	-----	-----	5 Ev	1 Ev	-----

İncelenen konutlarda İD1 ve İD2 olmak üzere hem iç hem dış sofalı, 2 plan tipi görülmüştür. İD1 tipi L sofalı plan tipidir. Merdiven konumuna göre 3 tipi oluşmuştur. İD1.1 tipi E130 konutunun zemin katında, İD1.2 tipi E94 konutunun zemin katında, İD1.3 tipi E95 konutunun normal kat planında görülmüştür. İD2 “T” biçiminde olan hem iç hem dış sofalı plan tipidir. İD2.1 tipi E36 konutunun normal kat planında görülmüştür (Tablo 3.7).

Tablo 3.7. İç-dış sofalı plan tipleri

	İÇ-DIŞ SOFALI PLAN TİPİ (ANA TİP)			ANA TİPİN VARYASYONLARI								
	İD1			İD1.1			İD1.2			İD1.3		
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal
SAYI	-----	-----	-----	1 Ev	-----	-----	1 Ev	-----	-----	-----	1 Ev	-----
	İD2			İD2.1								
PLAN												
KAT	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal	Zemin Kat	Normal Kat	Zemin+ Normal						
SAYI	-----	-----	-----	-----	1 Ev	-----						

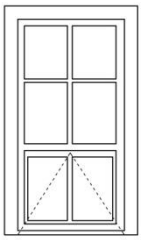
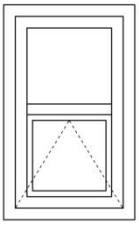
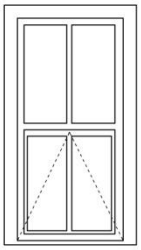
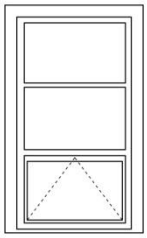
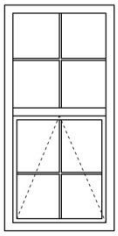
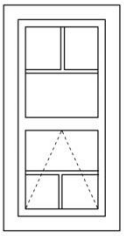
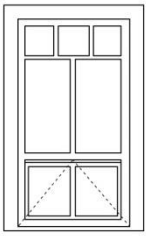
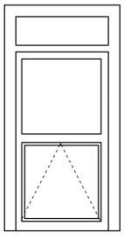
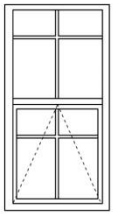
- Konutların Pencere Tipleri

İncelenen Göynük Geleneksel Konutlarında, Giyotin (G-P), Kemerli Giyotin (KG-P), Tek Kanatlı(TK-P), Çift Kanatlı (ÇK-P) ve Tepe (T-P) pencere tiplerine rastlanmaktadır. En yaygın görülen pencere tipi "G-P1" ve "G-P2" tipleridir.

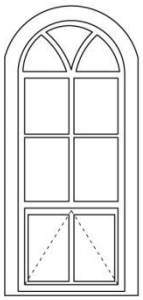
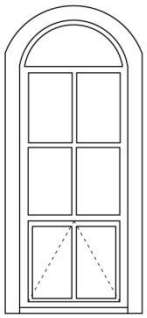
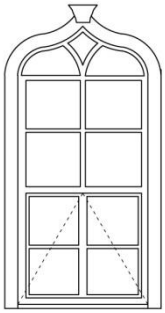
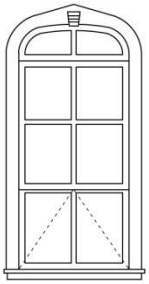
Giyotin ve kemerli giyotin pencere tiplerinde; "G-P1" tipi görülen 16 konut; E24, E27, E28, E40, E41, E43, E47, E48, E58, E60, E80, E94, E99, E120, E126, S41'dır. "G-P2" pencere tipine sahip 7 (E28, E40, E53, E61, E120, E126, E131) konut mevcuttur. "G-P3" pencere tipi(5) E39, E44, E105, E55, E91 konutlarında rastlanmaktadır. Diğer giyotin pencere tipleri "G-P4"(3); E36, E90, E115, "G-P5"(1); E36, "G-P6"(1); E95, "G-P7"(1); E66, "G-P8"(1); E121, "G-P9"(1); E51 ve "G-P10"(1); E67 konutlarında görülmektedir.

Kemerli giyotin pencerelerden en sık görülen "KG-P1" tipidir. "KG-P1" tipine 5 konutta (E28, E41, E48, E58, E65) rastlanmıştır. "KG-P2" tipi 3 konutta (E43, E80, E99), "KG-P3" tipi 1(E60) konutta ve "KG-P4" tipi 1 konutta (E65) bulunmaktadır.

Tablo 3.8. Giyotin pencere tipi “G-P”

Giyotin Pencere Tipi	G-P1	G-P2	G-P3	G-P4	G-P5
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	16	7	5	1	1
Giyotin Pencere Tipi	G-P6	G-P7	G-P8	G-P9	G-P10
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	1	1	1	1	1

Tablo 3.9. Kemerli giyotin pencere tipi “KG-P”

Kemerli Giyotin Pencere Tipi	KG-P1	KG-P2	KG-P3	KG-P4
GÖRÜNÜŞ				
KONUT SAYISI	5	3	1	1

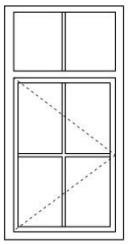
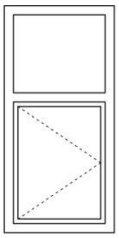
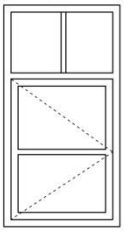
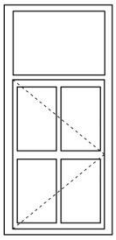
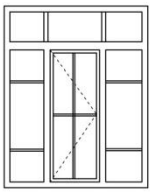
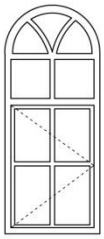
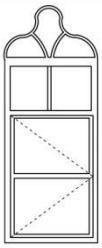
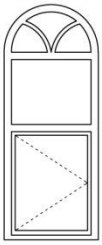
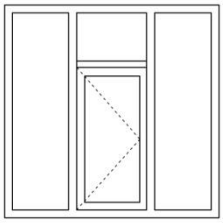
Tek kanatlı pencere tipinde en çok rastlanılan, “TK-P1” dir. “TK-P1” tipi 6 konutta (E53, E61, E66, E90, E130, E131) bulunmaktadır. “TK-P2” 2 konutta (E68, E87), “TK-P3” 1 konutta (E53), “TK-P4” 1 konutta (E47), “TK-P5” 1 konutta (E66), “TK-P6” 1 konutta (E131), “TK-P7” 1 konutta (E53), “TK-P8” 1 konutta (E87) ve “TK-P9” 1 konutta (E44) bulunmaktadır.

Çift kanatlı pencere tipinde en yaygın görülen, “ÇK-P1” ve “ÇK-P2”dir. “ÇK-P1” tipi 5 konutta (E24, E56, E60, E121, S41), “ÇK-P2” tipi 4 konutta (E55, E91, E97,

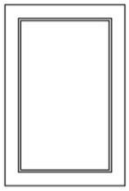
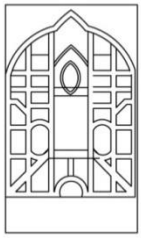
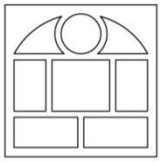
E134) görülmektedir. “ÇK-P3” tipi 3 konutta (E56, E115, E39), “ÇK-P4” 1 konutta (E39), “ÇK-P5” 1 konutta(E88), “ÇK-P6” 1 konutta (E88), “ÇK-P7” 1 konutta (E68), “ÇK-P8” 1 konuta (E68) ve “ÇK-P9” 1 konutta (E67) bulunmaktadır.

Tepe pencere tipinde en yaygın olarak görülen, “T-P1”dir. “T-P1” 3 konutta (E55, E39, S41), “T-P2” 2 konutta (E55, E91), “T-P1” 1 konutta (E51) görülmektedir.

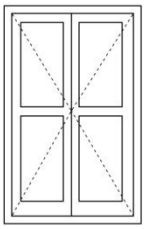
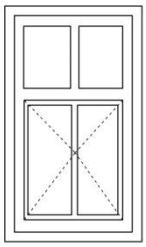
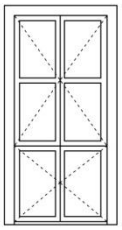
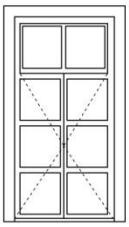
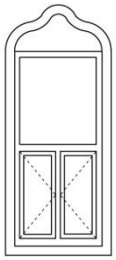
Tablo 3.10. Tek kanatlı pencere tipleri “TK-P”

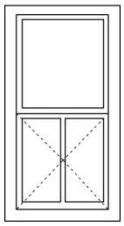
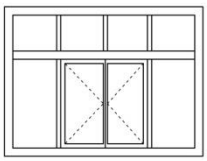
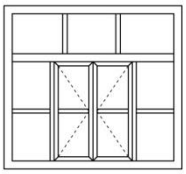
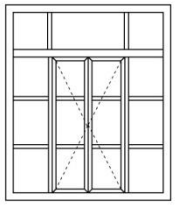
Tek Kanatlı Pencere Tipi	TK-P1	TK-P2	TK-P3	TK-P4	TK-P5
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	6	2	1	1	1
Tek Kanatlı Pencere Tipi	TK-P6	TK-P7	TK-P8	TK-P9	
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	1	1	1	1	

Tablo 3.11. Tepe pencere tipleri “TK-P”

Tepe Pencere Tipi	T-P1	T-P2	T-P3
GÖRÜNÜŞ			
KONUT SAYISI	3	2	1

Tablo 3.12. Çift kanatlı pencere tipleri “ÇK-P”

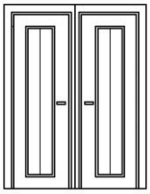
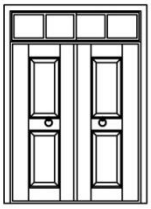
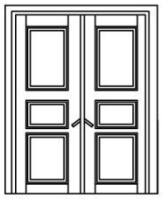
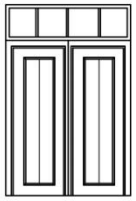
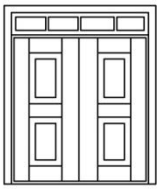
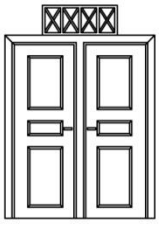
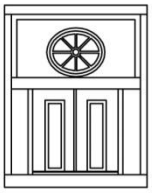
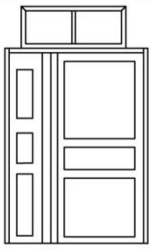
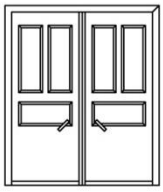
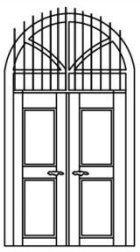
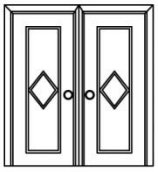
Çift Kanatlı Pencere Tipi	ÇK-P1	ÇK-P2	ÇK-P3	ÇK-P4	ÇK-P5
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	5	4	3	1	1

Çift Kanatlı Pencere Tipi	ÇK-P6	ÇK-P7	ÇK-P8	ÇK-P9
GÖRÜNÜŞ				
KONUT SAYISI	1	1	1	1

- Konutların Ana Giriş Kapısı Tipleri

Göynük Geleneksel Konutları üzerinde yapılan analiz sonucunda 15 farklı kapı türüne rastlanmıştır. En yaygın görülen giriş kapıları “K-1” ve “K-2” tipleridir. “K-1” kapı tipinden 4 konutta (E36, E51, E66, E99) ve “K-2” tipinden 4 konutta (E41, E80, E121, E126) bulunmaktadır. “K-3” tipinden 3 konut(E39, E43, E97), “K-4” tipinden 3 konut (E47, E55, E94), “K-5” tipinden 2 konut (E28, E40) ve “K-6” tipinden 2 konut (E56, E115**)** bulunmaktadır. Diğer kapı tiplerinden birer adet konutta bulunmaktadır. Bu konutlar; **“**K-7” (1); E48, “K-8” (1); E60, “K-9” (1); E65, “K-10” (1); E65, “K-11” (1); E87, “K-12” (1); E88, “K-13” (1); E91, “K-14” (1); E95, “K-15”(1); E120’dir.

Tablo 3.13. Ana giriş kapısı tipleri “K”

Ana Giriş Kapısı Tipleri	K-1	K-2	K-3	K-4	K-5
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	4	4	3	3	2
Ana Giriş Kapısı Tipleri	K-6	K-7	K-8	K-9	K-10
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	2	1	1	1	1
Ana Giriş Kapısı Tipleri	K-11	K-12	K-13	K-14	K-15
GÖRÜNÜŞ					
KONUT SAYISI	1	1	1	1	1

- Konutların Yapım Sistemleri

Göynük konutlarının yapım sisteminde, temelde ve zemin katın taşıyıcı dış duvarlarında, genellikle moloz taş, zemin katın iç duvarlarında, ara katta, esas yaşam katında ve diğer katlarda ahşap karkas arası tuğla, kerpiç, ahşap ve ya taş dolgu kullanılmıştır. Konutlarda taş ve ahşap malzemenin yaygın olarak kullanılmasının nedeni, Göynük kentinin kayalık ve ormanlık bir alanda bulunması ve malzemelerin kolaylıkla temin edilebilir ve uygun maliyette karşılanabilmesidir. Yapılarda mukavemetin arttırılması amacıyla belirli aralıklarla atılan ahşap hatıllar, taş duvarlarda, pencere altı ve ya pencere üstlerinde, kat hizalarında, saçak hizalarında görülmektedir. Ahşap karkas iskelet çoğunlukla; ahşap karkas iskelet, ahşap, kerpiç,

taş ve ya tuğla dolgu, çamur saman kaba sıva, kaymak, kireç katıklı ince sıva ve en son beyaz kireç badana biçiminde uygulanmıştır. Konutların döşemelerinde, tavan süslemelerinde, kapı ve pencerelerde de ahşap malzeme kullanılmıştır.

4. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

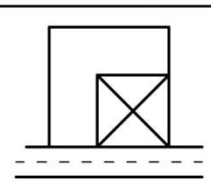
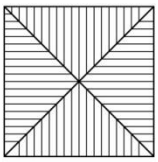
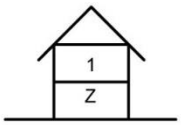
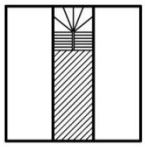
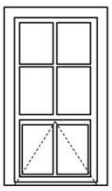
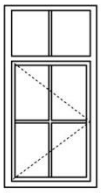
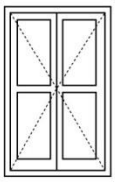
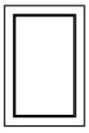
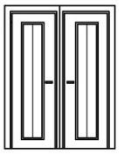
Tarihi süreç içinde Göynük Kenti'nde meydana gelen sosyal, ekonomik, kültürel değişimler tarihi yapılarda, yapısal değişim, dönüşüm ve yok olma tehlikesi yaratmıştır. Kent ile ilgili yapılan araştırmalar sonucunda, Göynük Geleneksel Konutlarının belgeleme ve araştırma çalışmalarının yetersiz bulunması, Göynük'ün çalışma alanı olarak seçilmesinde büyük bir etken olmuştur. Çalışmanın yapılmasının amacı; Göynük konutlarının mimari özelliklerinin daha derin anlaşılmasını sağlamak, kent ile ilgili yapılabilecek araştırmalara kaynak olup literatürdeki boşluğu doldurmak ve tüm bu bilgi birikimini gelecek kuşaklara aktarabilmektir. Göynük Geleneksel Konutları ile ilgili tipolojik analize dayalı herhangi bir çalışmanın bulunmamış olmasından dolayı bu çalışmada konutlar "Tipolojik Analiz Yöntemi" ile incelenmiştir. Tipolojik analiz yöntemi ile geleneksel konutların mimari özellikleri daha anlaşılır ve net bir biçimde ifade edilebilmiştir.

Geleneksel Göynük Konutları, Türk Evi'nin tüm özelliklerini barındıran tipik bir örneğidir. Yapılan tipolojik çalışmada, kentin mimari özellikleri incelenmiş ve en sık rastlanan özellikleri tespit edilmiştir. Yapılan çalışma sonucunda elde edilen tipolojik bilgiler, Göynük kentinin mimari özelliklerinin gelecek nesillere aktarılması, kent ile ilgili yapılacak araştırmalara, çalışmalara ve tasarımlara rehber niteliğinde olacaktır. Yapılan soyutlama çalışması sonucunda elde edilen tablolar, konutların mimari özelliklerinin, araştırmacıların konutları ayrı ayrı incelemeye gerek kalmadan, daha net anlaşılır ve tanımlanmasına olanak sağlayacaktır.

Göynük Geleneksel Konutlarında "Tipolojik Analiz Yöntemi" ile 41 geleneksel konut incelenmiştir. Geleneksel konutlar üzerinde yapılan analiz sonucunda en çok görülen mimari özellikler tespit edilmiştir. 41 konuttan en yoğun görülen mimari özellikleri incelendiğinde; 17 konutun (%42,5) hem sokak hem tek yan sınıra dayalı, 34 konutun (%85) kırma çatılı, 21 konutun (%52,5) zemin+1 katlı ve 15 konutun (%37,5) İ1.1 iç sofalı plan tipinde olduğu görülmektedir. En yoğun görülen pencere tiplerine bakıldığında; giyotin pencere tipinden "G-P1" tipi 16 konutta (%40),

kemerli giyotin pencere tipinden “KG-P1” tipi 5 konutta (%12,5), tek kanatlı pencere tipinden “TK-P1” tipi 6 konutta (%15), çift kanatlı pencere tipinden “ÇK-P1”tipi 5 konutta (%12,5) ve tepe pencere tipinden “T-P1” tipi 3 konutta (%7,5) bulunmaktadır. Ana giriş kapısı tiplerinden “K-1” ve “K-2” 4 konutla (%10) en yaygın görülen kapı tipleridir (Tablo 4.1).

Tablo 4.1. Göynük konutlarında en yoğun görülen mimari özellikler

Konutlarda En Yoğun Görülen Özellikler	Hem Sokak Hem Tek Yan Sınıra Dayalı		KIRMA ÇATI TİPİ		1.GRUP Zemin+1 Kat	İÇ SOFALI PLAN TİPİ (İ1.1)	
							
Konut Sayısı	17 KONUT		34 KONUT		21 KONUT	15 KONUT	
Oranı	%42,5		%85		%52,5	%37,5	
Konutlarda En Yoğun Görülen Özellikler	Giyotin Pencere Tipi	Kemerli Giyotin Pencere Tipi	Tek Kanatlı Pencere Tipi	Çift Kanatlı Pencere Tipi	Tepe Pencere Tipi	Ana Giriş Kapısı Tipleri	
	G-P1	KG-P1	TK-P1	ÇK-P1	T-P1	K-1	K-2
							
Konut Sayısı	16 KONUT	5 KONUT	6 KONUT	5 KONUT	3 KONUT	4 KONUT	4 KONUT
Oranı	%40	%12,5	%15	%12,5	%7,5	%10	%10

Tarihi çevreyi korumak, taşınmaz kültür varlıkları kapsamında olan konut, cami, hamam, çeşme, türbe vb. eserlerin somut anlamda bütünlüğünün sağlanmasının ötesinde daha geniş bir anlam yelpazesine sahiptir. Tüm geçmiş uygarlıkların, yaşantısının birer sembolü niteliğinde olan bu yapılar, toplumların kültürel değerlerinin ve birikimlerinin somut birer delilleri niteliğindedir. Birbirinin aynı, tek düze ve karakteristik özellikleri bulunmayan modern kentler çoğunlukla hızlı yaşayan ruhsuz kentler olarak tanımlanabilir. Geçmişe giden bir zaman makinesi niteliğinde, doğaya ve insana özverili yaklaşımlarıyla her detayı ayrı bir bilgi birikimi olan tarihi dokular ise tüm yaşanmışlığın bir aynası ve açık bir ansiklopedidir.

Tarihi kent dokusunun sürdürülebilirliğini sağlamaya yönelik; yayalaştırma çalışmaları, toplu taşıma çalışmaları, koruma, iyileştirme ve yenileme çalışmaları, turizm ve yöresel ürünlerin pazarlanma çalışmaları, uygulamanın etkin olması için gerekli yasal düzenlemeler, merkezi ve yerel yönetimlerin desteği ve iş birliği ile gerekli maddi destek, toplumda tarihi koruma bilincini arttırma çalışmaları gibi çalışmaların geliştirilmesi gerekmektedir. Bu çerçeve kapsamında kente dair verilen aşağıdaki önerilere dikkat edilmelidir;

- Göynük'ün kendine has kent dokusu, sosyal yaşamının korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için halkı ve yatırımcıları bilinçlendirme çalışmalarının yapılması gerekmektedir.
- Taşınmaz kültür varlıklarına yönelik, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın hibe yardımları ve Toplu Konut İdaresi'nin restorasyon kredisi hakkında konut sahiplerine bilgilendirmeler yapılmalıdır.
- Tarihi kent dokusunun tahribini en aza indirmek amacıyla yapılan yol çalışmalarında, yayalaştırma ve bisiklet yollarının çoğaltılması ve motorlu taşıtların kent merkezinden uzaklaştırılıp, yalnız servis araçları için bir yol düşünülebilir, diğer motorlu araçlar için alternatif bir yol güzergâhı oluşturulmalıdır. Tarihi merkezde asfalt kullanımı azaltılmalı, araçların hızını da azaltan taş ve ya farklı yol kaplamaları uygulanmalıdır.
- Tarihi dokuda terk edilmiş, yıpranmış ve yıkılma sürecinde olan konutların tespit edilip yok olmadan gerekli koruma, iyileştirme ve restorasyonu ile sokak cephe iyileştirme çalışmalarının hız kazanmalıdır.
- Restorasyon sürecinde kullanılan ahşap, kerpiç ve taş malzemelerinin yöreden temin edilip, ahşap cephe kaplamaları ve süslemeleri, pencere, kapı, tavan gibi ahşap işçiliği gerektiren malzemelerin yöredeki halk tarafından üretildiği atölyeler oluşturulup ahşap ve kerpiç ustaları yetiştirilmelidir.
- Göynük, deprem bölgesinde yer almasına rağmen kentte, depremin yol açtığı herhangi bir hasar bulunmamaktadır. Konutların yapım tekniğinde, depreme dayanıklı, hafif malzemeli ahşap karkas strüktürün kullanılması, tarihi yapıların sürdürülebilirliğinde malzemenin önemini göstermekte ve yeni tasarımlar için bir örnek teşkil etmektedir.

- Kent siluetini korumak ve sürdürülebilirliğini sağlamak için gerekli yasal düzenlemeler oluşturulmalı, silueti bozabilecek eklentilere ve betonarme yapılara izin verilmemelidir. Yeni yerleşim alanı, tarihi dokunun bulunduğu iki vadinin dışında geliştirilmelidir.
- Yöresel ürünlerin pazarlandığı, Tarihi Arasta Çarşısı'nın cephe iyileştirme çalışmaları hızlandırılıp tamamlanmalıdır. Yöresel yemeklerin bulunduğu lokantalar ile çevresindeki yapılarda bulunan tabelalara iyileştirme çalışmaları yapılıp, tarihi dokuya uygun boyutlarda ve tasarımlarda tabelalar kullanılmalıdır.
- Kentte kullanılan şehir mobilyaları yaygınlaştırılıp, geliştirilmeli ve dokuya uyumlu farklı tasarımlardan yararlanılmalıdır.
- Kentin sahip olduğu doğa ve tarihi turizm potansiyelini, tanıtma çalışmaları hız kazanıp, geliştirilmelidir. Tanıtımlarda yavaş şehir logosu kullanılmalıdır.
- Kentin altyapı ve üst yapı ihtiyaçları tamamlanmalıdır. Konaklama ihtiyacına yönelik, büyük konaklardan Akşemsettinoğlu Konağı, Caferler Konağı, Müderrisler Evi'nin otele dönüştürülmesi gibi çalışmalarla, ulaşıma yönelik, İstanbul ve Ankara karayollarındaki çalışmaların tamamlanması ile büyük şehirlerden kente olan ulaşım problemi de giderilmiş olacaktır.

Tarih boyunca farklı uygarlıklara ev sahipliği yapan Göynük'ün, tarihi birikimlerini ve kendine has kültür mirasını bugün ile sentezleyip, gelecek nesillere iletmek, ancak tarihi çevreyi koruma ile mümkündür. Tarihi Göynük Kenti, anıtsal yapıları ve 18.-19. yüzyıldan kalma geleneksel "Türk Evi" tipolojisine sahip konutları ile ender bulunan, korunması gereken, yaşayan bir Osmanlı kentidir. Tarihi dokusu, topografyası, geleneksel el sanatları, yemekleri, yaşatılan gelenek, görenekleri ve kültürü ile sürdürülebilir bir kent olma yolunda ilerleyen Göynük, 2017 yılında Cittaslow üyelik hakkı kazanmıştır. Sakin Şehir hareketi, modern çağın getirmiş olduğu, hızlı yaşama ve üretimden çok tüketim odaklı, yaşama biçimine tepki olarak doğmuştur. Bu harekette, yerel özellikleriyle beraber ekonomik ve sosyal anlamada kalkınma çalışmaları yapan, alt yapı sorunları olmayan, yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanan, çağın getirdiği teknolojik gelişmelerden faydalanan ve kendi kendine yeten sürdürülebilir kentler hedeflenmektedir. Bu bağlam çerçevesinde Göynük Kenti'nde, alt yapı, kanalizasyon, içme suyu ve elektrik hatları ile ilgi yapılan

düzenlemeler ile yaşam kalitesinin arttırılması, geleneksel konutlar ve Arasta çarşısında cephe iyileştirmeleri ile kentin özgün özelliklerinin korunması amaçlanmıştır. Kentin doğal siluetini bozmadan, yenilenebilir enerji kaynakları yatırımları, ağaçlandırma, yeşillendirme ve restorasyon çalışmaları yapılmaktadır.

KAYNAKLAR

Abdulganioğlu C., Bolu İli 2017 Yılı Çevre Durum Raporu, *T .C. Bolu Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü*, 4-83, 2018.

Abdulganioğlu C., Bolu İli 2018 Yılı Çevre Durum Raporu, *T.C. Bolu Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü,* 4-83, 2019.

Ahunbay Z., *Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon*, 1. Basım, YEM Yayın, İstanbul, 1996.

Aktaş Yasa A., Kültürel Zenginlikleri ile Göynük, Editörler: Aktaş Yasa A., Soysaldı A., *Göynük El Sanatları Paneli ve Çalıştayı Bildirileri*, 2. Basım, Göynük Belediyesi Yayını, Ankara, 17-46, 2013.

Altaş N., Tipoloji, Editörler: Eczacıbaşı ş., Gevgili A., Hasol D., Özer B., *Eczacıbaşı Sanat Ansiklopedisi Cilt 3*, 2. Basım, YEM Yayınevi, İstanbul, 1779, 1997.

Anonim, *Göynük A Town In A Timber Region*, 1st ed., ODTÜ Mimarlık Fakültesi Restorasyon Bölümü, Ankara, 1970.

Ayyıldız S., Özbayraktar M., *Kültürel Süreklilik İçin Tipolojik Analizin Önemi: İzmit Merkez Geleneksel Konutları Örneği, Online Journal of Art and Design*, 2018, **6**(4), 127-167.

Başgelen N., *Türkiye Kültür Envanteri Kılavuzu*, 1.Basım, Türkiye Bilimler Akademisi Türkiye Kültür Sektörü TÜBA-TÜKSEK Yayınları, İstanbul, 2003.

Bingöl Ö., Mimarlıkta Tip Kavramı ve Tipoloji, Doktora Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 2007, 213915.

Bolu İl Yıllığı 1967, *T.C. Bolu Valiliği*, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1968.

Bolu İl Yıllığı 1973, *T.C. Bolu Valiliği*, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1974.

Bolu İl Yıllığı 1982, *T.C. Bolu Valiliği,* Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1983.

Colquhoun A., *Essays in Architectkural Criticism: Modern Architecture and Historical Change*, 1st ed., The MIT Press, England, 1981.

Çapar S., *Tarihin, Yolların ve Yeşilliğin Buluştuğu Göynük*, 1. Basım, Bey Ofset, Ankara, 1998.

Dikmen Ç. B., Toruk F., Geleneksel Göynük Evlerinin Mekânsal Yapısı ve Koruma Önerileri, *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2015, **17**(1), 99-128.

Erdem A., Göynük Tarihsel Siti, Dini ve Sivil Mimarlık Ürünleri, Koruma Sorunları ve Yeni Yapılanma Koşulları, Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 1996, 57586.

Erdem A., Göynük Kenti Geleneksel Konut Mimarisi, *Mimarlık Dergisi*, 1999, **289**(5), 58-62.

Erder C., Venedik Tüzüğü Tarihi Bir Anıt Gibi Korunmalıdır, *O.D.T.Ü. Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 1977, **3**(2), 167-190.

Erdoğan N., Özbayraktar M., Ayyıldız S., *Tarihi İzmit Kent Merkezi Geleneksel Konutları*, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları 21, İstanbul, 2011.

Evliya Ç., *Seyahatname*, 1.Basım, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1984.

Göynük Belediye Arşivi

Göynük Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü

Güneş İ., Ahmed-i Dai Divanı'nda Eskicil Öğeler, *Hikmet-Akademik Edebiyat Dergisi*, DOI: 10.28981/hikmet.394831.

Hasekioğlu N., Göynük İmar Planı, *Mimarlık Dergisi*, 1951, **8**(1-2), 25-38.

Hasol D., *Mimarlık Cep Sözlüğü*, 4. Basım, YEM Yayınları, İstanbul, 2016.

İnce Güney Y., Mimarlıkta Orjin Olarak Tip Vurgusu, *Ege Mimarlık Dergisi*, 2007, **3**(62), 28-31.

Kan H., Taraklı Yerleşimindeki Tarihi Dokunun Sürdürülebilirliği Bağlamında Kentsel Koruma ve Geliştirme Stratejileri, Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Bartın, 2009, 237905.

Kaprol T., Bursa'da 1930-1950 yıllarında İnşa Edilmiş Konutların Cephe Özelliklerinin Değerlendirilmesinde Tipolojik Bir Yöntem Denemesi, Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 2000, 93721.

Kılıç Benzer A.N., Bolu- Göynük ve Yakın Çevresi Doğal ve Kültürel Kaynaklarının Ekoturizm Açısından Değerlendirilmesi, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara, 2006, 180766.

Kiper H. P., Küreselleşme Sürecinde Kentlerin Tarihsel Kültürel Değerlerinin Korunması Türkiye Bodrum Örneği, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2004, 141518.

Krier R., *Urban Space*, Academy Editions, 1st ed., London, 1979.

Oliveti P. G., Cittaslow, Cittaslow International, http://www.cittaslow.org/content/association (Ziyaret Tarihi: 10 Ekim 2019).

Ödekan A., Tarihi Çevre Koruma Bilim Mi, İcraat Mı?, Editörler: Eyüpgiller K.K., Eres Z., *Mimari ve Kentsel Koruma/ Prof. Dr. Nur Akın'a Armağan*, 1. Basım, Yem Yayın, 234-240, 2013.

Özcan K., Sürdürülebilir Kentsel Korumanın Olabilirliği Üzerine Bir Yaklaşım Önerisi: Konya Tarihi Kent Merkezi Örneği, *METU JFA*, DOI:10.4305.

Panerai R.P., Beaubourg Tipin Ölümü ya da Dirilişi, Çev: Yücel A., *Çevre Dergisi*, **3**, 71-79.

Paris U., *Historical Background. Preserving and Restoring Monuments and Historic Buildings*, 1st ed., Restoring Monuments, 1972.

Petruccioli A., Vernacular Architecture and Typology, *A/Z ITU Journal of the Faculty of Architecture*, 2016, **13**(1), 5-13.

Ramsay W. M., *Anadolu'nun tarihi coğrafyası Original title: The historical geography of Asia Minor*, Çeviri: Mihri Pektaş, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1961.

Sencer M., *Yöntembilim Terimler Sözlüğü*, 1.Basım, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 1981.

Şener H., *Koruma İçin Söz Konusu Mimari Çevre Özellikleri ve Müdahale Yöntemleri*, İTÜ Mimarlık Fakültesi Baskı Atölyesi, İstanbul, 1977, 7-13.

Tatar Y., Bolu İl Gelişme Planı Çevre ve Mekansal Yapı, *T.C. Bolu Valiliği*, 33-108, 2003.

Topçubaşı M., Eyüpgiller K., 19. Yüzyılda Kastamonu Eyaleti'nde Hükümet Daireleri, *İTÜ Dergisi*, 2010, **9**(2), 108-120.

Tunçer M., Kentsel Tasarımın Tarihsel Çevre Korunmasında Etkin Olarak Kullanımı: Böl ve Yönet Modeli: Ankara, Konya, Antalya Tarihi Merkezleri, *9. Kentsel Tasarım Ve Uygulamalar Sempozyumu*, İstanbul, 1998.

Türkiye İstatistik Kurumu

Umar B., Bithynia, 1.Basım, İnkılap Kitapevi, İstanbul, 2004.

URL-1: https://cittaslowturkiye.org/cittaslow-goynuk/, (Ziyaret tarihi: 20 Aralık 2019)

URL-2: http://www.cittaslow.org/, (Ziyaret tarihi: 6 Haziran 2019)

URL-3: https://goynuk.bel.tr/, (Ziyaret tarihi: 2 Şubat 2019)

URL-4: https://www.enerjigunlugu.net/aksa-goynuk-termike-kul-depolama-tesisi-kurulacak-21927h.htm, (Ziyaret tarihi: 12 Eylül 2019)

URL-5: http://seyahat.mynet.com/goynuk-anadolunun-en-iyi-korunmus-tarihi-kasabalarindan-biri-1184362, (Ziyaret tarihi: 19 Aralık 2019)

URL-6: http://fotovenessa.blogspot.com/2017/11/goynuk-bolu-2017.html, (Ziyaret tarihi: 10 Aralık 2019)

URL-7: http://triyada.blogspot.com/2012/08/goynuk.html, (Ziyaret tarihi: 15 Kasım 2019)

URL-8: http://hangibolgede.com/bolu-hangi-bolgede/, (Ziyaret tarihi: 12 Mayıs 2019)

URL-9: http://cografyaharita.com/turkiye_mulki_idare_haritalari2.html, (Ziyaret tarihi: 17 Mart 2019)

URL-10: https://deprem.afad.gov.tr/deprem-tehlike-haritasi, (Ziyaret tarihi: 3 Mart 2019)

URL-11: https://tr.climate-data.org/location/30607/, (Ziyaret tarihi: 9 Haziran 2019)

URL-12: http://www.goynukkaymakamligi.gov.tr/, (Ziyaret tarihi: 15 Mart 2019)

URL-13: https://kvmgm.ktb.gov.tr/TR-192034/bolu-ili-goynuk-ilcesi-sogukcam-koyunde-bulunan-frig-ka-.html, (Ziyaret tarihi: 14 Aralık 2019)

URL-14: https://www.facebook.com/Goynukluler/photos/, (Ziyaret tarihi: 14 Aralık 2019)

URL-15: https://www.kulturportali.gov.tr, (Ziyaret tarihi: 12 Ekim 2019)

Vidler A., *The Idea of Type: The Transformation of The Academic Ideal Volume 8*, 1st ed., The MIT Press, England, 1977.

Yalçın A., Yalçın S., Sürdürülebilir Yerel Kalkınma İçin Cittaslow Hareketi Bir Model Olabilir Mi?, *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 2013, **5**(1), 32-41.

Yurt Ansiklopedisi Türkiye, İl İl: Dünü, Bugünü, Yarını Cilt 2, 1. Basım, Anadolu Yayıncılık A.Ş., İstanbul, 1982.

Yücel Y., *Anadolu Beylikleri Hakkında Araştırmalar*, 1. Basım, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1991.

KİŞİSEL YAYIN VE ESERLER

Salihoğlu E.F., **Elmas Ö.**, Kılıç Sözer D., Bir Dönem Dizisinin Mekânsal Gerçekçiliği ve Öğreticiliğinin Sorgulanması: The Crown Set Mekanları, *ASEAD V. Uluslararası Sosyal Bilimler Sempozyumu,* Antalya, Türkiye, 27-29 Nisan 2019.

ÖZGEÇMİŞ

Özcan ELMAS, 1992 yılında Makedonya'da doğdu. İlköğretim ve lise eğitimini Sakarya'da, Bahçelievler Gazi İlköğretim Okulu'nu 2007 yılında, Sakarya Anadolu Lisesi'ni 2011 yılında tamamladı. 2011 yılında tercih ettiği Selçuk Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nden 2015 yılında mezun oldu. 2016 yılında Kocaeli Üniversitesi Fen Bilimleri Fakültesi, Mimarlık Anabilim Dalı'nda Yüksek Lisans öğrenimine başladı.